

Europeiska unionens officiella tidning

C 391

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

18 december 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

YTTRANDEN

Regionkommittén

97:e plenarsessionen den 8–10 oktober 2012

2012/C 391/01	Yttrande från Regionkommittén om "Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet"	1
2012/C 391/02	Yttrande från Regionkommittén om "Vitbok – En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner"	7
2012/C 391/03	Yttrande från Regionkommittén om "EU:s reviderade strategi för Östersjöområdet"	11
2012/C 391/04	Yttrande från Regionkommittén om "Energifärdplan för 2050"	16
2012/C 391/05	Yttrande från Regionkommittén om "Anpassning till klimatförändringarna och regionala åtgärder – kustregioner"	21
2012/C 391/06	Yttrande från Regionkommittén om "Regionspecifika strategier med inriktning på klimatförändringen inom EU, med bergsregionerna som exempel"	27

SV

Pris:
7 EUR

(forts. på nästa sida)

III *Förberedande akter*

REGIONKOMMITTÉN

97:e plenarsessionen den 8–10 oktober 2012

2012/C 391/07	Yttrande från Regionkommittén om "Ny flerårig budgetram efter 2013"	31
2012/C 391/08	Yttrande från Regionkommittén om "Program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020)"	37
2012/C 391/09	Yttrande från Regionkommittén om "Paketet om offentlig upphandling"	49
2012/C 391/10	Yttrande från Regionkommittén "Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)"	84
2012/C 391/11	Yttrande från Regionkommittén om "Europa i världen: En ny strategi för att finansiera EU:s yttre åtgärder"	110
2012/C 391/12	Yttrande från Regionkommittén om "Översynen av direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn och öppna uppgifter"	120
2012/C 391/13	Yttrande från Regionkommittén om "Dataskyddspaketet"	127
2012/C 391/14	Yttrande från Regionkommittén om "Paketet om skydd av den legala ekonomin"	134

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

97:E PLENARSESSIONEN DEN 8–10 OKTOBER 2012

Yttrande från Regionkommittén om "Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet"

(2012/C 391/01)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar förslaget att utarbeta en marin strategi för Atlantområdet och en handlingsplan för strategin 2014–2020.
- Vi vill betona att kommittén ger sitt stöd till en Atlantstrategi under förutsättning att kommissionen antar en bredare ansats, som fullt ut inkorporerar den territoriella dimensionen, utvecklar tydliga kopplingar mellan land och hav samt bidrar till att uppnå andra viktiga EU-politiska mål, och uppmanar därför kommissionen att ändra benämningen på strategin till "En integrerad strategi för Atlantområdet".
- Regionkommittén noterar att projekten inom Atlanthandlingsplanen måste utnyttja befintliga finansieringskällor på EU-nivå (fonder inom och utanför den gemensamma strategiska ramen) och annan finansiering från nationell, regional och lokal nivå samt den privata sektorn.
- ReK avvisar förslaget att avskaffa Atlantforumet när handlingsplanen har antagits och föreslår att forumet får finnas kvar fram till 2020, med uppgift att övervaka genomförandet, granska framstegen och verka för att strategins mål uppnås.
- Kommittén föreslår att förvaltningsstrukturen måste maximera bidraget från de många aktörerna och potentiella aktörerna i Atlantstrategin, och efterlyser flernivåstyre i arbetet med att utforma, genomföra, utvärdera och se över handlingsplanen.

Föredragande	Paul O'DONOGHUE (IE–ALDE), ledamot av Kerry County Council och South West Regional Authority
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Utarbetande av en marin strategi för Atlantområdet COM(2011) 782 final

I. ALLMÄNNA KOMMENTARER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar förslaget att utarbeta en marin strategi för Atlantområdet och en handlingsplan för strategin 2014–2020.
2. Vi anser att Atlantområdet hittills har lidit brist på en enad strategisk vision om dess framtida utveckling och menar att detta förslag utgör en reell möjlighet att utforma denna strategiska vision, som måste fokusera på territoriell sammanhållning och välstånd.
3. Vi stöder argumenten för en europeisk strategi, eftersom utmaningarna och möjligheterna inom Atlantområdet går utöver nationella gränser och kräver en mer samlad, integrerad ansats. Vi betonar dock att strategin också måste uppvisa ett reellt mervärde när det gäller resultat och genomförande.
4. Vi inser skälen till att Europeiska kommissionen lägger fram detta förslag som en "havsområdesstrategi", inom ramen för den integrerade havspolitik (och inte som en "makroregionalt strategi"). Vi vill dock **betona att kommittén ger sitt stöd till en Atlantstrategi under förutsättning att kommissionen tillämpar en bredare ansats**, som fullt ut inkorporerar den territoriella dimensionen, utvecklar tydliga kopplingar mellan land och hav samt bidrar till att uppnå andra viktiga EU-politiska mål.
5. Vi uppmanar därför kommissionen att ändra benämningen på strategin till "En integrerad strategi för Atlantområdet" och anser att sådana strategier bör utarbetas även för andra europeiska havsområden på grundval av erfarenheterna från Atlantområdet (t.ex. Nordsjöområdet).
6. Vi erinrar om de särskilda behoven i de yttersta randområdena i Atlantområdet och anser att strategin kan bidra till att göra EU:s politiska ramar mer effektiva och konsekventa i dessa regioner.
7. Vi menar att Atlantstrategin och dess handlingsplan måste **ha ett starkt fokus på arbetstillfällen, hållbar tillväxt och investeringar** och samtidigt bidra till att förbättra den marina miljön.
8. Vi anser att strategin, mot bakgrund av dess geografiska område, bör ha en pragmatisk ansats som gör att områdets gränser blir tillräckligt flexibla för att lösa olika problem, utan att man inför konstlade begränsningar, men menar att det geografiska området skulle kunna utsträckas norrut så att Island kan omfattas av strategin.
9. Vi är bekymrade över att man vid utarbetandet av Atlantstrategin inte har beaktat de värdefulla lärdomarna från utformningen av befintliga makroregionala och andra transnationella strategier⁽¹⁾, särskilt när det gäller frågor som styrning, policyutveckling, kommunikation och ägarskap, målsättningar och utvärdering.
10. Vi vill framhålla att det ligger ett tungt ansvar på Atlantforumet när det gäller att hantera de berörda aktörernas förväntningar, skapa en inkluderande process för handlingsplanens utarbetande och utforma en sammanhängande ram för programplanering och genomförande av prioriterade åtgärder och projekt.

II. UTMANINGAR OCH MÖJLIGHETER

11. Regionkommittén tar inte avstånd från de utmaningar och möjligheter som kommissionen har identifierat, men anser att handlingsplanen måste fokusera på att uppnå påtagliga resultat och hantera utmaningar på områden där en partnerskapsbaserad ansats är mer effektiv.
12. Vi understryker att handlingsplanens teman måste ligga mer i linje med Europa 2020-strategins och dess flaggskeppsiniciativs teman, men också stämma överens med den gemensamma strategiska ramens teman och med de föreslagna reformerna av fonderna inom den strategiska ramen.
13. Vi stöder generellt de tematiska rubriker som identifierats av kommissionen för Atlantbågen (CPMR)⁽²⁾ enligt följande: 1) tillgänglighet och transport i Atlantområdet, 2) ekonomi och sjöfartsindustrin, 3) klimat och miljö, 4) forskning och innovation och 5) områdenas attraktionskraft.

⁽¹⁾ Särskilt rapporten om genomförandet av EU-strategin för Östersjöregionen, juni 2011 (COM(2011) 381 final).

⁽²⁾ Ståndpunkt och förslag från kommissionen för Atlantbågen om Europeiska kommissionens meddelande om utformningen av en strategi för Atlanten, antaget av det politiska presidiet den 22 mars 2012.

14. Kommittén erinrar om den betydelse som fisket, skal-
djursodlingen, vattenbruket samt bearbetningen och salufö-
ringen av havsprodukter har i Atlantområdet och antalet arbets-
tillfällen som är beroende av dessa verksamheter. En tillväxt-
och sysselsättningsstrategi i detta område måste ovillkorligen
eftersträva en konsolidering och förstärkning av denna sektor.

15. Vi anser att handlingsplanen måste beakta behovet av en
planbaserad strategi för den marina miljön i Atlantområdet. Vi
menar att detta kommer att kräva enighet om en samordning
av den fysiska planeringen i kust- och havsområden och marina
förvaltningsprocesser i hela området, samt bättre samordning av
planeringsramarna för hav och land.

16. Kustområdena i Atlantområdet är mycket attraktiva både
för nya, fast boende invånare och för säsongsbesökare som
främst attraheras av vattensport-, fritids- och turistaktiviteter.
Det är viktigt att de berörda regionerna förbereder sig på att
ta emot dessa befolkningsrörelser som kan medföra tryck på bl.
a. marken, ekonomin och miljön i kustområdena.

17. Vi betonar att strategin måste utnyttja lärdomarna från
tidigare och pågående EU-finansierade projekt i Atlantområdet,
inbegripet en bedömning av de hittills finansierade projekten
och deras betydelse för handlingsplanen. Vi framhåller att detta
kan få konsekvenser för vissa program, där det kan finnas
behov av att utvidga projekten för att uppnå större och mer
påtagliga resultat.

18. Vi förespråkar att handlingsplanen ges en extern dimen-
sion i syfte att främja strategiska mål i samarbete med berörda
aktörer runt Atlanten.

III. FINANSIERING AV ATLANTSTRATEGIN

19. Regionkommittén noterar att projekten inom Atlant-
handlingsplanen måste utnyttja befintliga finansieringskällor på
EU-nivå (fonder inom och utanför den gemensamma strategiska
ramen) och annan finansiering från nationell, regional och lokal
nivå samt den privata sektorn. Vi framhåller att detta **leder till
en rad frågor om exakt hur finansiellt stöd ska kunna utnytt-
jas för strategins genomförande**, särskilt eftersom handlings-
planen utarbetas sida vid sida med programplaneringen för
EU:s olika finansieringsprogram.

20. Vi framhåller att handlingsplanen kan ge resultat endast
om det finns en tydlig parallellitet mellan planen och tillgäng-
liga medel. Vi vill betona att detta gör det än mer nödvändigt
att strategin baseras på en mer integrerad territoriell ansats och
att handlingsplanen i högre grad är direkt avpassad till Europa
2020-strategins mål och förenlig med de olika EU-fondernas
bestämmelser.

Finansiering via den gemensamma strategiska ramen

21. Regionkommittén föreslår att Atlantforumet inleder ett
samarbete med berörda förvaltningsmyndigheter i de fem med-
lemsstaterna i syfte att se till att **nationella partnerskapsavtal**
på ett adekvat sätt återspeglar prioriteringarna inom Atlantstra-
tegin och att det föreligger tillräcklig komplementaritet mellan
de operativa programmen och handlingsplanens åtgärder. Vi är
dock oroad över att en strategi inom ramen för den integre-
rade havspolitikens ger begränsat handlingsutrymme för anpass-
ning till de program som finansieras via den gemensamma
strategiska ramen, med undantag för Europeiska havs- och fis-
kerifonden (EHFF).

22. Vi påpekar att utarbetandet av handlingsplanen därför
måste uppfylla principerna och målen för fonderna, särskilt
dem inom den gemensamma strategiska ramen.

23. Vi är inte förespråkare för en öronmärkning av resurser
till Atlanthandlingsplanen inom varje **operativt program**, med
tanke på den redan föreslagna strikta tematiska koncentration
som förvaltningsmyndigheterna åläggs.

24. Vi vill dock föreslå att Atlantforumet samarbetar med
förvaltningsmyndigheterna under programplaneringen i syfte
att kartlägga hur handlingsplanens åtgärder ska kunna finansie-
ras, genom tydlig anpassning till de utvalda tematiska priorite-
ringarna i berörda program och specifika kriterier för urval av
projekt.

25. Vi framhåller den potential som en del inslag i förord-
ningarna om den gemensamma strategiska ramen kan ha när
det gäller stöd till och genomförande av centrala mål inom
Atlantstrategin, särskilt **principen om stöd från olika fonder**.
Vi menar också att man genom att skapa samstämmighet mel-
lan strategin och vissa av de integrerade ansatserna i den ge-
mensamma strategiska ramen (t.ex. den urbana dimensionen,
integrerade territoriella investeringar och gemensamma hand-
lingsplaner) skulle kunna skapa en hävstångseffekt som på basis
av de lokala myndigheternas erfarenheter och expertis kan bidra
till att uppnå de centrala Atlantmålen, om frågan hanteras rik-
tigt.

26. Vi anser vidare att årliga rapporter om genomförandet av
de berörda programmen måste innehålla en bedömning av det
bidrag som programmen inom den gemensamma strategiska
ramen ger till Atlantstrategins mål och till genomförandet av
handlingsplanen.

Territoriella samarbetsprogram

27. Regionkommittén anser att de framtida programmen för
territoriellt samarbete kommer att vara mycket viktiga för att
förverkliga centrala aspekter av Atlantstrategin, och vi framhål-
ler att fler än tio sådana program (gränsöverskridande, trans-
nationella och mellanregionala) i nuläget genomförs inom det
föreslagna strategiområdet.

28. Vi ställer oss bakom en fortsättning av **(det transnationella) programmet för Atlantområdet**, med ökade ekonomiska anslag i syfte att uppfylla en del av Atlantstrategins ambitioner. Vi menar också att programmet för Atlantområdet är det instrument som är lämpligast för specifika inbjudningar att föreslå "strategiska initiativ" (flaggskeppsprojekt) inom ramen för Atlantstrategin samt för att finansiera genomförandeplattformen (se punkterna 40–41).

29. Vi menar att Atlantforumet bör **utnyttja Interactprogrammet i syfte att stödja åtgärder för att öka medvetenheten** och i ett tidigt skede involvera förvaltningsmyndigheterna för existerande program för territoriellt samarbete i utarbetandet av handlingsplanen för Atlantområdet.

30. Detta engagemang skulle utgöra ett bidrag

- a) i samband med utformningen av handlingsplanen, genom en kartläggning av de lärdomar från förvaltningen av Interreg-programmet som strategin skulle kunna utnyttja, strategins inverkan på programgenomförandet, inbegripet samordningsvinster och samverkan mellan olika program, och hur projekt inom Atlantstrategin kan förvaltas effektivt i samarbete mellan olika program,
- b) i samband med programplaneringen genom att höja medvetenheten om strategin inom programmen för territoriellt samarbete, identifiera relevanta projekt för att uppnå strategins mål, använda samarbetsprogrammen för att hantera tematiska frågor och främja ett utbyte mellan programmen.

Finansiering från andra EU-program

31. Regionkommittén är bekymrad över den bristande överensstämmelsen med andra EU-program, vilket innebär att Atlantstrategins mål och dess behov när det gäller finansiering av handlingsplanen inte beaktas tillräckligt under programperioden 2014–2020.

32. Som exempel vill vi framhålla de nya "integrerade projekten" inom programmet Life+ (2014–2020). Dessa projekt har längre löptid och omfattar större geografiska områden i syfte att genomföra miljö- och klimatpolitiken på ett bättre sätt, men inbegriper inte projekt i den marina miljön⁽³⁾. Vi anser att detta innebär att man försitter möjligheten att nå resultat när det gäller centrala mål inom den integrerade havspolitik och Atlantstrategin.

33. Vi beklagar också att Atlantområdet har förbisett vid kartläggningen av stomnäten i de transeuropeiska näten, och vi menar att man måste prioritera användningen av *Fonden för ett sammanlänkat Europa* för att ta itu med grundläggande frågor om tillgänglighet och perifert läge (inom transporter, energi och IKT) i Atlantområdet.

34. Vi undrar hur Atlantforumet vill förbättra den målinriktade användningen av andra tillgängliga EU-fonder och öka användningen av resurser för att uppfylla strategins mål. Vi

menar t.ex. att handlingsplanen måste främja forskningspartnerskap mellan olika delar av Atlantområdet i syfte att maximera stödet från Horisont 2020-programmet.

Andra finansieringskällor

35. Regionkommittén är bekymrad över att man inte lägger tonvikten på att attrahera finansiering från den privata sektorn och engagera denna sektor rent generellt för att uppnå strategins mål. Vi anser att detta utgör en utmaning som Atlantforumet måste ta tag i under samrådsprocessen och genom skräddarsydda kommunikationskampanjer.

36. Vi påpekar att den rådande krisen i de offentliga budgetarna kräver att Atlantområdet lockar till sig internationella investeringar för att utnyttja de möjligheter som finns (inom sektorer som förnybar energi till havs, fisk och skaldjur, vattenbruk, havets resurser, sjöfart och utveckling av hamnar). Vi menar att marknadsföringen av Atlantområdet som ett område för investeringar och företagande måste utgöra ett centralt inslag i handlingsplanen.

37. Vi föreslår att Atlantforumet också samarbetar med Europeiska kommissionen och Europeiska investeringsbanken för att bedöma möjligheterna att införa ett specifikt finansieringsinstrument i syfte att främja utformningen av "solida projekt" genom en kombination av anslag och lån, eget kapital och riskgarantiinstrument och utveckling av ett mer strömlinjeformat projektgenomförande.

IV. STYRELSEFORMER OCH GENOMFÖRANDE AV STRATEGIN

38. Regionkommittén betonar att strategin för Atlantområdet måste integreras helt i de politiska och administrativa strukturerna om den ska bli framgångsrik, och understryker att detta kräver följande:

- a) Politiskt åtagande, engagemang och ansvarstagande.
- b) Ett arbetssätt som präglas av flernivåstyre (EU samt nationell, regional och lokal nivå).
- c) Tillräckliga resurser vad avser personal och tekniskt stöd.

Styre

39. Kommittén föreslår att förvaltningsstrukturen måste maximera bidraget från de många aktörerna och potentiella aktörerna i Atlantstrategin, och efterlyser flernivåstyre i arbetet med att utforma, genomföra, utvärdera och se över handlingsplanen.

40. Vi konstaterar dock att det krävs stort politiskt åtagande från medlemsstaternas sida, från högsta nivå, i kombination med nationella samordningsförfaranden på relevanta politikområden om inte Atlantstrategin ska misslyckas med att uppfylla förväntningarna och ge de förväntade resultaten. Handlingsplanen riskerar också att misslyckas om inte de lokala och regionala aktörerna är helt engagerade och tar ansvar för strategin.

⁽³⁾ Se utkastet till yttrande om "Förslag till förordning om programmet för miljö och klimatpolitik (Life)", CdR 86/2012.

41. ReK avvisar förslaget att avskaffa Atlantforumet när handlingsplanen har antagits och föreslår att forumet får finnas kvar fram till 2020, med uppgift att övervaka genomförandet (genom en genomförandeplattform (se punkterna 27 och 41)), granska framstegen och verka för att strategins mål uppnås.

42. Vi föreslår att följande styresmodell utvecklas för Atlantstrategin: a) **Atlantforumet** för politisk övervakning på EU-nivå, inklusive en **genomförandeplattform** som fungerar som kontaktpunkt för strategin, inleder åtgärder för kapacitetsuppbyggnad, tillhandahåller vägledning för projektutformning och främjar och förvaltar handlingsplanen. b) **Nationella och regionala samordningscentrum** som främjar samstämmighet i de politiska åtgärderna och uppmuntrar aktörer och potentiella initiativtagare till projekt att engagera sig i genomförandet av strategin för Atlantområdet.

Genomförandaspekter

43. Regionkommittén vill understryka att Atlantområdet utgör ett komplext geografiskt område med mycket varierande särdrag, kulturer och synsätt. För att strategin ska lyckas måste mer göras för att bredda och fördjupa samarbetets omfång och art i hela Atlantområdet. Vi förväntar oss att Atlantstrategin kommer att a) tillhandahålla en gemensam referenspunkt som möjliggör detta, men anser att den b) också måste innehålla åtgärder för kapacitetsuppbyggnad för att främja ökad samarbetsvilja.

44. Kommittén anser att Atlanthandlingsplanen när den antagits kommer att behöva en **informations- och kommunikationsmodul** för att öka synligheten, främja förståelse för målen, locka till bredare deltagande (särskilt från den privata sektorn) och med tiden förmedla strategins resultat.

45. ReK vill peka på de potentiella fördelar som EGTS-förordningen kan ge som ett verktyg för att underlätta genomförandet av strategin.

46. Vi föreslår att kommissionen inrättar en **enhetsövergripande arbetsgrupp för Atlantstrategin** för att skapa samstämmighet på alla relevanta politikområden och förenlighet mellan Atlantstrategins mål, EU-programmen och olika finansieringsåskanden. Vi föreslår också att denna arbetsgrupp, med tanke på strategins övergripande natur, ska ledas av generalsekretariatet.

V. ATLANTHANDLINGSPANEN – FÖRFARANDE

47. Regionkommittén betonar att man måste öka medvetenheten om att handlingsplanen bör antas snabbt, och föreslår tätare möten i Atlantforumet (lednings- och styrkommittéerna) för att fastställa milstolpar för processen och se till att åtgärder vidtas i rätt tid.

48. Kommittén ser fram emot det utlovade samrådsdokumentet, som ska utgöra grunden för en mer omfattande och strukturerad process för mobilisering av och samråd med aktörerna senare under 2012, och uppmanar kommissionen att snabbt bredda och fördjupa engagemanget så att aktörerna,

inbegripet de lokala och regionala nivåerna, känner att de har tillräckligt ägarskap vad gäller handlingsplanen och för att se till att processen verkligen går "nedifrån och upp" och att den är inriktad på medborgarna.

49. Kommittén känner oro för att de föreslagna tematiska seminarierna, ett per medlemsstat, inte kommer att räcka för att engagera aktörerna och ge dem egenansvar för strategin. Vi föreslår att man anordnar ytterligare aktiviteter om Atlantstrategin i syfte att enas om en strategisk vision, diskutera styresaspekter och fastställa mål och mätbara framgångsindikatorer. Man bör också klargöra finansieringskonsekvenserna. Vi föreslår dessutom att kommissionen mobiliserar sina nationella representationer för att möjliggöra ett mer omfattande deltagande i processen för att genomföra handlingsplanen.

50. Kommittén understryker att **den föreslagna tidsplanen för antagandet av handlingsplanen måste påskyndas** så att den överensstämmer med de relevanta finansieringsprogrammets prioriteringar 2014–2020.

51. ReK rekommenderar att man vid utformningen av Atlantstrategin först och främst måste komma överens om en **strategisk vision för Atlantområdet** som kan utgöra referensram för Atlanthandlingsplanen 2014–2020. Vi föreslår dessutom att handlingsplanen måste innehålla följande:

— **Centrala prioriteringar, åtgärder och flaggskeppsprojekt** – inklusive åtgärder på kort, medellång och lång sikt.

— **Tydligt fastställda roller och ansvarsområden för alla aktörer engagerade i politiska åtgärder och genomförande** i en struktur som präglas av flernivåstyre, med en tydlig ansvarskedja för genomförandet av strategins mål.

— **Kapacitetsbyggande åtgärder** för att främja en större samarbetsvilja inom området.

— **Viktiga mål och en uppsättning indikatorer** – för att mäta resultaten och kunna använda en resultatbaserad ansats.

— Ett **utvärderingsförfarande och en halvtidsöversyn** av vad som uppnåtts.

— En **informations- och kommunikationsmodul** för att öka synligheten, främja förståelse för målen och locka till bredare deltagande i strategin.

— **Nödvändiga resurser**, både ekonomiska och mänskliga, för att genomföra handlingsplanen.

52. ReK begär att Atlantstrategin och förfarandet för att utarbeta handlingsplanen ska ingå i kommissionens föreslagna utvärdering av mervärdet av de makroregionala strategierna under 2013, i enlighet med Europeiska rådets begäran.

53. Regionkommittén föreslår att handlingsplanen antas av Atlantforumet, och uppmanar det kommande irländska ordförandeskapet att verka för att Europeiska rådet uttalar sitt stöd för handlingsplanen under ordförandeskapet, med inriktning på resultat, en trovärdig process för övervakning och fortlöpande utvärdering samt en planerad halvtidsöversyn.

Bryssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Vitbok – En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner"

(2012/C 391/02)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Alla nyckelaktörer, inklusive lokala och regionala myndigheter, som hanterar kompletterande pensionssystem för merparten av de offentligt anställda bör vara delaktiga i samrådsprocessen vid reformer av nationella pensionssystem.
- Kommittén understryker att vissa aspekter av EU:s pensionspolitik och Europa 2020-strategin förstärker varandra. Om Europa 2020-strategins högre sysselsättning uppnås bidrar detta till socialförsäkringssystemens och pensionssystemens övergripande hållbarhet. Tillräckliga pensionsförmåner är i sin tur en avgörande förutsättning för att uppnå Europa 2020-strategins ambition att minska fattigdomen, eftersom äldre europeer fortsatt är en samhällsekonomiskt utsatt grupp. Utöver en reform av pensionssystemen krävs det också en rad arbetsmarknadspolitiska stödåtgärder för att äldre personer även i framtiden ska ha en rimlig inkomst.
- Mot bakgrund av en viss oro över insynen och över avgiftsnivån i samband med de olika formerna för privata pensionssystem skulle Regionkommittén välkomna en jämförande undersökning i syfte att tillämpa bästa praxis i hela EU.

Föredragande Paul LINDQUIST (SE-PPE), kommunstyrelsens ordförande i Lidingö stad

Referensdokument Vitbok – En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner
COM(2012) 55 final

I. REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Inledning

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens ambition att ta itu med de allvarliga utmaningar som många medlemsstaters pensionssystem står inför.

2. Att säkerställa hållbara och tillräckliga pensioner är av största betydelse inte bara för våra tillväxtutsikter, utan även för medborgarnas välfärd och välbefinnande.

3. En grundläggande förutsättning för att pensionerna ska vara trygga och tillräckliga är att pensionssystemen är långsiktigt ekonomiskt hållbara.

4. Kommittén betonar att allmänna pensioner även i fortsättningen kommer att ha en viktig roll för att säkra att varje pensionär ges en rimlig pension.

5. Ett pensionssystem med adekvat livsinkomstbaserat intjänande bidrar till att garantera långsiktigt bärkraftiga pensioner.

6. Kommittén vill poängtera att pensionssystemen har utvecklats över lång tid utifrån förhållandena i respektive medlemsland. Utformningen av de allmänna pensionssystemen är därför en angelägenhet för de enskilda medlemsstaterna.

7. Alla nyckelaktörer, inklusive lokala och regionala myndigheter, som hanterar kompletterande pensionssystem för merparten av de offentligt anställda bör vara delaktiga i samrådsprocessen vid reformer av nationella pensionssystem.

8. Det är i flera medlemsstater i stor utsträckning arbetsmarknadens parter som svarar för utformningen av tjänstepensionerna. I dessa fall är det naturligt att eventuella förändringar görs av parterna.

9. Vitboken bygger på artikel 153 i EUF-fördraget. Det är medlemsstaterna som har det huvudsakliga ansvaret för att utforma sina pensionssystem. EU ska dock understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom socialt skydd. Vitboken innehåller inte några konkreta lagförslag, och bedöms

därför inte medföra några problem för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Däremot vill kommittén poängtera att alla eventuellt kommande lagstiftningsförslag inom pensionsområdet noggrant bör analyseras med avseende på subsidiaritetsprincipen.

10. Kommittén understryker att vissa aspekter av EU:s pensionspolitik och Europa 2020-strategin förstärker varandra. Om Europa 2020-strategins högre sysselsättning uppnås bidrar detta till socialförsäkringssystemens och pensionssystemens övergripande hållbarhet. Tillräckliga pensionsförmåner är i sin tur en avgörande förutsättning för att uppnå Europa 2020-strategins ambition att minska fattigdomen, eftersom äldre européer fortsatt är en samhällsekonomiskt utsatt grupp⁽¹⁾. Utöver en reform av pensionssystemen krävs det också en rad arbetsmarknadspolitiska stödåtgärder för att äldre personer även i framtiden ska ha en rimlig inkomst.

Balans mellan arbetsliv och pension

11. Kommittén stödjer kommissionens målsättning att pensionsåldern ska höjas i takt med att den förväntade livslängden ökar när så är lämpligt. Det kan bidra till att säkra den finansiella hållbarheten i våra pensionssystem. Detta kommer dock att kräva olika praktiska lösningar i olika medlemsstater.

12. Flexibel pensionsålder kan innebära att olika individer väljer att lämna arbetslivet senare än vad som skulle vara möjligt med en fastlagd pensionsålder. Därmed möjliggörs ett längre arbetsliv utifrån olika individers förutsättningar.

13. Kommittén vill betona vikten av att öka äldre arbetstagares (55–64 år) deltagande på arbetsmarknaden. Om man kunde uppnå en avsevärd ökning av sysselsättningsgraden⁽²⁾ skulle det innebära stora fördelar avseende både ekonomisk tillväxt och förbättrad hållbarhet i pensionssystemen.

14. Det finns ett stort utrymme för att öka sysselsättningen bland kvinnor, ungdomar och invandrare. Kommittén vill därför understryka vikten av att öka sysselsättningen i alla åldrar. Det är också viktigt att förbättra förutsättningarna för ett tidigare inträde på arbetsmarknaden för ungdomar och invandrare.

⁽¹⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽²⁾ Enligt Eurostat, som citeras i vitboken, ligger den på mindre än 40 % i flera länder.

15. Kommittén uppmanar medlemsstaterna och arbetsgivarna att vidta åtgärder som uppmuntrar och gör det lättare för äldre arbetstagare att stanna kvar på arbetsmarknaden.

16. Kommittén skulle, i tillämpliga fall, välkomna en högre grad av utnyttjande av gradvis pensionering – en successiv övergång från heltidsarbete till heltidspension.

17. Sannolikheten för en begränsad arbetsförmåga till följd av långvariga hälsoproblem eller funktionshinder ökar betydligt med åldern ⁽³⁾. Därför är det av stor vikt att det finns effektiva omställnings- och matchningsåtgärder som möjliggör karriär- och anställningsbyten under hela arbetslivet och att samhället stöder livslångt lärande liksom ett aktivt och hälsosamt åldrande.

18. Offentliga myndigheter och arbetsmarknadens parter bör utveckla och genomföra ytterligare åtgärder för att främja och gynna fortsatt sysselsättning för äldre arbetstagare, för att minska och upphäva avståndet i tid mellan det faktiska utträdet från arbetsmarknaden och den lagstadgade pensionsåldern.

Kompletterande pensioner

19. Tjänstepensioner kan utgöra ett viktigt komplement till de allmänna pensionerna. EU bör därför uppmuntra spridning av goda exempel i syfte att utveckla tjänstepensionssystemen i medlemsstaterna och stärka sitt stöd till pensionssystem som vilar på flera pelare.

20. Kommittén vill uppmana kommissionen och medlemsländerna att ägna större uppmärksamhet åt anställda i små och medelstora företag samt lågkvalificerade och atypiska arbetstagare eller arbetstagare som av strukturella skäl har osäkra anställningsvillkor, som ofta inte omfattas av tjänstepensionssystem i samma utsträckning som andra.

21. Tjänstepensionssystem skiljer sig från privat pensionssparande. Det är stor skillnad mellan tjänstepensionsplaner och försäkringsprodukter i övrigt. Ytterligare regler om solvens kan resultera i ökade kostnader för tjänstepensionsplanerna utan att medföra förbättrade pensionsvillkor för de anställda.

22. Kommitténs uppfattning är att allmänna pensioner, eventuellt i kombination med tjänstepensioner, ska vara tillräckliga för att ge medborgarna möjlighet att i rimlig omfattning upprätthålla sin levnadsstandard efter pensioneringen, men att privat sparande och den tredje pensionspelaren också bör uppmuntras.

23. Kommittén vill fästa uppmärksamheten på möjligheten att uppmuntra till minskade hinder för ökat arbetskraftsdeltagande. Åldersrelaterade tjänstepensionspremier, såsom de

förekommer i förmånsbestämda system, gör det relativt dyrt att anställa och behålla äldre arbetskraft.

24. Tjänstepensionerna har många gånger krav på en viss anställningstid för att intjänandetiden ska få tillgodoräknas. Samtidigt byter många yngre arbetstagare arbetsgivare och ibland även land relativt ofta. Det är viktigt att dessa arbetstagare får tillgodoräkna sig den pension de har tjänat in.

25. Regionkommittén är i grunden positiv till flytträtt av pensionsrättigheter och ser fram emot kommissionens förslag. Frågan är dock väldigt komplex. Man måste ta hänsyn till de stora variationerna mellan tjänstepensionssystemen i de enskilda medlemsstaterna. Framför allt får man inte minska arbetsgivarnas beredvillighet att finansiera tjänstepensioner. Dessutom behövs skatteeffekter, lagar om bodelning med mera beaktas.

26. Mot bakgrund av en viss oro över insynen och över avgiftsnivån i samband med de olika formerna för privata pensionssystem skulle Regionkommittén välkomna en jämförande undersökning i syfte att tillämpa bästa praxis i hela EU.

Jämställdhet

27. Regionkommittén vill ge kommissionen en eloge för att man har införlivat kommitténs rekommendation ⁽⁴⁾ om att ägna jämställdhetsaspekten större uppmärksamhet. Denna fråga är av särskild betydelse för de lokala och regionala myndigheterna, eftersom kvinnor är i majoritet på många områden inom den offentliga sektorn ⁽⁵⁾.

28. För att minska könsskillnaderna och ge kvinnor bättre pension stödjer kommittén kommissionens rekommendation till medlemsländerna att införa samma pensionsålder för båda könen.

29. De stora skillnaderna i sysselsättningsgrad mellan kvinnor och män i åldern 55–64 år medför att särskild hänsyn bör tas till jämställdhetsaspekten på ett längre yrkesliv och ett aktivt åldrande, exempelvis åtgärder som gör det lättare att kombinera arbete och familjeansvar.

30. Kommittén vill påpeka att bristen på alternativa vårdmöjligheter innebär ytterligare påfrestningar för främst kvinnor i många medlemsländer, som ofta leder till förtida pension.

31. En högre förvärvsfrekvens bland kvinnor kommer att ställa större krav på tillgång till barn- och äldreomsorg av hög kvalitet. Det är viktigt att de lokala och regionala myndigheterna har tillräckliga resurser för att klara det uppdraget.

⁽³⁾ Applica, CESEP och Alphametrics (2007), "Men and women with disabilities in the EU: Statistical analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC".

⁽⁴⁾ CdR 319/2010 fin.

⁽⁵⁾ Eurostat (2008): "The Life of Men and Women in Europe – a statistical portrait".

32. Kvinnor drabbas i vissa medlemsstater i högre grad än män av långvariga kroniska sjukdomar eller åkommor och rapporterar i högre grad nedsatt arbetsförmåga, medan det i andra medlemsstater oftast är män som drabbas. De lokala och regionala myndigheterna bör därför ta ett särskilt ansvar för att säkerställa en god arbetsmiljö för sin personal.

33. Möjligheten att under exempelvis småbarnsåren arbeta deltid kan vara en viktig förutsättning för många, inte minst kvinnor, att vara kvar på arbetsmarknaden. Samtidigt är det viktigt att människor inte fastnar i oönskat deltidsarbete då detta har en negativ inverkan på framtida pensioner.

34. För att inte lagstadgad föräldraledighet ska medföra förlust i pensionssammanhang skulle medlemsstaterna kunna uppmuntras att undersöka möjligheten att pensionsrättigheter ska tillgodoräknas även under sådan ledighet. Detta skulle även kunna gälla vid värnpliktstjänstgöring.

Information

35. Syftet med reformerna bör vara att skapa pensionssystem som i ett långsiktigt perspektiv utgör en garanti för stabilitet. Reformerna kommer bara att lyckas om de betraktas som rättvisa, vilket förutsätter att allmänheten har god kännedom om de verkliga problemen och alla möjliga lösningar på dem.

36. Kommittén vill betona vikten av en samlad pensionsinformation som skulle underlätta för medborgarna att fatta beslut om pensionsplanering. Den fria rörligheten inom EU innebär dessutom att fler medborgare framöver kommer att tjäna in pension från olika länder under sitt yrkesliv, vilket ytterligare förstärker behovet av en samlad information.

37. ReK uppmanar därför kommissionen att överväga att utveckla en gemensam internetbaserad plattform för samlad pensionsinformation.

Övrigt

38. Kommittén betonar att tillräckliga pensionssystem är viktiga för medborgarnas välbefinnande och avgörande för att undvika en ekonomisk överbelastning av lokala och regionala myndigheter.

39. Kommissionen uppmanas att se till att dess kommande åtgärder på detta område åtföljs av lämpliga konsekvensbedömningar som särskilt omfattar konsekvenserna för lokala och regionala myndigheter.

40. Regionkommittén uppmanar kommissionen att bedöma om det finns behov av samordning på detta område, inom ramen för den öppna samordningsmetoden, för att främja både den fria rörligheten och pensionssystemens hållbarhet.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "EU:s reviderade strategi för Östersjöområdet"

(2012/C 391/03)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- EU:s strategi för Östersjöområdet utgör en bra grund för att testa hur man i praktiken kan stärka EU:s konkurrenskraft och en smart och hållbar tillväxt för alla med hjälp av en specifik strategi för en större geografisk makroregion.
- De reviderade målen i EU:s strategi för Östersjöområdet – att rädda Östersjön, integrera Östersjöområdet och öka välbefindandet – har anpassats bättre till målen i Europa 2020-strategin.
- Det behövs starkare kopplingar mellan forskning, innovation och aktörerna i näringslivet för att stärka den ekonomiska sammanhållningen och konkurrenskraften. Regionerna och universiteten bör samarbeta inom hela makroregionen för att göra Östersjöområdet till en modell för nätverk för smart specialisering.
- Man bör fortfarande ta hänsyn till främjandet av initiativ som stöder hållbar utveckling. Fler åtgärder som ger ökad sysselsättning och ökat kunnande samt åtgärder som förstärker välbefindandet och deltagandet bör föras fram.
- Även om EU:s strategi för Östersjöområdet är en intern EU-strategi är samarbetet med länder utanför EU, i synnerhet Ryssland, mycket viktigt för strategins framgång.
- Den nordliga dimensionens strukturer bör utnyttjas maximalt för att gagna EU:s och Rysslands allt närmare samarbete i Östersjöregionen.
- Kommunernas och regionernas bristande synlighet i genomförandet av strategin är oroande. Därför föreslår kommittén att det, såväl i strategin som i en reviderad handlingsplan, explicit anges att principen om flernivåstyre ska genomsyra genomförandet.
- Grundläggande förutsättningar för att genomföra strategin i alla deltagande länder är att de politiska aktörerna visar ett klart engagemang och tar på sig en ledande roll.
- De nationella strukturfondsprogrammets bidrag till genomförandet av EU:s strategi för Östersjöområdet måste förtydligas så att man beaktar skillnaderna mellan regionerna inom medlemsstaterna och deras utvecklingsbehov.

Föredragande

Pauliina HAIJANEN (FI-PPE), stadsfullmäktigeledamot i Letala

Referensdokument

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s strategi för Östersjöområdet

COM(2012) 128 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT**

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens meddelande av den 23 mars 2012, och anser att de åtgärder som föreslås i meddelandet för att förbättra inriktningen av EU:s strategi för Östersjöområdet, anpassa politik och finansiering, klargöra olika aktörers ansvar och förbättra kommunikationen är ett steg i rätt riktning.

2. ReK erinrar att EU:s strategi för Östersjöområdet strävar efter att förbättra politksamordningen och sammanhållningen mellan regionerna i detta område för att lösa Östersjöområdets gemensamma problem och stärka områdets välfärd på ett hållbart sätt. Strategin behandlar sådana frågor som enskilda områden och medlemsstater inte ensamma kan lösa. En viktig aspekt är samarbete och samordning av åtgärderna mellan medlemsstaterna, regionerna och kommunerna i makroregionen, EU, samarbetsorganisationer i Östersjöområdet, finansieringsinstitut och icke-statliga organisationer.

3. Kommittén påminner om att den i sitt yttrande om lokala och regionala myndigheters roll i arbetet med att uppnå målen i Europa 2020-strategin (CdR 72/2011 fin) har lyft fram Östersjöregionens potential att fungera som föregångare för resten av Europa.

4. Kommittén betonar att EU:s strategi för Östersjöområdet som den första integrerade makroregionala strategin utgör en bra grund för att testa hur man i praktiken kan stärka EU:s konkurrenskraft och en smart och hållbar tillväxt för alla med hjälp av en specifik strategi för en större geografisk makroregion. Dessa erfarenheter måste aktivt tas upp i synnerhet i diskussionen om EU:s sammanhållningspolitik med tanke på den efterföljande programperioden.

5. Regionkommittén erinrar om kommissionens ståndpunkt att man inte ska införa nya bestämmelser, inrätta nya institutioner eller bevilja extra medel för genomförandet av makroregionala strategier. Kommittén vill dock upprepa att det samtidigt finns "tre ja" som bör gälla: Man bör komma överens om tillämpning och kontroll av befintliga regler i makroregionen; man bör under EU-organens ansvar bygga upp en plattform, ett nätverk eller ett regionalt kluster bestående av lokala och regionala myndigheter och medlemsstater, där berörda parter involveras; och man bör samordna användningen av de finansiella EU-resurser som finns för att utveckla och genomföra makroregionala strategier.

Kopplingar mellan ett tillvägagångssätt som bygger på en makroregional strategi och målen i Europa 2020-strategin

6. ReK välkomnar att målen i EU:s strategi för Östersjöområdet bättre har anpassats till målen i Europa 2020-strategin. De tre övergripande målen för strategin som presenteras i meddelandet, nämligen att rädda Östersjön, integrera Östersjöområdet och öka välståndet, stämmer väl överens med Europa 2020-strategins mål om en smart och hållbar tillväxt för alla. Med tanke på genomförandet av Europa 2020-strategin är det också ytterst viktigt att betona ett närmare regionalt samarbete inom innovation.

7. Med tanke på genomförandet av Östersjöstrategin är det viktigt att Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ omsätts i praktiken. Man bör särskilt beakta flaggskeppsinitiativen "Den digitala agendan" och "Innovationsunionen", och i den uppdaterade handlingsplanen bättre fokusera på att främja målen för dessa i Östersjöområdet. EU:s strategi för Östersjöområdet och de samarbetsnätverk som finns i regionen är en utmärkt grund för att utveckla regionala forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering.

8. Kommittén uppmuntrar såväl medlemsstaterna som aktörer på lokal och regional nivå att överväga hur det uppdaterade målet i EU:s Östersjöstrategi om ökad välfärd genom samarbete kan förverkligas i form av konkreta åtgärder. Ökad sysselsättning och ökat kunnande samt åtgärder som sammanhänger med välstånd och förstärkt deltagande bör framöver ges en framträdande plats i handlingsplanen. För närvarande innehåller handlingsplanen väldigt få referenser till flaggskeppsinitiativ på dessa teman inom ramen för Europa 2020-strategin.

9. Vid genomförandet av Östersjöstrategin bör man införliva prioriteringen "tillväxt för alla – en ekonomi med hög sysselsättning och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning" från Europa 2020-strategin, eftersom det fortfarande finns märkbara skillnader vad gäller välstånd och ekonomiska resultat mellan de olika Östersjöregionerna. Man bör fortfarande ta hänsyn till främjandet av åtgärder för att förbättra miljöns tillstånd samt flaggskeppsinitiativ som stöder hållbar utveckling.

10. Kommittén betonar att det i framtiden är allt viktigare att ta hänsyn till synergier mellan olika finansieringsprogram för att uppnå målen i Europa 2020-strategin. Med avseende på det framtida Horisont 2020-finansieringsprogrammet för forskning och innovation är det viktigt med ett nära och integrerat samarbete med sammanhållningspolitikens finansieringsinstrument

som medlemsstaterna i Östersjöområdet använder, så att man framhäver den regionala dimensionen och uppmuntrar regionerna att öka sin forsknings- och innovationsverksamhet.

11. ReK vill påpeka att EU:s strategi för Östersjöområdet har skapat nya möjligheter för den lokala och regionala nivån att stärka den regionala konkurrenskraften och innovationspotentialen samt främja smart specialisering på regional nivå. Regionerna och universiteten bör samarbeta inom hela makroregionen för att göra Östersjöområdet till en modell för nätverk för smart specialisering, i vilka man fokuserar på varje regions centrala frågor och verksamhet och där man kan uppnå spetskompetens och kritisk massa med hjälp av nätverk. I detta sammanhang är det viktigt att utveckla och stärka innovationssystemen Triple Helix och Quadruple Helix i samarbete med den akademiska världen, den offentliga sektorn, den privata sektorn och invånarna i Östersjöområdet.

12. ReK föreslår att medlemsstaterna i Östersjöområdet uppmuntrar forskningscentren att fokusera på forskning som stöder smart specialisering i deras egen region och att dela sin sakkunskap i ett nätverkssamarbete för hela Östersjöområdet. Det är också viktigt att uppmuntra länder utanför EU som angränsar till Östersjöområdet att delta i forskningssamarbetet, bl.a. i fråga om miljö- och energifrågor i det gemensamma tillränningsområdet.

13. Kommittén vill betona att det behövs starkare kopplingar mellan forskning, innovation och aktörerna i näringslivet för att stärka den ekonomiska sammanhållningen och konkurrenskraften. Man bör säkra möjligheterna för näringslivet, företagen och universiteten att delta mer aktivt i arbetet med strategin.

14. Regionkommittén föreslår att man ökar innovations- och klustersamarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer och främjar samarbetet om marknadsföring i Östersjöområdet för att öka den externa investeringen och turismen i regionen. Dessa åtgärder och strategins starka miljödimension är ett effektivt sätt att komma närmare uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin i Östersjöregionen.

15. Mot bakgrund av ovanstående betonar kommittén att länderna i Östersjöområdet bör behandla dessa frågor i sina egna nationella reformprogram och att de lokala och regionala myndigheterna aktivt bör delta i detta förberedande arbete.

16. Det centrala målet för EU:s Östersjöstrategi är att minska föroreningarna i Östersjön, som är Europas mest förorenade hav, och att förbättra dess tillstånd, och härvid verka för en hållbar social och ekonomisk utveckling i de regioner inom och utanför EU som gränsar till detta hav.

Betydelsen av strategins externa dimension och samarbete

17. ReK betonar att samarbetet med länder utanför EU, i synnerhet Ryssland, är mycket viktigt för strategins framgång, trots att det handlar om en intern EU-strategi.

18. Kommittén vill påpeka att Ryssland år 2011 på federal nivå antog en strategi fram till år 2020 för Rysslands nordvästra federala distrikt, som gränsar mot Östersjöområdet (*Strategy on social and economic development of the North-West Federal District until 2020*). I den presenteras målen för ekonomin, infrastrukturen och logistiken i distriktet. Man hoppas att strategin kommer att främja ett närmare strategiskt samarbete mellan EU:s Östersjöområde och Ryssland, i synnerhet på områdena miljö, ekonomi, trafik, energi, turism och räddningstjänst.

19. ReK betonar att den nordliga dimensionens strukturer bör utnyttjas maximalt för att gagna EU:s och Rysslands allt närmare samarbete i Östersjöregionen. Politiken för den nordliga dimensionen betraktar det nordliga området som en helhet och strävar efter att stärka samordningen av de olika samarbetsmetoderna i Östersjöområdet och Barentsregionen.

20. Kommittén är nöjd över och stöder att man på lokal och regional nivå har vidtagit konkreta åtgärder för att utveckla samarbetet i synnerhet med staden S:t Petersburg och Leningradregionen. Ett bra exempel på en sådan verksamhet som riktar sig nedifrån och upp är den s.k. Åboprocessen, som är ett gemensamt initiativ mellan Åbo stad, landskapet Egentliga Finland, Hamburg och S:t Petersburg.

Flernivåstyre och kommunernas och regionernas roll i genomförandet av strategin

21. Regionkommittén anser att det är bra att kommissionen i sitt meddelande beaktar de synpunkter som förs fram i Regionkommitténs yttrande om EU:s strategi för Östersjöområdet (CdR 255/2009 fin) om ett flexibelt men målinriktat genomförande av handlingsplanen och stöd till dess förvaltning, när den fastställer de viktigaste uppgifterna och ansvarsområdena för centrala parter (nationella kontaktpunkter, samordnare för prioriterade områden, ledare för övergripande åtgärder och ledare för flaggskeppsprojekt).

22. Kommittén anser att kommissionens förslag att förtydliga och effektivisera strategins styrningsstruktur är ett steg i rätt riktning, men är oroad över kommunernas och regionernas bristande synlighet i genomförandet av strategin. Därför föreslår kommittén att det, såväl i strategin som i en reviderad handlingsplan, explicit anges att principen om flernivåstyre ska genomsyra genomförandet.

23. Kommittén framhäver att makroregionala strategiers framgång runt om i Europa i hög grad är beroende av de lokala och regionala aktörernas engagemang och bidrag till uppnåendet av målen. Det är också viktigt att engagera den privata sektorn. Grundläggande förutsättningar för att genomföra strategin i alla deltagande länder är att de politiska aktörerna visar ett klart engagemang och tar på sig en ledande roll.

24. ReK påpekar att det fortfarande är nödvändigt att i större omfattning engagera lokala och regionala aktörer i genomförandet av strategin för Östersjöområdet. Detta bör beaktas inte bara när strategins handlingsplan uppdateras, utan också när man fastställer de olika aktörernas roll. Som det är nu kommer en stor del av t.ex. samordnarna för prioriterade områden från sektorsbaserade ministerier eller andra organisationer inom statsförvaltningen. I synnerhet medlemsstaternas kontaktpunkter bör åläggas att regelbundet hålla kontakt med lokala och regionala myndigheter och organisationer.

Finansiering samt uppföljnings- och utvärderingssystemet

25. Trots att EU:s strategi för Östersjöområdet antogs först när nuvarande EU-programperiod redan hade börjat, har man via olika strukturfondsprogram kunnat genomföra många projekt som stöder strategin. De europeiska territoriella samarbetsprogram som genomförs i Östersjöområdet har varit ett centralt finansieringsinstrument i synnerhet för främjandet av åtgärder på lokal och regional nivå.

26. ReK vill betona att det bara finns få finansieringsinstrument som lämpar sig för övernationella projekt och projekt med många aktörer. Ett problem när man använder olika finansieringskällor är att finansieringsbeslut för de olika parterna fattas vid olika tidpunkter och att denna fördröjning gör genomförandet märkbart långsammare. Det finns inte nödvändigtvis någon samordning mellan finansieringsbesluten, och en del av parterna blir utan stöd, vilket gör att man inte kan sätta igång projektet.

27. Kommittén anser att det är viktigt att de förslag till förordningar som kommissionen lade fram i oktober 2011 ålägger medlemsstaterna att beakta en eventuell makroregional strategi i samband med att man utarbetar och genomför nya strukturfondsprogram, och betonar att i synnerhet det nya transnationella programmet för Östersjöområdet bör överensstämma med de prioriterade områdena i EU:s strategi för Östersjöområdet. Programplaneringen för följande period bör inledas redan i början av 2014, så att man kan undvika onödiga fördröjningar i det löpande projektarbetet.

28. Kommittén påpekar att de nationella strukturfondsprogrammets bidrag till genomförandet av EU:s strategi för Östersjöområdet måste förtydligas så att man beaktar skillnaderna mellan regionerna inom medlemsstaterna och deras utvecklingsbehov. I synnerhet främjandet av regional smart specialisering i det nationella programarbetet erbjuder enorma möjligheter för att uppnå strategins mål. På samma sätt bör partnerskapsavtalet mellan medlemsstaten och kommissionen innehålla en hänvisning till EU:s strategi för Östersjöregionen.

29. Regionkommittén anser att det är viktigt att kommissionen i sitt meddelande föreslår att säkra startkapitalet för att främja projektsamarbetet, eftersom detta bättre engagerar såväl

lokala och regionala aktörer som företrädare för organisationer och det civila samhället.

30. Kommittén betonar att det i framtiden är viktigt att inrikta finansiering direkt på genomförandeåtgärder för strategin och att göra det möjligt att kombinera olika finansieringsformer. Förutom offentlig finansiering ska användningen av tjänster från olika finansieringsinstitut och privat finansiering främjas och den privata finansieringens roll betonas. För projekt som finansieras via nationella strukturfondsprogram bör man utveckla metoder som säkrar att det ingår allt fler internationella samarbetsåtgärder i projekten.

31. ReK stöder de indikatorer för att följa upp genomförandet av strategin som föreslås i kommissionens meddelande, men betonar att övervaknings- och utvärderingssystemet bör vara så enkelt som möjligt och bygga på indikatorer som kan ge en realistisk bild av de resultat som uppnåtts genom samarbete som bygger på strategin. Regionkommittén är redo att delta i diskussionerna om utformning och urval av indikatorer.

Bättre kommunikation och involvering av aktörer

32. Regionkommittén betonar att genomförandet av makroregionala strategier kräver ett öppet beslutsfattande, omfattande informationsutbyte och utveckling av gemensam praxis på alla nivåer. Man bör i synnerhet förbättra kommunikationen mellan medlemsstaterna i Östersjöområdet och internt inom länderna. Detta främjar ett bredare engagemang i genomförandet av strategins mål.

33. ReK betonar att bättre information om strategin också förbättrar allmänhetens medvetenhet om EU:s verksamhet. Webbplatser om strategin och en offentlig hearing om uppdateringen av strategins handlingsplan är ett steg i rätt riktning.

34. Kommittén föreslår att kommissionen systematiskt samlar och offentliggör information om finansieringsprogrammen så att man kan erbjuda finansiell rådgivning centralt på både nationell och lokal nivå. Problemet i dag är att projektdeltagare inte tillräckligt lätt får information. Kunskaper om lämpliga finansieringsinstrument bör spridas effektivare så att aktörerna inte har problem att välja ett instrument som passar deras behov.

Slutsatser

35. Regionkommittén påpekar att EU:s strategi för Östersjöområdet har gett medlemsstater, regioner och kommuner nya möjligheter att stärka den regionala konkurrenskraften och innovationen och främja smart specialisering på regional nivå. Strategin har också ökat de lokala och regionala aktörernas allmänna intresse för och engagemang i Östersjösamarbete, och den har stärkt och tillfört nya former av samarbete.

36. Regionkommittén föreslår att kommittén fortsätter att aktivt övervaka genomförandet av strategin för Östersjöområdet på basis av den uppdaterade handlingsplan som offentliggörs i slutet av 2012, och framför sina synpunkter och slutsatser i den allmänna debatten om makroregionala strategier, särskilt med beaktande av genomförandet av EU:s nästa programperiod 2014–2020.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Energifärdplan för 2050"

(2012/C 391/04)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- De lokala och regionala myndigheternas roll bör få ett rättmätigt erkännande, och de bör tilldelas tillräckliga resurser och adekvat kapacitet samt lämpliga förvaltningsinstrument, eftersom dessa myndigheter har en central funktion, antingen direkt i egenskap av partner i lokala projekt med inriktning på hållbar energi eller i samband med planering av ny infrastruktur, beviljande av tillstånd, investeringar, offentlig upphandling, produktion och kontroll över energiförbrukningen.
- Regionkommittén upprepar att man bör prioritera integrering i distributionsnätet av förnybar energi producerad på lokal nivå via en rad olika decentraliserade resurser, exempelvis vindkraft, vattenkraft, jordvärme, solenergi och biomassa. På så sätt blir energitransport- och distributionsinfrastrukturen intelligentare (smart grids), vilket är en förutsättning för en effektiv konkurrens som medför reella fördelar för slutkonsumenterna.
- För att kunna möta det ökade behovet av flexibilitet i energisystemet krävs lämpliga lagringsmetoder på alla spänningsnivåer, som (i likhet med pumpkraftverk) skapar möjlighet att lagra överskott som senare kan användas för elproduktion i stor skala. På detta område bör strategiska instrument för teknikforskning och teknikfrämjande utvecklas och utnyttjas.
- Kommittén rekommenderar att man framhäver den roll som informations- och kommunikationstekniken (IKT) kan spela i syfte att främja utnyttjandet av innovationer, sprida information och lösningar beträffande energiförbrukning på strategiska områden, till exempel "smart cities", som omfattar strategier i fråga om hållbara transporter, intelligenta distributionsinfrastrukturer ("smart grids") och hållbar byggnation.
- Regionkommittén understryker att det är bråttom att senast 2014 fullborda den inre energimarknaden, som kan bidra till att garantera en energiförsörjning till överkomliga priser, att senast 2015 häva medlemsstaternas energimässiga isolering och att genomföra en rättvis resursutjämning mellan regionerna och att stabilisera och förbättra ramvillkoren för den europeiska energisektorn så att merkostnaderna för energiomställningen kan begränsas.

Föredragande	Ugo CAPPELLACCI (IT-PPE), regionpresident i Sardinien
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Energifärdplan för 2050 COM(2011) 885 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. En EU-strategi för omställningen av energisystemen

1. Regionkommittén instämmer i behovet av att snarast utarbeta en långsiktig EU-strategi för energisektorn som på ett konkret sätt kan bidra till EU:s mål om minskade koldioxidutsläpp till 2050. Omställningen av energisystemet är en uppgift som vi måste lösa av hänsyn till kommande generationer, men den ger också EU en reell möjlighet till tillväxt, utveckling, nya arbetstillfällen, konkurrenskraft och en högre grad av energioberoende.

2. Regionkommittén välkomnar Energifärdplan för 2050 men anser att den inte är tillräckligt detaljerad och färdig för att medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och investerarna ska kunna använda den som vägledning för de val som de från och med nu måste göra för att skapa en ny energimodell för tiden efter 2020. Den innebär inte heller tillräcklig planeringssäkerhet. Kommittén framhåller samtidigt vikten av att den nu följs av beslut om konkreta åtgärder. Exempelvis skulle man kunna överväga att införa beslut om förbud mot nationella subventioner av fossila bränslen.

3. ReK saknar en utvärdering i färdplanen av den nuvarande situationen med avseende på målen för detta årtionde, som fastställs i energistrategin 2020. Eftersom färdplanen har denna brist bör man först klargöra den nuvarande situationen innan man fastställer målen och den politiska ramen för 2030, som den sista av färdplanens slutsatser hänvisar till. Dessutom bör man definiera deletapper när det gäller omställningen av energisystemet för 2030 och 2040 i överensstämmelse med målen om att minska koldioxidutsläppen enligt "Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050" ⁽¹⁾. En plan med olika deletapper skulle kunna innebära att man använder bränslen/energikällor som kan utgöra grundvalen för en gradvis omställning, samtidigt som energioberoendet och energitryggheten bevaras. På så sätt skulle det också bli lättare att nå konkreta resultat och övervaka och utvärdera genomförandet av åtgärderna.

4. Den teknikneutrala strategi som föreslås i dokumentet är inte ändamålsenlig och bör omprövas för att på längre sikt prioritera strategier, teknik och bränslen som är pålitliga och som kan användas på ett hållbart och säkert sätt med hänsyn till våra nuvarande erfarenheter och kunskaper om förnybara

energikällor och innovativa tekniker. Vidare kan en hållbar omställning av energisystemet inte genomföras utan hänsyn till den förändrade situationen när det gäller tillgång till resurser på grund av den pågående ekonomiska krisen och dess eventuella miljömässiga och sociala konsekvenser.

5. Kommittén är övertygad om att det finns ett ömsesidigt beroende mellan miljö- och socialpolitiken, och att man följaktligen måste se till att alla på mellanlång och lång sikt har lika tillgång till säker och hållbar energi med minsta möjliga miljöpåverkan till överkomliga priser. Dessutom måste man säkerställa att alla har tillgång till de medel som behövs för att kunna kontrollera hushållens förbrukning samt till medel för lokal produktion av förnybar energi till överkomliga priser.

6. Kommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna bör involveras i utformningen av strategier på områden som exempelvis energi utan koldioxidutsläpp vad gäller energieffektivitet, kontroll över förbrukningen, energiproduktion och ny teknik samt översynen av färdplanen i linje med lokala och regionala myndigheters potential och behov, samt att dessa myndigheters viktiga roll backas upp av tillräckliga resurser, kompetens och förvaltningsinstrument.

B. Bedömning av inverkan på regionerna och de sociala konsekvenserna

7. Den insats som behövs för omställningen av energisystemen och dess konsekvenser kommer att variera från region till region beroende på energisammansättningen och de tillgängliga resurserna i regionen. De eventuella ekonomiska, finansiella och administrativa kostnaderna för en EU-åtgärd på energiområdet bör bygga på en detaljerad konsekvensanalys som verkligen tar hänsyn till de specifika lokala och regionala förhållandena och med särskild hänsyn till sådana aspekter som energimässig isolering.

8. Kommittén håller med om att omstruktureringen av energisystemen kräver en utbyggnad och/eller en modernisering av infrastrukturen, men framhåller att kostnaderna för denna omvandling kommer att vara ojämnt fördelade mellan EU:s olika regioner, vilket skulle kunna utgöra ett hot mot den sociala sammanhållningen.

9. Kommittén rekommenderar att man utformar instrument för att utvärdera effekterna av omstruktureringen av energisystemen på lokal nivå, ur såväl ett ekonomiskt som socialt och miljömässigt perspektiv. Vi påminner om vikten av att förbättra kvaliteten och omfånget när det gäller de vanligaste makroekonomiska indikatorerna som används för att utvärdera resultaten av de politiska åtgärderna, genom att utöka dem med dels

⁽¹⁾ COM(2011) 112 final.

energifrågan sedd ur ett hållbarhetsperspektiv, dels en social och miljömässig dimension så att man kan mäta förändringar som rör social sammanhållning, tillgång till basvaror och tjänster till överkomliga priser, folkhälsa, fattigdom, bl.a. energifattigdom, naturresurser och livskvalitet rent generellt.

C. De lokala och regionala myndigheternas roll

10. Kommittén är övertygad om att man endast kan uppnå de globala målen i energisektorn om man tar initiativ på lokal nivå. Kommittén framhåller att lokala och regionala mål redan har använts på ett framgångsrikt sätt inom olika lokala och regionala myndigheter, som uttryck för flernivåstyre vid omvandlingen av energisystemet.

11. När det gäller det nya energisystemet vill ReK framhålla vikten av samarbete och solidaritet över gränserna, och att det därför krävs samordning på EU-nivå. En samordnad insats på alla förvaltningsnivåer är nödvändig, vilket förutsätter ett nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna och kräver en tydlig definition av roller och interaktionsmekanismer.

12. De lokala och regionala myndigheternas roll bör få ett rättmätigt erkännande, och de bör tilldelas tillräckliga resurser och adekvat kapacitet samt lämpliga förvaltningsinstrument, eftersom dessa myndigheter har en central funktion, antingen direkt i egenskap av partner i lokala projekt med inriktning på hållbar energi eller i samband med planering av ny infrastruktur, beviljande av tillstånd, investeringar, offentlig upphandling, produktion och kontroll över energiförbrukningen. Vidare kräver den sociala dialogen och arbetsmarknadsparternas deltagande, som enligt färdplanen är nödvändigt för att planera förändringarna, en väl inarbetad informationskapacitet och informationsförmedling från de lokala och regionala myndigheternas sida, som följaktligen inte bara bör få ett tydligt erkännande utan även ett effektivt stöd.

13. ReK rekommenderar ett fortsatt stöd till de mycket positiva åtgärder och beteenden som redan finns på lokal nivå, genom att man utökar deltagande och engagemang i alla samarbetsformer t.ex. inom ramen för borgmästaravtalet eller andra interregionala, nationella eller internationella strukturer, som fungerar som drivkraft för förändringar, för att stimulera den lokala ekonomiska utvecklingen och skapa informations- och samarbetsnätverk.

D. Energieffektivitet, energibesparingar och förnybar energi

14. Regionkommittén instämmer i att man bör prioritera främjandet av energibesparingar för att minska efterfrågan på energi genom upplysning, utbildning och förändring av medborgarnas beteendemönster, men också genom att stödja utvecklingen av ny teknik som kan säkra en effektivare användning av resurserna och ökad ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning, och genom att medlemsstaterna främjar

energisystem baserade på energisjälvförsörjning för att uppnå en så rationell energianvändning som möjligt, ett decentraliserat energisystem och ett reellt deltagande från medborgarnas sida i samband med beslut om energiformer och energianvändning. Om den ekonomiska tillväxten kopplas bort från energiförbrukningen skulle en minskande energiförbrukning kunna betraktas som en indikator för utveckling och inte som en konjunkturunedgång, och den kan också gynna ekonomin.

15. Kommittén understryker att man satsar på energieffektivitet som en av de viktigaste åtgärderna för att nå de mål om att minska koldioxidutsläppen som fastställts för perioden före 2050. Kommittén instämmer i att vi behöver mer långtgående energieffektivitetsåtgärder och en kostnadsoptimal politik. Vi anser i detta sammanhang också att det vore lämpligt att fastställa bindande normer på europeisk nivå. Det är samtidigt viktigt att fokusera på de aspekter som omedelbart skulle kunna bidra till betydande energibesparingar, exempelvis ökad energieffektivitet i byggnader och hållbarare transporter.

16. I samband med att man fastställer och genomför de brådskande och nödvändiga insatserna för energiomställningen måste man se till att de enskilda åtgärderna är samstämmiga med tanke på hållbarheten. Man måste särskilt bedöma riskerna för att framsteg på ett område kan orsaka negativa konsekvenser på ett annat område.

17. Kommittén är positiv till att skapa mervärde genom energibesparingar med hjälp av hållbara marknadsmekanismer i enlighet med "Handlingsplanen för energieffektivitet 2011" ⁽²⁾.

18. Kommittén värdesätter att andelen förnybara energikällor ökar i alla scenarier för minskning av koldioxidutsläpp fram till 2030 och när en dominerande roll i förhållande till andra tekniker 2050. Det är emellertid beklagligt att inte något av scenarierna i färdplanen omfattar integrerade lösningar där det ingår förnybar energi och energieffektivitet i syfte att göra omställningen av energisystemet till ett scenario utan fossila bränslen mer hållbar och sträva mot en utfasning av fossila bränslen. Vi noterar att det i färdplanen fastställs att förnybara energikällor är av avgörande betydelse för värme- och kylsektorn, men vill samtidigt påpeka att det inte gjorts någon ingående analys av den viktiga roll som sektorn, med sin betydande inverkan på den totala energiförbrukningen, borde ha i) i strävan att utveckla ett europeiskt energisystem som inte är koldioxidbaserat före 2050, och därmed även ii) i utformningen av den aktuella och den framtida energipolitiken.

19. ReK framhåller synpunkterna i yttrandet CdR 7/2011 av den 30 juni och 1 juli 2011 om "Prioriteringar för energiinfrastrukturen för 2020 och framåt" och det viktiga målet om främjande av energitransportnät och integrering i distributionsnätet av förnybar energi producerad på lokal nivå via en rad olika decentraliserade resurser, exempelvis vindkraft, vattenkraft, jordvärme, solenergi och biomassa. På så sätt blir energitransport- och distributionsinfrastrukturen intelligentare (*smart grids*), vilket är en förutsättning för en effektiv konkurrens som medför

⁽²⁾ COM(2011) 109 final.

reella fördelar för slutkonsumenterna. För att kunna möta det ökade behovet av flexibilitet i energisystemet krävs lämpliga lagringsmetoder på alla spänningsnivåer, som (i likhet med pumpkraftverk) skapar möjlighet att lagra överskott som senare kan användas för elproduktion i stor skala. På detta område bör strategiska instrument för teknikforskning och teknikfrämjande utvecklas och utnyttjas.

E. Konventionella energikällor (gas, kol, olja), icke-konventionella energikällor och atomkraft

20. Kommittén instämmer i att det behövs mer diversifierade energikällor för att säkra energitryggheten. Vi framhåller vikten av tydliga riktlinjer för övergångsfasen, då de konventionella energikällorna (gas, kol, olja) i sina mest koldioxideffektiva och hållbara former, med särskild tonvikt på tekniken för avskiljning och lagring av koldioxid, kan användas som ett stöd under den etapp som ska utmynna i att energisystemets koldioxidutsläpp minskas, medan teknik, infrastruktur och betedemönster utvecklas på det sätt som förändringen kräver.

21. Kommittén är oroad över den betydelse som man fäster vid teknik som ännu inte är tillgänglig i kommersiell skala och rekommenderar att användandet av icke konventionella gaskällor, till exempel skiffergas, och av teknik vars riskfaktorer ännu inte är fullt utforskade eller kontrollerade och som kan få gränsöverskridande konsekvenser, på EU-nivå ska omfattas av studier och diskussioner om de möjliga miljömässiga och sociala konsekvenserna på kort och lång sikt och, i överensstämmelse med gällande lagstiftning, om det eventuella behovet av reglering, som i fallet skiffergas. Kommittén välkomnar därför kommissionens strävan att främja forskning av tekniker som kan bidra till minskade koldioxidutsläpp i energiomvandlingsprocesserna och föreslår att man låter livscykelanalyser ingå som viktiga utvärderingsinstrument vid beslutsfattandet.

22. ReK är skeptisk till det orsakssamband som anges i energifärdplanen mellan minskade koldioxidutsläpp och kärnenergi och till antagandet att kärnkraften bidrar till lägre systemkostnader och elpriser, samtidigt som man konstaterar att "kostnaderna för säkerhet, avveckling av befintliga anläggningar och avfallshantering [...] troligen [kommer] att öka". Kommittén förespråkar därför att man särskilt beaktar dels långsiktiga scenarier baserade på icke-konventionella förnybara energislag, dels det faktum att allmänhetens växande oro för kärnkraftens säkerhetsrisker kan leda till minskade privata investeringar i sektorn. Detta skulle göra det nödvändigt med offentliga bidrag i form av subventioner eller högre elpriser, vilket skulle drabba de mest utsatta samhällsgrupperna hårdast.

F. Investeringar och tillgång till finansiering

23. Kommittén anser att fastställandet av en referensram för investeringar som löper till åtminstone 2030 kan göra färdplanen effektivare och skapa större säkerhet på marknaden både för privata och offentliga aktörer, framför allt när det gäller de nationella investeringsmål som också tar hänsyn till de lokala

och regionala myndigheternas handlingsplaner. Större säkerhet när det gäller investeringar kommer även att bidra till att 2020-målen uppfylls, särskilt i fråga om energieffektivitet och besparingar, där det hela tiden finns behov av större insatser. Det skulle också gynna referensramen om man på EU-nivå kartlade kompetensen inom sektorerna för energieffektivitet och förnybar energi som vägledning för investeringarna i syfte att öka dynamiken och stärka de europeiska ekonomiska aktörerna inom dessa sektorer.

24. Det är särskilt viktigt att det klart fastställs vilka resurser som kommer att avsättas för att främja decentraliserade investeringar i hållbar energi (kontroll över förbrukningen och produktionen av förnybar energi) som kan bidra till ett effektivt utnyttjande av resurserna och till utveckling av en grön ekonomi och gröna arbetstillfällen på lokal och regional nivå. Vidare bör man införa ett nytt finansiellt instrument som förvaltas på subnationell nivå för att underlätta genomförandet av handlingsplanen för hållbar energi, samt stödja (ekonomiskt och lagstiftningsmässigt) små, lokala och regionala producenter av förnybar energi, bland annat de lokala och regionala myndigheterna, i syfte att underlätta integreringen i distributionsnätet.

25. ReK rekommenderar att man förlänger och utökar programmet "Intelligent energi – Europa", som har fallit väl ut, och fastställer tydliga villkor för att beviljas en betydande del av de finansiella resurserna inom sammanhållningspolitiken. Det är viktigt att också avsätta medel från strukturfonderna för att underlätta lokalt samarbete om decentraliserad utveckling av teknik med låga koldioxidutsläpp och hög energieffektivitet. Det är också viktigt att framför allt Europeiska socialfonden avsätter medel för att bygga upp humankapital som kan planera, förvalta och ge tekniskt stöd i energifrågor när det gäller såväl lösningar som teknik och partnerskap i tillämpningsfasen.

26. De lokala myndigheterna bör även i fortsättningen få ett förenklat tillträde till investeringar och finansiering från Europeiska investeringsbanken (EIB) för utveckling av hållbar energi. Man bör prioritera projekt som kombinerar energieffektivitet och förnybara energikällor för att uppnå en hållbar utveckling i området genom att förenkla förfarandena och underlätta tillgången till finansiering för mindre myndigheter.

27. ReK betonar att det inte räcker med nationella åtgärder för att ge energiinfrastrukturen en effektiv finansiering, och föreslår därför ett mer omfattande finansiellt stöd till projekt inom energisektorn, särskilt för att främja användningen av lösningar som bygger på förnybar energi, även vad gäller uppvärmning och nedkylning av byggnader.

28. ReK föreslår att man ska utarbeta en strategi för att stödja bildandet av regionala kluster och partnerskap samt samarbete mellan befintliga sådana som i några regioner redan har visat sig vara välfungerande instrument för utvecklingen av gröna energimarknader och energieffektivitet, mobilisering av investeringar och kompetensutveckling och nya arbetstillfällen.

G. Forskning, innovation och tillämpning

29. Kommittén instämmer i att ett starkt engagemang i innovation och forskning måste uppmuntras på EU-nivå. Vi är övertygade om att utvecklingen av effektivare och billigare innovativa tekniker kan bidra till att skapa större säkerhet inom sektorn och attrahera kapital, även genom en rationell resursfördelning inom det nya programmet "Horisont 2020".

30. Regionkommittén framhåller med skärpa att det nya forskningsprogrammet Horisont 2020 bör överensstämma med energifärdplanen för 2050 vad gäller mål och prioriteringar.

31. Regionkommittén anser att innovation och forskning som rör småskalig energiproduktion bör uppmuntras mer, t.ex. vad gäller vattenkraft från mindre vattendrag, vindkraft avsedd för enskilda eller ett fåtal hushåll, lokal solenergi och värmeproduktion från hetvattenkällor där sådana finns.

32. Kommittén skulle välkomna större fokus på forskning och utveckling inom havsenergi (våg- och tidvattenenergi), som innebär en enorm potential för säker, trygg och hållbar energiförsörjning.

33. ReK föreslår att man utformar reproducerbara mekanismer utifrån de bästa metoderna i olika regioner för att understödja skapandet av innovationskluster, regionala innovationsplattformar för energi eller andra former av offentlig-privata partnerskap mellan regionala myndigheter, universitet och näringslivet. Den här typen av partnerskap skulle kunna utgöra viktiga instrument för regional utveckling och utveckling av de lokala ekonomierna för att garantera ökad flexibilitet samt tillgängligare och lönsammare innovationer och teknik på lokal nivå.

34. Enligt ReK:s bedömning kommer jord- och skogsbrukspolitiken att påverkas starkt av färdplanen, och följaktligen

kommer det att vara nödvändigt att ge stöd till forskning som gör det möjligt att anpassa och utveckla dessa sektorer så att de blir mer hållbara.

35. Vi rekommenderar att man framhäver den roll som informations- och kommunikationstekniken (IKT) kan spela i syfte att främja utnyttjandet av innovationer, sprida information och lösningar beträffande energiförbrukning på strategiska områden, till exempel "smart cities", som omfattar strategier i fråga om hållbara transporter, intelligenta distributionsinfrastrukturer ("smart grids") och hållbar byggnation.

36. Kommittén föreslår att man framhåller betydelsen av forskning och utbildning av fackmän, och rekommenderar att medlemsstaterna fäster större vikt vid att utbilda energiexperter, som har bättre förutsättningar att tillgodogöra sig det innehåll i studieprogrammen som krävs för att säkerställa effektiv teknik i framtiden, tillämpa nya tekniker och genomföra strategiska planer.

H. Den inre marknaden och den globala marknaden

37. ReK understryker att det är bråttom att senast 2014 fullborda den inre energimarknaden, som kan bidra till att garantera en energiförsörjning till överkomliga priser, att senast 2015 häva medlemsstaternas energimässiga isolering och att genomföra en rättvis resursutjämning mellan regionerna och att stabilisera och förbättra ramvillkoren för den europeiska energisektorn så att merkostnaderna för energiomställningen kan begränsas.

38. ReK rekommenderar vidareutveckling av systemet för handel med utsläppsrätter med en grundläggande förändring av förfarandet för gratis tilldelning av kvoter, som i sin nuvarande form underminerar regleringssyftet med systemet eftersom det håller nere priset på certifikaten på en alltför låg nivå. I det sammanhanget måste man beakta situationen för industrier som är verksamma på de internationella marknaderna och vars konkurrenskraft skulle kunna påverkas negativt av koldioxidläckage till tredjeländer.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Anpassning till klimatförändringarna och regionala åtgärder – kustregioner"

(2012/C 391/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Ur både ekonomisk och social synvinkel finns det ett akut behov av att främja anpassningen i kustregionerna, trots att vissa länder i euroområdet fortfarande är märkta av statsskuldskrisen, inte minst med tanke på att det blir ännu dyrare om man avstår från att agera. EU:s framtida anpassningsstrategi bör vara tillräckligt detaljerad för att omfatta de regionala skillnaderna.
- Instrumentet för en integrerad förvaltning av kustområden (ICZM) har en avgörande betydelse när det gäller att underlätta integrationen av strategier i kustområdena, särskilt beträffande frågor som hittills inte varit reglerade, exempelvis erosion, anpassning till klimatförändringarna samt grön infrastruktur, och för att främja samarbetet mellan lokala aktörer på regional nivå, till exempel via initiativ som *Sardinia Charter* i Medelhavsområdet.
- Utveckling av verktyg för att utvärdera såväl kostnader som fördelar med anpassningen skulle kunna sätta fart på de politiska processer på lokal och regional nivå som ligger till grund för planerings- och genomförandeåtgärder i det aktuella området och skapa förutsättningar för utarbetandet av mer kostnadseffektiva strategier.
- Regionkommittén bör regelbundet konsulteras i samband med europeiska och internationella klimatförhandlingar och hoppas att (i) kommittén involveras i en EU-arbetsgrupp för klimatanpassning som fokuserar på regioner med permanenta handikapp – bland annat handikapp som orsakas av effekterna av klimatförändringarna – det vill säga kustregioner, öar, bergsregioner och de yttersta randområdena, samt (ii) att ReK beviljas status som observatör i anpassningskommittén.

Föredragande Ugo CAPPELLACCI (IT-PPE), regionpresident i Sardinien

Referensdokument Remiss från det cypriotiska ordförandeskapet

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

A. Anpassningen till klimatförändringarna och dess lokala dimension

1. Kommittén framhåller att de lokala och regionala myndigheterna bör få möjlighet att delta proaktivt i såväl **planeringen som genomförandet** av anpassningen till klimatförändringarna och vid bedömningen av olika anpassningsalternativ (*adaptation assessment*) ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Kommittén framhåller ⁽³⁾ därför återigen **de lokala och regionala myndigheternas avgörande roll** när det gäller att hantera effekterna av klimatförändringarna och gläder sig åt att deras roll nu erkänns både på europeisk ⁽⁴⁾ och på global nivå ⁽⁵⁾. Vi anser att detta erkännande utan förbehåll ska införlivas med den framtida EU-strategin för anpassning.

2. Kommittén erinrar om att klimatförändringarna och effekterna av dessa kommer att vara bland de svårare utmaningarna för de lokala och regionala myndigheterna i Europeiska unionen under kommande år. I det avseendet måste den främsta prioriteringen vara att vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån försöka begränsa ökningen av den globala genomsnittstemperaturen (begränsning), samtidigt som man på olika nivåer måste förbereda sig inför de förändringar som är oundvikliga (anpassning).

3. Kommittén instämmer i slutsatserna från Rio+20-konferensen, där det fastslås att anpassningen till klimatförändringarna är en **angelägen och brådskande global prioritering**, och att strategierna för att minska riskerna för naturkatastrofer och för anpassning till klimatförändringarna bör integreras och samordnas på ett bättre sätt ⁽⁶⁾. **ReK betonar emellertid att hela ansvaret för denna globala prioritering faller på den lokala nivån**, och att det följaktligen blir de lokala och regionala myndigheternas ansvar att hantera och förebygga katastrofer

och miljöskador, liksom skadliga effekter på ekonomin, den sociala strukturen och den drabbade befolkningens kulturella identitet.

4. En anpassning på lokal nivå får **inte betraktas som en tillfällig åtgärd i samband med en enstaka påfrestning, utan som en gradvis, hållbar anpassning** till olika kombinationer av utlösande faktorer. Kommittén stöder följaktligen kommissionens lagstiftningsförslag för perioden 2014–2020, där det fastslås att anpassningen till klimatförändringarna i linje med principerna om hållbar utveckling ska utgöra en mycket viktig del av partnerskapsavtalen och de operativa programmen för de fem fonderna inom den gemensamma strategiska ramen, och att den ska väga lika tungt som miljöskydd, effektiv resursanvändning, begränsning av klimatförändringar, motståndskraft mot katastrofer samt förebyggande och hantering av risker ⁽⁷⁾.

5. **Effekterna av klimatförändringarna varierar** från plats till plats och över tid, och därför är gemensamma lösningar för klimatanpassning sällan effektiva. Kommittén anser därför att gemensamma strategier och "no-regrets"-åtgärder, som är gemensamma för flera medlemsstater, bör ingå i strategier **baserade på bedömningar som genomförts på lokal och regional nivå och som är specifika för varje typ av åtgärd, skala (proportioner) och kostnader respektive nytta**.

6. Kommittén noterar de **mycket höga kostnaderna till följd av effekterna av klimatförändringarna**, samt att de regionala myndigheterna under perioden 1998–2015 kommer att ha stått för cirka en tredjedel av kostnaderna för skyddet av EU:s kuster ⁽⁸⁾. Vi framhåller ⁽⁹⁾ att **finansieringen av anpassningen fortfarande är en avgörande faktor när det gäller genomförandet på lokal nivå**.

B. Relevans och specifika förhållanden när det gäller anpassningen i kustregioner

7. **Kustregioner är mycket känsliga för klimatförändringar** ⁽¹⁰⁾, och dessa regioner är redan starkt belastade på grund av koncentrationen av ekonomisk verksamhet, infrastruktur och stadsområden. 12 % av EU:s kustregioner, dvs. områden inom

⁽¹⁾ FN:s forskningspanel i klimatfrågor (IPCC) 2012: "Managing the Risks of Extreme Events and Disasters to Advance Climate Change Adaptation", Särskild rapport från arbetsgrupperna I och II inom FN:s klimatpanel.

⁽²⁾ *Adaptation assessment (anpassningsbedömning)*: Metod för att kartlägga möjligheterna till en anpassning till klimatförändringarna och utvärdera dessa med utgångspunkt i kriterier som t.ex. tillgänglighet, fördelar, kostnader, verkningsfullhet, effektivitet och genomförbarhet. *Adaptation (anpassning)*: I mänskliga system avses en anpassning till nuvarande eller förväntat klimat och dess effekter i syfte att minska skadorna och utnyttja gynnsamma möjligheter. I naturliga system avses anpassning till nuvarande klimat och dess effekter. Mänskligt ingripande kan underlätta anpassningen till förväntat klimat (definitioner från ordlistan i rapporten, se fotnot 1).

⁽³⁾ CdR 118/2007 fin och CdR 72/2009 fin.

⁽⁴⁾ COM(2007) 354 final, COM(2009) 147 final och samförståndsavtal mellan Regionkommittén och FN:s miljöprogram (Unep) den 21 juni 2012.

⁽⁵⁾ Cancúnöverenskommelserna, 2010: <http://cancun.unfccc.int/>.

⁽⁶⁾ "The Future We Want": dokument antaget av Rio+20 den 19 juni 2012.

⁽⁷⁾ COM(2011) 615 final/2, 14.3.2012.

⁽⁸⁾ Policy Research Corporation (2009), "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas".

⁽⁹⁾ CdR 72/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ Kustregioner definieras som territoriella enheter på nivå 3 (Nuts 3) som ligger vid kusten eller där minst hälften av befolkningen bor inom en radie av fem mil från kusten. Även Hamburg är en kustregion, trots att den inte uppfyller kriterierna, eftersom den i hög grad påverkas av närheten till havet.

en radie av en mil från kusten, ligger mindre än fem meter över havsytan och är följaktligen mycket känsliga för översvämningar, medan 20 % av kustregionerna har stora problem med erosion. De förlorar cirka 15 km² mark per år ⁽¹¹⁾. Erosion betraktas som den viktigaste orsaken till att vissa ekosystem i kustområdena gått förlorade under perioden 2000–2006 (65 % av den sammanlagda förlusten) ⁽¹²⁾. Enligt andra uppskattningar kan 35 % av EU:s våtmarker ha gått förlorade år 2100 jämfört med 1995 ⁽¹³⁾.

8. Effekterna av klimatförändringarna varierar i hög grad mellan olika regioner. I Östersjön kan havsfaunan påverkas negativt av den förväntade högre vattentemperaturen, medan regionerna vid Nordsjön och Atlantkusten löper större risk att drabbas av översvämningar på grund av att medelvattennivån stiger. I Medelhavsområdet är den största risken erosion och brist på sötvatten, beroende på att saltvatten tränger in i grundvattenlagren och att det förekommer långa perioder med torka. Även vid Svarta havet är erosion ett problem medan randområdena generellt sett är sårbara för alla typer av miljöpåverkan, från översvämningar till torka och extrema väderfenomen som exempelvis cykloner ⁽¹⁴⁾. **Miljökonsekvenserna varierar också beroende på hur känsligt området är och på de naturliga systemens återhämtningskapacitet, men även på de mänskliga systemens struktur** vad gäller till exempel hälso- och sjukvårdssystemens organisation och mekanismerna för att minska (eller slå larm om) risker för naturkatastrofer som tsunamier.

9. Kommittén vill framhålla problemets omfattning inom EU, med 447 kustregioner belägna i 22 medlemsstater och sex stora havsområden. 41 % av EU:s befolkning bor i dessa regioner, vilket även motsvarar 41 % av den förvärvsarbetande befolkningen inom EU ⁽¹⁵⁾. 35 % av BNP i de 22 länder som har kustregioner, vilket motsvarar 3,5 biljoner euro, genereras inom ett område som ligger högst 5 mil från kusten, och värdet av de ekonomiska tillgångar som ligger inom en radie av 500 meter från kusten uppskattas till cirka 500–1 000 miljarder euro ⁽¹⁶⁾. Detta **visar kustregionernas betydelse för produktiviteten och deras ekonomiska och sociala värde för utvecklingen och sammanhållningen i områdena.** Dessa värden måste utan tvekan bevaras och konsolideras i samband med anpassningen till klimatförändringarna.

10. Kommittén är därför övertygad om att det ur både ekonomisk och social synvinkel finns ett akut behov av

att främja anpassningen i kustregionerna, trots att vissa länder i euroområdet fortfarande är märkta av statsskuldskrisen, **inte minst med tanke på att det blir ännu dyrare om man avstår från att agera.** Nya studier ⁽¹⁷⁾ visar att det faktum att det sedan 1995 inte genomförts ytterligare skyddsåtgärder kommer att kosta EU i genomsnitt ytterligare 11,7 miljarder euro per år under perioden 2041–2070 och 17,4 miljarder euro per år under perioden 2071–2100. Antalet människor som utsätts för översvänningsrisker kan öka med cirka 40 000 respektive 80 000 under samma perioder. Å andra sidan uppskattas den årliga kostnaden för anpassningen till cirka en miljard euro för perioden 2041–2070 och 0,7 miljarder euro för perioden 2071–2100, vilket tydligt visar att fördelarna med en anpassning i hög grad överstiger priset man får betala om man avstår från att agera. Enligt samma studier **krävs det en anpassning oberoende av klimatförändringarna,** som en följd av den socioekonomiska utvecklingen i kustregionerna och det ökade värdet av de varor och investeringar som ska skyddas.

11. ReK betonar även att kostnaderna för såväl skador som anpassning i hög grad varierar mellan medlemsstaterna i förhållande till deras BNP, och att i synnerhet ör drabbas av högre kostnader då de ska genomföra regionala åtgärder på grund av sina geografiska särdrag.

12. I kustregionerna finns det viktiga livsmiljöer, och de bidrar därför till att bevara den biologiska mångfalden ⁽¹⁸⁾, landskapet, känsliga ekosystem, som till exempel våtmarker, samt användningen av ekosystemtjänster. Detta är avgörande för kustregionernas attraktionskraft, ekonomiska hållbarhet och kulturella identitet. En betydande del av kust- ⁽¹⁹⁾ och havsområdena skyddas genom nätverket Natura 2000.

13. Kommittén framhåller att anpassningen i kustregioner är både mycket komplex och tvärvetenskaplig. Kustregionerna utgör nämligen en länk mellan marksystem (städer, industrier, jordbruk, skogar och floder) och marina system (fiske, vattenbruk, verksamhet i hamnar, sjötransporter och turism). Förvaltningsansvaret för dessa regioner (exempelvis översvänningsrisker, dricksvattenförsörjning och markanvändning) är dessutom ofta fördelat på en rad olika styresnivåer ⁽²⁰⁾.

⁽¹¹⁾ Enligt uppgifter från Europeiska miljöbyrån, projektet Euroion in Policy Research Corporation (2009), "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas".

⁽¹²⁾ Europeiska miljöbyrån (2010) – "10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems".

⁽¹³⁾ S. Brown, R.J. Nicholls, A. Vafeidis, J. Hinkel och P. Watkiss (2011). European Science Foundation uppskattar förlusten av våtmarker till följd av klimatförändringarna till cirka 17 % på Atlantkusten, 31–100 % på Medelhavskusten och 84–98 % på Östersjökusten (källa: kommissionen, GD Miljö (2012), LIFE and coastal management).

⁽¹⁴⁾ Policy Research Corporation (2009), "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas".

⁽¹⁵⁾ Eurostat regional yearbook 2011, kapitel 13 – "Coastal regions".

⁽¹⁶⁾ Policy Research Corporation (2009), "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas".

⁽¹⁷⁾ ClimateCost (the Full Costs of Climate Change): <http://www.climatecost.cc/home.html>. S. Brown, R.J. Nicholls, A. Vafeidis, J. Hinkel och P. Watkiss (2011). Uppgifterna bygger på stabiliseringsscenariot ENSEMBLES E1 (van der Linden och Mitchell, 2009: Lowe m.fl., 2009a), där det antas att havsytan kommer att ha stigit med 18 cm 2050 och 26 cm 2080, och att temperaturen stiger med mindre än 2 °C jämfört med nivån före industrialismen, eller med andra ord att de globala åtgärder som för närvarande genomförs för att begränsa klimatförändringarna visar sig vara effektiva. Ett sådant scenario möjliggör mer fördelaktiga lönsamhetsanalyser.

⁽¹⁸⁾ I habitatdirektivet förtecknas 50 olika typer av livsmiljöer vid kusten och 150 olika arter (utöver fåglar) som föredrar ekosystemen i kustområdena (källa: EA (2010), "10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems").

⁽¹⁹⁾ Europeiska miljöbyrån (2010) – "10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems".

⁽²⁰⁾ Policy Research Corporation (2009), "The economics of climate change adaptation in EU coastal areas".

C. EU:s strategi, samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

14. ReK välkomnar kommissionens avsikt att utarbeta en **integrerad EU-strategi och gemensamma instrument för anpassningen**. Kommittén är övertygad om att en EU-strategi för anpassning till nuvarande och framtida klimatförändringar kan **tillföra ett mervärde till medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas åtgärder utan att det strider mot subsidiaritetsprincipen**, inte minst på grund av att effekterna av klimatförändringarna inte är begränsade till ett enda land.

15. Kommittén anser dock att EU:s framtida anpassningsstrategi bör vara **tillräckligt detaljerad för att omfatta de regionala skillnaderna** när det gäller (i) typ av miljöpåverkan, (ii) sårbarhetsnivå och långsiktiga effekter, (iii) ekonomiska villkor (exempelvis hotade varor och resurser), (iv) social struktur (till exempel befolkningstäthet och de mänskliga systemens kapacitet), (v) strukturella egenskaper (till exempel perifert läge eller handikapp som medför större sårbarhet för klimatförändringar, vilket är kännetecknande för kustområden och öar, liksom bergsområden⁽²¹⁾ och de yttersta randområdena).

16. Den framtida strategin bör omfatta **anpassningsåtgärder som tillsammans med finansieringsinstrumenten** är tillräckligt **flexibla** för att å ena sidan kunna anpassas till de regionala skillnaderna och å andra sidan till det faktum att anpassningen är en fortlöpande process. Dessa åtgärder bör också **anpassas till åtgärder för att minska klimatförändringarna** i syfte att undvika olämpliga former av anpassning som skulle kunna öka växthusgasutsläppen och sårbarheten.

17. EU:s roll när det gäller anpassning av kustregionerna bör fokuseras på följande områden: (i) **samordning och samarbete** mellan olika myndighetsnivåer i de fall miljöpåverkan och åtgärder berör flera länder, (ii) **utbildning**, (iii) kunskapsskapande åtgärder för att täppa till luckor, som när det gäller kustområdena ofta medför en komplex dynamik och behov av tvärvetenskapliga strategier, (iv) **spridning av kunskap, god praxis och framgångsrika exempel**, (v) **tekniskt och ekonomiskt stöd** för utveckling och genomförande av integrerade regionala och lokala anpassningsstrategier, (vi) forskning om och utveckling av **innovativ teknik** för anpassning, (vii) **utformning av och tekniskt och ekonomiskt stöd till program för gränsöverskridande samarbete om anpassning på makroregionnivå**.

18. Kommissionen bör spela en avgörande roll när det gäller att **samordna och bedöma de många forsknings- och investeringsprojekt som medfinansieras med EU-medel**, för att undvika överlappningar, optimera samverkans effekterna och främja spridning och storskalig användning av de bästa lösningarna och verktygen. Kommissionen bör se till att de gemensamma åtgärderna samordnas mellan grannländer eller kustregioner och att forsknings- och investeringsprojekten genomförs gemensamt.

⁽²¹⁾ CdR 89/2012 fin.

19. Kommittén⁽²²⁾ framhåller ännu en gång att det är **nödvändigt att sträva efter en större samstämmighet mellan EU:s politikområden, särskilt miljöpolitiken**. Genomförandet av exempelvis habitatdirektivet (92/43/EEG) och fågeldirektivet (79/409/EEG) kan äventyras på grund av anpassningsåtgärder, särskilt på infrastrukturuområdet. I detta sammanhang är det viktigt att utforma effektiva och genomblickbara lokala samrådsmekanismer i syfte att besluta om återhämtnings- och kompensationsåtgärder när det gäller områden av gemenskapsintresse som kan påverkas negativt eller skadas till följd av anpassningsåtgärderna.

20. Instrumentet för en integrerad förvaltning av kustområden (ICZM) har en avgörande betydelse när det gäller att underlätta integrationen av strategier i kustområdena, särskilt beträffande frågor som hittills inte varit reglerade, exempelvis erosion, anpassning till klimatförändringarna samt grön infrastruktur, och för att främja samarbetet mellan lokala aktörer på regional nivå, till exempel via initiativ som *Sardinia Charter* i Medelhavsområdet⁽²³⁾. Vi välkomnar därför översynen av rekommendationerna från 2002, där man tar hänsyn till EU:s mest detaljerade politiska ram som utarbetats under de senaste åren för förvaltningen av havs- och kustområdena⁽²⁴⁾. Kommittén hoppas att denna översyn ska utgöra en **anledning att i hög grad fokusera ICZM-instrumentet på anpassningsprocesserna**.

21. Regionkommittén ser positivt på att EU:s ekonomiska stöd kommer att öka väsentligt i nästa fleråriga budgetram 2014–2020. Ökningen blir minst 20 % av de sammanlagda utgifter som öronmärks för klimatrelaterade åtgärder. Kommittén framhåller emellertid att det är nödvändigt att säkerställa **en rättvis och realistisk fördelning när det gäller det finansiella ansvaret mellan de olika förvaltningsnivåerna** med hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas nuvarande ekonomiska svårigheter. Man måste också respektera principerna om komplementaritet och additionalitet samt göra det lättare att **finna alternativa resurser**.

22. ReK föreslår återigen⁽²⁵⁾ att en del av **intäkterna från EU:s system för handel med utsläppsrätter** bör ställas till **de lokala och regionala myndigheternas förfogande** för genomförandet av anpassningsåtgärderna (och begränsande åtgärder). Vidare hoppas kommittén att kommissionen kommer att utarbeta **rekommendationer för den privata sektorns medverkan** (bland annat försäkringsbolagen) i samband med riskbedömning och riskspridning samt för att öka medvetenheten.

⁽²²⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²³⁾ Förklaringen ingicks i Alghero på Sardinien i juli 2008 och anger principer och mål för ett nätverk för dialog och utbyte i Medelhavsområdet inom ramen för ICZM-initiativet (*ICZM Mediterranean Dialogue*).

⁽²⁴⁾ Särskilt En integrerad havspolitik för Europeiska unionen – COM(2007) 575 final och ramdirektivet om en marin strategi (2008/56/EG).

⁽²⁵⁾ CdR 269/2011 fin; CdR 5/2011 fin; CdR 245/2010 fin; CdR 72/2009 fin.

D. Förutsättningar för att möta utmaningarna och föreslå anpassningsalternativ

23. Det är mycket viktigt att inte bedöma anpassningsprocessen enbart ur kostnadssynpunkt, utan även – och framför allt – som en positiv möjlighet och en fördel i förhållande till om man avstår från att agera. Kommittén framhåller ⁽²⁶⁾ att processen bör betraktas som ett potentiellt instrument för att utveckla konkurrenskraftiga, gröna, regionala ekonomier. Vi vill emellertid understryka att den viktigaste **förutsättningen är att det finns en lokal myndighet som är medveten om riskerna och effekterna när det gäller klimatförändringarna och som är behörig att vidta nödvändiga åtgärder samt i stånd att integrera strategier och åtgärder på lokal nivå och utnyttja tillgängliga medel.**

24. Vissa regioner arbetar visserligen aktivt med att bekämpa klimatförändringarna, men **den bristande medvetenheten om problemets räckvidd utgör en generell risk.** Av denna anledning är det viktigt att anordna **informationskampanjer** där man belyser orsakssambandet mellan klimatförändringarna och de problem som uppstår lokalt, exempelvis vattenbrist, kusterosion, värmeböljor, översvämningar och jordskred, samt ger information och visar på konkreta, framgångsrika exempel på användning av de instrument som finns tillgängliga för anpassningsåtgärder och begränsande åtgärder ⁽²⁷⁾.

25. Kommittén anser att det är av grundläggande betydelse att Europeiska socialfonden används **för att på regional och lokal nivå skapa den kapacitet och den flexibilitet som är nödvändig för att hantera anpassningen till klimatförändringarna både i den offentliga och den privata sektorn.** Man måste exempelvis stärka det lokala styret för att kunna införliva anpassningsstrategier med sektorspolitiken och främja utformningen av en lämplig regional lagstiftning. Samtidigt bör den privata sektorn anpassa sin sakkunskap när det gäller planering och anläggning till de nya behov som följer av de integrerade och tvärvetenskapliga politiska riktlinjerna ⁽²⁸⁾.

26. Kommissionen uppmanas att på grundval av erfarenheterna av individuella projekt förbättra och vidareutveckla följande: (i) kartläggningsinstrument för att **möjliggöra tillgång till data och information på geografisk basis och i lämplig utsträckning** stödda beslutsfattandet på lokal och regional nivå, (ii) **en tydlig gemensam referensram i syfte att bedöma sårbarhet, konsekvenser och risker**, samt (iii) **riktlinjer** för utformning av lokala anpassningsstrategier för kustregioner, som utarbetas med hänsyn tagen till nödvändiga tvärvetenskapliga aspekter och flernivåstyre i dessa områden.

⁽²⁶⁾ CdR 118/2007 fin.

⁽²⁷⁾ Ett exempel på en produkt som behandlar den globala kampanjen "Making Cities Resilient – My City is Getting Ready" www.unisdr.org/campaign är broschyren "How To Make Cities More Resilient", som särskilt vänder sig till lokala beslutsfattare. Den innehåller en strukturerad introduktion till riskminskning och insatskapacitet, men även exempel på god praxis och uppgifter om vilka instrument som för närvarande finns tillgängliga.

⁽²⁸⁾ CdR 72/2009 fin.

27. Det är särskilt viktigt att **ta fram sårbarhetsindikatorer för kustregioner och, med utgångspunkt i dessa, verktyg för att analysera sårbarheten.** Tillsammans med förutsägelser om tidsperspektivet för händelserna och uppgifter om anpassningsförmågan kan sådana indikatorer även **göra det lättare att prioritera var resurserna ska sättas in lokalt och regionalt, vilket gör det möjligt att koncentrera dem till de platser där de bäst behövs.**

28. Kommittén välkomnar utvecklingen av informationsplattformar, exempelvis Climate-Adapt, men understryker att **innehållet bör göras mer lättillgängligt för slutanvändarna** i enlighet med principerna om ett gemensamt miljöinformationssystem (Seis) ⁽²⁹⁾, exempelvis genom att informationen översätts till ett lämpligt antal språk. Vidare bör man överväga att inom plattformen inrätta en **sektion som arbetar med finansiering av anpassningen på lokal och regional nivå**, samt en databas över investeringar.

29. Det är viktigt att i högre grad utnyttja forskningen. **Forskningen bör i större omfattning anpassas till regionalpolitikens behov**, till exempel genom utformning av anpassningsstrategier och **åtgärder som är kostnadseffektiva eftersom de har utarbetats på grundval av specifika lokala och regionala behov.** Samtidigt måste man underlätta inrättande av eller, där sådana redan finns, förstärkning av mekanismer för dialog och/eller partnerskap mellan forskning, politik och – i möjligaste mån – det civila samhället, exempelvis via **gemensamt deltagande i EU-projekt.**

30. Kommittén upprepar ⁽³⁰⁾ att **samordning av de antagna politiska åtgärderna** och forskning som syftar till att bedöma effekterna i närliggande eller gränsöverskridande regioner är av **grundläggande betydelse för kustregionerna för att förhindra att problemet helt enkelt flyttas** från en region till en annan. En deltagarorienterad strategi i samband med fastställandet av dessa åtgärder och medverkan av samtliga viktiga aktörer skulle underlätta genomförandet av **åtgärder som är samstämmiga i territoriellt hänseende.**

31. Kostnaderna för anpassningen och bristande förmåga att förstå dess potentiella möjligheter och fördelar utgör ett enormt hinder för utarbetandet och – i ännu högre grad – genomförandet av lokala strategier. Kommittén betonar därför att **utveckling av verktyg för att utvärdera såväl kostnader som fördelar med anpassningen** skulle kunna sätta fart på de politiska processer på lokal och regional nivå som ligger till grund för planerings- och genomförandeåtgärder i det aktuella området och skapa förutsättningar för utarbetandet av mer kostnadseffektiva strategier.

⁽²⁹⁾ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Mot ett gemensamt miljöinformationssystem (SEIS) COM(2008) 46 final.

⁽³⁰⁾ CdR 118/2007 fin.

32. Kommittén är övertygad om att avsaknaden av finansiella resurser på lokal och regional nivå utgör ett hinder för att genomföra effektiva åtgärder, trots att det finns kapacitet, medvetenhet och adekvat vetenskaplig dokumentation. Vi anser därför att man måste fastställa former för **direktfinansiering av åtgärder på lokal och regional nivå via partnerskapsmekanismer** såsom Life+ och programmet Horisont 2020, **marknadsinstrument**, som exempelvis betalning för ekosystemtjänster eller intäkterna från EU:s system för handel med utsläppsrätter, samt **skatteincitament**.

33. Det är nödvändigt att motverka anpassningsåtgärdernas begränsade flexibilitet, till exempel genom att **prioritera reversibla strategier** bestående av "mjuka" snarare än "hårda" åtgärder (exempelvis ett effektivare varningssystem snarare än marginella storskaliga insatser) eller genom att **främja utvecklingen av grön infrastruktur** som, i likhet med återställandet av naturliga livsmiljöer, utgör grunden för en ekosystembaserad strategi för anpassningen.

34. Kommittén påpekar att ICZM-instrumentet har blivit obligatoriskt för medlemsstaterna i Medelhavsområdet i och med att ICZM-protokollet till Barcelonakonventionen trädde i kraft i mars 2011. I protokollet omnämns särskilt användningen av en ekosystembaserad strategi för att säkerställa en hållbar utveckling i kustområdena⁽³¹⁾. I övrigt konstaterar ReK att i EU:s strategi för biologisk mångfald⁽³²⁾ anses **ekosystembaserade strategier för anpassning och begränsande åtgärder vara kostnadseffektiva alternativ till tekniska lösningar**, och vi ser därför fram emot den framtida europeiska gröna infrastrukturstrategins bidrag till anpassningsprocessen i kustregionerna.

E. De lokala och regionala myndigheternas institutionella bidrag och internationellt samarbete

35. Kommissionen uppmanas att **i förväg samråda** med företrädare för de lokala och regionala myndigheterna för att

övertyga sig om att förslaget om en europeisk anpassningsstrategi överensstämmer med proportionalitetsprincipen, och att den lokala nivån betonas i tillräckligt hög grad och tillräckligt detaljerat, särskilt vad gäller de känsligaste områdena som kustområden, öar och bergsområden.

36. Vi är övertygade om att Regionkommittén **aktivt kan bidra till utvecklingen av informationsplattformar** som exempelvis Climate-Adapt och Ourcoast, särskilt när det gäller att fokusera innehållet i dessa plattformar på lokala behov och särdrag, så att de lokala och regionala myndigheterna på så vis kan dra mer nytta av informationsspridningen.

37. Vi framhåller återigen⁽³³⁾ att Regionkommittén **regelbundet bör konsulteras i samband med europeiska och internationella klimatförhandlingar** och hoppas att (i) kommittén involveras i en EU-arbetsgrupp för klimatanpassning som fokuserar på regioner med permanenta handikapp – bland annat handikapp som orsakas av effekterna av klimatförändringarna – det vill säga kustregioner, öar, bergsregioner och de yttersta randområdena, samt (ii) att ReK beviljas status som observatör i anpassningskommittén⁽³⁴⁾.

38. Kommittén är övertygad om att det behövs en ökad **solidaritet och samverkan mellan regionerna både på EU-nivå och på internationell nivå**, så att det blir möjligt att utnyttja de lokala och regionala myndigheternas kunskaper om och erfarenheter av anpassningsprocessen. Vi välkomnar därför initiativ som till exempel *Durban Adaptation Charter*, där det fastställs gemensamma uppgifter för de lokala myndigheterna; *Territorial Approach to Climate Change*⁽³⁵⁾, som uppmuntrar innovativa partnerskap samt initiativ som har som mål att inrätta ett nätverk för delning, samarbete och utbyte av miljövänlig teknik, som exempelvis *Climate Technology Centre and Network*⁽³⁶⁾.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽³¹⁾ Europeiska miljöbyrån (2010) – "10 Messages for 2010 – Coastal ecosystems".

⁽³²⁾ COM(2011) 244 final.

⁽³³⁾ CdR 269/2011 fin.

⁽³⁴⁾ Anpassningskommittén (*Adaptation Committee*) inrättades inom ramen för Cancúnavtalen i syfte att erbjuda klimatkonventionens partskonferens tekniskt stöd och vägledning, samt utbyte av kunskaper och god praxis och främjande av synergier.

⁽³⁵⁾ Territorial Approach to Climate Change – TACC.

⁽³⁶⁾ Climate Technology Centre and Network: <http://unfccc.int/ttclear/jsp/CTCN.jsp>.

Yttrande från Regionkommittén om "Regionspecifika strategier med inriktning på klimatförändringen inom EU, med bergsregionerna som exempel"

(2012/C 391/06)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Bergsregionerna är mycket känsliga för klimatförändringar, och ReK anser att anpassningen till klimatförändringarna i dessa områden bör ingå i ett större projekt för att öka den individuella och kollektiva motståndskraften, som tar hänsyn också till alla kritiska miljömässiga, energirelaterade och sociala faktorer som oundvikligen är sammankopplade.
- EU kommer att anta en anpassningsstrategi år 2013. ReK anser att det är ytterst viktigt att denna strategi har en lokal och regional dimension, såsom fastställs i artikel 174 i EUF-fördraget. Denna europeiska anpassningsstrategi bör innehålla ett kapitel om bergsregioner.
- Eftersom bergsområdenas sårbarhet väntas öka under de närmaste årtiondena behövs mer vetenskaplig forskning och ett bra system för informationsutbyte. Det är viktigt att uttryckligen anslå medel för anpassning till klimatförändringarna i EU:s budget för 2014–2020. Det behövs strategier för att förbättra tillgången till och utbudet av tjänster av allmänt intresse i särskilt utsatta regioner.
- Många bergsregioner har redan börjat utveckla anpassningsstrategier. Man måste snabbt samordna målen och studera resultaten. Man bör harmonisera miljöinitiativ som i dag är utspridda bland många organisationer, forskningsinstitut och förvaltningar i bergsområdena.

Föredragande

Föredragande: Luciano CAVERI (IT–ALDE), ledamot av regionfullmäktige i den autonoma regionen Valle d'Aosta

Referensdokument Yttrande på eget initiativ**I. POLITISKA REKOMMENDATIONER****REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer**

1. Regionkommittén konstaterar att under de senaste åren har en riklig vetenskaplig litteratur och ett stort antal politiska dokument och vetenskapliga projekt inom EU visat att **bergsregionerna är mycket känsliga för klimatförändringar**, eftersom olika miljötyper samlas på ett begränsat område vad avser höjd, exponering och påverkan från atmosfäriska cirkulationsmönster. Också IPCC inkluderar bergsregioner i de regioner som har störst klimatrisk (hot spots). Dessutom konstateras det i kapitel 13 i Agenda 21 (Världstoppmötet i Rio 1992) – som är särskilt tillägnat bergsregioner – i punkt 4, att bergsregioner är de mest känsliga områdena för klimatförändringar, en aktuell fråga också under Rio+20-konferensen i juni 2012. Bergsregionerna är de områden där de flesta av Europas skogsområden ligger, och därför fungerar de som en kolsänka genom att de binder stora mängder koldioxid. De förbättrar dessutom luftkvaliteten genom att begränsa skadliga föroreningar. De tillhandahåller också värdefulla vattenresurser och landskap. Men bergsregionerna är mycket känsliga för klimatförändringar. Bergsregionerna är, tillsammans med kustregionerna, de områden som är viktigast för turismen på grund av klimatet, den biologiska mångfalden, landskapsrikedomen, vattenresurserna, de kulturella och byggnadsmässiga aspekterna, traditionerna och sedvanorna.

2. Kommittén framhåller att klimatförändringarna förvisso påverkar alla delar av Europeiska unionen, och därmed världen, men att den konkreta inverkan på ett givet territorium och de nödvändiga förberedelserna och åtgärderna för att möta dessa effekter är beroende av flera olika faktorer. Åtgärder som vidtas för att svara mot klimatförändringarna måste därför vara väl anpassade efter de specifika förhållandena i de olika territorierna. De lokala och regionala myndigheter som representeras i ReK är därför centrala parter i utvecklingen och genomförandet av välfungerande lösningar.

3. Kommittén erinrar om att klimatförändringarna och effekterna av dessa kommer att vara bland de svårare utmaningarna för de lokala och regionala myndigheterna i Europeiska unionen under kommande år. I det avseendet måste den främsta prioriteringen vara att vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån försöka begränsa ökningen av den globala genomsnittstemperaturen (begränsning), samtidigt som man på olika nivåer måste förbereda sig inför de förändringar som är oundvikliga (anpassning).

4. Bergsområden är **lager för biologisk mångfald** och hotas av de snabba miljöförändringarna: 43 % av alla Natura 2000-områden finns i bergsregioner och 118 av de 1 148 arter som

finns uppräknade i bilagorna II och IV till livsmiljödirektivet är förknippade med bergsmiljöer ⁽¹⁾.

5. Klimatvariationer som inte är särskilt märkbara i slättlandsområden förstärks i bergsområden och fungerar som en tidig fingervisning om klimatförändringen i större skala. Bergsområdena kan därför användas som en utmärkt källa för observationer för den vetenskapliga forskningen och som ett provområde för utvecklingen och utvärderingen av anpassningspolitiken.

6. **Klimatförändringarna är redan ett faktum** och ökar den hydrogeologiska risken (översvämningar, jordskred) och sårbarheten för såväl människor som infrastruktur. De minskar tillgången till vatten, i synnerhet sommartid (även i närliggande områden som inte är bergsområden), förändrar vattentillförseln till floder (i Alpregionen förväntas floderna allt oftare vara fulla på vintern och torra på sommaren), minskar glaciärerna och permafrosten (sedan 1850 har glaciärerna i Alperna förlorat ca två tredjedelar av sin volym, med ökad hastighet sedan 1985), förkortar snötäckets varaktighet i synnerhet på höjder under 1 500 meter, förändrar lavinförekomsten, hotar den biologiska mångfalden och växt- och djurarters migration, förändrar de ekonomiska förutsättningarna för turismsektorn såväl vinter som sommar, förändrar vattenkraftproduktionen, orsakar osäkerhet i jordbruket och skadar skogsbruket. Den alpina miljöns sårbarhet för denna snabba klimatförändring har gjort den till ett permanent missgynnat område. Den temperaturökning som konstaterats under de senaste 150 åren i Alperna (+ 1,5 °C) är dubbelt så stor som världsgenomsnittet på 0,7 °C ⁽²⁾. De alpina vattenresursernas sårbarhet undersöktes av Europeiska miljöbyrån 2009 ⁽³⁾.

7. Kommittén framhåller att traditioner och kultur i bergsområdena grundar sig på **medvetenheten om de miljömässiga begränsningarna och möjligheterna**. Kopplingarna till de strikta fysiska begränsningarna i regionen har gjort det möjligt att med tiden ta fram förfinade kriterier för hållbarhet och rationellt utnyttjande av resurserna. Dessa **grundläggande värderingar kan integreras i en modern vision** med hjälp av ny teknik så att man skapar kunskaper och utvecklingsmodeller som är givande inte bara för bergsområdena utan också för avlagset belägna områden, och som i många fall kan bli allmängiltiga (såsom partnerskapsmodellen för städer och landsbygden, RURBAN – TCUM/EU, GD Regionalpolitik).

⁽¹⁾ Europeiska miljöbyrån, "Europe's ecological backbone: Recognising the true value of our mountains", rapport 6/2010.

⁽²⁾ RC/WHO, "Impacts of Europe's changing climate", rapport 4/2008: http://www.eea.europa.eu/publications/eea_report_2008_4.

⁽³⁾ Europeiska miljöbyrån, "Regional climate change and adaptation. The Alps facing the challenge of changing water resources", rapport 8/2009.

8. Vi vill poängtera att klimatförändringen kommer att utmana vår anpassningskapacitet mer än någon annan svårighet som mänskligheten har stått inför tidigare, men den är bara en **partiell indikator på en komplexare miljömässig och mänsklig kris**, som också berör följande områden:

- Tillgången till förnybara naturresurser (vatten, skog, fiskresurser, förlust av biomassa).
- Försämrade kvalitet och kvantitet när det gäller ekosystemens varor och tjänster.
- Minskad biologisk mångfald.
- Livsmedelsproduktionens sårbarhet (livsmedlens kostnad i fossil energi, allt mindre odlingsbar mark, obalans i kol-, kväve- och fosforcyklerna).
- Minskad tillgång till mineralresurser.
- Minskad tillgång till fossil energi till låg kostnad (oljans pristopp).
- Förorening av luft, vatten och jord samt ansamling av avfall som inte är biologiskt nedbrytbart.
- Befolkningsökning och ökade migrationsflöden (som bl.a. orsakas av klimatförändringarna).

9. Dessa problem kommer att ha olika ekonomiska och sociala konsekvenser i olika regioner, och därför beklagar kommittén att ett av de få projekt som undersöker klimatförändringarnas inverkan på den europeiska ekonomin, Peseta (2009), som genomförs av EU:s gemensamma forskningscentrum, inte tar hänsyn till bergsregioner.

10. I vitboken om anpassning till klimatförändring (COM(2009) 147 final) framhåller kommissionen att klimateffekterna varierar från region till region och att alla anpassningsstrategier kräver samarbete på alla förvaltningsnivåer för att fungera. Anpassning är en långsiktig dynamisk process som kräver nära samarbete mellan politiska beslutsfattare, forskare, tekniker, företagare och lokala myndigheter.

11. Våren 2012 inleddes ett offentligt samråd i samband med förberedelsen av den europeiska anpassningsstrategin planerad till 2013, och man inrättade forumet Climate-Adapt, som är ett verktyg för att samla god praxis och genomföra regional planering och stadsplanering, som också omfattar en avdelning för bergsområden.

Mål

12. ReK anser att man bör främja integrationen av strategin för anpassningen till klimatförändringarna i ett större **projekt för att öka den individuella och kollektiva motståndskraften**, som tar hänsyn också till alla kritiska miljömässiga, energirelaterade och sociala faktorer som oundvikligen är sammankopplade.

13. EU kommer att anta en **anpassningsstrategi** år 2013. ReK anser att det är ytterst viktigt att denna strategi har en **lokal och regional dimension**, såsom fastställs i artikel 174 i EUF-fördraget. Denna europeiska anpassningsstrategi bör innehålla ett kapitel om bergsregioner.

14. Den europeiska anpassningsstrategin bör också innehålla ett särskilt kapitel om de yttersta randområdena, vars begränsningar och särdrag erkänns i artikel 349 i EUF-fördraget.

15. Eftersom bergsområdenas sårbarhet väntas öka under de närmaste årtiondena behövs mer vetenskaplig forskning och ett bra system för informationsutbyte. Det är viktigt att uttryckligen anslå medel för anpassning till klimatförändringarna i EU:s budget för 2014–2020.

16. Till följd av de nya kritiska faktorer som klimatförändringarna medfört behövs det strategier för att förbättra tillgången till och utbudet av tjänster av allmänt intresse i särskilt utsatta regioner.

17. ReK understryker att begränsningen av klimatförändringarna och de resurser som den får måste prioriteras högre än anpassning. Om vi inte uppnår de omfattande globala reduktioner av växthusgasutsläppen som fastställts i FN:s ramkonvention om klimatförändringar kommer vi inte att kunna förhindra den framtida globala temperaturhöjningen, klimatförändringarna och de extrema väderförhållanden som kommer att påverka lokalsamhällena.

18. Kommittén framhåller att man bör fastställa **sammanlänkade åtgärder** för att lösa de befintliga problemen och hanteringen av framtida problem inom sektorer där EU redan har en programplanering och mot bakgrund av behovet av att dessa val träffas inom ramen för den europeiska lokaldemokratin i enlighet med subsidiaritetsprincipen, t.ex. följande:

- a) Uppnående av maximal energieffektivitet i nya byggnader och renovering av befintliga byggnader.
- b) Bevarande av och stöd till traditionella byggnadskonstruktioner i bergsregioner och landsbygdsområden, utarbetande av planer för markanvändning och resursutnyttjande som möjliggör en stadsutveckling som inte är förenlig med markspekulation. På så sätt skulle man undvika en nedbrytning av landskapen, ekosystemen, livsmiljöerna och de nuvarande skyddade områdena samt föroreningar av vatten- och markresurser samtidigt som man skulle bidra till att utveckla en ansvarsfull turistnäring och därmed till att få befolkningen att stanna kvar i bergsregionerna.
- c) Användning av förnybar energi som avpassas efter regionens särdrag (termisk och fotovoltaisk solenergi, vindkraft, vattenkraft, biomassa) i syfte att där så är möjligt uppnå självförsörjning på energiområdet. Man måste utarbeta integrerade regionala energiplaner och förvalta pumpkraftverkens reservoarer i syfte att lagra fotovoltaisk energi.

- d) Främjande av energirevisioner på kommunal och regional nivå.
 - e) Minskat energi- och materialflöde i lokalsamhällena utan minskad levnadsstandard (t.ex. 2000 Watt Society, ETH Zürich).
 - f) Minskning av produktionen av avfall och maximal återvinning, främjande av kompostering av organiskt hushållsavfall.
 - g) Återskapande av lokala livsmedelskedjor: jordbruk och djurhållning av hög kvalitet i huvudsak för att tillgodose lokal konsumtion och turistnäringen, med ett specifikt stöd till bevarande av traditionella jordbruksmetoder (utan bearbetning av jorden eller med minimal bearbetning) och ekologiskt jordbruk och ekologisk djurhållning.
 - h) Skogsförvaltning som fastställer regler för utnyttjandet av träbiomassa för energi- och konstruktionsändamål och som beaktar det tryck som klimatförändringarna medför. Fastställande av storleken på anläggningar som producerar värme från biomassa så att de inte överskrider den årliga skogsproduktionen. Bevarande av skyddsskog samt stöd till hållbart skogsbruk för produktion av trä och biomassa som en inkomstkälla i dessa områden.
 - i) Strikta begränsningar av markanvändning för byggnation och infrastruktur.
 - j) Minskat behov av transporter genom förbättring av informationsnäten och ITK, it-tjänster och distansarbete (vilket också skulle möjliggöra en återbefolkning av avfolkade bergsområden och ett större antal turister).
 - k) Främjande av ansvarsfull och hållbar miljöturism. Inrättande av ett europeiskt observationscentrum för turism, utveckling av landsbygdsturismen.
 - l) Främjande av en grön ekonomi och innovation i bergsområden: energi, elektronik, kontroll- och övervakningssystem, forskning och universitetsutbildningscenter.
 - m) Utbildning och kultur: Att höja allmänhetens medvetenhet om behovet att agera nu med tanke på klimatförändringarna är ytterst viktigt för genomförandet av god miljöpraxis och anpassningsstrategin. Miljöfrågorna måste därför få större plats i läroplaner och information till allmänheten, t.ex. genom att man inrättar regionala "anpassningskontor" för att utarbeta strategier som passar de lokala förhållandena och informera invånarna. Ett exempel på detta är Victorian Centre for Climate Change Adaptation Research (VCCCAR – www.vcccar.org.au) i Australien, som på lokal nivå integrerar en bredare nationell politik som föreskrivs av National Climate Change Adaptation Research Facility (NCCARF – www.nccarf.edu.au).
 - n) Program för civilskydd och förebyggande av klimatrelaterad risk, med hjälp av infrastruktur, prognos- och varningssystem för väder- och vattensituationen, snabb information till allmänheten och övningar för förebyggande av skador och räddning av människor.
19. Många bergsregioner har redan börjat utveckla anpassningsstrategier. Man bör snabbt samordna målen och studera resultaten. Det är viktigt att **harmonisera miljöinitiativ som i dag är utspridda** bland många organisationer, forskningsinstitut och förvaltningar i bergsområdena.
20. **Man bör övervaka resultaten** genom att utarbeta indikatorer för att mäta effektiviteten i satsningar och prestanda, enhetliga databaser som kan konsulteras och ett energiregister.
21. ReK framhåller avslutningsvis att orsakerna till och konsekvenserna av klimatförändringarna måste tas upp på alla nivåer, både i samhällen med olika geografiska förhållanden och på global nivå. Det är ofta framför allt de fattigaste samhällena i världen som först påverkas negativt av klimatförändringarna och de behöver särskilt stöd. Europeiska unionens och medlemsstaternas resurser bör fördelas till begränsning och anpassning i enlighet med de prioriteringar som fastställts i överenskomna strategier och internationella avtal, och användas på den nivå där de kommer att få störst effekt. Av denna anledning bör lokala och regionala myndigheter involveras i utformningen av åtgärderna för att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarna så att man drar maximal nytta av deras sakkunskaper och erfarenheter och deras närhet till medborgarna.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

97:E PLENARSESSIONEN DEN 8–10 OKTOBER 2012

Yttrande från Regionkommittén om ”Ny flerårig budgetram efter 2013”

(2012/C 391/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén varnar för ett scenario som skulle leda till att överenskommelsen om den fleråriga budgetramen förskjuts till efter början av 2013.
- Kommittén framhåller det faktum att en mycket stor del av de offentliga investeringarna i medlemsstaterna är beroende av strukturfonderna och påminner om de åtaganden som har ingåtts inom ramen för den tillväxt- och sysselsättningspakt som antogs vid Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012.
- På basis av uppdateringen av kommissionens förslag av den 6 juli 2012 stöder vi Europaparlamentets begäran att nästa budget ska uppgå till 1,14 % av EU:s BNI (inbegripet Kroatians anslutning).
- Det är beklagligt att det stora flertalet av de ämnen som omfattas av rådets förhandlingspaket, inbegripet alla former av makroekonomisk villkorlighet, är ämnen som ska antas genom medbeslutandeförfarandet och inte genom godkännandeförfarandet.
- Det är också beklagligt att metoden för fördelning av de nationella anslagen och stödtaken för sammanhållningspolitiken och landsbygdsutvecklingen ingår i rådets förhandlingspaket. Vi anser att det inte bara handlar om ett område som omfattas av medbeslutandeförfarandet utan även om ett område där en remiss till Regionkommittén är obligatorisk. ReK förbehåller sig möjligheten att väcka talan inför EU-domstolen, om kommissionen inte lägger fram ett lagstiftningsinitiativ som kommittén uppmannas uttala sig om.
- Regionkommittén välkomnar rådets nuvarande förhandlingsmetod som leder till en gemensam behandling av utgifts- och inkomstposter i förhandlingspaketet och upprepar sitt stöd till de två nya kategorier av egna medel som kommissionen föreslår, dels de som bygger på mervärdesskatt, dels den nya skatten på finansiella transaktioner.
- Vi stöder helt rådets förslag att låta sammanhållningspolitiken utgöra en underrubrik i stället för att ett särskilt utgiftstak fastställs och efterlyser ökade budgetanslag till sammanhållningspolitiken (på minst samma nivå som i budgetplanen för 2007–2013). ReK stöder förslaget om att skapa en ny kategori, så kallade "övergångsregioner".
- Det är glädjande att rådet föreslår att föra in programmen Galileo, Iter och GMES under rubrik 1 i den fleråriga budgetramen. Kommittén anser att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör integreras i den fleråriga budgetramen.

Huvudföredragande	Mercedes BRESSO (IT–PSE), regionfullmäktigeledamot i Piemonte
Referensdokument	Ändrat förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 COM(2012) 388 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En förenklingsplan för den fleråriga budgetramen 2014–2020 COM(2012) 42 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén noterar att Europeiska kommissionen den 6 juli 2012 offentliggjorde sitt ändrade förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020, där hänsyn tas till Kroatians anslutning och beräkningarna på grundval av det senaste statistiska underlaget (2007–2009).

2. Det är även glädjande att Europaparlamentet vid sin plenarsession den 13 juni 2012 antog en resolution om den fleråriga budgetramen och de egna medlen samt att man betonar att EU-budgeten faktiskt till 94 % är en investeringsbudget och att de administrativa utgifterna är extremt låga i proportion till budgeten. Det är viktigt att framhålla de multiplikatoreffekter och hävstångseffekter som är knutna till dessa investeringar via privat och offentlig medfinansiering på lokal, regional och nationell nivå, och även den avgörande roll som EU-budgeten spelar i egenskap av flerårig, stabil källa till offentliga medel till stöd för tillväxt och sysselsättning.

Pågående mellaninstitutionella förhandlingar

3. Regionkommittén är mycket orolig över den nuvarande utvecklingen i förhandlingarna i rådet i fråga om det totala beloppet för den fleråriga budgetramen, innehållet i de politiska strategierna samt medlen. Denna utveckling skulle kunna äventyra möjligheterna att bibehålla fonderna för de tre regionkategorier inom sammanhållningspolitiken. Kommittén hoppas därför på att man kan uppnå ett positivt resultat fram till det extra EU-toppmötet den 22–23 november 2012, vilket skulle kunna bryta blockeringen mellan de båda lagstiftande institutionerna så att man kan undvika en försening som kan skada EU och snarast genomföra Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla.

4. Det finns en uppenbar inkonsekvens mellan de åtaganden som medlemsstaterna har ingått inom ramen för den tillväxt- och sysselsättningspakt som antogs vid Europeiska rådets möte den 28–29 juni 2012 och några av de positioner som de intar i förhandlingarna.

5. Den ekonomiska och sociala kris som har drabbat EU är mycket allvarlig och gör det särskilt angeläget att inleda programplaneringen under 2014, eftersom det annars inte kommer

att vara möjligt att tillföra de EU-medel som behövs för att genomföra investeringar i medlemsstaterna, regionerna och städerna.

6. ReK betonar att EU:s budget krymper i förhållande till de nationella budgetarna, samtidigt som de uppgifter och befogenheter som EU tilldelats genom Lissabonfördraget, särskilt när det gäller yttre åtgärder (artikel 27.3 i EU-fördraget), klimatförändringar (artikel 191 i FEUF), energi (artikel 194 i FEUF), idrott (artikel 165 i FEUF), rymdpolitik (artikel 189 i FEUF), turism (artikel 195 i FEUF), och civilskydd (artikel 196 i FEUF), har utvidgats.

7. Kommittén framhåller att en mycket stor del av de offentliga investeringarna i medlemsstaterna är beroende av strukturfonderna, som i 13 medlemsstater utgör mer än 30 % och i 6 medlemsstater mer än 60 % av de offentliga investeringarna.

8. Fördragen (artikel 312 i EUF-fördraget) innehåller specifika bestämmelser för den händelse den fleråriga budgetramen inte skulle antas innan de rättsliga grunderna för alla fleråriga utgiftsprogram i EU, undantaget den gemensamma jordbrukspolitikens (GJP) första pelare, upphör att gälla vid utgången av 2013. Kommittén understryker att budgetmyndighetens båda parter enligt dessa specifika bestämmelser i fördraget har en rättslig skyldighet att fortsätta förhandlingarna. Alternativen att antingen anta nya sektorsprogram utan en förordning om den fleråriga budgetramen eller att förlänga de befintliga programmens giltighetstid skulle dock medföra avsevärda komplikationer.

9. Därför varnar Regionkommittén för det scenario som skulle leda till att överenskommelsen om den fleråriga budgetramen skjuts till efter början av 2013, eftersom detta skulle göra det omöjligt att genomföra programplanering och tilldelning av medel från den gemensamma strategiska ramen efter 2014 och därför skulle få en negativ inverkan på den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i EU. Om överenskommelsen om den fleråriga budgetramen försköts till efter början av 2013 skulle detta även äventyra programperioden 2014–2020, såsom den hittills har planerats av kommissionen, Europaparlamentet och rådet, och man skulle bli tvungen att ompröva det alternativ som ReK först förordade, dvs. en programplaneringsperiod på 5+5 år efter en övergångsperiod på ett eller två år.

10. Regionkommittén upprepar att EU måste förfoga över en trovärdig budget på åtminstone 1 % av EU:s BNI för att kunna uppnå EU:s främsta målsättningar i enlighet med Europa 2020-strategins mål och de lokala och regionala nivåernas behov. Vi erinrar om att rådet år 2000 satte taket för egna medel till 1,29 % av BNI för utgiftsåtaganden och till 1,23 % för betalningsbemyndiganden. Vi framhåller att gapet mellan taket för egna medel och taken inom den fleråriga budgetramen sedan dess oavbrutet har vidgats och ligger på 25 %. ReK noterar också att den fleråriga budgetramen endast fastställer utgiftstak samtidigt som EU:s budget alltid legat långt under dessa nivåer i termer av utgiftsåtaganden och betalningsåtaganden. På basis av uppdateringen av kommissionens förslag av den 6 juli 2012 stöder vi därför Europaparlamentets begäran att nästa budget ska uppgå till 1,14 % av EU:s BNI (inbegripet Kroatiens anslutning).

11. Kommittén välkomnar att man i förhandlingspaketet från den 18 september 2012 har strukit förslaget att avsluta programmet för livsmedelsbistånd till de allra fattigaste. Vi beklagar emellertid oklarheten kring dess plats i budgeten och upprepar vår ståndpunkt att den bör finnas kvar under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen.

12. Vi välkomnar olika aspekter av det cypriotiska ordförandeskapets dokument om huvudfrågor (30 augusti 2012) men ifrågasätter de förslag som diskuteras i samband med sammanhållningspolitiken, särskilt stödberättigande, räckvidd och täckning när det gäller "skyddsnäten" för regioner och medlemsstater. Vi motsätter oss de oproportionerliga justeringarna för övergångsregioner och mer utvecklade regioner.

Områden med medbeslutandeförfarande

13. Det är beklagligt att det stora flertalet av de ämnen som omfattas av rådets förhandlingspaket (av den 19 juni 2012) och särskilt punkterna 21–47 och 53–78, är ämnen som ska antas genom medbeslutandeförfarandet och inte genom godkännandeförfarandet. Europaparlamentet bör vara involverat som fullvärdig part i de pågående förhandlingarna.

14. Det är också beklagligt att metoden för fördelning av de nationella anslagen och stödtaken för sammanhållningspolitiken och landsbygdsutvecklingen ingår i rådets förhandlingspaket (punkterna 30–45) men inte nämns i förslaget till förordning med gemensamma bestämmelser för de fem fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen. Kommittén är också förvånad över uppgiften i punkt 35 i förhandlingspaketet från den 18 september 2012 om att målen i Europa 2020-strategin i viss mån påverkar fördelningen av strukturfondsmedlen mellan medlemsstaterna. Följaktligen måste man reda ut om målen verkligen speglar regionernas utvecklingsbehov, men det väcker också mer djupgående frågor när det gäller styrning och metoder, särskilt som denna omfördelningsfunktion med säkerhet inte var planerad då målen fastställdes 2010.

15. I enlighet med artikel 177 i EUF-fördraget handlar det inte bara om ett område som omfattas av medbeslutandeförfarandet utan även om ett område där en remiss till Regionkommittén är obligatorisk. För att tillvarata sina rättigheter i enlighet med artikel 263.3 i EUF-fördraget kommer därför Regionkommittén att göra ytterligare en bedömning av den rättsliga bakgrunden till frågan och förbehåller sig rätten att väcka talan inför EU-domstolen, om kommissionen inte lägger fram ett lagstiftningsinitiativ som kommittén uppmannas uttala sig om.

16. Kommittén upprepar, mot bakgrund av de yttranden den sedan början av 2012 har antagit om kommissionens olika lagstiftningsförslag, följande:

a. Underrubrik 1b och fonderna inom den gemensamma strategiska ramen: Kommittén stöder förslaget om att skapa en ny kategori, så kallade "övergångsregioner" och instämmer i behovet av att ta hänsyn till de yttersta randområdenas specifika och unika situation när det gäller tillgången till medel, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget (punkt 25 i förhandlingspaketet), den stöder en gräns på 300 km för europeiskt territoriellt samarbete, med undantag för de yttersta randområdena, för vilka avståndskriteriet inte är tillämpligt (punkt 27), den stöder inrättandet av ett säkerhetsnät för regioner som inte längre kommer att omfattas av konvergensmålet och som ska uppgå till minst två tredjedelar av deras anslag för perioden 2007–2013 (punkt 44), den stöder kommissionens förslag om medfinansieringssatsen med undantag för en höjning till 85 % för program som omfattas av målet "Europeiskt territoriellt samarbete" samt att den medfinansieringssats som tillämpas på interregionalt samarbete i de yttersta randområdena höjs från 50 % till 85 % (punkt 46), den stöder upprätthållande av programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen i stället för att det placeras i Europeiska socialfondens verksamhetsområde under rubrik 1 (punkt 48), den stöder införandet av en 10 procentenheter högre medfinansieringssats för de medlemsstater som har tillfälliga problem med budgeten (punkt 47, alt. a), den stöder en gemensam strategisk ram för de tre struktur- och sammanhållningsfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) (punkt 65), den stöder förfinansieringsnivåer på 2 % år 2014, 3 % år 2015 och 3 % år 2016 (punkt 75) och den stöder även idén om att icke-återvinningsbar mervärdesskatt ska betraktas som bidragsberättigande utgifter vid beräkningen av bidraget från de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen (punkt 78, alt. c).

b. Rubrik 2: Kommittén stöder en snabbare konvergens och en mer detaljerad tidsplan för konvergens mellan medlemsstaterna (punkt 53), den stöder en begränsning av direktstöden till 200 000 euro i stället för 300 000 euro inklusive miljöanpassning och en gradvis sänkning av stödet med början vid 100 000 euro i stället för 200 000 euro (punkt 54), den stöder en procentuell andel på 30 % för miljöanpassning (punkt 56) samt alternativet att göra budgetöverföringar från 1:a till 2:a pelaren (punkt 57), men förkastar överföringar åt andra hållet mot bakgrund av behovet av budgetbalans mellan de två pelarna i GJP (punkt 58). Kommittén stöder också inrättandet av övergångsregioner i förordningen om landsbygdsutveckling (punkt 62), men motsätter sig det föreliggande förslaget om skapandet av en ny reserv för kriser inom jordbrukssektorn (punkt 64).

17. Beträffande de medel som är avsedda för målet europeiskt territoriellt samarbete upprepar kommittén sitt förslag att dessa medel ska fördelas med utgångspunkt i samarbetsprogram och inte per medlemsstat. Vi anser att punkt 40 i förhandlingspaketet från den 18 september 2012 bör revideras, eftersom förhandlingarna om anslagsfördelningen för delarna gränsöverskridande och transnationellt samarbete för närvarande innebär att det interregionala samarbetet kommer i tredje hand.

18. ReK stöder förslaget om att i ökad utsträckning använda sig av lån snarare än företrädesvis icke återbetalningspliktiga bidrag i syfte att stimulera stödmottagarnas medverkan. Vidare bör det som betalas tillbaka av lånen åter ställas till förfogande i form av mekanismer för tillhandahållande av rörelsekapital.

Nya egna medel

19. Regionkommittén upprepar sin önskan om en reform av det nuvarande systemet för egna medel i syfte att minska medlemsstaternas direkta bidrag till EU:s budget och samtidigt öka EU:s egna medel, vilka ska användas för att hantera framtida utmaningar⁽¹⁾. Reformen bör också syfta till att avveckla de nuvarande finansiella korrigeringarna och undantagen. Av denna anledning och för att uppnå insyn, balans och hållbarhet, bör den nya fleråriga budgetramen, i enlighet med vad Europaparlamentet har uttryckt, ovillkorligen bygga på en överenskomelse om nya egna medel.

20. Regionkommittén välkomnar rådets nuvarande förhandlingsmetod som leder till en gemensam behandling av utgifts- och inkomstposter i förhandlingspaketet och upprepar sitt stöd till de två nya kategorier av egna medel som kommissionen föreslår, dels de som bygger på mervärdesskatt, dels den nya skatten på finansiella transaktioner.

21. Kommittén uppmanar därför vissa medlemsstater att inte missgynna sina befolkningar, företag och lokala och regionala myndigheter genom att vägra att införa den nya skatten på finansiella transaktioner, eftersom en sådan vägran kommer att leda till ett fördjupat samarbete och ett EU med två hastigheter i budgetfrågor.

22. En ny skatt på finansiella transaktioner inom ramen för ett fördjupat samarbete skulle juridiskt sett kunna bilda underlag för nya egna EU-medel, och de länder som deltar skulle kunna överföra en del av skatteintäkterna till EU-budgeten. Denna överföring bör dock i motsvarande grad minska den del av deras budgetbidrag som baseras på BNI utan att detta påverkar de bestämmelser som tillämpas för beräkningen av de nationella bidragen från länder som inte deltar.

23. Kommittén upprepar sitt stöd för en förenkling av det mycket komplexa systemet för rabatter och korrigeringar åtgärder och för ersättning av det nuvarande rabattsystemet med en allmän korrigeringsmekanism.

Makroekonomisk villkorlighet

24. Det är förvånande att den så kallade tekniska ändring som kommissionen har gjort i rådets förordning innehåller ett

mycket grundläggande inslag, nämligen en utökning av den makroekonomiska villkorligheten från att gälla endast Sammanhållningsfonden till att gälla alla de fem fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen (se artikel 8 i den ändrade förordningen).

25. Regionkommittén upprepar sitt starka motstånd mot alla former av makroekonomisk villkorlighet och anser inte att det är välbetänkt med en utökning till alla budgetrubriker, som vissa medlemsstater har bett om.

26. Vi erinrar om att detta område omfattas av medbeslutandeförfarandet, där besluten ska fattas i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser för de fem fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen.

Struktur, varaktighet och flexibilitet i den fleråriga budgetramen

27. Vi stöder helt rådets förslag att låta sammanhållningspolitiken utgöra en underrubrik i stället för att ett särskilt utgiftstak fastställs, men Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) bör inte omfattas av denna underrubrik, på grund av dess anorlunda beskaffenhet. Det är beklagligt att man inte har gripit tillfället att samla alla EU-stöd för territoriell utveckling (dvs. de fem fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen) under en enda rubrik.

28. Vi upprepar att det måste finnas flexibilitet inom varje rubrik och att det bör inrättas en flexibilitetsreserv dit budgetanslag eller marginaler som inte har utnyttjats under den första hälften av perioden kan överföras, i stället för att de återförs till medlemsstaterna. En sådan flexibilitetsreserv skulle kunna fungera som ett instrument för makroekonomiska och finansiella insatser, som i sin tur skulle kunna göra det möjligt att föregripa asymmetriska chocker i EU.

29. Kommittén vill påminna om att det enligt det föreliggande förslaget ska ske en "utvärdering" av genomförandet av den fleråriga budgetramen 2016 och anser att det bör företas en fullständig översyn efter halva tiden, 2017 (där den föreslagna utvärderingen skulle ingå).

Övre gräns för åtaganden och utbetalningar

30. Angående beloppen i de viktigaste underrubrikerna i den fleråriga budgetramen upprepar

Regionkommittén följande:

- a. Kommittén ställer sig bakom kommissionens förslag om Fonden för ett sammanlänkat Europa (50 miljarder euro), programmet Horisont 2020 (80 miljarder euro), de två första pelarna i GJP (372 miljarder euro i fasta priser), programmet Kreativa Europa (1,6 miljarder euro) och finansieringsinstrumenten för EU:s yttre åtgärder (70 miljarder euro).

⁽¹⁾ Punkt 65 i yttrandet från Regionkommittén "Ny flerårig budgetram efter 2013", antaget vid den 93:e plenarsessionen den 14–15 december 2011.

b. Kommittén ber om ökade budgetanslag till sammanhållningspolitiken (på minst samma nivå i fasta priser som de belopp som fastställs i budgetplanen för 2007–2013), till Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och till programmet Life, samt efterlyser åtgärder för att uppnå en mer balanserad budgetfördelning mellan de två pelarna i GJP i syfte att främja landsbygdsutveckling.

Program som inte omfattas av den fleråriga budgetramen

31. Kommittén anser att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör finnas kvar och integreras i den fleråriga budgetramen, men liksom Europaparlamentet hävdar vi, med tanke på dess icke-programmerbara karaktär, att den bör föras in i budgeten utöver taket för den relevanta rubriken. Vi motsätter oss likaså en utvidgning av dess tillämpningsområde så att den också skulle omfatta kompensation för effekterna av bilaterala eller multilaterala handelsavtal om jordbruksverksamhet (punkt 95).

32. Det är glädjande att rådet föreslår att föra in programmen Galileo, Iter och GMES under rubrik 1 i den fleråriga budgetramen (bilaga 1), vilket kommittén bad om i sitt yttrande om den nya fleråriga budgetramen efter 2013.

33. De belopp som motsvarar de reservmekanismer som ska integreras i den fleråriga budgetramen måste också föras över.

Förenklingsprogram

34. Frågan om en förbättring av utgiftskvaliteten, som både medlemsstaterna och Europaparlamentet förespråkar, får för närvarande inget tillfredsställande svar, eftersom den innebär nya kontroll- och revisionsförfaranden, komplexare förfaranden,

alltför stor fokusering på resultat och kvantitativt utnyttjande, till nackdel för kvaliteten i strategierna, och till slut leder till en ökad centralisering som innebär en försämring för de lägre styresnivåerna i förhållande till de högre.

35. Kommittén skulle gärna se att det meddelande om utgiftskvaliteten som kommissionen aviserat möjliggör en differentierad bokföring av offentliga investeringsutgifter under stabilitetspakten.

36. Kommittén vänder sig mot kommissionens överdrivna användning av delegerade rättsakter, t.ex. de som föreslås för vägledande åtgärder i anslutning till den gemensamma strategiska ramen. Detta leder till att Regionkommittén utesluts från EU:s samråds- och beslutsprocess, trots att det kan röra sig om områden som är mycket viktiga för de lokala och regionala myndigheterna.

37. Däremot håller kommittén helt och hållet med kommissionen om att förenklingen på EU-nivå inte kan nå full effekt om den inte åtföljs av parallella ansträngningar på nationell och subnationell nivå, även om det måste understrykas att den största insatsen måste göras på den nationella nivån.

38. Den förenkling av programmen som föreslås inom den fleråriga budgetramen, särskilt minskningen av antalet finansieringsprogram och sammanslagningen av program och underprogram på en rad olika områden, är mycket välkommen.

39. Regionkommittén förespråkar ökat deltagande för Europeiska investeringsbanken i genomförandet av projekt som finansieras via strukturfonderna.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2012) 388 final

Skäl 3

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
För att Europeiska unionen ska kunna reagera på oförutsedda omständigheter eller finansiera klart definierade utgifter som inte kan finansieras inom taken för en eller flera av de andra rubrikerna i budgetramen behövs det också särskilda instrument i form av reserven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritetsfond, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, reserven för kriser i jordbrukssektorn och marginalen för oförutsedda händelser. Det behövs därför särskilda bestämmelser som tillåter att åtagandebemyndiganden som går utöver taken i budgetramen får föras in i budgeten om detta krävs för att kunna använda sådana särskilda instrument.	För att Europeiska unionen ska kunna reagera på oförutsedda omständigheter eller finansiera klart definierade utgifter som inte kan finansieras inom taken för en eller flera av de andra rubrikerna i budgetramen behövs det också särskilda instrument i form av reserven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritetsfond, flexibilitetsmekanismen, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, reserven för kriser i jordbrukssektorn och marginalen för oförutsedda händelser. Det behövs därför särskilda bestämmelser som tillåter att åtagandebemyndiganden som går utöver taken i budgetramen får föras in i budgeten om detta krävs för att kunna använda sådana särskilda instrument.

Motivering

Om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska integreras i den fleråriga budgetramen och reserven för kriser i jordbrukssektorn ska väljas bort till fördel för en reell reglering bör dessa två finansieringsinstrument strykas från listan.

Ändringsrekommendation 2

COM(2012) 388 final

Artikel 8

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Om budgetåtaganden som tillfälligt dragits in för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling eller Europeiska havs- och fiskerifonden på grund av de makroekonomiska villkor som ställs inom ramen för samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik i samband med ett förfarande vid alltför stort offentligt underskott åter ska göras tillgängliga ska rådet, i enlighet med fördraget och den berörda grundläggande rättsakten, besluta att dessa åtaganden ska överföras till följande år. Åtaganden som varit tillfälligt indragna år n får inte överföras längre än till år $n+2$.	Om budgetåtaganden som tillfälligt dragits in för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling eller Europeiska havs- och fiskerifonden på grund av de makroekonomiska villkor som ställs inom ramen för samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik i samband med ett förfarande vid alltför stort offentligt underskott åter ska göras tillgängliga ska rådet, i enlighet med fördraget och den berörda grundläggande rättsakten, besluta att dessa åtaganden ska överföras till följande år. Åtaganden som varit tillfälligt indragna år n får inte överföras längre än till år $n+2$.

Motivering

Endast Sammanhållningsfonden bör fortfarande, som från dess start, omfattas av bestämmelserna om de makroekonomiska villkoren.

Brüssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020)"

(2012/C 391/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020), som innebär att man erkänner konkurrenskraft som en grundläggande faktor för att skapa varaktig ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning i EU.
- Kommittén vill rikta uppmärksamheten på de många befintliga initiativ som de lokala och regionala myndigheterna inlett i alla medlemsstater, t.ex. lokala småföretagscenter, mikrokrediter från lokala eller regionala myndigheter eller fri rådgivning från sakkunniga om att starta företag, vilket ofta är grundvalen för en framgångsrik etablering av ett mikroföretag.
- Regionkommittén framhåller de unga företagarnas behov. Företagandet är för dem ofta den enda möjligheten till yrkesmässig utveckling. De är beredda att ta den risk som denna verksamhet medför och utvecklar den ofta på hela den inre marknaden. Detta gör att de kan konkurrera på de globala marknaderna.
- Regionkommittén framhåller att global konkurrenskraft endast kan uppnås om man övervinner de hinder på den europeiska marknaden som hämmar de europeiska små och medelstora företagens förmåga att konkurrera med liknande företag från andra världsdelar. Man måste öka de små och medelstora företagens delaktighet i genomförandet av EU:s projekt och förbättra deras ställning i förhållande till de stora företag som ofta är huvudentreprenörer för dessa projekt. Vi understryker därför att det för de små och medelstora företagen är viktigt att gå samman i företagsnätverk.

Föredragande	Witold KROCHMAL (PL-EA), ledamot av kommunfullmäktige i Wołów
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) COM(2011) 834 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020), som innebär att man erkänner konkurrenskraft som en grundläggande faktor för att skapa varaktig ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning i EU.

2. Regionkommittén anser att förslaget kompletterar kommissionens tidigare initiativ inom ramen för Europa 2020-strategin. Det vittnar om den roll som de små och medelstora företagen spelar i EU:s ekonomiska system, och kommissionen noterar de brister och den turbulens som finns i de små och medelstora företagens omgivning och som kan bromsa och till och med begränsa företagens möjligheter att utvecklas och öka sin konkurrenskraft.

3. Kommittén understryker att ReK:s ståndpunkt stöds av undersökningen om småföretagsvänliga regioner och kommuner⁽¹⁾. I den deltog lokala och regionala myndigheter, och den utfördes av kommitténs övervakningsplattform för Europa 2020-strategin.

4. Kommittén inser att framför allt medlemsstaterna och regionerna har ett ansvar att åtgärda bristerna på marknaden, men vi anser också att EU kan bidra på vissa områden genom att sprida god praxis, se till att den inre marknaden fungerar väl och förbättra företagsklimatet så att företagen – däribland de små och medelstora företagen – kan konkurrera hållbart på globalt nivå, vilket innebär att man strävar mot en resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp.

5. Detta program gör det i stor utsträckning möjligt att öka förtroendet för det europeiska näringslivet på både de europeiska och de globala marknaderna. Ett större förtroende för marknaderna kommer att leda till ett ökat intresse för företagande, en mer expansiv politik hos de befintliga företagen, däribland de små och medelstora företagen, som är den främsta källan till ekonomisk tillväxt (58 % av omsättningen i EU) och sysselsättning (67 % av arbetstillfällena i den privata sektorn) och har genererat 85 % av de nya arbetstillfällena inom sektorn mellan 2002 och 2010.

6. Programmet bör framhålla turismen som en särskild bransch med många små och medelstora företag i EU som sysselsätter ett mycket stort antal arbetstagare.

7. Regionkommittén framhåller vikten av att man stöder företag och små och medelstora företag i olika utvecklingsstadier, från nystartade företag till etablerade företag och företag under omstrukturering, eftersom man kan anta att stödet leder till att företagen blir mer konkurrenskraftiga på EU:s marknad och på de externa marknaderna.

8. En av de viktigaste förutsättningarna för att programmet ska lyckas är att man främjar och utvecklar företagandet och företagarens i EU, och kommittén välkomnar därför möjligheten att på nationell, regional och lokal nivå delta i tävlingen om det europeiska företagspriset *European Enterprise Award* och i andra projekt av samma slag.

9. Vi vill peka på att utmärkelserna för europeiska entreprenörsregioner (EER) delas ut varje år till tre regioner som ett erkännande av det gynnsamma företagsklimat som dessa regioner skapar för små och medelstora företag.

10. Arbetet med att främja företagande bör påbörjas redan i skolan, genom utveckling av positiva attityder till företagande och tilltro till den egna förmågan i detta avseende. Detta gör det möjligt för de studerande att fatta ett medvetet beslut om vilket arbete de vill ha när de ska träda in på arbetsmarknaden. För att eleven efter slutförd utbildning ska kunna inleda verksamhet som företagare på det område där han eller hon har förvärvat sina kvalifikationer och där det med stor sannolikhet finns efterfrågan på hans eller hennes tjänster borde man se till att utbildningen beaktar marknadens behov.

11. Vi efterlyser en integrering av näringslivets trender och utvecklingstendenser i yrkesutbildningen, eftersom en fortlöpande utbildning av företagarna är nödvändig för konkurrenskraften.

12. Regionkommittén framhåller de unga företagarnas behov. Företagandet är för dem ofta den enda möjligheten till yrkesmässig utveckling. De är beredda att ta den risk som denna verksamhet medför och utvecklar den ofta på hela den inre marknaden. Detta gör att de kan konkurrera på de globala marknaderna.

13. Kommittén vill rikta uppmärksamheten på de många befintliga initiativ som de lokala och regionala myndigheterna inlett i alla medlemsstater, t.ex. lokala småföretagscenter,

⁽¹⁾ <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/news/Pages/InvitationtoparticipateintheSurveyonSME-friendlyRegionsandCities.aspx>.

mikrokrediter från lokala eller regionala myndigheter eller fri rådgivning från sakkunniga om att starta företag, vilket ofta är grundvalen för en framgångsrik etablering av ett mikroföretag.

14. Regionkommittén framhåller också kvinnliga företagare och andra specifika målgrupper, bl.a. invandrar- och utlandsföretagare, som har behov av ett särskilt initiativ för att de ska kunna bygga upp sina företags konkurrenskraft med tanke på EU:s nuvarande politik på detta område.

15. Regionkommittén uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att genomföra programmet. Vi understryker särskilt behovet av att undanröja eller minska onödig byråkrati och hinder när det gäller tillgången till externa medel och vikten av att förenkla kraven på dokumentation i samband med upphandlingar och avstå från kravet på bankgarantier vid mindre uppdrag.

Att öka konkurrenskraften hos EU:s företag

16. Regionkommittén framhåller att global konkurrenskraft endast kan uppnås om man övervinner de hinder på den europeiska marknaden som hämmar de europeiska små och medelstora företagens förmåga att konkurrera med liknande företag från andra världsdelar. Man måste öka de små och medelstora företagens delaktighet i genomförandet av EU:s projekt och förbättra deras ställning i förhållande till de stora företag som ofta är huvudentreprenörer för dessa projekt. Vi understryker därför att det för de små och medelstora företagen är viktigt att gå samman i företagsnätverk.

17. Regionkommittén påminner om att EU tillsammans med medlemsstaterna måste se till att den inre marknaden fungerar effektivt och förbättra företagsklimatet genom att undanröja eller minska de små och medelstora företagens svårigheter att få tillgång till finansiering, deras begränsade förmåga att expandera till marknader utanför ursprungslandet – både på den inre marknaden och utanför denna – och de överdrivna bördorna i form av skatter och administrativa förfaranden. Dessa villkor måste vara uppfyllda samtidigt som man måste se till att det finns tillgång till kunskap, ny innovativ teknik, samarbete med lokala yrkesskolor och akademiska miljöer, som i sina program bör beakta de små och medelstora företagen som en dynamisk kraft i den europeiska ekonomin.

18. Programmet bör fästa större vikt vid att öka små och medelstora företags deltagande i EU:s åtgärder, projekt och program inom områdena forskning och innovation, bl.a. genom inrättande av offentlig-privata partnerskap. Genom ett ökat deltagande i forskningsprojekt ökar man kompetensen inom företagen och därmed också deras internationella konkurrenskraft.

I förslaget till forsknings- och innovationsprogrammet Horisont 2020 lyfter man särskilt fram behovet av att öka små och medelstora företags medverkan i forskningsprojekt. Genom ett ökat deltagande görs information och kunskap tillgänglig för små och medelstora företag som i vissa fall är världsledande.

19. Regionkommittén påpekar att ett sådant tillvägagångssätt är en förutsättning för att företagen och de små och medelstora företagen ska kunna utvecklas på ett sätt där hänsyn tas till kraven på en ekonomi med låga koldioxidutsläpp som grundar

sig på den senaste miljövänliga tekniken som gör det möjligt att uppnå målen i klimat- och energipolitiken.

20. Regionkommittén välkomnar förslaget till budget för programmet (2,522 miljarder euro). Kommittén påpekar samtidigt att det belopp på 1,4 miljarder euro som avsätts för finansieringsinstrument till direkt stöd för företag och små och medelstora företag endast utgör 56 % av den sammanlagda budgeten för programmet. Om efterfrågan på finansieringsinstrument är större än vad man rimligtvis kunnat förvänta bör beslut om förändringar av den procentuella fördelningen fattas i den kommitté där alla länder som får stöd från programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag är representerade i enlighet med artikel 16 i förslaget till förordning. Det är resten av budgeten, som är avsedd för åtgärder för att förbättra förutsättningarna för de små och medelstora företagen, som garanterar en effektiv användning av medlen för hela programmet under 2014–2020.

21. Regionkommittén anser att det är lämpligt att 1,7 % av programmets budget avsätts för den administrativa hanteringen av programmet, eftersom dessa medel bör garantera en effektiv förvaltning av programmet och samtidigt inte innebär en alltför stor börda för budgeten.

22. Åtgärder som finansieras via programmets budget får inte bli ett substitut för nationella, regionala eller lokala initiativ, utan bör stärka dessa åtgärder, göra dem mer effektiva och tillföra dem en EU-dimension genom effektiv samordning och genom att gränsöverskridande hinder för samarbetet mellan privata aktörer och offentliga myndigheter undanröjs. Detta samarbete bör främjas genom övergripande nätverksarbete, inte genom vertikal centralisering.

23. Regionkommittén anser att det stöd som ges måste vara fullständigt motiverat av målen samt genom sin stimulans- och multiplikatoreffekt och genom utnyttjande av uppnådda resultat leda till positiva effekter i hela Europa.

24. Regionkommittén framhåller att konkurrenskraften i hög grad beror på produktiviteten, innovationsförmågan och effektiviteten (som är en källa till ständigt ökade intäkter), på företagens förmåga att fullt ut utnyttja de möjligheter som exempelvis EU:s inre marknad erbjuder och på institutionella lösningar som skapar förutsättningar för hållbar tillväxt inom näringslivet. Projekt som stärker de faktorer som har störst inverkan på företagens och de små och medelstora företagens hållbara konkurrenskraft bör därför ges företräde.

25. Om tredjeländer deltar i programmet till följd av överenskommelser och protokoll till associeringsavtal bör detta enligt Regionkommittén betraktas som ett tillfälle för företag som är verksamma i EU att utvidga sitt verksamhetsområde och som en möjlighet att skaffa sig erfarenheter av hur företag fungerar utanför EU:s marknad. Det bör också vara möjligt för andra tredjeländer att delta i programmet, men finansieringen bör då komma från andra program för samarbete mellan EU:s medlemsstater och länder utanför EU.

26. Regionkommittén framhåller vikten av att utveckla företagutbildningen, bl.a. genom fortbildning, och betonar att den bör utvecklas på ett sådant sätt att man framhåller företagens

sociala ansvar och skapar färdigheter och attityder som stimulerar människor att anta utmaningarna på dagens globala marknad och samtidigt iakta de traditionella affärsetiska principer som är typiska för den europeiska kulturen.

27. Regionkommittén anser att åtgärderna för att främja företagande och skapa en positiv attityd till företagande också bör omfatta de företagare som väljer att bli egenföretagare och som påbörjar sitt yrkesliv, inklusive de kvinnor som tar på sig detta arbete och denna risk.

28. Regionkommittén anser att åtgärderna för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till finansiering, däribland instrumentet för eget kapital och instrumentet för lånegarantier, bör fungera som ett komplement till de finansieringsinstrument som hittills har använts inom sammanhållningspolitiken. Det bör också finnas en möjlighet att koppla samman dem med andra öronmärkta medel från medlemsstaterna.

29. Regionkommittén framhåller det positiva i möjligheten att ge gränsöverskridande krediter och lån som gör att de små och medelstora företagen kan utnyttja den inre marknadens enorma potential. Detta bör stärka konkurrenskraften och hållbarheten i de ekonomiska initiativen inom t.ex. turismen.

30. Regionkommittén framhåller framför allt egetkapitalinstrumentet för tillväxt, som är inriktat på fonder som tillhandahåller riskkapital. Kommittén understryker att programförvaltarna på grundval av en lämplig riskbedömning bör bidra till att stödja ett så stort antal små och medelstora företag som möjligt, inklusive företag som har begränsade möjligheter att få stöd i normala bankförhållanden men som kan bidra till att stärka de små och medelstora företagens allmänna potential och kraftigt minska arbetslösheten.

31. Kommittén är fortfarande skeptisk mot lånegarantiinstrumentets lånenivå och uppmanar kommissionen att ange vilka kriterier som användes för att fastställa denna nivå eftersom inga begränsningar fastställdes i ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation. Vi vill påpeka att lån till nystartade företag, investeringar och överföringar ofta uppgår till mycket högre belopp än det fastställda gränsvärdet. Kommittén hyser farhågor om att detta skulle kunna leda till en situation där högre lån garanteras genom Horisont-programmet, trots att detta bara är avsett för innovationsprojekt.

32. Vi efterlyser därför en återgång till det tidigare ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, som inte innehöll några gränsvärden.

33. Enligt Regionkommittén är det viktigt att det förs enskilda förhandlingar med de institutioner som ansöker om lånefinansiering, både när det gäller storleken på lånen, som beror på storleken på den portföljrisk som det finns säkerhet för, och deras löptid.

34. Regionkommittén anser att både de finansiella instrument som är inriktade på riskkapital och de medel som avsätts för att täcka små och medelstora företags låneportföljer fortlöpande måste övervakas mot bakgrund av förändringarna i risk-situationen.

Programförvaltning

35. Enligt Regionkommittén är det lämpligt att den indirekta programförvaltningen läggs över på Europeiska investeringsfon-

den och genomförandeorganen, samtidigt som kommissionen sköter den fortlöpande övervakningen av programmet. En sådan förvaltningsmetod gör det möjligt att utnyttja de positiva erfarenheter av instrument till stöd för små och medelstora företag som Europeiska investeringsfonden har skaffat sig under sin mer än tioåriga verksamhet.

36. Regionkommittén anser också att man bör utnyttja de erfarenheter som Europeiska investeringsbanken och Enterprise Europe Network har på detta område. Enterprise Europe Network har erfarenheter av internationalisering av små och medelstora företag, också utanför EU.

37. Regionkommittén anser att det för ett bra och effektivt genomförande av programmet krävs ett nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna och de myndigheter som förvaltar programmet. Detta underlättar utbyte av information på alla programområden.

38. Regionkommittén anser att det är viktigt med erfarenheter av internationalisering av små och medelstora företag utanför EU och utbyte av information i sådana frågor. Detta ska hjälpa de små och medelstora företagen att minska transaktionskostnaderna i samband med gränsöverskridande verksamhet. Detta är ett område som bör utvecklas av sakkunniga vid EU-institutionerna i samarbete med nationella och regionala myndigheter.

39. Kommittén framhåller också möjligheten att inrätta centrum för spridning av information om små och medelstora företag. Kommittén vill dock inte diktera hur dessa centrum ska se ut eller hur de ska fungera. Dessa frågor bör avgöras inom ramen för överenskommer om multilateralt samarbete mellan stater och regioner.

40. Regionkommittén föreslår att den direkta förvaltningen av programmet framför allt bör ske på regional nivå med stöd från och tillsyn av de nationella myndigheterna. På denna förvaltningsnivå bör man också bygga upp ett system för riskövervakning med koppling till de projekt som genomförs.

41. Regionkommittén föreslår också att övervakningen av ett projekt också ska ingå i utvärderingen av dess genomförande mot bakgrund av de indikatorer för måluppfyllelse på medellång sikt som anges i bilaga I till förslaget. Övervakningen bör också omfatta uppgifter om genomförandet av de åtgärder inom ramen för programmet som har en koppling till klimatskydd och genomförandet av andra åtgärder inom EU:s politik.

42. Regionkommittén framhåller att ovan nämnda åtgärder måste vara förenliga och i överensstämmelse med de kontrollåtgärder som vidtas av kommissionen, vars företrädare tillsammans med företrädare för revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) kommer att genomföra revisioner, kontroller och inspektioner på plats.

43. Regionkommittén anser att revisionsstrategierna bör syfta till en objektiv bedömning av programmets genomförande och inte bör vara någon börda för programmets stödmottagare. I kontrollsystemen bör hänsyn tas till projektens genomförandefaser så att de inte inverkar negativt på genomförandetempot eller medför alltför stora extrakostnader.

De nuvarande riskerna för programmet

44. Regionkommittén framhåller att de nationella regeringarna i många länder mot bakgrund av den rådande budgetsituationen griper efter de enklaste sätten att öka budgetintäkterna och därför höjer en rad avgifter, vilket ökar lönekostnaderna och i slutändan leder till att små och medelstora företag går under eller går över till den informella ekonomin. De små och medelstora företagen bör därför skyddas. Den politik som beskrivs ovan gör nämligen att vägen ut ur den ekonomiska krisen drar ut på tiden, och den kan i praktiken tillintetgöra programmets mervärde. De små och medelstora företagen är ett effektivt verktyg för att minska arbetslösheten.

45. Regionkommittén anser att de administrativa bördorna för nystartade företag och de skattebördor som åläggs verksamheten kan göra det svårare för företagen och de små och medelstora företagen att förbättra sin konkurrenskraft i många EU-länder. ReK anser därför att den administrativa nettobördan bör reduceras med 25 % i all relevant EU-lagstiftning fram till 2020. Kommittén anser också att man bör överväga möjligheten att undanröja hinder i bredare bemärkelse för aktörer från sektorn för små och medelstora företag.

46. Regionkommittén anser att programmet bör erbjuda ytterligare bonusar till de länder och regioner som har de mest småföretagarvänliga systemen, som gör det möjligt för dem att utvecklas, öka sin konkurrensförmåga och expandera till externa marknader, till stöd för sådan verksamhet. Arbetet för att främja positiva attityder är tänkt att uppmuntra lämpliga trender i olika länder och regioner.

47. Regionkommittén uppmanar kommissionen att satsa stort på att förbättra tillgången till information om marknadsutvecklingen i högtillväxtländerna, om reglerna för investeringar i dessa länder, det gällande rättssystemet och lokal affärssed.

48. Regionkommittén anser att information om externa marknader måste finnas lättillgänglig för små och medelstora företag. Den får inte belasta dem ekonomiskt i alltför stor utsträckning och den måste vara precis och tillhandahållas snabbt. Utöver centrumen för spridning av information om små och medelstora företag bör EU:s diplomatiska företrädare i dessa delar av världen spela en stor roll.

49. Regionkommittén framhåller att en utveckling av företagarandan bland EU:s medborgare förutsätter förändringar i skol- och utbildningssystemet. Detta är en långsiktig satsning och det finns därför en risk för att de mål som fastställs på lång och medellång sikt inte uppnås.

50. Regionkommittén pekar på att det kan uppstå en överreglering av de små och medelstora företagens verksamhet på EU-nivå, nationell eller lokal nivå. Detta kan leda till onödiga komplikationer i själva verksamheten och när det handlar om att söka bistånd inom ramen för olika program. Detta påverkar de små och medelstora företagens konkurrenskraft negativt. Minskad byråkrati och minskade hinder för att inleda och bedriva ekonomisk verksamhet måste betraktas som en prioritering.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2011) 834 final

Skäl 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(1) Kommissionen antog i mars 2010 meddelandet <i>Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla</i> ⁽¹⁾ (nedan kallad <i>Europa 2020-strategin</i>). Meddelandet godkändes av Europeiska rådet i juni 2010. Europa 2020-strategin är en reaktion på den ekonomiska krisen och syftar till att förbereda Europa inför nästa årtionde. I meddelandet fastställs fem ambitiösa mål för klimat och energi, sysselsättning, innovation, utbildning och social inkludering som ska uppnås före 2020, och där anges också fem viktiga drivkrafter för tillväxt som ska göra Europa mer dynamiskt och konkurrenskraftigt. I meddelandet understryks också vikten av att öka tillväxten i den europeiska ekonomin och samtidigt uppnå en hög sysselsättning, en koldioxidsnål, resurssnål och energieffektiv ekonomi samt social sammanhållning.	(1) Kommissionen antog i mars 2010 meddelandet <i>Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla</i> ⁽¹⁾ (nedan kallad <i>Europa 2020-strategin</i>). Meddelandet godkändes av Europeiska rådet i juni 2010. Europa 2020-strategin är en reaktion på den ekonomiska krisen och syftar till att förbereda Europa inför nästa årtionde. I meddelandet fastställs fem ambitiösa mål för klimat och energi, sysselsättning, innovation, utbildning och social inkludering som ska uppnås före 2020, och där anges också fem viktiga drivkrafter för tillväxt som ska göra Europa mer dynamiskt och konkurrenskraftigt. I meddelandet understryks också vikten av att öka tillväxten i den europeiska ekonomin och samtidigt uppnå en hög sysselsättning, en koldioxidsnål, resurssnål och energieffektiv ekonomi samt social sammanhållning. <u>De små och medelstora företagen spelar en mycket viktig roll i arbetet med att uppnå målen för Europa 2020-strategin. Detta framgår bl.a. av att de små och medelstora företagen nämns i sex av de sju flaggskeppsinitiativen.</u>
⁽¹⁾ COM(2010) 2020 final.	⁽¹⁾ COM(2010) 2020 final.

Ändringsrekommendation 2

COM(2011) 834 final

Skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(6) Det bör inrättas ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (nedan kallat <i>programmet</i>), vars syfte ska vara att bidra till ökad konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, till främjandet av kunskaps-samhället och till en utveckling som baseras på balanserad ekonomisk tillväxt.	(6) Det bör inrättas ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (nedan kallat <i>programmet</i>), vars syfte ska vara att bidra till ökad, <u>hållbar</u> konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, till att <u>uppmuntra en företagarkultur och till att främja nya små och medelstora företag samt deras tillväxt</u> främjandet av kunskaps-samhället och till en utveckling som baseras på balanserad ekonomisk tillväxt.

Motivering

Konkurrenskraft och hållbarhet bör inte betraktas som separata mål, utan konkurrenskraft bör betraktas som beroende av hållbarheten. Enligt den europeiska konkurrenskraftsrapporten 2010 återspeglar hållbar konkurrenskraft förmågan att uppnå och upprätthålla en industriell konkurrenskraft som är förenlig med målen för hållbar utveckling.

Ändringsrekommendation 3

COM(2011) 834 final

Skäl 18

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(18) Enligt beskrivningen i kommissionens meddelande av den 30 juni 2010, <i>Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism</i> [1], som godkändes i Europeiska rådets slutsatser från oktober 2010, är turistnäringen en viktig del av unionens ekonomi. Företagen i denna sektor bidrar i hög grad till unionens bruttonationalprodukt (BNP) och till att skapa nya arbetstillfällen. Sektorn erbjuder en betydande potential för utveckling av företagsverksamhet, eftersom den huvudsakligen består av små och medelstora företag. Genom Lissabonfördraget framhävs vikten av turism samtidigt som unionen ges särskilda befogenheter på detta område i syfte att komplettera medlemsstaternas insatser. Unionens initiativ på turismområdet ger ett tydligt mervärde, särskilt när det gäller att tillhandahålla uppgifter och analyser på unionsnivå, utveckla tvärnationella marknadsföringsstrategier och utbyta bästa praxis.	(18) Enligt beskrivningen i kommissionens meddelande av den 30 juni 2010, <i>Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism</i> [1], som godkändes i Europeiska rådets slutsatser från oktober 2010, är turistnäringen en viktig del av unionens ekonomi. Företagen i denna sektor bidrar i hög grad till unionens bruttonationalprodukt (BNP) och till att skapa nya arbetstillfällen. Sektorn erbjuder en betydande potential för utveckling av företagsverksamhet, eftersom den huvudsakligen består av små och medelstora företag. Genom Lissabonfördraget framhävs vikten av turism samtidigt som unionen ges särskilda befogenheter på detta område i syfte att komplettera medlemsstaternas insatser. <u>Detta program bör stödja Unionens initiativ på turismområdet som kan uppvisa ett ger ett tydligt EU-mervärde, särskilt när det gäller att tillhandahålla uppgifter och analyser på unionsnivå, utveckla tvärnationella marknadsföringsstrategier utforma tvärnationella marknadsförings- och försäljningsstrategier, utveckla gemensamma kvalitetsstandarder</u> och utbyta bästa praxis.

Ändringsrekommendation 4

COM(2011) 834 final

Skäl 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(20) Programmet bör komplettera unionens övriga program och samtidigt låta varje enskilt instrument fungera i enlighet med sina egna, särskilda förfaranden. Samma stödberättigande kostnader bör därför inte beviljas dubbel finansiering. För att unionens finansiering ska skapa ett mer värde och få största möjliga verkan bör programmet nära samverka med andra unionsprogram och strukturfonderna.	(20) Programmet bör komplettera unionens övriga program och samtidigt låta varje enskilt instrument fungera i enlighet med sina egna, särskilda förfaranden. Samma stödberättigande kostnader bör därför inte beviljas dubbel finansiering. För att unionens finansiering ska skapa ett mer värde och få största möjliga verkan bör programmet nära samverka med andra unionsprogram, <u>särskilt programmet Horisont 2020</u> , och strukturfonderna.

Ändringsrekommendation 5

COM(2011) 834 final

Skäl 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(24) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och protokollen till associeringsavtalen innehåller bestämmelser om de berörda ländernas deltagande i unionens program. Andra tredjeländer bör kunna delta när en sådan möjlighet anges i avtal och förfaranden.	(24) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och protokollen till associeringsavtalen innehåller bestämmelser om de berörda ländernas deltagande i unionens program. Andra tredjeländer bör kunna delta när en sådan möjlighet anges i avtal och förfaranden. <u>Finansieringen bör komma från andra program för samarbete mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer.</u>

Ändringsrekommendation 6

COM(2011) 834 final

Artikel 2.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 2</i> Allmänna mål 1. Programmet ska bidra till att följande allmänna mål uppnås, varvid i synnerhet de små och medelstora företagens särskilda behov ska uppmärksammas på såväl europeisk som global nivå: a) Att stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, bl.a. inom turistnäringen. b) Att uppmuntra företagargandan samt främja nyföretagande och tillväxt i fråga om små och medelstora företag.	<i>Artikel 2</i> Allmänna mål 1. Programmet ska bidra till att följande allmänna mål uppnås, varvid i synnerhet de små och medelstora företagens särskilda behov ska uppmärksammas på såväl europeisk som global nivå: a) Att stärka <u>hållbar</u> konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, bl.a. inom turistnäringen <u>särskilt</u> de små och medelstora företagen. b) Att uppmuntra företagargandan samt <u>och se till att den tillsammans med utbildning och incitament att starta företag ingår som ett inslag i läroplanen för grundskolan, gymnasiet och yrkesutbildningen i syfte att främja</u> nyföretagande och tillväxt i fråga om små och medelstora företag.

Motivering

Konkurrenskraft och hållbarhet bör inte betraktas som oberoende mål, eftersom konkurrenskraft på lång sikt är beroende av hållbarheten, och politiken bör baseras på en långsiktig strategi.

I det politiska initiativet "Small Business Act for Europe" fastställs att det finns behov av att skapa en kultur till försvar för entreprenörerna och att främja och stödja framväxten av denna kultur som ska lyfta fram och värdesätta deras styrka och kapacitet att övervinna svårigheter.

Ändringsrekommendation 7

COM(2011) 834 final

Artikel 2.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 2</i> Allmänna mål	<i>Artikel 2</i> Allmänna mål
2. Hur väl de mål som anges i punkt 1 uppnås ska mätas med hjälp av följande indikatorer:	2. Hur väl de mål som anges i punkt 1 uppnås ska mätas med hjälp av följande indikatorer:
a) Tillväxt i unionens industrisektor i förhållande till total BNP-tillväxt, mätt i procent.	a) Tillväxt i unionens industrisektor <u>och i den del av tjänstesektorn som hör samman med industrin</u> i förhållande till total BNP-tillväxt, mätt i procent.
b) Produktionstillväxt inom miljöindustrin i unionen.	b) Produktionstillväxt inom miljöindustrin i unionen <u>och ökat utbud av miljömässigt hållbara varor och tjänster.</u>
c) Förändringar av den administrativa bördan för små och medelstora företag.	c) Förändringar av den administrativa bördan för små och medelstora företag.
d) Små och medelstora företags tillväxt när det gäller mervärde och antal anställda.	<u>d) Genomförande av principerna i småföretagsakten och tillämpning av dess prioriteringar i unionens politik och program.</u>
e) Små och medelstora företags omsättningshastighet.	<u>e)</u> Små och medelstora företags tillväxt när det gäller mervärde och antal anställda.
	<u>f)</u> Små och medelstora företags omsättningshastighet.

Ändringsrekommendation 8

COM(2011) 834 final

Artikel 3.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 3</i> Särskilda mål	<i>Artikel 3</i> Särskilda mål
1. Programmet ska ha följande särskilda mål:	1. Programmet ska ha följande särskilda mål:
a) Att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, bl.a. inom turistnäringen.	a) Att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen, bl.a. inom turistnäringen.
b) Att främja entreprenörskap, bl.a. inom särskilda målgrupper.	b) Att främja entreprenörskap, bl.a. inom särskilda målgrupper.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
c) Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av egetkapital och lån.	c) Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av egetkapital och lån.
d) Att förbättra företagens marknadstillträde inom och utanför unionen.	d) Att förbättra företagens marknadstillträde inom och utanför unionen.

Ändringsrekommendation 9

COM(2011) 834 final

Artikel 6.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 6</i>	<i>Artikel 6</i>
Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen	Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen
1. Kommissionen ska stödja åtgärder för att förbättra och stärka konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, så att effektiviteten och samstämmigheten hos de nationella strategierna för att främja konkurrenskraften, hållbarheten och tillväxten hos företagen i Europa förbättras.	1. Kommissionen ska stödja åtgärder för att förbättra och stärka ramvillkoren för hållbar konkurrenskraften och hållbarheten hos företagen i unionen, särskilt de små och medelstora företagen, så att effektiviteten och samstämmigheten hos de <u>lokala, regionala och</u> nationella strategierna för att främja konkurrenskraften, hållbarheten och tillväxten hos företagen i Europa förbättras <u>i enlighet med principerna i småföretagsakten.</u>

Ändringsrekommendation 10

COM(2011) 834 final

Artikel 6.2 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 6</i>	<i>Artikel 6</i>
Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen	Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen
[...]	[...]
2. Kommissionen får stödja åtgärder för att utveckla nya strategier för konkurrenskraft. Bland dessa åtgärder kan följande ingå:	2. Kommissionen får stödja åtgärder för att utveckla nya strategier för konkurrenskraft. Bland dessa åtgärder kan följande ingå:
a) Åtgärder dels för att förbättra utformningen, genomförandet och utvärderingen av politiska åtgärder som påverkar företagens konkurrenskraft och hållbarhet, bl.a. återhämtningsförmåga vid kriser, dels för att säkerställa såväl utvecklingen av lämpliga infrastrukturer, världsledande kluster och företagsnätverk, grundförutsättningar samt utvecklingen av hållbara produkter, tjänster och processer.	a) Åtgärder dels för att förbättra utformningen, genomförandet och utvärderingen av politiska åtgärder som påverkar företagens konkurrenskraft och hållbarhet, bl.a. återhämtningsförmåga vid kriser, dels för att säkerställa såväl utvecklingen av lämpliga infrastrukturer, världsledande kluster och företagsnätverk, grundförutsättningar samt utvecklingen av hållbara produkter, tjänster och processer, <u>liksom stöd till kollektiva insatser som främjas av små och medelstora företag, t.ex. riskkapital-deltagande i företag som tillhandahåller gemensamma tjänster till ett betydande antal små och medelstora företag.</u>

Motivering

När det handlar om att stödja de små och medelstora företagens insatser, bör ett av de första stegen vara att övertyga dem om fördelarna av gemensamma insatser vid utvecklingen av konkreta åtgärder som annars inte är genomförbara eller skulle ge en mindre enskild avkastning. Samarbete mellan företagen har visat sig vara en av de åtgärder som varit mest effektiva och gett snabbast resultat.

Ändringsrekommendation 11

COM(2011) 834 final

Artikel 6.2 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 6</i> Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen [...] c) Stöd till utarbetande av strategier för små och medelstora företag samt samarbete mellan beslutsfattarna, särskilt när syftet är att underlätta tillgången till programmen och åtgärderna för de små och medelstora företagen.	<i>Artikel 6</i> Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen [...] c) Stöd till utarbetande av strategier för små och medelstora företag samt samarbete mellan beslutsfattarna, särskilt när syftet är att underlätta tillgången till programmen och åtgärderna för de små och medelstora företagen <u>och att minska den administrativa bördan.</u>

Ändringsrekommendation 12

COM(2011) 834 final

Artikel 6.2 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 6</i> Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen [...]	<i>Artikel 6</i> Åtgärder för att förbättra grundförutsättningarna för konkurrenskraft och hållbarhet för företagen i unionen [...] d) <u>Åtgärder för att främja innovation och kunskapsöverföring i hela EU, användningen av IKT och innovativa idéer som kan omvandlas till nya produkter och tjänster som alstrar tillväxt och sysselsättning av hög kvalitet.</u>

Motivering

Med hänsyn till deras viktiga roll inom ramen för de strategiska målsättningarna inom turismsektorn, föreslås att den här sortens åtgärder införs i linje med Europa 2020-strategin, vars prioriteringar bland annat omfattar en smart tillväxt. Detta förutsätter att man utvecklar en ekonomi grundad på kunskap och innovation.

Ändringsrekommendation 13

COM(2011) 834 final

Artikel 8.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 8</i> Åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag 1. Kommissionen ska stödja åtgärder vars syfte är att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag under inlednings- och tillväxtfaserna, som ett komplement till medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för små och medelstora företag på nationell och regional nivå. För att säkerställa komplementariteten ska dessa åtgärder nära samordnas med de åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken och på nationell nivå. Åtgärderna ska syfta till att stimulera tillgången till finansiering både i form av egetkapital och av lån.	<i>Artikel 8</i> Åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag 1. Kommissionen ska stödja åtgärder vars syfte är att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag under inlednings- och tillväxtfaserna, som ett komplement till medlemsstaternas användning av finansieringsinstrument för små och medelstora företag på nationell och regional nivå. För att säkerställa komplementariteten ska dessa åtgärder nära samordnas med de åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken, <u>programmet Horisont 2020</u> och på nationell eller regional nivå. Åtgärderna ska syfta till att stimulera tillgången till finansiering både i form av egetkapital och av lån.

Ändringsrekommendation 14

COM(2011) 834 final

Artikel 8.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 8</i> Åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag [...] 2. Som en del av de åtgärder som avses i punkt 1 ska kommissionen, om marknaden efterfrågar detta, utarbeta åtgärder för att förbättra gränsöverskridande finansiering och finansiering från flera länder för att på så sätt hjälpa små och medelstora företag att etablera internationell verksamhet i enlighet med unionslagstiftningen.	<i>Artikel 8</i> Åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för små och medelstora företag [...] 2. Som en del av de åtgärder som avses i punkt 1 ska kommissionen, om marknaden efterfrågar detta, utarbeta åtgärder för att förbättra gränsöverskridande finansiering och finansiering från flera länder för att på så sätt hjälpa små och medelstora företag att etablera internationell verksamhet i enlighet med unionslagstiftningen. <u>Kommissionen kan också granska möjligheterna att utveckla andra innovativa finansieringsinstrument som marknaden efterfrågar, i samråd med relevanta aktörer.</u>

Ändringsrekommendation 15

COM(2011) 834 final

Bilaga II – Rubriken Lånegarantiinstrumentet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Bilaga II – Lånegarantiinstrumentet</i>	<i>Bilaga II – Lånegarantiinstrumentet</i> <u>Lånegarantiinstrumentet kan användas i alla skeden av ett företags utveckling: etablering, omstrukturering och överlåtelse, utan åtskillnad vad avser verksamhet eller marknadsstorlek. Instrumentet ska omfatta alla typer av investeringar, inbegripet immateriella investeringar.</u>

Ändringsrekommendation 16

COM(2011) 834 final

Bilaga II punkt 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bilaga II punkt 3 3. Lånegarantiinstrumentet ska, med undantag av lån i den värdepapperiserade portföljen, täcka lån på upp till 150 000 euro och med ett minimikrav på återstående löptid på tolv månader. Lånegarantiinstrumentet ska utformas så att det ska gå att rapportera om hur många innovativa små och medelstora företag som får lån och hur stora lånen är.	Bilaga II punkt 3 3. Lånegarantiinstrumentet ska, med undantag av bevilja lån utan någon övre gräns och på samma villkor som i ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, föregångaren till programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag i den värdepapperiserade portföljen, täcka lån på upp till 150 000 euro och med ett minimikrav på återstående löptid på tolv månader. Lånegarantiinstrumentet ska utformas så att det ska gå att rapportera om hur många innovativa små och medelstora företag som får lån och hur stora lånen är.

Motivering

Den nya övre gränsen är inte särskilt meningsfull eftersom endast ett fåtal projekt kommer att klara den budgeten. Det gamla systemet utan övre gräns bör bibehållas.

Bryssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Paketet om offentlig upphandling"

(2012/C 391/09)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén anser att regelverket för upphandling borde fästa större avseende vid värde för pengarna vid upphandling. Det primära syftet för en upphandlande myndighet som gör en upphandling är att anskaffa en viss vara, tjänst eller byggentreprenad, och regelverket bör underlätta att resultatet av en upphandling faktiskt blir att både medborgare, köpare och säljare blir nöjda med affären. Enkla och begripliga regler underlättar säkert också gränsöverskridande handel mer än något annat.
- Tyvärr är även vissa av de nya förslagen svårförståeliga och utomordentligt detaljerade. Dessutom har ett antal nya bestämmelser tillkommit. Vissa bestämmelser har också tillkommit för att underlätta upphandlingar, medan andra nyheter innebär ytterligare administrativa bördor för de upphandlande myndigheterna även om det krävs rättslig stabilitet för att kunna genomföra offentliga upphandlingar på ett smidigt sätt.
- Att det går att göra enklare men ändå effektiva regler för upphandling visar inte minst WTO:s avtal om offentlig upphandling (GPA) som är enklare än motsvarande EU-regler. Kommissionen uppmanas att höja tröskelvärdena för upphandling avsevärt. Med tanke på hur oerhört liten del av den offentliga upphandlingen som är gränsöverskridande och med tanke på den administrativa börda som regelverket orsakar myndigheter och leverantörer, är det onödigt att ha tröskelvärdena på så låg nivå.
- Förslaget strider mot medlemsstaternas rätt att organisera sin egen förvaltning och bryter mot subsidiaritetsprincipen. Det är viktigt att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras. En föreslagen EU-åtgärd ska vara både nödvändig för att uppnå målen och dessutom mer effektiv än om den utförs på nationell nivå.

Föredragande

Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE-PPE), landstingsfullmäktigeledamot i Landstinget i Värmland

Referensdokument

Yttrande om paketet om offentlig upphandling, inbegripet:

— Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

COM(2011) 895 final

— Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om offentlig upphandling

COM(2011) 896 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT**

1. Europeiska kommissionens grönbok om offentlig upphandling "En modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling med sikte på en effektivare europeisk upphandlingsmarknad" COM(2011) 15 final tog upp ett stort antal frågor rörande offentlig upphandling.

2. Regionkommittén yttrade sig i maj 2011 över grönboken, och kommittén underströk bland annat i yttrandet att det är viktigt att små och medelstora företag kan vara med i offentliga upphandlingar, att nuvarande regler är alldeles för detaljerade och det ska finnas möjligheter att ta hänsyn till miljön, ställa sociala krav och göra innovationsupphandlingar. Vidare ville kommittén behålla indelningen i A- och B-tjänster, införa europeiska upphandlingspass, utöka tillämpningsområdet för förhandlat förfarande och förbättra ramavtalsbestämmelserna.

II. EUROPEISKA KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL ÄNDRING AV DIREKTIVET OM OFFENTLIG UPPHANDLING OCH DIREKTIVET OM UPPHANDLING AV ENHETER SOM ÄR VERKSAMMA PÅ OMRÅDENA VATTEN, ENERGI, TRANSPORTER OCH POSTTJÄNSTER

3. Förslagen till nya upphandlingsdirektiv innehåller en hel del nya och detaljerade bestämmelser i förhållande till nuvarande direktiv. En del förslag syftar till att underlätta för små och medelstora företag. Vissa samarbeten mellan offentliga myndigheter undantas. Betoningen på miljö, sociala aspekter och innovationer ökas liksom elektronisk upphandling. En annan nyhet är att uppdelningen i A- och B-tjänster förslås upphöra medan man inför ett nytt system för upphandling av sociala tjänster. Även regler för tillsyn av offentlig upphandling föreslås liksom rådgivning.

4. Regionkommittén pekade redan när de nuvarande upphandlingsdirektiven utarbetades på behovet av ett betydligt enklare regelverk. Nuvarande system genererar ett stort antal problem och rättsprocesser på grund av regelverkets komplexitet och otydlighet. Man kan också tolka det som ett misstroende

mot upphandlande myndigheter. Vidare beklagar kommittén att det är den offentliga upphandlingen som står i fokus, inte resultatets allmänintresse.

5. Regionkommittén anser att regelverket för upphandling borde fästa större avseende vid värde för pengarna vid upphandling. Det primära syftet för en upphandlande myndighet som gör en upphandling är att anskaffa en viss vara, tjänst eller byggtreprenad, och regelverket bör underlätta att resultatet av en upphandling faktiskt blir att både medborgare, köpare och säljare blir nöjda med affären. Enkla och begripliga regler underlättar säkert också gränsöverskridande handel mer än något annat.

6. Tyvärr är även vissa av de nya förslagen svårförståeliga och utomordentligt detaljerade. Dessutom har ett antal nya bestämmelser tillkommit. Vissa bestämmelser har också tillkommit för att underlätta upphandlingar, medan andra nyheter innebär ytterligare administrativa bördor för de upphandlande myndigheterna även om det krävs rättslig stabilitet för att kunna genomföra offentliga upphandlingar på ett smidigt sätt.

7. Enligt artikel 5.4 i EU-fördraget ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Den föreslagna detaljeringsnivån går emot intentionerna att förenkla upphandlingsreglerna och kommer att innebära oacceptabla administrativa bördor för upphandlande myndigheter och särskilt för mindre myndigheter på lokal och regional nivå.

8. Ett sätt att få ett mer hanterligt regelverk hade varit att ha enklare och färre regler, samt att komplettera dessa med vägledningar med EU-domstolens praxis i de fall då detta anses lämpligt. Dessa kan kontinuerligt uppdateras utan att man behöver ändra i direktiven.

9. Att det går att göra enklare men ändå effektiva regler för upphandling visar inte minst WTO:s avtal om offentlig upphandling (GPA) som är enklare än motsvarande EU-regler. Kommissionen uppmanas att höja tröskelvärdena för upphandling avsevärt. Med tanke på hur oerhört liten del av den offentliga upphandlingen som är gränsöverskridande och med tanke på

den administrativa börda som regelverket orsakar myndigheter och leverantörer, är det onödigt att ha tröskelvärdena på så låg nivå. Det nyligen ingångna WTO-avtalet om offentlig upphandling (GPA) ersätter avtalet från 1994. Regionkommittén uppmanar redan nu kommissionen att åter öppna avtalet från december 2011 i syfte att omförhandla tröskelvärdena så att de höjs avsevärt.

10. Det är utomordentligt viktigt att ha regler som underlättar för små och medelstora företag att kunna delta i offentliga upphandlingar och framhäver möjligheterna till underleverantörskontrakt. Även här underlättar ett enkelt regelverk, eftersom de inte har tillgång till upphandlingsjuridisk expertis eller andra experter. Företagen är experter på sina varor eller tjänster, inte på upphandlingsbestämmelserna. Det föreslås en del regler som ska underlätta för dessa företag, bl.a. vad gäller intygslämnande och införande av det europeiska upphandlingspasset, vilket är positivt. Däremot anser Regionkommittén inte att det ska vara obligatoriskt att dela upp upphandlingar och inte heller att motivera varför man inte gör så.

11. Kontrakt som ingås med kontrollerade enheter eller i samarbete för gemensamt fullgörande av de medverkande upphandlande myndigheternas allmännyttiga uppgifter föreslås undantas från tillämpningen av reglerna förutsatt att villkoren i direktivet är uppfyllda. Den föreslagna regleringen av undantag för samarbete inom den egna koncernen och även för samarbete mellan upphandlande myndigheter är dock alltför snävt utformad. Den kommer inte att fungera i praktiken, och därmed kan direktivet komma att inkräkta på medlemsstaternas interna administrativa system.

12. Regionkommittén föreslog i svaret på grönboken att förhandlat förfarande bör få ske på samma villkor som i försörjningssektorn, och kommittén håller fast vid denna uppfattning. Det finns ingen anledning att anta att myndigheterna inom den klassiska sektorn är mindre lämpade att förhandla än enheterna inom försörjningssektorn. De upphandlande myndigheterna upphandlar inte bara standardvaror, utan många komplicerade varor såsom IT-system och medicinteknisk utrustning, och för dessa upphandlingar är det förhandlade förfarandet lämpligt, liksom för olika sorters komplicerade tjänster.

13. Små och medelstora företag skulle gynnas om möjligheten att använda det förhandlade förfarandet skulle utökas, eftersom detta ger större flexibilitet i processen. Ett vanligt problem för dessa företag är dessutom svårigheterna att göra kompletteringar och justeringar i anbud, här borde reglerna kunna vara lite mindre stelbenta.

14. Ett särskilt bekymmer är upphandling av informations- och kommunikationsteknologi (IKT-system) där kompletterande kontrakt för t.ex. extra licenser och nya moduler inte alltid kan göras till föremål för offentlig upphandling utan stora olägenheter, både av teknisk natur och av kostnadsskäl.

15. För upphandlande myndigheter på den lokala och regionala nivån föreslås ett något enklare system med förhandsmeddelande för konkurrensutsatt upphandling i enlighet med WTO-reglerna. Utnyttjas denna möjlighet behövs inget offentliggörande av separata meddelanden om upphandling innan de inleder ett upphandlingsförfarande. Detta är ett bra förslag som kan underlätta för både myndigheter och företag.

16. Regionkommittén framförde i sitt grönbokssvar att ramavtalsbestämmelserna bör vara reglerade med regleringen i nuvarande försörjningsdirektiv som utgångspunkt i syfte att få flexibla regler. Det är olyckligt att kommissionen i stället föreslår en ändring av skrivningen i försörjningsdirektivet så att detta ska regleras på samma detaljerade sätt som inom den klassiska sektorn. Det bör också uttryckligen framgå att när det gäller varor och tjänster som ska tillgodose individuella behov, såsom handikapphjälpmedel, ska avtalen kunna utformas så att det är den enskilda medborgaren som får välja leverantör bland dem som finns i ramavtalet.

17. Regionkommittén anser att det är positivt med elektronisk upphandling och välkomnar kommissionens initiativ inom detta område. Elektronisk upphandling underlättar för både köpare och säljare. Den föreslagna tiden på två år innan det blir obligatoriskt att lämna och ta emot elektroniska anbud är alltför kort, framför allt för små företag. Det bör vara den upphandlande myndigheten som bestämmer detta; det är stor skillnad på mognaden inom detta område inom olika branscher och i olika medlemsstater, och det är den upphandlande myndigheten som har bäst överblick över detta. Det förefaller ologiskt att ha särskilda regler och en kortare tidsram för införandet av elektronisk upphandling för inköpscentraler, särskilt för inköpscentraler på lokal och regional nivå.

18. Kommittén vill också understryka att det är absolut nödvändigt att kommissionen ser över CPV-koden eftersom den är svår att hitta i, tvetydig och i vissa delar ologisk. En väl fungerande CPV-kod underlättar elektronisk upphandling.

19. Regionkommittén anser att nuvarande uppdelning i A- och B-tjänster absolut ska behållas och att de föreslagna artiklarna 74–76 om sociala tjänster och andra tjänster ska utgå. Dessa tjänster har mycket litet gränsöverskridande intresse. Den föreslagna modellen för sociala tjänster uppväger inte de nackdelar som avskaffandet av den särskilda lösningen för B-tjänster innebär. Det är inte bara sociala tjänster och sjukvårdstjänster som bör undantas, även t.ex. de juridiska tjänsterna har ett stort inslag av personligt förtroende och låter sig svårigen konkurrensutsättas på vanligt sätt. Även restaurangtjänster och yrkesutbildning har ofta en nära koppling till sociala tjänster, liksom städtjänster och liknande tjänster som utförs åt äldre och medborgare med olika funktionsnedsättning.

20. Kommittén anser att de offentliga myndigheterna kan lämna ett viktigt bidrag till uppnåendet av målen för Europa 2020-strategin genom att använda sin köpkraftspotential, särskilt när det gäller flaggskeppsinitiativ som berör Innovationsunionen och ett resurseffektivt Europa.

21. Regionkommittén välkomnar att det i direktivförslagen läggs större vikt vid möjligheten att överväga en ökad tyngd för miljön och sociala krav, även om reglerna sannolikt inte blir så lätta att tillämpa. Ett exempel på detta är artikel 67 om livs-cykelkostnader. Det är viktigt att det är upp till den upphandlande myndigheten att bestämma om och i så fall vilka krav som ska ställas, eftersom varorna och tjänsterna är så olika till sin karaktär, samt behovet av att tillåta att politiska mål fastställs med utgångspunkt i politiska val på lokal och regional nivå. Det är stor skillnad på om man ska upphandla cement eller magnetröntgenkameror. ReK anser dock att det i alla händelser måste finnas en saklig koppling till syftet med upphandlingen så att tilldelningsbesluten blir transparenta och inte godtyckliga och så att lojal konkurrens mellan företagen säkerställs.

22. Regionkommittén anser att det måste vara möjligt att upphandla både till lägsta pris och att välja det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, och att detta borde vara den upphandlande myndighetens val. För ett stort antal standardprodukter såsom bensin är pris det enda realistiska att utvärdera, men detta gäller även för en del komplicerade produkter såsom vissa läkemedel där kvalitetskraven har testats redan vid myndighetsgodkännandet för försäljning. Upphandlingar till lägsta pris behöver inte alls innebära att man inte ställer kvalitetskrav. Vid sådana upphandlingar görs kvalitetskraven obligatoriska, och sedan antas det anbud som uppfyller ställda krav till lägsta pris. Lägsta prisupphandlingar gynnar också små företag eftersom de ofta har låga administrativa kostnader och kan offerera konkurrenskraftiga priser. Omvänt kan konkurrens utifrån sociala kriterier och miljökriterier utestänga små företag från marknaden. Det är förvirrande att det i förslaget talas om lägsta kostnad i stället för lägsta pris. Begreppet lägsta kostnad hör mer samman med ekonomiskt mest fördelaktiga anbud och begreppet

indikerar att man kommer att ta andra hänsyn än priset. För tydlighetens skull bör skrivningen vara som i nuvarande direktiv.

23. Kommissionen föreslår också nya bestämmelser som berör förhållanden till underentreprenörer och ändring av kontrakt under löptiden. Regionkommittén anser att detta även fortsättningsvis inte ska regleras i direktiven. Detta är frågor främst för den nationella kontraktsrätten. Däremot kan det vara lämpligt att beröra dessa frågor i tolkningsdokument.

24. Kommissionen föreslår ett antal långtgående bestämmelser om nationella tillsynsorgan och upphandlingsstöd. Här kan man konstatera att detta inte diskuterades i grönboken. Enligt artikel 2 i Protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen ska kommissionen innan den föreslår en lagstiftningsakt hålla omfattande samråd. Vid dessa samråd ska i förekommande fall den lokala och regionala dimensionen av de planerade åtgärderna beaktas, förutom i mycket bråds-kande fall. Inrättande av nationella tillsynsmyndigheter är förvisso av stor betydelse för den lokala och regionala nivån, särskilt i medlemsstater där myndigheter under den centrala nivån har normgivningsmakt.

25. Förslaget strider mot medlemsstaternas rätt att organisera sin egen förvaltning och bryter mot subsidiaritetsprincipen. Det är viktigt att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras. En föreslagen EU-åtgärd ska vara både nödvändig för att uppnå målen och dessutom mer effektiv än om den utförs på nationell nivå. Befintliga myndighetsstrukturer och rättsliga strukturer bör kunna hantera nya roller när det gäller tillsyn utan att man ska behöva inrätta nya separata kontrollorgan i varje medlemsstat. I detta fall finns inget som tyder på att det föreslagna systemet skulle vara mer effektivt än om varje medlemsstat ombesörjer detta i enlighet med det nationella systemet. Kommissionens föreslagna modell förefaller dessutom kombinera olika uppgifter på ett sätt som strider mot den traditionella åtskillnaden mellan de offentliga myndigheterna och domstolarna.

III. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2011) 896 final

Ingressen skäl 14

Kommissionens textförslag	ReKs ändringsrekommendation
Det råder betydande rättsosäkerhet om i vilken mån samarbete mellan offentliga myndigheter ska omfattas av regler för offentlig upphandling. Tolkningen av EU-domstolens rättspraxis varierar mellan medlemsstaterna och även mellan upphandlande myndigheter. Det är därför nödvändigt att klargöra i vilka fall reglerna om offentlig upphandling inte är tillämpliga på kontrakt som ingås mellan upphandlande myndigheter. Ett sådant klargörande bör vägledas av de principer som fastställts i domstolens rättspraxis. Enbart	Det råder betydande rättsosäkerhet om i vilken mån samarbete mellan offentliga myndigheter ska omfattas av regler för offentlig upphandling. Tolkningen av EU-domstolens rättspraxis varierar mellan medlemsstaterna och även mellan upphandlande myndigheter. Det är därför nödvändigt att klargöra i vilka fall reglerna om offentlig upphandling inte är tillämpliga på kontrakt som ingås mellan upphandlande myndigheter. Ett sådant klargörande bör vägledas av de principer som fastställts i domstolens rättspraxis. Enbart

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
det faktum att båda avtalsparterna själva är upphandlande myndigheter utesluter inte i sig tillämpning av upphandlingsreglerna. Tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling bör dock inte inskränka upphandlande myndigheters frihet att besluta om hur de ska organisera fullgörandet av sina allmännyttiga uppgifter. Kontrakt som ingås med kontrollerade enheter eller i samarbete för gemensamt fullgörande av de medverkande upphandlande myndigheternas allmännyttiga uppgifter bör därför undantas från tillämpningen av reglerna förutsatt att villkoren i detta direktiv är uppfyllda. Syftet med detta direktiv är att garantera att varje undantagande av samarbete mellan offentliga myndigheter inte leder till att konkurrensen snedvrids i förhållande till privata ekonomiska aktörer. En upphandlande myndighets deltagande som anbudsgivare i ett förfarande för offentlig upphandling får inte heller leda till en snedvridning av konkurrensen.	det faktum att båda avtalsparterna själva är upphandlande myndigheter utesluter inte i sig tillämpning av upphandlingsreglerna. Tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling bör dock inte inskränka upphandlande myndigheters frihet att besluta om hur de ska organisera fullgörandet av sina allmännyttiga uppgifter. <u>Offentliga organ kan med egna medel utföra sina uppgifter. De kan även utföra dessa i samarbete med andra offentliga organ eller sammanslutningar av myndigheter. EU-lagstiftningen ålägger inte myndigheterna att tillgripa en särskild form för att gemensamt utföra sina uppgifter.</u> Kontrakt som ingås med kontrollerade enheter eller i samarbete för gemensamt fullgörande av de medverkande upphandlande myndigheternas allmännyttiga uppgifter bör därför undantas från tillämpningen av reglerna förutsatt att villkoren i detta direktiv är uppfyllda. Syftet med detta direktiv är att garantera att varje undantagande av samarbete mellan offentliga myndigheter inte leder till att konkurrensen snedvrids i förhållande till privata ekonomiska aktörer. En upphandlande myndighets deltagande som anbudsgivare i ett förfarande för offentlig upphandling får inte heller leda till en snedvridning av konkurrensen.

Motivering

Det måste tydliggöras att de olika formerna för samarbete mellan offentliga myndigheter inte faller inom tillämpningsområdet för upphandlingsreglerna.

Ändringsrekommendation 2

COM(2011) 896 final

Skäl 46

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(46) Upphandlande myndigheter kan ställas inför externa omständigheter som de inte hade kunnat förutse när de tilldelade kontraktet. I sådana fall behövs det en viss flexibilitet för att kunna anpassa kontraktet till dessa omständigheter utan ett nytt upphandlingsförfarande. Begreppet oförutsebara omständigheter avser omständigheter som inte hade kunnat förutses trots att den upphandlande myndigheten omsorgsfullt förberett den ursprungliga kontraktstilldelningen med hänsyn till de medel som myndigheten förfogade över, det berörda projektets beskaffenhet och egenskaper, god praxis på det berörda området samt behovet av att säkerställa ett lämpligt förhållande mellan de resurser som ägnas åt att förbereda kontraktstilldelningen och dess förutsebara värde. Detta kan dock inte tillämpas i de fall då en ändring leder till att den övergripande upphandlingen får en annan karaktär, exempelvis genom att de byggtreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas ersätts med något annat eller genom att i grunden förändra typen av upphandling, eftersom man i en sådan situation kan anta att resultatet skulle ha påverkats.	(46) Upphandlande myndigheter kan ställas inför externa omständigheter som de inte hade kunnat förutse när de tilldelade kontraktet. I sådana fall behövs det en viss flexibilitet för att kunna anpassa kontraktet till dessa omständigheter utan ett nytt upphandlingsförfarande. Begreppet oförutsebara omständigheter avser omständigheter som inte hade kunnat förutses trots att den upphandlande myndigheten omsorgsfullt förberett den ursprungliga kontraktstilldelningen <u>med hänsyn till de medel som myndigheten förfogade över, det berörda projektets beskaffenhet och egenskaper, god praxis på det berörda området samt behovet av att säkerställa ett lämpligt förhållande mellan de resurser som ägnas åt att förbereda kontraktstilldelningen och dess förutsebara värde.</u> Detta kan dock inte tillämpas i de fall då en ändring leder till att den övergripande upphandlingen får en annan karaktär, exempelvis genom att de byggtreprenader, varor eller tjänster som ska upphandlas ersätts med något annat eller genom att i grunden förändra typen av upphandling, eftersom man i en sådan situation kan anta att resultatet skulle ha påverkats.

Motivering

Den bedömning av oförutsebara omständigheter som avses i inledningen kan inte gälla medel som den upphandlande myndigheten förfogar över eller deras förhållande till projektets förutsebara värde. De medel som står till den upphandlande myndighetens förfogande, eller bedömningen av dessa medel, faller inte inom kommissionens behörighetsområde, och därför ska analysen av projektförfarandets slutresultat inte

avse upphandlande myndighets organisation eller personalfrågor. De lokala upphandlande myndigheterna kan själva besluta om personalresurserna och verksamhetsmodellerna inom sin egen organisation utan hänsyn till hur de bör konkurrensutsätta offentliga projekt. Denna bedömningsmekanism bör strykas ur inledningen eftersom den står i strid med EU-rätten.

Ändringsrekommendation 3

COM(2011) 895 final

Artikel 1

COM(2011) 896 final

Artikel 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 1</i>	<i>Artikel 1</i>
Syfte och tillämpningsområde	Syfte och tillämpningsområde
1. I detta direktiv fastställs regler om upphandlingsförfaranden för upphandlande myndigheter med avseende på offentliga kontrakt samt om projekttävlingar, vars värde uppskattas till minst de tröskelvärden som fastställs i artikel 4. 2. Upphandling i den mening som avses i detta direktiv är inköp eller andra former av anskaffning av byggtreprenader, varor eller tjänster av en eller flera upphandlande myndigheter från ekonomiska aktörer som utvalts av dessa upphandlande myndigheter oberoende av om byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna är avsedda för ett offentligt ändamål eller inte. Byggtreprenaden, varorna och/eller tjänsterna i sin helhet, även om de köps genom olika kontrakt, utgör en enda upphandling i den mening som avses i detta direktiv, om kontrakten ingår i ett och samma projekt.	1. I detta direktiv fastställs regler om upphandlingsförfaranden för upphandlande myndigheter med avseende på offentliga kontrakt samt om projekttävlingar, vars värde uppskattas till minst de tröskelvärden som fastställs i artikel 4. 2. Upphandling i den mening som avses i detta direktiv är inköp eller andra former av anskaffning av byggtreprenader, varor eller tjänster <u>mot ekonomisk ersättning</u> av en eller flera upphandlande myndigheter från ekonomiska aktörer som utvalts av dessa upphandlande myndigheter oberoende av om byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna är avsedda för ett offentligt ändamål eller inte. Byggtreprenaden, varorna och/eller tjänsterna i sin helhet, även om de köps genom olika kontrakt, utgör en enda upphandling i den mening som avses i detta direktiv, om kontrakten ingår i ett och samma projekt. <u>3. Kontrakt som en upphandlande myndighet tilldelar en annan juridisk person ska inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda:</u> (a) <u>Den upphandlande myndigheten utövar kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning.</u> (b) <u>Den juridiska personen utför huvuddelen av sin verksamhet för den upphandlande myndighetens räkning eller för andra juridiska personers räkning som den upphandlande myndigheten utövar kontroll över.</u> (c) <u>Det finns inget privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.</u> <u>4. Punkt 3 gäller också när den myndighet som står under kontroll är en upphandlande myndighet, och myndigheten tilldelar ett kontrakt till den enhet eller de enheter som utövar kontroll över den eller till en annan juridisk person som kontrolleras av samma upphandlande</u>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>myndighet, förutsatt att det inte finns något privat deltagande i den juridiska person som tilldelas det offentliga kontraktet.</u> <u>5. En upphandlande myndighet som inte utövar kontroll över en juridisk person i den mening som avses i punkt 3 kan emellertid tilldela ett kontrakt utanför detta direktivs tillämpningsområde till en juridisk person som den gemensamt utövar kontroll över tillsammans med andra upphandlande myndigheter om följande villkor är uppfyllda:</u> <u>(a) De upphandlande myndigheterna utövar gemensamt kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar.</u> <u>(b) Huvuddelen av den juridiska personens verksamhet utförs för de upphandlande myndigheterna eller för andra juridiska personer som samma upphandlande myndigheter utövar kontroll över.</u> <u>(c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska enhet som står under kontroll.</u> <u>6. Ett avtal som ingåtts mellan två eller flera upphandlande myndigheter ska inte anses utgöra ett offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 2.7 i detta direktiv, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:</u> <u>(a) Samarbetet är inriktat på tillhandahållande av tjänster av allmänt intresse som åligger de upphandlande myndigheterna, eller en stödtjänst som är nödvändig för tillhandahållandet av tjänsten av allmänt intresse.</u> <u>(b) Det finns inget privat deltagande i de upphandlande myndigheterna.</u> <u>7. Detta direktiv omfattar inte sådana överföringar av uppgifter och befogenheter från en offentlig myndighet till en annan som är följden av en organisationsåtgärd.</u>

Motivering

Anskaffning av varor, tjänster och byggentreprenader som inte ska användas för offentliga ändamål ska inte omfattas av upphandlingsdirektiven.

Ett enskilt kontrakt bör utgöra basen för en upphandling och inte ett enskilt projekt, eftersom ett projekt även kan innehålla element som faller utanför direktivets tillämpningsområde.

Reglerna om förbindelser mellan offentliga myndigheter bör flyttas från artikel 11 (i COM(2011) 896) och artikel 21 (i COM(2011) 895) till artikel 1, eftersom de faller utanför tillämpningsområdet.

Praxis från EU-domstolen (Teckal C-107/98) talar om huvuddelen av verksamheten och inte om 90 procent, och insnävring av domstolens praxis ska undvikas.

Artikel 11 (i COM(2011) 896) och artikel 21 (i COM(2011) 895) ska utgå som en konsekvens av föreslagna ändringar.

Ändringsrekommendation 4

COM(2011) 896 final

Artikel 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tröskelbelopp	Tröskelbelopp
Detta direktiv ska tillämpas på upphandlingar vars värde exklusive mervärdesskatt beräknas uppgå till minst följande tröskelvärden:	Detta direktiv ska tillämpas på upphandlingar vars värde exklusive mervärdesskatt beräknas uppgå till minst följande tröskelvärden:
(a) 5 000 000 euro för offentliga byggentreprenadkontrakt.	(a) 5 000 000 euro för offentliga byggentreprenadkontrakt.
(b) 130 000 euro för offentliga varu- och tjänstekontrakt som tilldelas av centrala myndigheter och projekttävlingar som organiseras av sådana myndigheter. Om offentliga varukontrakt tilldelas av upphandlande myndigheter på försvarsområdet ska detta tröskelbelopp bara gälla vid kontrakt som avser produkter som omfattas av bilaga III.	(b) 130 000 euro för offentliga varu- och tjänstekontrakt som tilldelas av centrala myndigheter och projekttävlingar som organiseras av sådana myndigheter. Om offentliga varukontrakt tilldelas av upphandlande myndigheter på försvarsområdet ska detta tröskelbelopp bara gälla vid kontrakt som avser produkter som omfattas av bilaga III.
(c) 200 000 euro för offentliga varu- och tjänstekontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter under den centrala nivån och för projekttävlingar som organiseras av sådana myndigheter.	(c) 200 000 1 000 000 euro för offentliga varu- och tjänstekontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter under den centrala nivån och för projekttävlingar som organiseras av sådana myndigheter.
(d) 500 000 euro för offentliga kontrakt för de sociala och andra särskilda tjänster som anges i bilaga XVI.	(d) 500 000 euro för offentliga kontrakt för de sociala och andra särskilda tjänster som anges i bilaga XVI.

Motivering

Den gränsöverskridande handeln är närmast obefintlig med nuvarande tröskelvärde på ca 1,5 miljoner DKK för varor och tjänster. Endast 1,4 procent av de kontrakt som ingicks 2009 hade slutits över landsgränser. Tröskelvärdena för varor och tjänster bör höjas och artikel 4.d bör utgå. Kommissionen bör åtminstone vid nästa omförhandling av WTO-avtalet göra en rejäl höjning av tröskelvärdena för offentlig upphandling till en prioriterad fråga. Mot bakgrund av hur oerhört liten del av den offentliga upphandlingen som är gränsöverskridande och med tanke på den administrativa börda som regelverket förorsakar myndigheter och leverantörer är det onödigt att ha så låga tröskelvärden.

Ändringsrekommendation 5

COM(2011) 895 final

Artikel 19

COM(2011) 896 final

Artikel 10

Särskilda undantag för tjänstekontrakt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) som avser skiljemanna- och förlikningstjänster,	(c) som avser skiljemanna- och förlikningstjänster,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>(c.1) som avser följande rättsliga tjänster:</u> (i) <u>En advokats rättsliga företrädande av en kund i förfarande inför domstol eller myndighet i den betydelse som avses i artikel 1 i direktiv 77/249/EEG.</u> (ii) <u>Certifiering av dokument som tillhandahålls av notarie.</u> (iii) <u>Rättsliga tjänster utförda av förvaltare eller förmyndare, eller andra rättsliga tjänster där tillhandahållaren utnämns av domstol i de berörda medlemsstaterna.</u> (iv) <u>Andra rättsliga tjänster som är kopplade (även tillfälligt) till myndighetsutövning i de berörda medlemsstaterna.</u> <u>(c.2) Offentliga myndigheters skydds- och räddningstjänster</u>
(d) som avser finansiella tjänster i anslutning till emittering, försäljning, inköp eller överföring av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG samt tjänster som utförs av centralbanker och insatser som genomförs tillsammans med Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM),	(d) som avser finansiella tjänster i anslutning till emittering, försäljning, inköp eller överföring av värdepapper eller andra finansiella instrument i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, <u>samt transaktioner för att förse de upphandlande myndigheterna med pengar eller kapital</u> samt tjänster som utförs av centralbanker och insatser som genomförs tillsammans med Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM),
(e) som avser anställningskontrakt,	(e) som avser anställningskontrakt,
	[...]
	(g) <u>Detta direktiv ska inte tillämpas på offentliga tjänstekontrakt som av en upphandlande myndighet tilldelas en annan myndighet eller en sammanslutning av upphandlande myndigheter på grundval av en ensamrätt som dessa innehar enligt offentliggjorda lagar eller andra författningar som är förenliga med fördraget.</u>

Motivering

(c.1): I samband med tjänster som innebär att någon låter sig företrädas av advokat inför domstol samt andra rättsliga tjänster finns ett starkt samband med gällande nationella rättssystem, vilket i regel utesluter gränsöverskridande förfrågningar. Dessutom kräver dessa tjänster ett särskilt förtroendeförhållande som inte kan utgöra föremål för ett upphandlingsförfarande.

(c.2): När det gäller de offentliga myndigheternas skydds- och räddningstjänster får inte ekonomiska kriterier vara utslagsgivande.

(d) Det undantag för ensamrätter som finns i nuvarande direktiv 2004/18/EG artikel 18 och 2004/17/EG artiklarna 24 och 25 bör finnas kvar, liksom bestämmelsen om undantag för transaktioner för att förse de upphandlande myndigheterna med pengar och kapital i nuvarande art 16 d. Det finns behov av dessa bestämmelser i medlemsstaterna.

(g): EU-fördragen ger uttryckligen medlemsstaterna rätten att överlåta exklusiva rättigheter. Detta bör återspeglas i upphandlingsbestämmelserna.

Ändringsrekommendation 6

COM(2011) 896 final

Artikel 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Artikel 15</u>
	Privat deltagande är inte uteslutet i de fall det rör sig om en överföring av uppgifter och befogenheter som inte omfattas av bestämmelserna om offentlig upphandling, om nationell lagstiftning tillåter det, i synnerhet när det gäller ett institutionaliserat samarbete. En uppgiftsöverföring som sker genom en organisationshandling utgör ingen upphandling om den inte innebär att offentliga uppdrag som omfattas av bestämmelserna om offentlig upphandling överförs till deltagande privata aktörer.

Motivering

Förslaget till komplettering är ett klargörande av att en överföring av uppgifter och befogenheter inte omfattas av bestämmelserna om offentlig upphandling.

Ändringsrekommendation 7

COM(2011) 895 final

Artikel 21

COM(2011) 896 final

Artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förbindelser mellan offentliga myndigheter	Förbindelser mellan offentliga myndigheter
1. Kontrakt som en upphandlande myndighet tilldelar en annan juridisk person ska inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda:	1. Kontrakt som en upphandlande myndighet tilldelar en annan juridisk person ska inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda:
(b) Den upphandlande myndigheten utövar kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning.	(a) Den upphandlande myndigheten utövar kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som den utövar över sin egen förvaltning.
(c) Den juridiska personen utför minst 90 % av sin verksamhet för den upphandlande myndighetens räkning eller för andra juridiska personers räkning som den upphandlande myndigheten utövar kontroll över.	(b) Den juridiska personen utför minst 90 % av sin verksamhet för den upphandlande myndighetens räkning eller för andra juridiska personers räkning som den upphandlande myndigheten utövar kontroll över.
(d) Det finns inget privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.	(c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska person som står under kontroll.
En upphandlande myndighet ska anses utöva kontroll över en juridisk person motsvarande den kontroll som den utövar över sin egen förvaltning i den mening som avses i led a första stycket om myndigheten utövar en avgörande påverkan i fråga om såväl strategiska mål som bolagets viktiga beslut.	En upphandlande myndighet ska anses utöva kontroll över en juridisk person motsvarande den kontroll som den utövar över sin egen förvaltning i den mening som avses i led a första stycket om myndigheten utövar en avgörande påverkan i fråga om såväl strategiska mål som bolagets viktiga beslut.
2. Punkt 1 gäller också när den myndighet som står under kontroll är en upphandlande myndighet, och myndigheten tilldelar ett kontrakt till den enhet som utövar kontroll över den eller till en annan juridisk person som kontrolleras av samma upphandlande myndighet, förutsatt att det inte finns något privat deltagande i den juridiska person som tilldelas det offentliga kontraktet.	2. Punkt 1 gäller också när den myndighet som står under kontroll är en upphandlande myndighet, och myndigheten tilldelar ett kontrakt till den enhet som utövar kontroll över den eller till en annan juridisk person som kontrolleras av samma upphandlande myndighet, förutsatt att det inte finns något privat deltagande i den juridiska person som tilldelas det offentliga kontraktet.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. En upphandlande myndighet som inte utövar kontroll över en juridisk person i den mening som avses i punkt 1 kan emellertid tilldela ett kontrakt utan att tillämpa detta direktiv till en juridisk person som den gemensamt utövar kontroll över tillsammans med andra upphandlande myndigheter om följande villkor är uppfyllda: (a) De upphandlande myndigheterna utövar gemensamt kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar. (b) Minst 90 % av den juridiska personens verksamhet utförs för de upphandlande myndigheterna eller för andra juridiska personer som samma upphandlande myndigheter utövar kontroll över. (c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska enhet som står under kontroll. För tillämpningen av led a ska upphandlande myndigheter anses utöva gemensam kontroll över en juridisk person om följande kumulativa villkor är uppfyllda: (a) Den kontrollerade juridiska personens beslutsorgan består av representanter från samtliga deltagande upphandlande myndigheter. (b) Dessa upphandlande myndigheter utövar ett bestämmande inflytande såväl avseende den kontrollerade juridiska personens strategiska mål som avseende dess viktiga beslut. (c) Den kontrollerade juridiska personen har inte något särskilt eget intresse i förhållande till de offentliga myndigheter som är anslutna till den. (d) Den kontrollerade juridiska personen erhåller inga vinster förutom ersättningen av de faktiska kostnaderna för de offentliga kontrakt som ingåtts med de upphandlande myndigheterna.	3. En upphandlande myndighet som inte utövar kontroll över en juridisk person i den mening som avses i punkt 1 kan emellertid tilldela ett kontrakt utan att tillämpa detta direktiv till en juridisk person som den gemensamt utövar kontroll över tillsammans med andra upphandlande myndigheter om följande villkor är uppfyllda: (a) De upphandlande myndigheterna utövar gemensamt kontroll över den berörda juridiska personen motsvarande den som de utövar över sina egna förvaltningar. (b) Minst 90 % av den juridiska personens verksamhet utförs för de upphandlande myndigheterna eller för andra juridiska personer som samma upphandlande myndigheter utövar kontroll över. (c) Det finns inget privat deltagande i den juridiska enhet som står under kontroll. För tillämpningen av led a ska upphandlande myndigheter anses utöva gemensam kontroll över en juridisk person om följande kumulativa villkor är uppfyllda: (a) Den kontrollerade juridiska personens beslutsorgan består av representanter från samtliga deltagande upphandlande myndigheter. (b) Dessa upphandlande myndigheter utövar ett bestämmande inflytande såväl avseende den kontrollerade juridiska personens strategiska mål som avseende dess viktiga beslut. (c) Den kontrollerade juridiska personen har inte något särskilt eget intresse i förhållande till de offentliga myndigheter som är anslutna till den. (d) Den kontrollerade juridiska personen erhåller inga vinster förutom ersättningen av de faktiska kostnaderna för de offentliga kontrakt som ingåtts med de upphandlande myndigheterna.
4. Ett avtal som ingåtts mellan två eller flera upphandlande myndigheter ska inte anses utgöra ett offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 2.6 i detta direktiv, om följande kumulativa villkor är uppfyllda: (a) Avtalet utgör ett konkret samarbete mellan de deltagande upphandlande myndigheterna för gemensamt utförande av en gemensam uppgift och omfattar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. (b) Avtalet styrs endast av faktorer som har att göra med det allmännyttiga intresset.	4. Ett avtal som ingåtts mellan två eller flera upphandlande myndigheter ska inte anses utgöra ett offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 2.6 i detta direktiv, om följande kumulativa villkor är uppfyllda: (a) Avtalet utgör ett konkret samarbete mellan de deltagande upphandlande myndigheterna för gemensamt utförande av en gemensam uppgift och omfattar ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. (b) Avtalet styrs endast av faktorer som har att göra med det allmännyttiga intresset.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) De deltagande upphandlande myndigheterna utövar inte verksamhet på den öppna marknaden i en omfattning som överstiger 10 % av omsättningen för de verksamheter som berörs av avtalet.	(c) De deltagande upphandlande myndigheterna utövar inte verksamhet på den öppna marknaden i en omfattning som överstiger 10 % av omsättningen för de verksamheter som berörs av avtalet.
(d) Avtalet omfattar inte andra ekonomiska överföringar mellan de upphandlande myndigheterna än överföringar för ersättning av de faktiska kostnaderna för varor, byggtreprenader eller tjänster.	(d) Avtalet omfattar inte andra ekonomiska överföringar mellan de upphandlande myndigheterna än överföringar för ersättning av de faktiska kostnaderna för varor, byggtreprenader eller tjänster.
(e) Det finns inget privat deltagande i någon av de berörda upphandlande myndigheterna.	(e) Det finns inget privat deltagande i någon av de berörda upphandlande myndigheterna.
5. Den kontroll av att det inte finns något privat deltagande som avses i punkterna 1–4 ska utföras vid tidpunkten för kontraktstilldelningen eller slutandet av avtalet.	5. Den kontroll av att det inte finns något privat deltagande som avses i punkterna 1–4 ska utföras vid tidpunkten för kontraktstilldelningen eller slutandet av avtalet.
De undantag som fastställs i denna artikel ska upphöra så snart det förekommer privat deltagande, med följden att en ny upphandling måste inledas för pågående kontrakt via normala förfaranden.	De undantag som fastställs i denna artikel ska upphöra så snart det förekommer privat deltagande, med följden att en ny upphandling måste inledas för pågående kontrakt via normala förfaranden.

Motivering

Som konsekvens av ändringsrekommendation 3 utgår artikel 11 respektive artikel 21.

Ändringsrekommendation 8

COM(2011) 895 final

Artikel 31

COM(2011) 896 final

Artikel 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Reserverade kontrakt	Reserverade kontrakt
Medlemsstaterna får reservera deltagandet i upphandlingsförfaranden för skyddade verkstäder och ekonomiska aktörer vars främsta syfte är social och yrkesmässig integration av funktionshindrade och missgynnade arbetstagare eller föreskriva att kontrakten ska fullgöras inom ramen för program för skyddad anställning, förutsatt att över 30 % av arbetstagarna i sådana verkstäder, eller av de ekonomiska aktörerna eller programmen funktionshindrade eller missgynnade arbetstagare.	Medlemsstaterna får reservera deltagandet i upphandlingsförfaranden för skyddade verkstäder och ekonomiska aktörer vars främsta syfte är social och yrkesmässig integration av funktionshindrade och missgynnade arbetstagare eller föreskriva att kontrakten ska fullgöras inom ramen för program för skyddad anställning, förutsatt att över 30 % av <u>personerna</u> i sådana verkstäder, eller av de ekonomiska aktörerna eller programmen <u>är</u> funktionshindrade eller missgynnade arbetstagare. <u>Begreppet missgynnade arbetstagare innefattar bland andra arbetslösa personer som har särskilda problem med integration och särskilt svaga grupper och minoriteter.</u>
Meddelandet ska innehålla en hänvisning till denna bestämmelse.	Meddelandet ska innehålla en hänvisning till denna bestämmelse.

Motivering

Denna bestämmelse är ny och det finns därför behov av att definiera vilka grupper som omfattas av bestämmelsen, framför allt som den har en vidare omfattning än nuvarande artikel 19.

Ändringsrekommendation 9

COM(2011) 895 final

Artikel 34

COM(2011) 896 final

Artikel 19.7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna ska senast två år efter det datum som anges i artikel 92.1 se till att alla upphandlingsförfaranden enligt detta direktiv genomförs med hjälp av elektroniska medel, särskilt elektroniskt utbyte, i enlighet med kraven i denna artikel.	Medlemsstaterna ska <u>aktivt verka för att se till</u> senast två år efter det datum som anges i artikel 92.1 se till att alla upphandlingsförfaranden enligt detta direktiv genomförs med hjälp av elektroniska medel, särskilt elektroniskt utbyte, i enlighet med kraven i denna artikel.

Motivering

Mot bakgrund av att förutsättningarna såväl för upphandlande myndigheter, särskilt på lokal nivå, som för leverantörer inom olika branscher skiljer sig mycket åt, är det rimligare att medlemsstaterna aktivt förbereder för e-upphandling i stället för att ställa krav på detta med kort framförhållning.

Ändringsrekommendation 10

COM(2011) 896 final

Artikel 24

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Val av förfaranden	Val av förfaranden
1. Vid upphandling av varor, byggtreprenader eller tjänster ska en upphandlande myndighet tillämpa förfaranden som anpassats i enlighet med detta direktiv, under förutsättning att, och utan att det påverkar artikel 30, ett meddelande om upphandling har offentliggjorts i enlighet med detta direktiv.	1. Vid upphandling av varor, byggtreprenader eller tjänster ska en upphandlande myndighet tillämpa förfaranden som anpassats i enlighet med detta direktiv, under förutsättning att, och utan att det påverkar artikel 30, ett meddelande om upphandling har offentliggjorts i enlighet med detta direktiv.
Medlemsstaterna ska föreskriva att upphandlande myndigheter får tillämpa öppna eller selektiva förfaranden i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.	Medlemsstaterna ska föreskriva att upphandlande myndigheter får tillämpa öppna eller selektiva, <u>förhandlade förfaranden under konkurrens eller konkurrenspräglad dialog, i enlighet med den upphandlande myndighetens val och i</u> enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.
Myndigheterna får föreskriva att upphandlande myndigheter får tillämpa innovationspartnerskap i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.	Myndigheterna får <u>ska</u> föreskriva att upphandlande myndigheter får tillämpa innovationspartnerskap i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.
De får också föreskriva att de upphandlande myndigheterna får tillämpa förfaranden under konkurrens eller konkurrenspräglade dialoger i följande fall:	De får också föreskriva att de upphandlande myndigheterna får tillämpa förfaranden under konkurrens eller konkurrenspräglade dialoger i följande fall:
(a) För byggtreprenader, där upphandlingskontraktet för bygg- och anläggningsarbeten både avser utformning och genomförande av arbetena enligt artikel 2.8 eller där förhandlingar krävs för att fastställa projektets rättsliga eller ekonomiska utformning.	(a) För byggtreprenader, där upphandlingskontraktet för bygg- och anläggningsarbeten både avser utformning och genomförande av arbetena enligt artikel 2.8 eller där förhandlingar krävs för att fastställa projektets rättsliga eller ekonomiska utformning.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) För offentliga byggtrenadkontrakt, för arbeten som uteslutande genomförs i forsknings- eller innovationssyfte, för provning eller utveckling, och inte i vinstsyfte eller för att täcka kostnader för forskning och utveckling.	(b) För offentliga byggtrenadkontrakt, för arbeten som uteslutande genomförs i forsknings- eller innovationssyfte, för provning eller utveckling, och inte i vinstsyfte eller för att täcka kostnader för forskning och utveckling.
(c) För tjänster och varor, där tekniska specifikationer inte kan utarbetas med tillräcklig precision avseende någon av standarderna, de europeiska tekniska godkännandena, gemensamma tekniska specifikationer eller tekniska referenser enligt punkterna 2–5 i bilaga VIII.	(c) För tjänster och varor, där tekniska specifikationer inte kan utarbetas med tillräcklig precision avseende någon av standarderna, de europeiska tekniska godkännandena, gemensamma tekniska specifikationer eller tekniska referenser enligt punkterna 2–5 i bilaga VIII.
(d) Vid felaktiga eller oacceptabla anbudsförfaranden enligt artikel 30.2 a enligt ett öppet eller selektivt förfarande.	(d) Vid felaktiga eller oacceptabla anbudsförfaranden enligt artikel 30.2 a enligt ett öppet eller selektivt förfarande.
(e) Om kontraktet på grund av särskilda omständigheter som har att göra med arbetenas, varornas eller tjänsternas art eller komplexitet eller med risker till följd av detta inte kan tilldelas utan föregående förhandlingar.	(e) Om kontraktet på grund av särskilda omständigheter som har att göra med arbetenas, varornas eller tjänsternas art eller komplexitet eller med risker till följd av detta inte kan tilldelas utan föregående förhandlingar.
Medlemsstaterna kan besluta att inte införliva det förhandlade förfarandet, konkurrenspräglade dialoger eller innovationsförfarandet.	Medlemsstaterna kan besluta att inte införliva det förhandlade förfarandet, konkurrenspräglade dialoger eller innovationsförfarandet.

Motivering

Regionkommittén anser att förhandlat förfarande måste få ske på samma villkor inom den klassiska sektorn som inom försörjningssektorn, detta gäller även konkurrenspräglad dialog. Det finns ingen anledning att anta att myndigheterna inom den klassiska sektorn är mindre lämpade för detta förfarande än enheter inom försörjningssektorn. Det måste vara den upphandlande myndigheten som utifrån den enskilda upphandlingen avgör vilket förfarande som ska användas.

Det är också viktigt att det tydligt framgår att det är den upphandlande myndigheten som måste välja vilket förfarande som passar bäst från fall till fall och att detta beslut inte ska fattas på nationell nivå eller EU-nivå. De nationella myndigheterna och EU måste se till att alla förfaranden finns tillgängliga för de upphandlande myndigheterna. Om så inte sker skulle det innebära att olika regler och förfaranden tillämpas i de olika medlemsstaterna, att konkurrensen snedvrids och att villkoren blir olika.

Ändringsrekommendation 11

COM(2011) 896 final

Artikel 30.2 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(a) Om inga anbud eller inga lämpliga anbud eller inga ansökningar om att delta har lämnats efter ett öppet eller ett selektivt förfarande, under förutsättning att de ursprungliga villkoren för kontraktet inte ändras väsentligt och att en rapport skickas till kommissionen och till det nationella tillsynsorgan som har utsetts i enlighet med artikel 84 när den begär detta.	(a) Om inga anbud eller inga lämpliga anbud eller inga ansökningar om att delta har lämnats efter ett öppet eller ett selektivt förfarande, under förutsättning att de ursprungliga villkoren för kontraktet inte ändras väsentligt och att en rapport skickas till kommissionen och till det nationella tillsynsorgan som har utsetts i enlighet med artikel 84 när den begär detta.

Motivering

Tillsammans med artikel 84 (om införande av ett nytt nationellt organ med ansvar för tillsyn) leder denna rapporteringsplikt till onödiga administrativa utgifter. Nya förvaltningskostnader bör med tanke på förenkling och ökad flexibilitet i EU-rätten om upphandling undvikas i möjligaste mån. Därför bör meningen strykas.

Ändringsrekommendation 12

COM(2011) 895 final

Artikel 44 d, i och e

COM(2011) 896 final

Artikel 30.2 c, i och d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) Om varorna, byggtreprenaden eller tjänsterna endast kan tillhandahållas av en viss ekonomisk aktör, av något av följande skäl:	(c) Om varorna, byggtreprenaden eller tjänsterna endast kan tillhandahållas av en viss ekonomisk aktör, av något av följande skäl:
(i) Frånvaro av konkurrens av tekniska skäl.	(i) Frånvaro av konkurrens av tekniska <u>eller rättsliga</u> skäl.
[...]	[...]
(d) Om, när det är absolut nödvändig och på grund av synnerlig brådska till följd av force majeure, det är omöjligt att iaktta de tidsfrister som gäller vid öppet förfarande, selektivt förfarande och förhandlat förfarande under konkurrens. De omständigheter som åberopas som skäl för synnerlig brådska får inte i något fall tillskrivas den upphandlande	(d) Om, när det är absolut nödvändigt och på grund av synnerlig brådska till följd force majeure <u>av omständigheter som den upphandlande myndigheten inte har kunnat förutse</u> , det är omöjligt att iaktta de tidsfrister som gäller vid öppet förfarande, selektivt förfarande och förhandlat förfarande under konkurrens. De omständigheter som åberopas som skäl för synnerlig brådska får inte i något fall tillskrivas den upphandlande myndigheten.

Motivering

Artikeln bör kompletteras med legala skäl för att täcka bland annat den situationen att en upphandlande myndighet behöver utföra en byggnation, t.ex. en skola, på en viss plats och markägaren enbart går med på att sälja marken om han får uppföra byggnaden.

Force majeure innebär en skärpning i förhållande till nuvarande skrivning i direktiv 2004/18/EG artikel 31 c. Den nuvarande texten bör användas. Det bör vara möjligt att använda förhandlat förfarande utan konkurrens för köp av varor och tjänster som en upphandlande myndighet är skyldig att tillhandahålla enligt annan lagstiftning, t.ex. mat till äldreboenden eller hjärtklaffar till sjukhus under den tid en domstolsprocess angående överprövning av upphandling tar.

Ändringsrekommendation 13

COM(2011) 895 final

Artikel 45

COM(2011) 896 final

Artikel 31

Ramavtal

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Upphandlande myndigheter får sluta ramavtal under förutsättning att de tillämpar de förfaranden som anges i detta direktiv.	1. Upphandlande myndigheter får sluta ramavtal under förutsättning att de tillämpar de förfaranden som anges i detta direktiv.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Ett <i>ramavtal</i> avser ett avtal som ingås mellan en eller flera upphandlande myndigheter och en eller flera ekonomiska aktörer i syfte att fastställa villkoren för tilldelningen av kontrakt under en given tidsperiod, särskilt i fråga om tänkt pris och, i tillämpliga fall, uppskattade kvantiteter.	Ett <i>ramavtal</i> avser ett avtal som ingås mellan en eller flera upphandlande myndigheter och en eller flera ekonomiska aktörer i syfte att fastställa villkoren för tilldelningen av kontrakt under en given tidsperiod, särskilt i fråga om tänkt pris och, i tillämpliga fall, uppskattade kvantiteter.
Ett ramavtal får inte löpa längre än fyra år, utom i vederbörigen styrkta undantagsfall, särskilt genom föremålet för ramavtalet.	Ett ramavtal får inte löpa längre än fyra år, utom i vederbörigen styrkta undantagsfall, särskilt genom föremålet för ramavtalet.
2. Kontrakt som bygger på ett ramavtal ska tilldelas i enlighet med de förfaranden som avses i punkterna 3 och 4.	2. Kontrakt som bygger på ett ramavtal ska tilldelas i enlighet med de förfaranden som avses i punkterna 3 och 4.
Dessa förfaranden får bara tillämpas mellan de upphandlande myndigheter och de ekonomiska aktörer som från början är parter i ramavtalet som tydligt identifieras för detta syfte i meddelandet om upphandling eller i inbjudan att bekräfta intresse.	Dessa förfaranden får bara tillämpas mellan de upphandlande myndigheter och de ekonomiska aktörer som från början är parter i ramavtalet som tydligt identifieras för detta syfte i meddelandet om upphandling eller i inbjudan att bekräfta intresse.
Vid tilldelning av kontrakt som bygger på ett ramavtal får parterna inte i något fall väsentligen ändra villkoren i detta ramavtal, särskilt i det fall som avses i punkt 3.	Vid tilldelning av kontrakt som bygger på ett ramavtal får parterna inte i något fall väsentligen ändra villkoren i detta ramavtal, särskilt i det fall som avses i punkt 3.
En upphandlande myndighet får inte använda ramavtal på otillbörligt sätt eller på ett sådant sätt att konkurrensen förhindras, begränsas eller snedvrids.	En upphandlande myndighet får inte använda ramavtal på otillbörligt sätt eller på ett sådant sätt att konkurrensen förhindras, begränsas eller snedvrids.

Motivering

Regionkommittén anser att ramavtal i princip ska regleras som de gör i nuvarande direktiv 2004/17/EG, då det inte finns någon anledning att reglera t.ex. avtalstid för denna typ av avtal när man inte gör det för andra typer av kontrakt. I likhet med vad som är fallet vid dynamiska inköpssystem bör det vara möjligt att ta in nya ekonomiska aktörer under avtalstiden, eftersom detta gynnar både köpare och säljare. Det sista stycket är onödigt eftersom det följer av principerna.

Ändringsrekommendation 14

COM(2011) 895 final

Artikel 45.4

COM(2011) 896 final

Artikel 31.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Om ett ramavtal sluts med fler än en ekonomisk aktör får det genomföras på ett av följande två sätt:	4. Om ett ramavtal sluts med fler än en ekonomisk aktör får det genomföras på ett av följande två sätt:
(a) Enligt villkoren i ramavtalet, utan att inleda ett förnyat upphandlingsförfarande, om samtliga villkor för tillhandahållandet av de berörda varorna, tjänsterna och byggentreprenaderna samt objektiva villkor för att fastställa vilken av de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet som ska utföra dem anges i ramavtalet. De senare villkoren ska anges i upphandlingsspecifikationerna.	(a) <u>När samtliga</u> Enligt villkoren för tillhandahållandet av varor, tjänster eller byggentreprenad fastställs i ramavtalet, <u>sker tilldelning</u> utan att inleda ett förnyat upphandlingsförfarande <u>inleds</u> avseende om samtliga de villkor som fastställts för tillhandahållandet av de berörda varorna, tjänsterna och byggentreprenaderna samt objektiva villkor för att fastställa vilken av de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet som ska utföra dem anges i ramavtalet. De senare villkoren ska anges i upphandlingsspecifikationerna.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) Om inte samtliga villkor för tillhandahållandet av varor, tjänster eller byggtreprenad fastställs i ramavtalet, genom att inleda ett förnyat upphandlingsförfarande för de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet.	(b) Om inte samtliga villkor för tillhandahållandet av varor, tjänster eller byggtreprenad fastställs i ramavtalet, <u>sker tilldelningen</u> genom att inleda ett förnyat upphandlingsförfarande för de ekonomiska aktörer som är parter i ramavtalet. <u>Valet mellan de metoder som förtecknas i punkterna a och b ska ske på grundval av objektiva kriterier som bygger på principerna om icke-diskriminering och insyn. I ett och samma ramavtal står valet fritt mellan metoderna i punkterna a och b eller en kombination av dem.</u>

Motivering

Direktivet ger inga förtydliganden om användningen av ramavtal. Detta gäller i synnerhet tillämpningen av och valet mellan direkt tilldelning och förnyad konkurrensutsättning. För att tillämpningen ska vara flexibel bör det vara möjligt att tillämpa en kombination av dem så att man vid mindre beställningar kan avropa direkt på de fastställda villkoren medan man vid stora beställningar på samma ramavtal ska kunna ha en förnyad konkurrensutsättning.

Ändringsrekommendation 15

COM(2011) 896 final

Artikel 37

Tillfällig gemensam upphandling

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 37</i> Tillfällig gemensam upphandling 1. En eller flera upphandlande myndigheter får komma överens om att genomföra vissa upphandlingar gemensamt. 2. När en upphandlande myndighet ensam genomför de berörda upphandlingsförfarandena i alla skeden, från offentliggörandet av meddelandet om upphandling till dess att det eller de kontrakt som ingås löper ut, ska den upphandlande myndigheten ensam ha ansvaret för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv. Om fler än en av de deltagande upphandlande myndigheterna ansvarar för upphandlingsförfarandena och genomförandet av de kontrakt som ingås, ska varje upphandlande myndighet fortfarande ha ansvaret för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv med avseende på de delar av upphandlingen som varje enhet har ansvaret för.	<i>Artikel 37</i> Tillfällig gemensam upphandling 1. En eller flera upphandlande myndigheter får komma överens om att genomföra vissa upphandlingar gemensamt. 2. När en upphandlande myndighet ensam genomför de berörda upphandlingsförfarandena i alla skeden, från offentliggörandet av meddelandet om upphandling till dess att det eller de kontrakt som ingås löper ut, ska den upphandlande myndigheten ensam ha ansvaret för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv. Om fler än en av de deltagande upphandlande myndigheterna ansvarar för upphandlingsförfarandena och genomförandet av de kontrakt som ingås, ska varje upphandlande myndighet fortfarande ha ansvaret för att uppfylla skyldigheterna i detta direktiv med avseende på de delar av upphandlingen som varje enhet har ansvaret för. <u>3. Upphandlande myndigheter kan ingå samarbete om tillfällig gemensam upphandling utan att tillämpa de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, även i de fall där någon eller några av dem erhåller ersättning för sina tjänster av de övriga.</u>

Motivering

Genom kompletteringen säkerställs att gemensam upphandling inte försvåras i onödan. Motsvarande bör gälla vid tillfällig samarbete som vad som gäller för inköpscentraler, jämför artikel 35.5.

Ändringsrekommendation 16

COM(2011) 895 final

Artikel 54

COM(2011) 896 final

Artikel 40

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Tekniska specifikationer enligt definitionen i punkt 1 i bilaga VIII ska ingå i upphandlingsdokumenten. De egenskaper som krävs av byggentreprenader, varor eller tjänster ska anges. Egenskaperna kan också hänvisa till den specifika produktions- eller leveransprocessen för de upphandlade byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna eller till andra stadier i deras livscykel enligt punkt 22 i artikel 2. I de tekniska specifikationerna ska det också anges om överföring av immateriella rättigheter kommer att krävas. För alla upphandlingar där kontraktsföremålet ska användas av personer, vare sig av allmänheten eller personal vid den upphandlande myndigheten, ska de tekniska specifikationerna, utom i vederbörligen motiverade fall, fastställas för att ta hänsyn till kriterier avseende tillgänglighet för funktionshindrade eller formgivning med tanke på samtliga användares behov. Om obligatoriska kriterier avseende tillgänglighet för funktionshindrade antas genom en unionsrättsakt ska de tekniska specifikationernas tillgänglighetskriterier utformas med hänvisning till den rättsakten.	1. Tekniska specifikationer enligt definitionen i punkt 1 i bilaga VIII ska ingå i upphandlingsdokumenten. De egenskaper som krävs av byggentreprenader, varor eller tjänster ska anges. Egenskaperna kan också hänvisa till den specifika produktions- eller leveransprocessen för de upphandlade byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna eller till andra stadier i deras livscykel enligt punkt 22 i artikel 2. I de tekniska specifikationerna ska det också anges om överföring av immateriella rättigheter kommer att krävas. För alla upphandlingar där kontraktsföremålet ska användas av personer, vare sig av allmänheten eller personal vid den upphandlande myndigheten, ska de tekniska specifikationerna, utom i vederbörligen motiverade fall, fastställas för att ta hänsyn till kriterier avseende tillgänglighet för funktionshindrade eller formgivning med tanke på samtliga användares behov. Då det är möjligt bör de tekniska specifikationerna fastställas för att ta hänsyn till kriterier avseende tillgänglighet för funktionshindrade eller formgivning med tanke på samtliga användares behov. Om obligatoriska kriterier avseende tillgänglighet för funktionshindrade antas genom en unionsrättsakt ska de tekniska specifikationernas tillgänglighetskriterier utformas med hänvisning till den rättsakten.

Motivering

Den föreslagna texten är alltför långtgående på grund av den stora variation av upphandlingar som förekommer. Detta är dessutom en typ av bestämmelser som ofta finns i de nationella byggnormerna. Den text som finns i nuvarande direktiv 2004/18/EG artikel 23.1 och direktiv 2004/17/EG artikel 34.1 bör vara kvar.

Ändringsrekommendation 17

COM(2011) 896 final

Artikel 44

Uppdelning av kontrakt i delar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Offentliga kontrakt kan delas upp i enhetliga eller olikartade delar. Om den upphandlande myndigheten inte anser det lämpligt att dela upp kontrakt av ett värde som motsvarar eller är högre än de tröskelvärden som anges i	1. Offentliga kontrakt kan delas upp i enhetliga eller olikartade delar. Om den upphandlande myndigheten inte anser det lämpligt att dela upp kontrakt av ett värde som motsvarar eller är högre än de tröskelvärden som anges i

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
artikel 4, men som minst uppgår till 500 000 euro i enligt med artikel 5, ska myndigheten särskilt motivera detta	artikel 4, men som minst uppgår till 500 000 euro i enligt med artikel 5, ska myndigheten särskilt motivera detta
Den upphandlande myndigheten ska i meddelandet om upphandling eller inbjudan att bekräfta intresse ange om anbudet är begränsade till endast en del eller till flera delar.	Den upphandlande myndigheten ska i meddelandet om upphandling eller inbjudan att bekräfta intresse ange om anbudet är begränsade till endast en del eller till flera delar.

Motivering

Detta är en onödig administrativ börda som läggs på de upphandlande myndigheterna och bör därför tas bort.

Ändringsrekommendation 18

COM(2011) 896 final

Artikel 54.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
En upphandlande myndighet får besluta att inte tilldela ett kontrakt till den anbudsgivare som lämnar in det mest fördelaktiga anbudet när den har fastställt att anbudet inte åtminstone på likvärdigt sätt uppfyller de skyldigheter som unionen har fastställt på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller i de internationella sociala eller miljörelaterade bestämmelser som anges i bilaga XI.	En upphandlande myndighet får besluta att inte tilldela ett kontrakt till den anbudsgivare som lämnar in det mest fördelaktiga anbudet när den har fastställt att anbudet inte åtminstone på likvärdigt sätt uppfyller de skyldigheter som unionen <u>och medlemsstaten</u> har fastställts på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller i de internationella sociala eller miljörelaterade bestämmelser som anges i bilaga XI.

Motivering

Anbudsgivarna ska inte bara respektera EU:s lagstiftning utan också den nationella lagstiftningen.

Ändringsrekommendation 19

COM(2011) 896 final

Artikel 55.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att tillämpa det skäl till uteslutning som avses i led d i första stycket ska den upphandlande myndigheten beskriva en metod för bedömning av fullgörandet av kontrakt som grundas på objektiva och mätbara kriterier och tillämpas på ett konsekvent och transparent sätt. Bedömningar av fullgörandet av kontrakt ska meddelas den berörda leverantören, som ska ges möjlighet att invända mot resultaten av bedömningen och erhålla rättsligt skydd.	För att tillämpa det skäl till uteslutning som avses i led d i första stycket ska den upphandlande myndigheten beskriva en metod för bedömning av fullgörandet av kontrakt som grundas på objektiva och mätbara kriterier och tillämpas på ett konsekvent och transparent sätt. Bedömningar av fullgörandet av kontrakt ska meddelas den berörda leverantören, som ska ges möjlighet att invända mot resultaten av bedömningen och erhålla rättsligt skydd.

Motivering

Förklaringen i artikel 55.3 sista stycket är obegriplig och medför därför minskad rättssäkerhet, vilket skulle leda till ett ökat antal klagomål. Dessutom skulle det ställas nya krav på de upphandlande myndigheterna som står i strid med målet att undvika ökad byråkrati.

Ändringsrekommendation 20

COM(2011) 895 final

Artikel 76

COM(2011) 896 final

Artikel 66

Tilldelningsgrunder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell lags-tiftning och andra författningar om ersättning för vissa tjänster ska de kriterier som de upphandlande myndighe-terna ska följa vid tilldelningen av offentliga kontrakt vara (a) det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, (b) den lägsta kostnaden. Kostnaderna får enligt den upphandlande myndighetens val bedömas endast på grundval av pris eller genom en analys av kostnadseffektivitet, exempelvis en analys av livscykel-kostnader på de villkor som anges i artikel 67. 2. Det ur den upphandlande myndighetens synvinkel ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet som avses i punkt 1 a ska fastställas enligt de olika kriterier som är kopplade till föremålet för det offentliga kontraktet i fråga. Dessa kriterier ska förutom pris eller kostnader i den mening som avses i punkt 1 b första stycket omfatta andra kriterier som är kopplade till kontraktsföremålet i fråga, till exempel (a) kvalitet, inbegripet tekniska fördelar, estetiska och funk-tionella egenskaper, tillgänglighet, formgivning för alla användningsområden, miljöegenskaper och innovativ karaktär, (b) i fråga om tjänstekontrakt och kontrakt som omfattar projektering av anläggningar kan organisation av, eller kvalifikationer och erfarenheter hos, den personal som utses att verkställa kontraktet beaktas, med konsekven-sen att sådan personal efter kontraktstilldelningen en-dast får ersättas med den upphandlande myndighetens samtycke, som måste kontrollera att personalen ersätts med personal som är organiserad på ett likvärdigt sätt och har likvärdig kompetens, (c) eftermarknadsservice och tekniskt stöd, leveransdag och leveranstid,	1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell lags-tiftning och andra författningar om ersättning för vissa tjänster ska de kriterier som de upphandlande myndighe-terna ska följa vid tilldelningen av offentliga kontrakt vara (a) det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, (b) det <u>lägsta priset</u> den lägsta kostnaden. Kostnaderna får enligt den upphandlande myndighetens val bedömas endast på grundval av pris eller genom en analys av kostnadseffektivitet, exempelvis en analys av livscykel-kostnader på de villkor som anges i artikel 67. 2. Det ur den upphandlande myndighetens synvinkel ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet som avses i punkt 1 a ska fastställas enligt de olika kriterier som är kopplade till föremålet för det offentliga kontraktet i fråga. Dessa kriterier ska förutom pris eller kostnader i den mening som avses i punkt 1 b första stycket omfatta andra kriterier som är kopplade till kontraktsföremålet i fråga, till exempel (a) kvalitet, inbegripet tekniska fördelar, estetiska och funk-tionella egenskaper, tillgänglighet, formgivning för alla användningsområden, miljöegenskaper och innovativ karaktär <u>samt korta kretslopp</u>, (b) i fråga om tjänstekontrakt och kontrakt som omfattar projektering av anläggningar kan organisation av, eller kvalifikationer och erfarenheter hos, den personal som utses att verkställa kontraktet beaktas, med konsekven-sen att sådan personal efter kontraktstilldelningen en-dast får ersättas med den upphandlande myndighetens samtycke, som måste kontrollera att personalen ersätts med personal som är organiserad på ett likvärdigt sätt och har likvärdig kompetens, (c) eftermarknadsservice och tekniskt stöd, leveransdag och leveranstid,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(d) den specifika produktionsprocessen eller tillhandahållandet av berörda byggentreprenader, varor eller tjänster i något annat skede i deras livscykel enligt vad som avses i artikel 2.22, i den mån dessa kriterier anges i enlighet med punkt 4 och rör faktorer som är direkt kopplade till dessa processer och kännetecknar den specifika produktionsprocessen eller tillhandahållandet av byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna i fråga.	(d) den specifika produktionsprocessen eller tillhandahållandet av berörda byggentreprenader, varor eller tjänster i något annat skede i deras livscykel enligt vad som avses i artikel 2.22, i den mån dessa kriterier anges i enlighet med punkt 4 och rör faktorer som är direkt kopplade till dessa processer och kännetecknar den specifika produktionsprocessen eller tillhandahållandet av byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna i fråga. (e) <u>Kriterier relaterade till sociala skäl.</u>

Motivering

Det är bra att den upphandlande myndigheten kan välja mellan ekonomiskt mest fördelaktiga anbud och lägsta kostnad. Däremot bör den benämning som finns i nuvarande direktiv vara kvar, lägsta pris, eftersom lägsta kostnad indikerar att något annat än priset ska räknas med och kostnad är ett vidare begrepp än pris. Ekonomiskt mest fördelaktiga anbud är det kriterium som bör användas om man vill räkna in andra parametrar såsom livscykelkostnader.

I vissa fall anger den upphandlande myndigheten vilket pris man kommer att betala redan i anbudsunderlaget. Det måste vara alldeles klart att det är möjligt att göra så.

Syftet med att inbegripa kriteriet i fråga om korta kretslopp är att ge upphandlande instanser ett mervärde vad gäller vissa produkter och tjänster. Detta mervärde består i att produkter och tjänster via korta kretslopp i regel kan nå de upphandlande enheterna snabbare och att man kan reagera snabbare och mer flexibelt på deras behov. Dessutom kan även miljökraven uppfyllas på ett betydlig bättre sätt genom detta kriterium (kortare transportvägar och lagringstider, mindre utsläpp), vilket i slutändan gynnar både de upphandlande myndigheterna och medborgarna. De upphandlande myndigheterna kan dock i sina tilldelningskriterier inkludera parametrar som när det gäller vissa kategorier tydligare klargör hur anbuderna från enskilda näringsidkare ska utformas och som gör att upphandlingens krav kan tillgodoses på ett bättre sätt.

Det bör också vara uttryckligen möjligt att vikta sociala kriterier, t.ex. så att de företag får extrapoäng som har en företagspolitik som säkerställer lika möjligheter eller syftar till anställning av långtidsarbetslösa.

Ändringsrekommendation 21

COM(2011) 896 final

Artikel 66.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna får föreskriva att tilldelningen av vissa typer av kontrakt ska grundas på det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet enligt vad som avses i punkterna 1 a och 2.	Medlemsstaterna får föreskriva att tilldelningen av vissa typer av kontrakt ska grundas på det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet enligt vad som avses i punkterna 1 a och 2.

Motivering

Syftet med denna modernisering är att erbjuda offentliga upphandlare och anbudsgivare största möjliga flexibilitet. Offentliga upphandlare måste därför själva kunna avgöra om kontraktstilldelningen ska grundas på det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet eller det lägsta priset. Medlemsstaterna borde inte föregripa de lokala myndigheternas behov. Om tilldelningen inte längre kan grundas på det lägsta priset kommer dessutom konkurrensmöjligheterna för små företag att minska betydligt. Artikel 66.3 bör strykas.

Ändringsrekommendation 22

COM(2011) 895 final

Artikel 76.4

COM(2011) 896 final

Artikel 66.4

Tilldelningsgrunder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Tilldelningskriterierna får inte medföra en obegränsad valfrihet för den upphandlande myndigheten. Kriterierna ska garantera effektiv konkurrens och ska kompletteras med krav som gör det möjligt att effektivt kontrollera de uppgifter som lämnas av anbudsgivarna. Den upphandlande myndigheten ska på grundval av de uppgifter och bevis som har lämnats av anbudsgivarna effektivt kontrollera om anbudet uppfyller tilldelningskriterierna.	4. Tilldelningskriterierna får inte medföra en obegränsad valfrihet för den upphandlande myndigheten. Kriterierna ska garantera effektiv konkurrens och ska kompletteras med krav som gör det möjligt att effektivt kontrollera de uppgifter som lämnas av anbudsgivarna. Den upphandlande myndigheten ska på grundval av de uppgifter och bevis som har lämnats av anbudsgivarna effektivt kontrollera om anbudet uppfyller tilldelningskriterierna.

Motivering

Denna bestämmelse är onödig, tillför inget nytt och bör därför tas bort. Innehållet i bestämmelsen täcks redan av de allmänna principerna.

Ändringsrekommendation 23

COM(2011) 896 final

Artikel 73 a)

Tilldelningsgrunder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(a) De undantag som fastställs i artikel 11 upphör att gälla efter privat deltagande i den juridiska person som tilldelats kontraktet i enlighet med artikel 11.4.	(a) De undantag som fastställs i artikel 11 upphör att gälla efter privat deltagande i den juridiska person som tilldelats kontraktet i enlighet med artikel 11.4.

Motivering

Följdändring i kommissionens text efter strykningen i artikel 11.5 i COM(2011) 896 final och artikel 21.5 i COM(2011) 895 final (i enlighet med ändringsförslag 7). Detta förhållande kan inte längre uppstå efter tilldelningen av kontraktet.

Ändringsrekommendation 24

COM(2011) 895 final

Art 77

COM(2011) 896 final

Artikel 67

Livscykelkostnader

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. När en gemensam metod för beräkning av livscykelkostnader antas som del av en unionsrättsakt, även genom delegerade akter enligt sektorsspecifik lagstiftning, ska den tillämpas i de fall där livscykelkostnader ingår i de tilldelningskriterier som avses i artikel 76.1.	3. När en gemensam metod för beräkning av livscykelkostnader antas som del av en unionsrättsakt, även genom delegerade akter enligt sektorsspecifik lagstiftning, ska den tillämpas i de fall där livscykelkostnader ingår i de tilldelningskriterier som avses i artikel 76.1.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förteckningen över sådana rättsakter och delegerade akter återfinns i bilaga XV. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 om uppdatering av denna förteckning när sådana ändringar är nödvändiga till följd av antagande av ny lagstiftning eller upphävande eller ändring av sådan lagstiftning.	Förteckningen över sådana rättsakter och delegerade akter återfinns i bilaga XV. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 om uppdatering av denna förteckning när sådana ändringar är nödvändiga till följd av antagande av ny lagstiftning eller upphävande eller ändring av sådan lagstiftning.

Motivering

Regionkommittén stöder Europa 2020-målen och erkänner värdet av en hållbar, socialt ansvarsfull och innovationsstödande upphandlingsprocess. Det är också positivt att kommissionen uppmuntrat upphandlande myndigheter att ta hänsyn till livscykelkostnader. Det pågår mycket arbete inom detta område, med det återstår mycket att göra. Kommittén anser att tvånget att använda EU-metoder i detta fall är för långtgående under rådande omständigheter.

Ändringsrekommendation 25

COM(2011) 895 final

Artikel 79

COM(2011) 896 final

Artikel 69

Onormalt låga anbud

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Den upphandlande myndigheten ska begära att de ekonomiska aktörerna lämnar förklaringar om de priser eller kostnader som tas ut om alla följande villkor är uppfyllda:	1. Den upphandlande myndigheten ska begära att de ekonomiska aktörerna lämnar förklaringar om de priser eller kostnader som tas ut om alla följande villkor är uppfyllda:
(a) Om det pris eller den kostnad som tas ut är över 50 % lägre än det genomsnittliga priset eller kostnaderna för de övriga anbudena.	(a) Om det pris eller den kostnad som tas ut är över 50 % lägre än det genomsnittliga priset eller kostnaderna för de övriga anbudena.
(b) Om det pris eller den kostnad som tas ut är över 20 % lägre än priset eller kostnaderna för det näst lägsta anbudet.	(b) Om det pris eller den kostnad som tas ut är över 20 % lägre än priset eller kostnaderna för det näst lägsta anbudet.
(c) Om minst fem anbudsgivare har lämnat in anbud.	(c) Om minst fem anbudsgivare har lämnat in anbud.
	1. <u>Om det för ett visst kontrakt finns anbud som förefaller vara onormalt låga i förhållande till varorna, byggentreprenaden eller tjänsterna, ska den upphandlande myndigheten, innan anbudet förkastas, skriftligen begära sådana förtydliganden om anbudens innehåll som den anser sig behöva.</u> <u>Dessa förtydliganden kan särskilt gälla</u> a) <u>ekonomiska kalkyler avseende sättet att tillhandahålla tjänsterna, sättet att tillverka varorna och byggmetoderna,</u> b) <u>valda tekniska lösningar och/eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att utföra byggentreprenaden, leverera varorna eller tillhandahålla tjänsterna.</u> c) <u>originaliteten i anbudsgivarens förslag med avseende på byggentreprenader, varor och tjänster.</u>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Om anbuden förefaller vara onormalt låga av andra skäl får den upphandlande myndigheten även kräva sådana förklaringar. 3. De förklaringar som avses i punkterna 1 och 2 kan särskilt beröra (a) besparingar avseende byggmetoderna, sättet att tillverka varorna eller sättet att tillhandahålla tjänsterna, (b) tekniska lösningar eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att utföra byggentreprenaden eller för att leverera varor eller tillhandahålla tjänster, (c) originaliteten i de byggentreprenader, varor eller tjänster som föreslås av anbudsgivaren, (d) efterlevnad, minst på ett likvärdigt sätt, av de skyldigheter som unionen har fastställt på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller i internationell arbetsrätt som anges i bilaga XI eller, om dessa inte är tillämpliga, av andra bestämmelser som garanterar en likvärdig skyddsnivå, (e) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd. 4. Den upphandlande myndigheten ska kontrollera de uppgifter som lämnats i samråd med anbudsgivaren. Den får endast förkasta anbudet när bevisen inte motiverar de låga priser eller avgifter som tas ut, med hänsyn till de faktorer som avses i punkt 3. Den upphandlande myndigheten ska förkasta anbudet när den har fastställt att anbudet är onormalt lågt på grund av att det inte uppfyller de skyldigheter som unionen har fastställt på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller de internationella sociala eller miljörelaterade bestämmelser som anges i bilaga XI.	d) <u>överensstämmelse med de bestämmelser om anställningsskydd och arbetsförhållanden som är i kraft på den ort där tillhandahållandet ska ske.</u> e) <u>möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd.</u> <u>2. Den upphandlande myndigheten ska i samråd med anbudsgivaren granska detta innehåll med beaktande av de ingivna förklaringarna.</u> <u>3. Om en upphandlande myndighet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande myndigheten inte kan bevisa att det berörda stödet har beviljats på lagliga grunder. Om den upphandlande myndigheten förkastar ett anbud under dessa omständigheter, ska den underrätta kommissionen om detta.</u> 2 4. Om anbuden förefaller vara onormalt låga av andra skäl får den upphandlande myndigheten även kräva sådana förklaringar. 2. De förklaringar som avses i punkterna 1 och 2 kan särskilt beröra (a) besparingar avseende byggmetoderna, sättet att tillverka varorna eller sättet att tillhandahålla tjänsterna, (b) tekniska lösningar eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att utföra byggentreprenaden eller för att leverera varor eller tillhandahålla tjänster, (c) originaliteten i de byggentreprenader, varor eller tjänster som föreslås av anbudsgivaren, (d) efterlevnad, minst på ett likvärdigt sätt, av de skyldigheter som unionen har fastställt på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller i internationell arbetsrätt som anges i bilaga XI eller, om dessa inte är tillämpliga, av andra bestämmelser som garanterar en likvärdig skyddsnivå, (e) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd. 3. Den upphandlande myndigheten ska kontrollera de uppgifter som lämnats i samråd med anbudsgivaren. Den får endast förkasta anbudet när bevisen inte motiverar de låga priser eller avgifter som tas ut, med hänsyn till de faktorer som avses i punkt 3. Den upphandlande myndigheten ska förkasta anbudet när den har fastställt att anbudet är onormalt lågt på grund av att det inte uppfyller de skyldigheter som unionen har fastställt på det social- och arbetsrättsliga området, i miljölagstiftningen eller de internationella sociala eller miljörelaterade bestämmelser som anges i bilaga XI.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Om en upphandlande myndighet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande myndigheten inte kan bevisa att det berörda stödet är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107 i fördraget. Om den upphandlande myndigheten förkastar ett anbud under dessa omständigheter, ska den underrätta kommissionen om detta. 3. Medlemsstaterna ska på begäran från andra medlemsstater i enlighet med artikel 88 lämna all information om de bevis och dokument som uppvisats med avseende på de uppgifter som anges i punkt 3.	5. Om en upphandlande myndighet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande myndigheten inte kan bevisa att det berörda stödet är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107 i fördraget. Om den upphandlande myndigheten förkastar ett anbud under dessa omständigheter, ska den underrätta kommissionen om detta. 6. Medlemsstaterna ska på begäran från andra medlemsstater i enlighet med artikel 88 lämna all information om de bevis och dokument som uppvisats med avseende på de uppgifter som anges i punkt 3.

Motivering

Regionkommittén föredrar skrivningen i nuvarande direktiv 2204/18/EG artikel 55 för onormalt låga anbud, eftersom den föreslagna texten medför administrativa bördor både för upphandlande myndigheter och för leverantörer. Den föreslagna texten minskar också de upphandlande myndigheternas handlingsutrymme inom detta område, vilket är olyckligt.

Ändringsrekommendation 26

COM(2011) 895 final

Artikel 81

COM(2011) 896 final

Artikel 71

Underentreprenad

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. I förfrågningsunderlaget får en upphandlande myndighet begära eller kan åläggas av en medlemsstat att begära att anbudsgivaren i anbudet anger hur stor del av kontraktet som kan komma att läggas ut på tredje part samt vilka underleverantörer som föreslås. 2. Medlemsstaterna får på begäran från en underleverantör och när kontraktets art så tillåter, föreskriva att den upphandlande myndigheten ska överföra betalningar direkt till underleverantören för tjänster, varor eller byggentreprenader som har tillhandahållits till huvudleverantören. I ett sådant fall ska medlemsstaterna införa lämpliga mekanismer för att huvudleverantören ska kunna bestrida felaktiga betalningar. Arrangemangen för betalningssättet ska anges i upphandlingsdokumenten. 3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte frågan om den huvudsakliga ekonomiska aktörens ansvar.	1. I förfrågningsunderlaget får en upphandlande myndighet begära eller kan åläggas av en medlemsstat att begära att anbudsgivaren i anbudet anger hur stor del av kontraktet som kan komma att läggas ut på tredje part samt vilka underleverantörer som föreslås. 2. Medlemsstaterna får på begäran från en underleverantör och när kontraktets art så tillåter, föreskriva att den upphandlande myndigheten ska överföra betalningar direkt till underleverantören för tjänster, varor eller byggentreprenader som har tillhandahållits till huvudleverantören. I ett sådant fall ska medlemsstaterna införa lämpliga mekanismer för att huvudleverantören ska kunna bestrida felaktiga betalningar. Arrangemangen för betalningssättet ska anges i upphandlingsdokumenten. 3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte frågan om den huvudsakliga ekonomiska aktörens ansvar.

Motivering

Förhållandet mellan leverantörer och underleverantörer hör hemma i konkurrensrätten och den nationella kontraktsrätten, och detta bör inte ändras genom detta direktiv.

Dessutom orsakar bestämmelsen juridisk oreda eftersom en underleverantör som utför arbete till den upphandlande myndigheten mot betalning blir entreprenör och inte underentreprenör. Dessutom kan bestämmelserna hindra den upphandlande myndighetens möjlighet att innehålla betalning i väntan på att arbetet ska bli kontraktsenligt utfört.

Ändringsrekommendation 27

COM(2011) 895 final

Artikel 82

COM(2011) 896 final

Artikel 72

Ändring av kontrakt under löptiden

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. En ändring av bestämmelserna i ett offentligt kontrakt under löptiden ska utgöra en ny tilldelning i den mening som avses i detta direktiv och ska kräva ett nytt upphandlingsförfarande i enlighet med detta direktiv.	1. En ändring av bestämmelserna i ett offentligt kontrakt under löptiden ska utgöra en ny tilldelning i den mening som avses i detta direktiv och ska kräva ett nytt upphandlingsförfarande i enlighet med detta direktiv.
2. En ändring av ett kontrakt under dess löptid ska anses vara väsentlig i den mening som avses i punkt 1 om ändringarna innebär att kontraktet skiljer sig väsentligt från det kontrakt som ursprungligen ingicks. Utan att det påverkar punkterna 3 och 4 ska en ändring i alla händelser anses vara väsentlig om ett av följande villkor är uppfyllt:	2. En ändring av ett kontrakt under dess löptid ska anses vara väsentlig i den mening som avses i punkt 1 om ändringarna innebär att kontraktet skiljer sig väsentligt från det kontrakt som ursprungligen ingicks. Utan att det påverkar punkterna 3 och 4 ska en ändring i alla händelser anses vara väsentlig om ett av följande villkor är uppfyllt:
(a) Nya villkor införs i och med ändringen som, om de hade ingått i det ursprungliga upphandlingsförfarandet, skulle ha medfört att andra anbudssökande valts än dem som ursprungligen valdes eller skulle ha lett till att kontraktet tilldelats en annan anbudsgivare.	(a) Nya villkor införs i och med ändringen som, om de hade ingått i det ursprungliga upphandlingsförfarandet, skulle ha medfört att andra anbudssökande valts än dem som ursprungligen valdes eller skulle ha lett till att kontraktet tilldelats en annan anbudsgivare.
(b) Ändringen innebär att kontraktets ekonomiska jämvikt ändras till förmån för den anbudsgivare som tilldelats kontraktet.	(b) Ändringen innebär att kontraktets ekonomiska jämvikt ändras till förmån för den anbudsgivare som tilldelats kontraktet.
(c) Ändringen medför att kontraktets omfattning utvidgas betydligt för att inbegripa varor, tjänster eller byggentreprenader som inte ingick från början.	(c) Ändringen medför att kontraktets omfattning utvidgas betydligt för att inbegripa varor, tjänster eller byggentreprenader som inte ingick från början.
3. Om en medkontrahent ersätts med en ny ska detta normalt anses utgöra en väsentlig ändring i den mening som avses i punkt 1.	3. Om en medkontrahent ersätts med en ny ska detta normalt anses utgöra en väsentlig ändring i den mening som avses i punkt 1.
Det första stycket ska emellertid inte gälla om en annan ekonomisk aktör som uppfyller kraven för det kvalitativa urval som ursprungligen fastställts inträder i den ursprungliga leverantörens ställe till följd av omstruktureringar eller konkurs, under förutsättning att detta inte medför andra väsentliga ändringar av kontraktet och inte syftar till att kringgå tillämpningen av detta direktiv.	Det första stycket ska emellertid inte gälla om en annan ekonomisk aktör som uppfyller kraven för det kvalitativa urval som ursprungligen fastställts inträder i den ursprungliga leverantörens ställe till följd av omstruktureringar eller konkurs, under förutsättning att detta inte medför andra väsentliga ändringar av kontraktet och inte syftar till att kringgå tillämpningen av detta direktiv.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Om värdet på ändringen kan uttryckas i monetära termer ska ändringen inte anses vara väsentlig i den mening som avses i punkt 1 om värdet inte överskrider de tröskelvärden som fastställs i artikel 12 och understiger 5 % av priset på det ursprungliga kontraktet, under förutsättning att ändringen inte medför att upphandlingsförfarandet ändras på något grundläggande sätt. Om flera successiva ändringar görs ska de bedömas på grundval av det samlade värdet av dessa ändringar.	4. Om värdet på ändringen kan uttryckas i monetära termer ska ändringen inte anses vara väsentlig i den mening som avses i punkt 1 om värdet inte överskrider de tröskelvärden som fastställs i artikel 12 och understiger 5 % av priset på det ursprungliga kontraktet, under förutsättning att ändringen inte medför att upphandlingsförfarandet ändras på något grundläggande sätt. Om flera successiva ändringar görs ska de bedömas på grundval av det samlade värdet av dessa ändringar.
5. Kontraktsändringar ska inte anses vara väsentliga i den mening som avses i punkt 1 om de anges i upphandlingsdokumenten genom klara, exakta och entydiga översynsklausuler eller alternativ. Sådana översynsklausuler ska ange omfattningen och arten av eventuella ändringar eller alternativ samt villkoren för när de får tillämpas. Ändringar eller alternativ som skulle medföra en ändring av grundläggande faktorer i upphandlingsförfarandet är inte tillåtna.	5. Kontraktsändringar ska inte anses vara väsentliga i den mening som avses i punkt 1 om de anges i upphandlingsdokumenten genom klara, exakta och entydiga översynsklausuler eller alternativ. Sådana översynsklausuler ska ange omfattningen och arten av eventuella ändringar eller alternativ samt villkoren för när de får tillämpas. Ändringar eller alternativ som skulle medföra en ändring av grundläggande faktorer i upphandlingsförfarandet är inte tillåtna.
6. Genom undantag från punkt 1 ska en väsentlig inte kräva ett nytt upphandlingsförfarande om följande kumulativa villkor är uppfyllda:	6. Genom undantag från punkt 1 ska en väsentlig inte kräva ett nytt upphandlingsförfarande om följande kumulativa villkor är uppfyllda:
(a) Behovet av ändringen har uppstått till följd av omständigheter som en omsorgsfull upphandlande myndighet inte kunnat förutse.	(a) Behovet av ändringen har uppstått till följd av omständigheter som en omsorgsfull upphandlande myndighet inte kunnat förutse.
(b) Ändringen medför inte att upphandlingsförfarandet ändras på något grundläggande sätt.	(b) Ändringen medför inte att upphandlingsförfarandet ändras på något grundläggande sätt.
(c) Eventuella prisökningar är inte högre än 50 % av värdet på det ursprungliga kontraktet.	(c) Eventuella prisökningar är inte högre än 50 % av värdet på det ursprungliga kontraktet.
Den upphandlande myndigheten ska offentliggöra ett meddelande om dessa ändringar i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>. Sådana meddelanden ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga VI del G och ska offentliggöras i enlighet med artikel 49.	Den upphandlande myndigheten ska offentliggöra ett meddelande om dessa ändringar i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>. Sådana meddelanden ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga VI del G och ska offentliggöras i enlighet med artikel 49.
7. Den upphandlande enheten får inte göra ändringar av kontraktet i följande fall:	7. Den upphandlande enheten får inte göra ändringar av kontraktet i följande fall:
(a) Om ändringen syftar till att korrigera brister i entreprenörens fullgörande av kontraktet eller konsekvenserna därav, som kan korrigeras genom åtgärder för att se till att avtalsförpliktelserna fullgörs.	(a) Om ändringen syftar till att korrigera brister i entreprenörens fullgörande av kontraktet eller konsekvenserna därav, som kan korrigeras genom åtgärder för att se till att avtalsförpliktelserna fullgörs.
(b) Om ändringen syftar till att kompensera för risker för prisökningar som säkrats av entreprenören (hedging).	(b) Om ändringen syftar till att kompensera för risker för prisökningar som säkrats av entreprenören (hedging).

Motivering

Nuvarande direktiv innehåller procedurregler för hur upphandlingar ska göras. De innehåller inga bestämmelser om ändring av kontrakt under löptiden och det bör inte de nya heller göra eftersom det lägger nya onödiga administrativa bördor på de upphandlande myndigheterna och minskar flexibiliteten. Vill kommissionen informera om domstolspraxis på detta område, är tolkningsmeddelanden en bättre form.

Ändringsrekommendation 28

COM(2011) 896 final

Artikel 83

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna ska i enlighet med rådets direktiv 89/665/EEG se till att detta direktiv tillämpas korrekt genom effektiva och tillgängliga mekanismer som medger insyn och som kompletterar det befintliga systemet för granskning av upphandlande myndigheters beslut.	Medlemsstaterna ska i enlighet med rådets direktiv 89/665/EEG se till att detta direktiv tillämpas korrekt genom effektiva och tillgängliga mekanismer som medger insyn och som kompletterar det befintliga systemet för granskning av upphandlande myndigheters beslut.

Motivering

Det är överflödigt att i ett direktiv nämna att direktivet ska tillämpas korrekt. De system som redan finns för prövning av upphandlande myndigheters beslut är tillräckliga. Om man vill förenkla och göra systemet mer flexibelt bör man inte skapa nya överflödiga strukturer.

Ändringsrekommendation 29

COM(2011) 895 final

Artikel 93

COM(2011) 896 final

Artikel 84

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Offentlig tillsyn	Offentlig tillsyn
1. Medlemsstaterna ska utse ett oberoende organ med ansvar för tillsyn och samordning av genomförandeverksamheterna (nedan kallat tillsynsorganet). Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om utnämningen. Alla upphandlande myndigheter ska omfattas av sådan tillsyn. 2. De behöriga myndigheter som deltar i genomförandeverksamheterna ska organiseras så att intressekonflikter undviks. För det offentliga tillsynssystemet ska öppenhet och insyn gälla. I detta syfte ska alla vägledande dokument och yttranden samt en årlig rapport över genomförandet och tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv offentliggöras. Den årliga rapporten ska innehålla följande: (a) Uppgifter om hur väl små och medelstora företag klarar sig i upphandlingar; om mindre än 50 % av värdet på tilldelade kontrakt tilldelas små och medelstora företag ska rapporten innehålla en analys av anledningarna till detta. (b) En övergripande genomgång av genomförandet av policyer för hållbar upphandling, inbegripet förfaranden som tar hänsyn till överväganden i fråga om miljöskydd, social integrering (inbegripet tillgänglighet för funktionshindrade) samt främjande av innovation.	1. Medlemsstaterna ska utse ett oberoende organ med ansvar för tillsyn och samordning av genomförandeverksamheterna (nedan kallat tillsynsorganet). Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om utnämningen. Alla upphandlande myndigheter ska omfattas av sådan tillsyn. 2. De behöriga myndigheter som deltar i genomförandeverksamheterna ska organiseras så att intressekonflikter undviks. För det offentliga tillsynssystemet ska öppenhet och insyn gälla. I detta syfte ska alla vägledande dokument och yttranden samt en årlig rapport över genomförandet och tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv offentliggöras. Den årliga rapporten ska innehålla följande: (a) Uppgifter om hur väl små och medelstora företag klarar sig i upphandlingar; om mindre än 50 % av värdet på tilldelade kontrakt tilldelas små och medelstora företag ska rapporten innehålla en analys av anledningarna till detta. (b) En övergripande genomgång av genomförandet av policyer för hållbar upphandling, inbegripet förfaranden som tar hänsyn till överväganden i fråga om miljöskydd, social integrering (inbegripet tillgänglighet för funktionshindrade) samt främjande av innovation.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) Uppgifter om övervakning och uppföljning av brott mot upphandlingsbestämmelser som påverkar unionens budget i enlighet med punkterna 3–5 i denna artikel.	(c) Uppgifter om övervakning och uppföljning av brott mot upphandlingsbestämmelser som påverkar unionens budget i enlighet med punkterna 3–5 i denna artikel.
(d) Centraliserade uppgifter om rapporterade fall av bedrägeri, korruption, intressekonflikt och andra allvarliga fall av oegentligheter inom området för offentlig upphandling, inbegripet sådana som påverkar projekt som samfinansieras av unionsbudgeten.	(d) Centraliserade uppgifter om rapporterade fall av bedrägeri, korruption, intressekonflikt och andra allvarliga fall av oegentligheter inom området för offentlig upphandling, inbegripet sådana som påverkar projekt som samfinansieras av unionsbudgeten.
3 Tillsynsorganet ska ansvara för följande uppgifter:	3 Tillsynsorganet ska ansvara för följande uppgifter:
(a) Övervaka tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling och praxis för detta hos upphandlande myndigheter och särskilt hos inköpscentraler.	(a) Övervaka tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling och praxis för detta hos upphandlande myndigheter och särskilt hos inköpscentraler.
(b) Erbjuder juridisk rådgivning till upphandlande myndigheter i fråga om tolkningen av reglerna och principerna för offentlig upphandling och om tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling i specifika fall.	(b) Erbjuder juridisk rådgivning till upphandlande myndigheter i fråga om tolkningen av reglerna och principerna för offentlig upphandling och om tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling i specifika fall.
(c) Utfärda initiativyttranden och råd i frågor av allmänt intresse som berör tolkningen och tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling, återkommande frågor och systematiska skillnader i tillämpning av reglerna för offentlig upphandling, inbegripet "rödflaggning" och andra metoder för att öka medvetenheten, förebygga och upptäcka korruption, intressekonflikt och liknande allvarliga fall av oegentligheter, mot bakgrund av bestämmelserna i detta direktiv och relevant rättspraxis från EU-domstolen.	(c) Utfärda initiativyttranden och råd i frågor av allmänt intresse som berör tolkningen och tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling, återkommande frågor och systematiska skillnader i tillämpning av reglerna för offentlig upphandling, inbegripet "rödflaggning" och andra metoder för att öka medvetenheten, förebygga och upptäcka korruption, intressekonflikt och liknande allvarliga fall av oegentligheter, mot bakgrund av bestämmelserna i detta direktiv och relevant rättspraxis från EU-domstolen.
(d) Inrätta och tillämpa omfattande, praktiskt genomförbara indikatorsystem för "rödflaggning" för att förebygga, upptäcka och på lämpligt sätt rapportera fall av bedrägerier, korruption, intressekonflikt och liknande allvarliga fall av oegentligheter i samband med upphandling.	(d) Inrätta och tillämpa omfattande, praktiskt genomförbara indikatorsystem för "rödflaggning" för att förebygga, upptäcka och på lämpligt sätt rapportera fall av bedrägerier, korruption, intressekonflikt och liknande allvarliga fall av oegentligheter i samband med upphandling.
(e) Uppmärksamma nationella behöriga institutioner, bl.a. revisionsmyndigheter, på särskilda överträdelser som har upptäckts och systematiska brister.	(e) Uppmärksamma nationella behöriga institutioner, bl.a. revisionsmyndigheter, på särskilda överträdelser som har upptäckts och systematiska brister.
(f) Undersöka klagomål från medborgare och företag på tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling i särskilda fall och överföra analysen till de behöriga upphandlande myndigheterna som ska vara skyldiga att ta hänsyn till den i sina beslut eller motivera varför de väljer att inte göra det.	(f) Undersöka klagomål från medborgare och företag på tillämpningen av reglerna för offentlig upphandling i särskilda fall och överföra analysen till de behöriga upphandlande myndigheterna som ska vara skyldiga att ta hänsyn till den i sina beslut eller motivera varför de väljer att inte göra det.
(g) Övervaka beslut som fattas av nationella domstolar och myndigheter efter ett avgörande av EU-domstolen på grundval av artikel 267 i fördraget eller revisionsrättens slutsatser om att det har förekommit överträdelser av unionens regler för offentlig upphandling i samband med projekt som medfinansieras av unionen; tillsynsorganet ska till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning rapportera alla brott mot unionens upphandlingsförfaranden där dessa berör kontrakt som direkt eller indirekt finansieras av Europeiska unionen.	(g) Övervaka beslut som fattas av nationella domstolar och myndigheter efter ett avgörande av EU-domstolen på grundval av artikel 267 i fördraget eller revisionsrättens slutsatser om att det har förekommit överträdelser av unionens regler för offentlig upphandling i samband med projekt som medfinansieras av unionen; tillsynsorganet ska till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning rapportera alla brott mot unionens upphandlingsförfaranden där dessa berör kontrakt som direkt eller indirekt finansieras av Europeiska unionen.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
De uppgifter som avses i led e ska inte påverka utövandet av rätten att överklaga enligt nationell lagstiftning eller enligt det system som inrättats på grundval av direktiv 89/665/EEG.	De uppgifter som avses i led e ska inte påverka utövandet av rätten att överklaga enligt nationell lagstiftning eller enligt det system som inrättats på grundval av direktiv 89/665/EEG.
Medlemsstaterna ska ge tillsynsorganet befogenhet att överta behörigheten från den domstol som är behörig enligt nationell lagstiftning för att granska upphandlande myndigheters beslut om en överträdelse som har upptäckts under tillsynsorganets övervakningsverksamhet och juridiska rådgivningsverksamhet.	Medlemsstaterna ska ge tillsynsorganet befogenhet att överta behörigheten från den domstol som är behörig enligt nationell lagstiftning för att granska upphandlande myndigheters beslut om en överträdelse som har upptäckts under tillsynsorganets övervakningsverksamhet och juridiska rådgivningsverksamhet.
4. Utan att detta påverkar tillämpningen av de allmänna förfaranden och arbetsmetoder som kommissionen har infört för sin kommunikation och sina kontakter med medlemsstaterna ska tillsynsorganet fungera som särskild kontaktpunkt när det övervakar tillämpningen av EU-lagstiftningen och genomförandet av unionsbudgeten på grundval av artikel 17 i EU-fördraget och artikel 317 i EUF-fördraget. Den ska till kommissionen rapportera alla överträdelser av detta direktiv i upphandlingsförfaranden för tilldelning av kontrakt som direkt eller indirekt finansieras av unionen.	4. Utan att detta påverkar tillämpningen av de allmänna förfaranden och arbetsmetoder som kommissionen har infört för sin kommunikation och sina kontakter med medlemsstaterna ska tillsynsorganet fungera som särskild kontaktpunkt när det övervakar tillämpningen av EU-lagstiftningen och genomförandet av unionsbudgeten på grundval av artikel 17 i EU-fördraget och artikel 317 i EUF-fördraget. Den ska till kommissionen rapportera alla överträdelser av detta direktiv i upphandlingsförfaranden för tilldelning av kontrakt som direkt eller indirekt finansieras av unionen.
Kommissionen får särskilt hänskjuta behandling av enskilda fall till tillsynsorganet om ett kontrakt ännu inte har ingåtts eller det fortfarande går att genomföra ett granskningsförfarande. Den får också ge tillsynsorganet i uppdrag att utföra den övervakningsverksamhet som krävs för att säkerställa genomförandet av de åtgärder som medlemsstater har åtagit sig att vidta för att avhjälpa en överträdelse av unionens regler och principer för offentlig upphandling som kommissionen har konstaterat.	Kommissionen får särskilt hänskjuta behandling av enskilda fall till tillsynsorganet om ett kontrakt ännu inte har ingåtts eller det fortfarande går att genomföra ett granskningsförfarande. Den får också ge tillsynsorganet i uppdrag att utföra den övervakningsverksamhet som krävs för att säkerställa genomförandet av de åtgärder som medlemsstater har åtagit sig att vidta för att avhjälpa en överträdelse av unionens regler och principer för offentlig upphandling som kommissionen har konstaterat.
Kommissionen kan föreskriva att tillsynsorganet ska analysera påstådda brott mot unionens upphandlingsregler som påverkar projekt som samfinansieras av unionsbudgeten. Kommissionen kan bemyndiga tillsynsorganet att följa upp vissa fall och se till att lämpliga åtgärder för brott mot unionens upphandlingsregler som påverkar samfinansierade projekt vidtas av de behöriga nationella myndigheterna, som ska vara skyldiga att följa tillsynsorganets anvisningar.	Kommissionen kan föreskriva att tillsynsorganet ska analysera påstådda brott mot unionens upphandlingsregler som påverkar projekt som samfinansieras av unionsbudgeten. Kommissionen kan bemyndiga tillsynsorganet att följa upp vissa fall och se till att lämpliga åtgärder för brott mot unionens upphandlingsregler som påverkar samfinansierade projekt vidtas av de behöriga nationella myndigheterna, som ska vara skyldiga att följa tillsynsorganets anvisningar.
5. De utrednings- och verkställighetsåtgärder som tillsynsorganet vidtar för att se till att upphandlande myndigheters beslut följer detta direktiv och principerna i fördraget ska inte ersätta eller föregripa kommissionens institutionella roll som fördragets väktare. När kommissionen beslutar att hänskjuta behandlingen av ett enskilt fall ska den också förbehålla sig rätten att ingripa i enlighet med de befogenheter som den tilldelas i fördraget.	5. De utrednings- och verkställighetsåtgärder som tillsynsorganet vidtar för att se till att upphandlande myndigheters beslut följer detta direktiv och principerna i fördraget ska inte ersätta eller föregripa kommissionens institutionella roll som fördragets väktare. När kommissionen beslutar att hänskjuta behandlingen av ett enskilt fall ska den också förbehålla sig rätten att ingripa i enlighet med de befogenheter som den tilldelas i fördraget.
6. De upphandlande myndigheterna ska till det nationella tillsynsorganet överlämna den fullständiga texten till alla kontrakt som slutits till ett värde på minst	6. De upphandlande myndigheterna ska till det nationella tillsynsorganet överlämna den fullständiga texten till alla kontrakt som slutits till ett värde på minst
(a) 1 000 000 euro för kontrakt som avser varor eller tjänster,	(a) 1 000 000 euro för kontrakt som avser varor eller tjänster,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) 10 000 000 euro för kontrakt som avser byggtreprenader.	(b) 10 000 000 euro för kontrakt som avser byggtreprenader.
7. Utan att det påverkar nationell lagstiftning om tillgång till information, och i enlighet med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning om uppgiftsskydd, ska tillsynsorganet på skriftlig begäran gratis ge obegränsad och fullständig tillgång till de slutna kontrakten enligt punkt 6. Tillgång till vissa delar av kontrakten kan vägras om utlämnande av sådan information skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata ekonomiska aktörer, även kommersiella intressen för den ekonomiska aktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan aktörerna.	7. Utan att det påverkar nationell lagstiftning om tillgång till information, och i enlighet med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning om uppgiftsskydd, ska tillsynsorganet på skriftlig begäran gratis ge obegränsad och fullständig tillgång till de slutna kontrakten enligt punkt 6. Tillgång till vissa delar av kontrakten kan vägras om utlämnande av sådan information skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata ekonomiska aktörer, även kommersiella intressen för den ekonomiska aktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan aktörerna.
Tillgång till de delar som får utlämnas ska ges inom en rimlig tidsfrist och senast 45 dagar från dagen för begäran.	Tillgång till de delar som får utlämnas ska ges inom en rimlig tidsfrist och senast 45 dagar från dagen för begäran.
De sökande som begär tillgång till ett kontrakt ska inte vara skyldiga att visa direkt eller indirekt intresse avseende det berörda kontraktet. Informationsmottagaren ska ha rätt att offentliggöra informationen	De sökande som begär tillgång till ett kontrakt ska inte vara skyldiga att visa direkt eller indirekt intresse avseende det berörda kontraktet. Informationsmottagaren ska ha rätt att offentliggöra informationen
8. En sammanfattning av tillsynsorganets samtliga verksamheter i enlighet med punkterna 1–7 ska lämnas i den årliga rapport som anges i punkt 2.	8. En sammanfattning av tillsynsorganets samtliga verksamheter i enlighet med punkterna 1–7 ska lämnas i den årliga rapport som anges i punkt 2.

Motivering

Kravet att det ska bildas nationella tillsynsmyndigheter och att kontrakt ska sändas till dem strider klart mot subsidiaritetsprincipen. Det är upp till medlemsstaterna att organisera sin offentliga förvaltning. Den nationella kontrollen av att upphandlingsreglerna följs är en uppgift för nationella domstolar, tillsynsmyndigheter och revision. Dessutom skapar reglerna nya administrativa bördor för de upphandlande myndigheterna.

Ändringsrekommendation 30

COM(2011) 896 final

Artikel 85, första stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För varje kontrakt, varje ramavtal och varje gång ett dynamiskt inköpssystem inrättas ska den upphandlande myndigheten upprätta en skriftlig rapport, som minst ska innehålla följande:	För varje kontrakt, varje ramavtal och varje gång ett dynamiskt inköpssystem inrättas ska den upphandlande myndigheten upprätta en skriftlig rapport, som minst ska innehålla följande:
(a) Den upphandlande myndighetens namn och adress, föremålet för och värdet av kontraktet, ramavtalet eller det dynamiska inköpssystemet.	(a) Den upphandlande myndighetens namn och adress, föremålet för och värdet av kontraktet, ramavtalet eller det dynamiska inköpssystemet.
(b) Namnen på de utvalda anbudssökandena eller anbudsgivarna och skälen till att de valts.	(b) Namnen på de utvalda anbudssökandena eller anbudsgivarna och skälen till att de valts.
(c) Namnen på de ej godtagna anbudssökandena eller anbudsgivarna och skälen till att de inte godtagits.	(c) Namnen på de ej godtagna anbudssökandena eller anbudsgivarna och skälen till att de inte godtagits.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(d) Skälen till att anbud som befunnits onormalt låga har förkastats.	(d) Skälen till att anbud som befunnits onormalt låga har förkastats.
(e) Namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet, skälen till att den anbudsgivarens anbud valts och, om det är känt, uppgift om hur stor del av kontraktet eller ramavtalet som den utvalda anbudsgivaren avser att lägga ut på tredje part.	(e) Namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet, skälen till att den anbudsgivarens anbud valts och, om det är känt, uppgift om hur stor del av kontraktet eller ramavtalet som den utvalda anbudsgivaren avser att lägga ut på tredje part.
(f) Vid förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande, vilka omständigheter enligt artikel 30 som motiverat valet av detta förfarande.	(f) Vid förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande, vilka omständigheter enligt artikel 30 som motiverat valet av detta förfarande.
(g) I förekommande fall, skälen till att den upphandlande myndigheten har beslutat att inte tilldela något kontrakt eller ramavtal eller genomföra ett dynamiskt inköpsystem.	(g) I förekommande fall, skälen till att den upphandlande myndigheten har beslutat att inte tilldela något kontrakt eller ramavtal eller genomföra ett dynamiskt inköpsystem.
(h) I tillämpliga fall, upptäckta intressekonflikter och åtgärder som vidtagits till följd av detta.	(h) I tillämpliga fall, upptäckta intressekonflikter och åtgärder som vidtagits till följd av detta.
Den upphandlande myndigheten ska dokumentera genomförandet av alla upphandlingsförfaranden oavsett om förfarandena sker med hjälp av elektroniska medel eller ej. I detta syfte ska den dokumentera samtliga skeden i upphandlingsförfarandet, inbegripet all kommunikation med ekonomiska aktörer och interna överläggningar, utformning av upphandlingarna, eventuella dialoger och förhandlingar samt urval och tilldelning av kontrakt.	Den upphandlande myndigheten ska dokumentera genomförandet av alla upphandlingsförfaranden oavsett om förfarandena sker med hjälp av elektroniska medel eller ej. I detta syfte ska den dokumentera samtliga skeden i upphandlingsförfarandet, inbegripet all kommunikation med ekonomiska aktörer och interna överläggningar, utformning av upphandlingarna, eventuella dialoger och förhandlingar samt urval och tilldelning av kontrakt.
Rapporten eller huvuddragen i denna ska tillställas kommissionen eller det nationella tillsynsorganet, om de begär det.	Rapporten eller huvuddragen i denna ska tillställas kommissionen eller det nationella tillsynsorganet, om de begär det.

Motivering

De dokumentationskrav som fastställs här innebär en orimlig börda för de kommunala förvaltningarna och leder dessutom inte någon vart. Målet med denna reform är just att avveckla onödiga krav på dokumentation och inte att skapa ökad byråkrati.

Ändringsrekommendation 31

COM(2011) 896 final

Artikel 85, två sista styckena

Individuella rapporter om förfaranden för tilldelning av kontrakt

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Den upphandlande myndigheten ska dokumentera genomförandet av alla upphandlingsförfaranden oavsett om förfarandena sker med hjälp av elektroniska medel eller ej. I detta syfte ska den dokumentera samtliga skeden i upphandlingsförfarandet, inbegripet all kommunikation med ekonomiska aktörer och interna överläggningar, utformning av upphandlingarna, eventuella dialoger och förhandlingar samt urval och tilldelning av kontrakt.	Den upphandlande myndigheten ska dokumentera genomförandet av alla upphandlingsförfaranden oavsett om förfarandena sker med hjälp av elektroniska medel eller ej. I detta syfte ska den dokumentera samtliga skeden i upphandlingsförfarandet, inbegripet all kommunikation med ekonomiska aktörer och interna överläggningar, utformning av upphandlingarna, eventuella dialoger och förhandlingar samt urval och tilldelning av kontrakt.
Rapporten eller huvuddragen i denna ska tillställas kommissionen eller det nationella tillsynsorganet, om de begär det.	Rapporten eller huvuddragen i denna ska tillställas kommissionen eller det nationella tillsynsorganet, om de begär det.

Motivering

Regionkommittén anser att det system med rapporter som finns i nuvarande artikel 43 i direktiv 2004/18/EG är att föredra framför det föreslagna och gör det administrativa arbetet lättare för de upphandlande myndigheterna.

Ändringsrekommendation 32

COM(2011) 895 final

Artikel 95

COM(2011) 896 final

Artikel 86

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Nationell rapportering samt förteckningar över upphandlande myndigheter	Nationell rapportering samt förteckningar över upphandlande myndigheter
1. Det organ som inrättas eller utses enligt artikel 84 ska varje år skicka en genomförande- och statistikrapport baserad på ett standardformulär till kommissionen senast den 31 oktober påföljande år.	1. Det organ som inrättas eller utses enligt artikel 84 ska varje år skicka en genomförande- och statistikrapport baserad på ett standardformulär till kommissionen senast den 31 oktober påföljande år.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter:	2. Den rapport som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter
(a) En fullständig och aktuell förteckning över alla centrala statliga myndigheter, offentligrättsliga icke-centrala upphandlande myndigheter och organ, däribland icke-centrala myndigheter och sammanslutningar av upphandlande myndigheter som tilldelar offentliga kontrakt eller ramavtal, varvid det för varje myndighet ska anges ett unikt identifieringsnummer när ett sådant föreskrivs i den nationella lagstiftningen. Denna förteckning ska grupperas efter typ av myndighet.	(a) En fullständig och aktuell förteckning över alla centrala statliga myndigheter, offentligrättsliga icke-centrala upphandlande myndigheter och organ, däribland icke-centrala myndigheter och sammanslutningar av upphandlande myndigheter som tilldelar offentliga kontrakt eller ramavtal, varvid det för varje myndighet ska anges ett unikt identifieringsnummer när ett sådant föreskrivs i den nationella lagstiftningen. Denna förteckning ska grupperas efter typ av myndighet
(b) En fullständig och aktuell förteckning över alla inköpscentraler.	(b) En fullständig och aktuell förteckning över alla inköpscentraler.
(c) För alla kontrakt över de tröskelvärden som anges i artikel 4 i detta direktiv:	(c) För alla kontrakt över de tröskelvärden som anges i artikel 4 i detta direktiv:
(i) Antal och värde för de tilldelade kontrakten, fördelade per typ av myndighet och förfarande samt per byggentreprenad, vara eller tjänst identifierad enligt kategori i CPV-nomenklaturen.	(i) Antal och värde för de tilldelade kontrakten, fördelade per typ av myndighet och förfarande samt per byggentreprenad, vara eller tjänst identifierad enligt kategori i CPV-nomenklaturen.
(ii) När kontrakt har ingåtts genom förhandlat förfarande utan offentliggörande av meddelande om upphandling ska de uppgifter som avses i led i desutom delas upp med hänsyn till de förhållanden som avses i artikel 30 samt omfatta antalet kontrakt och värdet av de kontrakt som tilldelats av den medlemsstat eller tredjeland som den entreprenör som tilldelats kontraktet tillhör.	(ii) När kontrakt har ingåtts genom förhandlat förfarande utan offentliggörande av meddelande om upphandling ska de uppgifter som avses i led i desutom delas upp med hänsyn till de förhållanden som avses i artikel 30 samt omfatta antalet kontrakt och värdet av de kontrakt som tilldelats av den medlemsstat eller tredjeland som den entreprenör som tilldelats kontraktet tillhör.
(d) För alla kontrakt som ligger under de tröskelvärden som anges i artikel 4 i detta direktiv men som skulle omfattas av detta direktiv om deras värde överskred tröskelvärdet, antal och värde för de tilldelade kontrakten, fördelade efter typ av myndighet.	(d) För alla kontrakt som ligger under de tröskelvärden som anges i artikel 4 i detta direktiv men som skulle omfattas av detta direktiv om deras värde överskred tröskelvärdet, antal och värde för de tilldelade kontrakten, fördelade efter typ av myndighet.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra bilaga I i syfte att uppdatera förteckningen över upphandlande myndigheter efter anmälan från medlemsstaterna om ändringarna är nödvändiga för att korrekt identifiera upphandlande myndigheter.	3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att ändra bilaga I i syfte att uppdatera förteckningen över upphandlande myndigheter efter anmälan från medlemsstaterna om ändringarna är nödvändiga för att korrekt identifiera upphandlande myndigheter.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen får i informationssyfte regelbundet i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> offentliggöra den förteckning över offentligrättsliga organ som har överlämnats i enlighet med punkt 2 a.	Kommissionen får i informationssyfte regelbundet i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra den förteckning över offentligrättsliga organ som har överlämnats i enlighet med punkt 2 a.
4. Medlemsstaterna ska ge kommissionen tillgång till information om deras institutionella organisation i fråga om genomförande, övervakning och verkställighet av detta direktiv samt om nationella initiativ för att ge vägledning om eller bistå i genomförandet av unionens regler om offentlig upphandling eller hantera svårigheter i samband med tillämpningen av dessa regler.	4. Medlemsstaterna ska ge kommissionen tillgång till information om deras institutionella organisation i fråga om genomförande, övervakning och verkställighet av detta direktiv samt om nationella initiativ för att ge vägledning om eller bistå i genomförandet av unionens regler om offentlig upphandling eller hantera svårigheter i samband med tillämpningen av dessa regler.
5. Kommissionen ska fastställa det standardformulär för den årliga genomförande- och statistikrapporten som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 91.	5. Kommissionen ska fastställa det standardformulär för den årliga genomförande- och statistikrapporten som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 91.

Motivering

Den föreslagna bestämmelsen bör utgå. Den orsakar mycket stort administrativt arbete både för det organ som ska sammanställa alla dessa uppgifter och för de upphandlande myndigheter som ska tillhandahålla uppgifterna.

Ändringsrekommendation 33

COM(2011) 895 final

Artikel 96

COM(2011) 896 final

Artikel 87

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stöd till upphandlande myndigheter och företag	Stöd till upphandlande myndigheter och företag
1. Medlemsstaterna ska ställa tekniska stödstrukturer till förfogande för att ge juridisk och ekonomisk rådgivning, vägledning och stöd till upphandlade myndigheter när de utarbetar och genomför upphandlingsförfaranden. Medlemsstaterna ska också se till att varje upphandlande myndighet kan få kvalificerad vägledning och rådgivning i enskilda frågor.	1. Medlemsstaterna ska ställa tekniska stödstrukturer till förfogande för att ge juridisk och ekonomisk rådgivning, vägledning och stöd till upphandlade myndigheter när de utarbetar och genomför upphandlingsförfaranden. Medlemsstaterna ska också se till att varje upphandlande myndighet kan få kvalificerad vägledning och rådgivning i enskilda frågor.
2. För att förbättra ekonomiska aktörers, särskilt små och medelstora företags, tillgång till offentlig upphandling och för att göra det lättare att förstå bestämmelserna i detta direktiv, ska medlemsstaterna se till att det går att få lämpligt stöd, bland annat på elektronisk väg eller via befintliga nätverk för att hjälpa företag.	2. För att förbättra ekonomiska aktörers, särskilt små och medelstora företags, tillgång till offentlig upphandling och för att göra det lättare att förstå bestämmelserna i detta direktiv, ska medlemsstaterna se till att det går att få lämpligt stöd, bland annat på elektronisk väg eller via befintliga nätverk för att hjälpa företag.
3. Särskilt administrativt stöd ska finnas att tillgå för ekonomiska aktörer som tänker delta i ett upphandlingsförfarande i en annan medlemsstat. Sådant stöd ska minst omfatta de administrativa kraven i den berörda medlemsstaten samt eventuella skyldigheter i samband med elektronisk upphandling.	3. Särskilt administrativt stöd ska finnas att tillgå för ekonomiska aktörer som tänker delta i ett upphandlingsförfarande i en annan medlemsstat. Sådant stöd ska minst omfatta de administrativa kraven i den berörda medlemsstaten samt eventuella skyldigheter i samband med elektronisk upphandling.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna ska se till att berörda ekonomiska aktörer lätt kan få tillgång till lämplig information om skyldigheter i fråga om skatt, miljöskydd, social lagstiftning och arbetsmarknadslagstiftning som gäller i den medlemsstat, region eller ort där byggentreprenaden ska utföras eller tjänsterna tillhandahållas och som kommer att vara tillämpliga på byggentreprenaden på plats eller på de tjänster som tillhandahålls under kontraktets genomförande.	Medlemsstaterna ska se till att berörda ekonomiska aktörer lätt kan få tillgång till lämplig information om skyldigheter i fråga om skatt, miljöskydd, social lagstiftning och arbetsmarknadslagstiftning som gäller i den medlemsstat, region eller ort där byggentreprenaden ska utföras eller tjänsterna tillhandahållas och som kommer att vara tillämpliga på byggentreprenaden på plats eller på de tjänster som tillhandahålls under kontraktets genomförande.
4. För tillämpningen av punkterna 1–3 får medlemsstaterna få utse ett eller flera organ eller administrativa strukturer. Medlemsstaterna ska se till att det sker en lämplig samordning mellan dessa organ och strukturer.	4. För tillämpningen av punkterna 1–3 får medlemsstaterna få utse ett eller flera organ eller administrativa strukturer. Medlemsstaterna ska se till att det sker en lämplig samordning mellan dessa organ och strukturer.

Motivering

Organisering av upphandlingsstödande verksamheter på nationell nivå är en fråga för medlemsstaterna och artikeln bör strykas. Behovet av hjälp med att förstå upphandlingsreglerna skulle sannolikt minska om regelverket var enklare.

Ändringsrekommendation 34

COM(2011) 896 final

Artikel 88.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna utse en eller flera kontaktpunkter, vilkas kontaktuppgifter ska meddelas till de andra medlemsstaterna, tillsynsorganen och kommissionen. Medlemsstaterna ska offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över kontaktpunkter. Tillsynsorganet ska ansvara för samordningen av dessa kontaktpunkter.	Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna utse en eller flera kontaktpunkter, vilkas kontaktuppgifter ska meddelas till de andra medlemsstaterna, tillsynsorganen och kommissionen. Medlemsstaterna ska offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över kontaktpunkter. Tillsynsorganet ska ansvara för samordningen av dessa kontaktpunkter.

Motivering

Artikel 88 borde bibehållas men utan hänvisning till de nya tillsynsorganen. Målet med denna reform är just att avveckla onödiga krav på dokumentation och inte att skapa ökad byråkrati.

Bryssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISÓ

Yttrande från Regionkommittén "Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)"

(2012/C 391/10)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén välkomnar inrättandet av den nya Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) i syfte att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken, och anser att det är viktigt att man bibehåller de budgetanslag som krävs för att man ska kunna genomföra de ändringar som förutsätts av den gemensamma fiskeripolitiken.
- ReK välkomnar den förenkling som det innebär att merparten av den gemensamma fiskeripolitikens och den integrerade havspolitikens finansieringsinstrument, som tidigare var fördelade på flera olika fonder, nu samlas inom den nya fonden EHFF.
- Kommittén anser att EHFF-målen bör inriktas på fisket och inte, såsom det flera gånger framhålls, i första hand syfta till att ersätta fisket med andra aktiviteter. Det är också viktigt att fiskaryrket görs mer attraktivt.
- Kommittén oroar sig över att budgeten för insamling av uppgifter har minskats då det i stället skulle behövas ytterligare anslag. Tillgången till heltäckande uppgifter som bearbetats med tanke på förvaltningens behov bör utgöra såväl en förutsättning för den gemensamma fiskeripolitiken som en prioritering i budgeten för Europeiska havs- och fiskerifonden.
- Kommittén ställer sig negativ till att alla åtgärder som syftar till att anpassa flottan slopas, eftersom det krävs utträden ur flottan eller finansiering vid tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet för att man ska kunna uppfylla de nya målen för den gemensamma fiskeripolitiken, framför allt det gradvisa uppnåendet av maximalt hållbart uttag.
- Tillämpningen av en successiv minskning av utkasten kräver att man anpassar och moderniserar fartygen och gör adekvata investeringar i hamnarna.
- Regionkommittén är förvånad över att det saknas finansiering för att utarbeta de planerade fleråriga planerna.
- ReK anser att man starkt bör stödja tekniska innovationer och investeringar som förstärker fiskeriedskapens selektivitet.
- ReK anser att det inte är ändamålsenligt att minska stödet till lagring.

Föredragande

Pierre MAILLE (FR–PSE), ordförande för departementsfullmäktige i Finistère

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden [och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1198/2006, rådets förordning (EG) nr 861/2006 och rådets förordning (EG) nr XXX/2011 om en integrerad havspolitik]

COM(2011) 804 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT**

1. Eftersom fisket spelar en viktig roll för många regioner inom Europeiska unionen gläder sig Regionkommittén över kommissionens önskan att bevara den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Kommittén välkomnar inrättandet av den nya Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) i syfte att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken, och anser att det är viktigt att man bibehåller de budgetanslag som krävs för att man ska kunna genomföra de ändringar som förutsatts av den gemensamma fiskeripolitiken.

3. Kommittén anser att en central prioritering inom den gemensamma fiskeripolitiken bör vara att, inom ramen för en ekosystemansats, på nytt skapa hållbara ekonomiska förutsättningar för fisket genom att uppnå maximalt hållbart uttag och även att säkerställa försörjningen till de europeiska konsumenterna och eftersträva livsmedelsberoende.

4. ReK välkomnar den förenkling som det innebär att merparten av den gemensamma fiskeripolitikens och den integrerade havspolitikens finansieringsinstrument, som tidigare var fördelade på flera olika fonder, nu samlas inom den nya fonden EHFF.

5. ReK är positiv till att den integrerade havspolitikens införlivas i EHFF, eftersom de ekonomiska aktiviteterna, respekten för miljön, förvärvandet av kunskaper och datainsamlingen samt övervakningen och kontrollen är ömsesidigt beroende av varandra.

6. Kommittén skulle emellertid gärna se att villkoren för den direkta förvaltningen av den integrerade havspolitikens definieras bättre, så att anslagens ändamål och de stödmottagande organisationerna preciseras.

7. Kommittén håller med om att den gemensamma strategiska ram som föreslås för sammanhållningsfonderna (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU, EHFF) kan vara av intresse, eftersom den skulle innebära en förenkling, samordning och harmonisering av förvaltningen av dessa fonder.

8. ReK anser att EU bör förfoga över en budget som är tillräckligt stor för att garantera att sammanhållningspolitiken är effektiv och att målen i Europa 2020-strategin kan uppfyllas.

9. ReK välkomnar medlemsstaternas och regionernas möjligheter att utnyttja Eruf, Sammanhållningsfonden, ESF eller EHFF för att vidta åtgärder på fiskeriområdet och utveckla de fiskeberoende områdena.

10. Kommittén begär att de lokala och regionala myndigheterna i varje medlemsstat, i enlighet med principerna om flernivåstyre och med beaktande av den nationella fördelningen av befogenheterna, fullt ut ska involveras i utarbetandet, förhandlingarna, genomförandet och översynen beträffande de olika strategiska dokumenten, även dem som avser den integrerade havspolitikens.

11. ReK förkastar de förslag som syftar till att knyta sammanhållningspolitiken till respekten för stabilitets- och tillväxtpakten, eftersom den makroekonomiska villkorligheten har andra mål än de som ställts upp inom ramen för sammanhållningspolitiken.

12. Regionkommittén stöder principen om ex-ante-villkor eftersom den gör det möjligt att säkerställa att förhandsvillkoren för att beakta målen för den gemensamma fiskeripolitiken byggs på tidigare erfarenheter.

13. Kommittén anser att man bör bedöma vilka konsekvenser en förändring av kriterierna för fördelningen av resurserna mellan medlemsstaterna får, eftersom dessa kriterier inte är desamma som de som tidigare använts för Europeiska fiskerifonden.

14. Kommittén påminner om att den i sitt yttrande om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken avvisade förslaget om att varje medlemsstat ska vara skyldig att införa överlåtbara fiskenyttjanderätter och att man ansåg att minskningen av utkast bör ske gradvis.

15. ReK gläder sig över att man i förslaget fäster stor vikt vid förbättrade kunskaper och datainsamling, och betonar vikten av partnerskap mellan fiskare och forskare. Tillgången till heltäckande uppgifter som bearbetats med tanke på förvaltningens behov bör utgöra såväl en förutsättning för den gemensamma fiskeripolitiken som en prioritering i budgeten för Europeiska havs- och fiskerifonden.

16. Kommittén ställer sig negativ till att alla åtgärder som syftar till att anpassa flottan slopas, eftersom det krävs utträden ur flottan eller finansiering vid tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet för att man ska kunna uppfylla de nya målen för den gemensamma fiskeripolitiken, framför allt det gradvisa uppnåendet av maximalt hållbart uttag. Kommittén hoppas att detta ska bli möjligt, åtminstone i fråga om viss fiskeverksamhet, genom att man planerar strikta begränsande åtgärder, bland annat fiskerättigheter, och eventuellt successivt minskar stöden på basis av fiskbeståndens utveckling.

17. ReK anser att det är viktigt att fiskaryrket görs mer attraktivt genom att man förbättrar arbetsvillkoren samt hygien och säkerheten ombord samt finansierar nödvändiga investeringar, utan att begränsa sig till en åtgärd per båt.

18. Kommittén noterar att de överlåtbara fiskenyttjanderätterna är frivilliga och anser att EHFF bör stödja införandet av dessa genom att finansiera rådgivning, utbyte av erfarenheter och övergångsåtgärder.

19. Regionkommittén är förvånad över att det saknas finansiering för att utarbeta de planerade fleråriga planerna, trots att dessa utgör ett viktigt redskap som införts genom grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken och som ska underlätta en god förvaltning av resurserna och havsmiljön.

20. ReK välkomnar en minskning av utkast och oönskade fångster och anser att man starkt bör stödja tekniska innovationer och investeringar som förstärker fiskeredskapens selektivitet.

21. Kommittén anser att den tekniska utvecklingen kan medföra att ett och samma fartyg kan behöva få hjälp flera gånger för att förbättra selektiviteten, minska inverkan på havsmiljön och förbättra säkerheten för sjömännen, under förutsättning att utrustningen inte är överflödig och att den medför ett mervärde utan att fiskeinsatsen behöver stärkas.

22. Kommittén välkomnar det stöd som ges fiskare som bidrar till att skydda och återställa den biologiska mångfalden och de marina ekosystemen. Detta stöd bör göra det möjligt för dem att komplettera åtgärder för fiskeriförvaltning framför allt i Natura 2000-områden och skyddade havsområden, såsom tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet, införande av licenser osv. Eftersom yrkesfiskarna inte ensamma bär ansvaret för skyddet av den marina miljön bör EHFF inte användas för att direktfinansiera förvaltningen av dessa områden eller miljöövervakningen i dem.

23. Kommittén anser att även fiskesektorn bör bidra till kampen mot klimatförändringarna och nedsmutsningen. Via EHFF bör man kunna stödja forskning och innovation som syftar till ökad energieffektivitet och mindre koldioxidutsläpp, framför allt eftersom bränslepriset minskar verksamhetens konkurrenskraft. Man måste följaktligen kunna stödja byte av motorer i fartygen, och fiskesektorn måste kunna dra nytta av de tekniska framstegen på detta område.

24. Tillämpningen av en successiv minskning av utkastet kräver att man anpassar och moderniserar fartygen och gör adekvata investeringar i hamnarna.

25. Kommittén anser att man bör vidta innovativa åtgärder för att specificera de olika typer av fångst som kasseras så att man kan minska utkastet och hushålla med det på lämpligt sätt.

26. ReK välkomnar kommissionens åtagande att främja den lokala utvecklingen av fiskeberoende områden. Kommittén anser att EHFF-målen bör inriktas på fisket och inte, såsom det flera gånger framhålls, i första hand syfta till att ersätta fisket med andra aktiviteter. EHFF bör stödja en mer balanserad strategi där man inte gör någon åtskillnad mellan diversifiering och bevarande av direkta och indirekta arbetstillfällen, samtidigt som

man inte får glömma nödvändiga generationsskiften. Förordningen bör framför allt tillåta stöd till unga fiskares etablering, såsom avsikten är i fråga om vattenbruk, eftersom önskan att införa överlåtbara fiskenyttjanderätter riskerar att göra det ännu svårare att få tillträde till detta yrke.

27. Kommittén anser att den lokala utvecklingen endast kan bli framgångsrik om lokala aktörer, folkvalda, lokala myndigheter, yrkesorganisationer, fiskarorganisationer m.m. engagerar sig och etablerar ett starkt partnerskap. Detta nödvändiga partnerskap kan åstadkommas genom att lokala aktionsgrupper inom fisket får en mer allmän spridning eller genom att de lokala aktionsgrupper som inrättats i samband med EJFLU utvidgas till att även omfatta fiskefrågor. Förvaltningen av de lokala aktionsgrupperna inom fisket bör stödjas av de lokala och regionala myndigheterna som, tillsammans med regionerna, bör ha en viktig roll i fastställandet och genomförandet av målen för den lokala utvecklingsstrategin samt i förvaltningen av fonderna.

28. ReK efterlyser ett starkare stöd till fiskgrossister och beredningsföretag för att främja utnyttjandet av produkterna och förbättra struktureringen av senare led i produktionen. Tekniska innovationer och produktivitetsvinster kan uppmuntras och stödjas utan en begränsning till en åtgärd per fartyg.

29. Kommittén anser att man aktivare bör sträva efter att utveckla en europeisk certifiering av fiskeriprodukter. Konsumenterna bör få möjlighet att identifiera europeiska fiskeriprodukter och få information om vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla de krav på respekt för den biologiska mångfalden och den hygieniska kvaliteten som ingår i den gemensamma fiskeripolitiken.

30. Regionkommittén anser att marknadsåtgärder inom ramen för den gemensamma marknadsorganisationen bör bidra till genomförandet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Kommittén anser därför att man bör införa marknadsinstrument som gör det möjligt att begränsa konsekvenserna av övergången till maximal hållbar avkastning och bevara möjligheterna till lokal avsättning av europeiska fiskeriprodukter.

31. ReK anser att det inte är ändamålsenligt att minska stödet till lagring, eftersom variationerna i produktionen och saluföringen är stora inom yrkesfisket.

32. Kommittén välkomnar det starka stödet till vattenbruket och de talrika åtgärder som ska främja detta, bland annat vad gäller unga fiskares etablering, innovation, investeringar, förvaltnings-, ersättnings- och rådgivningstjänster samt försäkringar.

33. ReK anser att man bör ställa stora krav på miljöförhållandena, kännedomen om de insatsvaror som används vid fiskodling och mätningen av miljöpåverkan.

34. ReK anser vidare att vattenbruket bör förbli en nettoproducent av fiskprotein och att det inte får leda till överfiske av arter som används till foder för odlad fisk, vilket skadar balansen i livsmedelskedjan och äventyrar den biologiska mångfalden.

35. Kommittén stöder möjligheten att uppmuntra algodling, för både livsmedelsändamål och andra ändamål.

36. Kommittén anser att de yttersta randområdena befinner sig i en situation som är ännu svårare än situationen i övriga Europa. Detta innebär att det inte räcker med stöd till avyttrandet av produkter för att täcka de extra kostnader som fiskesektorn och vattenbruket i dessa områden drabbas av.

37. Regionkommittén begär också att EHFF verkligen beaktar behovet av att utveckla fisket i de yttersta randområdena genom att tillåta stöd till förnyelse av flottan.

38. Kommittén anser att det är viktigt att införa stödåtgärder för installation av anordningar som samlar in fisk för att man ska kunna utveckla ett hållbart kustfiske i de yttersta randområdena.

39. Kommittén föreslår att man inrättar en särskild regional rådgivande nämnd för de yttersta randområdena av samma slag som de som redan inrättats på det europeiska fastlandet.

40. ReK vill framhålla att det krävs en mer effektiv kontroll för att se till att alla respekterar bestämmelserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. För att kontrollerna ska vara trovärdiga måste deras budget anpassas efter behoven och man måste också försöka finna nya och mer effektiva kontrollmetoder.

41. Kommittén oroar sig över att budgeten för insamling av uppgifter har minskats då det i stället skulle behövas ytterligare anslag, eftersom uppnåendet av maximalt hållbart uttag i fråga om alla bestånd kräver att ytterligare uppgifter samlas in då det fortfarande finns många bestånd som vi har dålig kännedom om. Kommittén föreslår att EHFF:s bidrag på detta område ska höjas till 80 % av de stödberättigande utgifterna.

42. Kommittén anser att det krävs ett tydligt och kontinuerligt stöd för de regionala rådgivande nämnderna, framför allt när det gäller deras uppgift att föreslå vetenskapliga

undersökningar eller förvaltningsåtgärder som anpassas efter de utmaningar som fiskesektorn står inför, så att regionaliseringsmålen kan genomföras fullt ut.

43. Enligt kommittén är det mycket viktigt att medborgarna och de europeiska konsumenterna får information om EU:s politik och om hur unionens medel används. EESK välkomnar den öppenhet som man eftersträvar genom att på en webbplats tillhandahålla information om resultat, åtgärder och stödmottagare inom ramen för EHFF.

44. EESK anser att potentiella stödmottagare bör få omfattande information om de nya mekanismerna inom ramen för EHFF, för att på så sätt försäkra sig om att fonden används på rätt sätt.

45. EESK menar att det är överdrivet att kommissionen vill tillämpa delegerade akter, och rekommenderar att man tillämpar en genomförandeförordning som från början fastställer merparten, om inte alla, genomförandebestämmelser.

46. Kommittén vill framhålla att tidsplanen för antagandet av olika bestämmelser som påverkar EHFF medför problem:

- a) Diskussionerna om kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen 2014–2020 har ännu inte avslutats. Det är viktigt att man bibehåller nivån på den budget som anslås för EHFF.
- b) Riktlinjerna för den gemensamma fiskeripolitiken har ännu inte fastställts slutgiltigt och flera frågor diskuteras fortfarande (uppnåendet av maximal hållbar avkastning, förbudet mot utkast, skyldigheten att införa överlåtbara fiskenyttjanderätter, förbudet mot stöd till nedskärningsplaner för fiskeflottan och till tillfällig uppläggning osv.).

47. Kommittén anser därför att det krävs omfattande ändringar i det nuvarande förslaget till EHFF-förordning innan det kan antas.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(9) Det är ytterst viktigt att bättre integrera miljöfrågorna i den gemensamma fiskeripolitiken som bör uppfylla målsättningarna och målen för unionens miljöpolitik och Europa 2020-strategin. Den gemensamma fiskeripolitiken är inriktad på att uppnå att de levande marina biologiska resurserna utnyttjas på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och hålla fiskbestånden vid nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag senast 2015. Genom den gemensamma fiskeripolitiken bör det införas försiktighets- och ekosystemsstrategier i fiskeriförvaltningen. Därför bör EHFF bidra till skyddet av havsmiljön i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektivet om en marin strategi).	(9) Det är ytterst viktigt att bättre integrera miljöfrågorna i den gemensamma fiskeripolitiken som bör uppfylla målsättningarna och målen för unionens miljöpolitik och Europa 2020-strategin. Den gemensamma fiskeripolitiken är inriktad på att uppnå att de levande marina biologiska resurserna utnyttjas på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och hålla fiskbestånden vid nivåer som kan ge maximalt hållbart uttag senast 2015, <u>där så är möjligt</u> . Genom den gemensamma fiskeripolitiken bör det införas försiktighets- och ekosystemsstrategier i fiskeriförvaltningen. Därför bör EHFF bidra till skyddet av havsmiljön i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektivet om en marin strategi).

Motivering

I grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs att maximal hållbar avkastning ska uppnås senast 2015, där så är möjligt. Denna nyans bör framgå av stycket.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 37

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(37) Till följd av införandet av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 27 i [GJP-förordningen] och för att stödja medlemsstaternas genomförande av dessa nya system, bör EHFF bevilja stöd för kapacitetsuppbyggnad och utbyte av goda metoder.	(37) Till följd av <u>det frivilliga</u> införandet av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 27 i [GJP-förordningen] och för att stödja medlemsstaternas genomförande av dessa nya system, bör EHFF bevilja stöd för kapacitets uppbyggnad <u>anpassning</u> och utbyte av goda metoder.

Motivering

Överlåtbara fiskenyttjanderätter bör vara frivilliga och medlemsstaterna bör själva kunna besluta om dem.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(38) Införandet av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör göra sektorn mer konkurrenskraftig. Det kan därför uppstå behov av nya karriärmöjligheter utanför fiskeverksamheten. EHFF bör därför främja diversifiering och jobbskapande i fiskesamhällen särskilt genom att stödja företagsetableringar och omställning av fartyg för småskaligt kustfiske till andra verksamheter inom havsnäringarna än fiskeverksamhet. Detta verkar vara lämpligt eftersom fartygen inom det småskaliga kustfisket inte omfattas av system för överlåtelsebara fiskenyttjanderätter.	(38) <u>Det frivilliga</u> införandet av system med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör göra sektorn mer konkurrenskraftig. Det kan därför uppstå behov av nya karriärmöjligheter utanför fiskeverksamheten. EHFF bör därför främja diversifiering och jobbskapande i fiskesamhällen särskilt genom att stödja <u>etableringar av fiskeföretagsetableringar, unga fiskares etablering</u> och omställning av fartyg för småskaligt kustfiske till andra verksamheter inom havsnäringarna än fiskeverksamhet. Detta verkar vara lämpligt eftersom fartygen inom det småskaliga kustfisket inte omfattas av system för överlåtelsebara fiskenyttjanderätter.

Motivering

Överlåtbara fiskenyttjanderätter bör vara frivilliga och medlemsstaterna bör själva kunna besluta om dem.

Stöden till unga fiskares etablering är nödvändiga för att man ska kunna säkerställa generationsskiften och locka till sig sjömän med bättre utbildning och större kännedom om de utmaningar som en aktivare resursförvaltning medför.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 39

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(39) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att säkerställa ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden. Överkapacitet har konstaterats vara en huvudorsak till överfiske. Det är därför av yttersta vikt att unionens fiskeflotta anpassas till mängden tillgängliga resurser. Åtgärderna för att få bort överkapaciteten med hjälp av offentligt stöd till tillfällig eller permanent uppläggning eller skrotning har visat sig vara föga effektiva. EHFF kommer därför att stödja inrättande och förvaltning av system för överlåtelsebara fiskenyttjanderätter som syftar till att minska överkapaciteten och förbättra de berörda aktörernas ekonomiska resultat och lönsamhet.	(39) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att säkerställa ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden. Överkapacitet har konstaterats vara en huvudorsak till överfiske. Det är därför av yttersta vikt att unionens fiskeflotta anpassas till mängden tillgängliga resurser. Åtgärderna för att få bort överkapaciteten med hjälp av offentligt stöd till tillfällig eller permanent uppläggning eller skrotning <u>bör fortsätta att vidtas men inom stränga ramar har visat sig vara föga effektiva</u> . EHFF kommer därför <u>att, vid behov,</u> stödja inrättande och förvaltning av system för överlåtelsebara fiskenyttjanderätter som syftar till att minska överkapaciteten och förbättra de berörda aktörernas ekonomiska resultat och lönsamhet.

Motivering

Man bör inte stryka de planer för anpassning av fiskeansträngningen som innebär stöd för urbruktagnig av fiskefartyg. Genom att stödja urbruktagnig av fiskefartyg kan man minska fiskekapaciteten under svåra perioder (t.ex. när fiskbestånden minskar) och på så sätt undvika att verksamheten omrikta mot friska fiskeområden. Dessa stöd bör bibehållas och man bör fästa uppmärksamhet vid de konkreta kraven på att minska fiskeansträngningen genom att som villkor för stödet ha återkallelse av fiskerättigheter.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 41

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(41) Det är av yttersta vikt att integrera miljöhänsyn i EHFF och stödja genomförandet av bevarandeåtgärder inom GFP, men dock med beaktande av de skilda villkor som råder i unionens olika vatten. Av detta skäl är det nödvändigt att utveckla en regionaliserad strategi för bevarandeåtgärder.	(41) Det är av yttersta vikt att integrera miljöhänsyn i EHFF och stödja genomförandet av bevarandeåtgärder inom GFP, men dock med beaktande av de skilda villkor som råder i unionens olika vatten. Av detta skäl är det nödvändigt att utveckla en regionaliserad strategi för bevarandeåtgärder. (42) <u>Vid genomförandet av GFP är det nödvändigt att beakta skyddet av vattenekosystemen i hela deras komplexitet och interaktion på grund av sårbarheten hos vatten i övergångszoner och de ekologiska flod- och sjökorridorerna, och man bör ta särskild hänsyn till att bevara och öka bestånden av värdefulla utrotningshotade arter med särskild betoning på anadroma och katadroma arter.</u>

Motivering

Det är viktigt att stärka de ekologiska flod- och sjökorridorernas roll bl.a. genom att avlägsna eventuella hinder i floderna och därmed se till att vandrande fiskarter kan genomföra hela sin livscykel.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 62

Kommissionens textförslag	ReKs ändringsrekommendation
(62) Producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer bör prioriteras genom att de beviljas stöd. Lagringsstödet och stödet för produktions- och saluföringsplaner bör gradvis fasas ut eftersom dessa särskilda stödtyper har förlorat sitt intresse mot bakgrund av att unionens marknad för dessa produkter har fått en annan struktur och att starka producentorganisationer blir allt viktigare.	(62) Producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer bör prioriteras genom att de beviljas stöd. Lagringsstödet och stödet för produktions- och saluföringsplaner bör gradvis fasas ut eftersom dessa särskilda stödtyper har förlorat sitt intresse mot bakgrund av att unionens marknad för dessa produkter har fått en annan struktur och att starka producentorganisationer blir allt viktigare.

Motivering

Det förefaller inte ändamålsenligt att minska stödet till lagring, eftersom fartygen, i enlighet med kraven i artikel 15 i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken, gradvis blir tvungna att landa hela sin fångst, inklusive kasserad fångst. Lagringsstöd kan behövas för att organisationerna ska kunna hantera sina landningsvolymen innan de utnyttjas.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReKs ändringsrekommendation
Artikel 3 Definitioner	Artikel 3 Definitioner
1. Vid tillämpningen av denna förordning, och utan att tillämpningen av punkt 2 påverkas, ska de definitioner gälla som avses i artikel 5 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] ⁽¹⁾ , artikel 5 [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter], artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] ⁽²⁾ .	1. Vid tillämpningen av denna förordning, och utan att tillämpningen av punkt 2 påverkas, ska de definitioner gälla som avses i artikel 5 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] ⁽¹⁾ , artikel 5 [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter], artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] ⁽²⁾ .
2. I denna förordning gäller följande definitioner:	2. I denna förordning gäller följande definitioner:
(1) en gemensam miljö för informationsutbyte (nedan kallad CISE): ett nätverk av decentraliserade system för utbyte av information mellan användare i olika sektorer i syfte att förbättra realtidskunskapen om händelser till havs.	(1) en gemensam miljö för informationsutbyte (nedan kallad CISE): ett nätverk av decentraliserade system för utbyte av information mellan användare i olika sektorer i syfte att förbättra realtidskunskapen om händelser till havs.
(2) sektorsövergripande insatser: insatser som samtidigt gynnar flera olika sektorer och/eller sektorspolitiska mål i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som inte helt kan uppnås genom åtgärder inom de enskilda politikområdena.	(2) sektorsövergripande insatser: insatser som samtidigt gynnar flera olika sektorer och/eller sektorspolitiska mål i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som inte helt kan uppnås genom åtgärder inom de enskilda politikområdena.
(3) elektroniskt registrerings- och rapporteringssystem (nedan kallat ERS): ett system för elektronisk registrering och rapportering av uppgifter i enlighet med artiklarna 15, 24 och 63 i förordning (EG) nr 1224/2009.	(3) elektroniskt registrerings- och rapporteringssystem (nedan kallat ERS): ett system för elektronisk registrering och rapportering av uppgifter i enlighet med artiklarna 15, 24 och 63 i förordning (EG) nr 1224/2009.
(4) europeiska nätet för marin observation och datainsamling: ett nät som sammanför nationella program för havsobservation och datainsamling till en gemensam och tillgänglig EU-resurs.	(4) europeiska nätet för marin observation och datainsamling: ett nät som sammanför nationella program för havsobservation och datainsamling till en gemensam och tillgänglig EU-resurs.
(5) fiskeberoendeområde: ett område med havs- eller sjöstrand, med dammar eller med en flodmynning och som har en betydande sysselsättningsnivå inom fiske eller vattenbruk och som utpekats som ett sådant av medlemsstaten.	(5) fiskeberoendeområde: ett område med havs- eller sjöstrand, med dammar eller med en flodmynning och som har en betydande sysselsättningsnivå inom fiske eller vattenbruk och som utpekats som ett sådant av medlemsstaten.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(6) fiskare: varje person som bedriver yrkesmässigt fiske, av det slag som erkänns av medlemsstaten, ombord på ett fartyg för yrkesmässigt fiske, eller som yrkesmässigt men utan fartyg skördar marina organismer, på ett sätt som erkänns av medlemsstaten.	(6) fiskare: varje person som bedriver yrkesmässigt fiske, av det slag som erkänns av medlemsstaten, ombord på ett fartyg för yrkesmässigt fiske, eller som yrkesmässigt men utan fartyg skördar marina organismer, på ett sätt som erkänns av medlemsstaten.
(7) den integrerade havspolitik: en unionspolitik med vilken syftet är att främja ett samordnat och koherent beslutsfattande i syfte att så mycket som möjligt främja hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och social sammanhållning för medlemsstaterna, i synnerhet när det gäller kustområdena, öarna och de yttersta randområdena i unionen, samt när det gäller havsnäringarna, genom konsekvent havspolitik och relevant internationellt samarbete.	(7) den integrerade havspolitik: en unionspolitik med vilken syftet är att främja ett samordnat och koherent beslutsfattande i syfte att så mycket som möjligt främja hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och social sammanhållning för medlemsstaterna, i synnerhet när det gäller kustområdena, öarna och de yttersta randområdena i unionen, samt när det gäller havsnäringarna, genom konsekvent havspolitik och relevant internationellt samarbete.
(8) integrerad havsövervakning: ett EU-initiativ vars syfte är att göra den övervakningsverksamhet som bedrivs i EU:s vatten mer effektiv och ändamålsenlig genom informationsutbyte och samarbete över sektors- och statsgränserna.	(8) integrerad havsövervakning: ett EU-initiativ vars syfte är att göra den övervakningsverksamhet som bedrivs i EU:s vatten mer effektiv och ändamålsenlig genom informationsutbyte och samarbete över sektors- och statsgränserna.
(9) oriktighet: en oegentlighet enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets förordning 2988/95.	(9) oriktighet: en oegentlighet enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets förordning 2988/95.
(10) inlandsfiske: fiske som bedrivs i kommersiellt syfte av fartyg som uteslutande fiskar i inlandsvattnen eller fiske som bedrivs med hjälp av andra anordningar som används vid isfiske.	(10) inlandsfiske: fiske som bedrivs i kommersiellt syfte av fartyg som uteslutande fiskar i inlandsvattnen eller fiske som bedrivs med hjälp av andra anordningar som används vid isfiske.
(11) integrerad förvaltning av kustområden: de strategier och åtgärder som definieras i Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 30 maj 2002 om genomförandet av en integrerad förvaltning av kustområden i Europa ⁽³⁾ .	(11) integrerad förvaltning av kustområden: de strategier och åtgärder som definieras i Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 30 maj 2002 om genomförandet av en integrerad förvaltning av kustområden i Europa ⁽³⁾ .
(12) integrerad havsstyrning: samordnad förvaltning av EU:s samtliga sektorspolitiker för oceanerna, haven och kustområdena.	(12) integrerad havsstyrning: samordnad förvaltning av EU:s samtliga sektorspolitiker för oceanerna, haven och kustområdena.
(13) marina regioner: de geografiska områden som fastställs i bilaga I till rådets beslut 2004/585/EG och de områden som fastställts av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.	(13) marina regioner: de geografiska områden som fastställs i bilaga I till rådets beslut 2004/585/EG och de områden som fastställts av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.
(14) fysisk planering i kust- och havsområden: en process där offentliga myndigheter analyserar och fördelar den rumsliga och tidsmässiga utbredningen av mänsklig verksamhet i havsområden för att uppnå ekologiska, ekonomiska och sociala mål.	(14) fysisk planering i kust- och havsområden: en process där offentliga myndigheter analyserar och fördelar den rumsliga och tidsmässiga utbredningen av mänsklig verksamhet i havsområden för att uppnå ekologiska, ekonomiska och sociala mål.
(15) åtgärd: ett antal insatser.	(15) åtgärd: ett antal insatser.
(16) offentliga utgifter: alla offentliga bidrag till finansiering av insatser, oavsett om pengarna kommer från medlemsstatens, regionala eller lokala myndigheters eller Europeiska unionens budget samt andra liknande utgifter. Alla bidrag till finansiering av insatser från ett offentligtorganiskt organs budget eller från budgeten för en sammanslutning av en eller flera regionala eller lokala myndigheter eller ett eller flera offentligtorganiska organ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ⁽⁴⁾ ska betraktas som offentliga bidrag.	(16) offentliga utgifter: alla offentliga bidrag till finansiering av insatser, oavsett om pengarna kommer från medlemsstatens, regionala eller lokala myndigheters eller Europeiska unionens budget samt andra liknande utgifter. Alla bidrag till finansiering av insatser från ett offentligtorganiskt organs budget eller från budgeten för en sammanslutning av en eller flera regionala eller lokala myndigheter eller ett eller flera offentligtorganiska organ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster ⁽⁴⁾ ska betraktas som offentliga bidrag.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(17) havsområdesstrategi: en strukturerad ram för samarbete avseende ett visst geografiskt område, vilken utarbetas av EU-institutionerna, medlemsstaterna, regionerna eller eventuella tredje länder som delar ett havsområde. I strategin tas hänsyn till havsområdets geografiska, klimatmässiga, ekonomiska och politiska särdrag.	(17) havsområdesstrategi: en strukturerad ram för samarbete avseende ett visst geografiskt område, vilken utarbetas av EU-institutionerna, medlemsstaterna, regionerna eller eventuella tredje länder som delar ett havsområde. I strategin tas hänsyn till havsområdets geografiska, klimatmässiga, ekonomiska och politiska särdrag.
(18) småskaligt kustfiske: fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter och som inte använder släpredskap enligt förteckningen i tabell 3 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över unionens fiskeflotta ⁽⁵⁾ .	(18) småskaligt kustfiske: fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter och som inte använder släpredskap enligt förteckningen i tabell 3 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över unionens fiskeflotta ⁽⁵⁾ , <u>med undantag för regionala eller lokala särdrag som gör det nödvändigt att utarbeta särskilda definitioner.</u>
(19) fartyg som uteslutande fiskar i inlandsvatten: fartyg som bedriver kommersiellt fiske men enbart i inlandsvatten och som inte finns upptagna i registret över unionens fiskeflotta.	(19) fartyg som uteslutande fiskar i inlandsvatten: fartyg som bedriver kommersiellt fiske men enbart i inlandsvatten och som inte finns upptagna i registret över unionens fiskeflotta.
	(20) <u>vattenbrukare: person som bedriver yrkesmässig vattenbruksverksamhet som erkänts av medlemsstaten, ombord på ett vattenbruksfartyg, eller som ägnar sig åt yrkesmässig odlingsverksamhet utan att använda fartyg.</u>
	(20a) <u>skaldjursfiskare: person som bedriver en verksamhet som omfattar fiske, odling eller halvintensiv odling som bedrivs till fots eller från fartyg med hjälp av selektiva och specifika redskap i syfte att infånga en eller flera sorters blötdjur, kräftdjur, manteldjur, tagghudingar eller andra vattenlevande ryggradslösa djur.</u>
	(21) <u>fiskevård: verksamhet som syftar till att bevara eller öka fiskbestånden i allmänt vatten, inbegripet produktion av fisk för utplantering under vilket som helst skede av livscykeln.</u>
⁽¹⁾ COM(2011) 425 final.	⁽¹⁾ COM(2011) 425 final.
⁽²⁾ COM(2011) 615 final.	⁽²⁾ COM(2011) 615 final.
⁽³⁾ EGT L 148, 6.6.2002.	⁽³⁾ EGT L 148, 6.6.2002.
⁽⁴⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.	⁽⁴⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.
⁽⁵⁾ EUT L 5, 9.1.2004, s. 25.	⁽⁵⁾ EUT L 5, 9.1.2004, s. 25.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 6.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(4) Främjande av ett hållbart och resurseffektivt fiske genom fokusering på följande områden:	(4) Främjande av ett hållbart och resurseffektivt fiske genom fokusering på följande områden:
a) Minskning av fiskets påverkan på havsmiljön.	a) Minskning av fiskets påverkan på havsmiljön.
b) Skydd och återställande av den marina biologiska mångfalden och de marina ekosystemen, samt av de tjänster de tillhandahåller.	b) Skydd och återställande av den marina biologiska mångfalden och de marina ekosystemen, samt av de tjänster de tillhandahåller.
	c) <u>Bevarande och stärkande av utrotningshotade och överfiskade fiskarter med bevarandevärde eller kommersiellt värde, bl.a. genom att införa eller utveckla fiskevårdsinsatser.</u>

Motivering

I vissa situationer där fiskresurserna överexploateras är det nödvändigt att tillgripa fiskevårdsinsatser.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Följande insatser får inte komma ifråga för stöd från EHFF:	Följande insatser får inte komma ifråga för stöd från EHFF:
(a) Åtgärder som ökar ett fartygs fiskekapacitet.	(a) Åtgärder som ökar ett fartygs fiskekapacitet.
(b) Byggnation av nya fiskefartyg, åtgärder för att ta fiskefartyg ur bruk och import av fiskefartyg.	(b) Byggnation av nya fiskefartyg, åtgärder för att ta fiskefartyg ur bruk och import av fiskefartyg.
(c) Tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet.	(c) Tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet.
(d) Experimentellt fiske.	(d) Experimentellt fiske.
(e) Överföring av äganderätten till ett företag.	(e) Överföring av äganderätten till ett företag.
(f) Direkt utsättning, utom om detta är uttryckligen avsett som en bevarandeåtgärd enligt en unionsrättsakt eller görs i vetenskapligt syfte.	(f) Direkt utsättning, utom om detta är uttryckligen avsett som en bevarandeåtgärd enligt en unionsrättsakt eller görs i vetenskapligt syfte.

Motivering

Man måste stödja byggnation av fiskefartyg i de yttersta randområdena eftersom fartygen behöver förnya sina arbetsredskap så att de i högre grad överensstämmer med kraven på resursförvaltning men också med kraven på produkternas hygieniska kvalitet.

Genom att stödja urbruktagnin av fiskefartyg kan man minska fiskekapaciteten under svåra perioder (t.ex. när fiskbestånden minskar) och på så sätt undvika att verksamheten omriktas mot friska fiskeområden. Dessa stöd bör bibehållas och man bör fästa uppmärksamhet vid de konkreta kraven på en minskning av fiskeansträngningen genom att förvalta fiskerättigheterna bättre.

Finansieringen av tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet gör det möjligt att kompensera påtvingat upphörande vid förorening eller under en biologisk återhämtningsperiod som man beslutat att ska gälla för vissa arter (såsom var fallet i fråga om ansjovis). Om finansiering saknas kommer de berörda fartygen sannolikt att rikta sin verksamhet mot andra fiskarter och påverka deras bestånd.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. De medel som under perioden 2014–2020 finns tillgängliga för åtaganden från EHFF för delad förvaltning ska uppgå till 5 520 000 000 euro i löpande priser i enlighet med den årliga fördelning som anges i bilaga II.	1. De medel som under perioden 2014–2020 finns tillgängliga för åtaganden från EHFF för delad förvaltning ska uppgå till 5 520 000 000 euro i löpande priser i enlighet med den årliga fördelning som anges i bilaga II.
2. Av de medel som anges i punkt 1 ska 4 535 000 000 euro avsättas för hållbar utveckling på områdena fiske, vattenbruk och fiskeberoende områden enligt kapitlen I, II och III i avdelning V.	2. Av de medel som anges i punkt 1 ska 4 535 000 000 euro avsättas för hållbar utveckling på områdena fiske, vattenbruk och fiskeberoende områden enligt kapitlen I, II, och III <u>och IV</u> i avdelning V.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Av de medel som anges i punkt 1 ska 477 000 000 euro avsättas för kontroll- och tillsynsåtgärder enligt artikel 78.	3. Av de medel som anges i punkt 1 ska 477 000 000 euro avsättas för kontroll- och tillsynsåtgärder enligt artikel 78.
4. Av de medel som anges i punkt 1 ska 358 000 000 euro avsättas för åtgärder för datainsamling enligt artikel 79.	4. Av de medel som anges i punkt 1 ska 358 000 000 euro avsättas för åtgärder för datainsamling enligt artikel 79.
5. De medel som avsätts för de yttre randområdena enligt avdelning V kapitel V får inte överskrida följande belopp per år:	5. De medel som avsätts för de yttre randområdena enligt avdelning V kapitel V får inte överskrida följande belopp per år:
— 4 300 000 euro för Azorerna och Madeira.	— 4 300 000 euro för Azorerna och Madeira.
— 5 800 000 euro för Kanarieöarna.	— 5 800 000 euro för Kanarieöarna.
— 4 900 000 för Franska Guyana och Réunion.	— 4 900 000 för Franska Guyana och Réunion.
	— <u>xxx euro för Guadeloupe, Martinique och Mayotte.</u>
6. Av de medel som anges i punkt 1 ska 45 000 000 euro avsättas för lagringsstöd enligt artikel 72 under perioden 2014–2018.	6. Av de medel som anges i punkt 1 ska 45 000 000 euro avsättas för lagringsstöd enligt artikel 72 under perioden 2014–2018.

Motivering

Sannolikt på grund av ett misstag omfattar denna artikel inte finansieringen av åtgärder som avser saluföring och beredning, som ändå tas upp i kapitel V i förordningen. I enlighet med grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken bör man beakta alla yttersta randområden i samband med kompensationsstöden. Ett specifikt belopp bör fastställas för Guadeloupe, Martinique och Mayotte.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 26

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stöd enligt detta kapitel ska bidra till att uppnå de prioriteringar för unionen som anges i artikel 6.2 och 6.4.	Stöd enligt detta kapitel ska bidra till att uppnå de prioriteringar för unionen som anges i artikel <u>6.1</u> , 6.2 och 6.4.

Motivering

Artikel 6.1 i förordningen handlar om fler arbetstillfällen och territoriell sammanhållning. Det förefaller nödvändigt att inbegripa detta mål i det avsnitt som handlar om en hållbar utveckling av fiskeområdena.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 31

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att främja humankapital och social dialog får EHFF bevilja stöd för	1. För att främja humankapital och social dialog får EHFF bevilja stöd för
(a) livslångt lärande, spridning av vetenskapligt vetande och innovativa förfaranden och förvärv av nya yrkeskunskaper, särskilt med koppling till hållbar förvaltning av de marina ekosystemen, verksamhet inom havsnäringen, innovation och entreprenörskap.	(a) livslångt lärande, spridning av vetenskapligt vetande och innovativa förfaranden och förvärv av nya yrkeskunskaper, särskilt med koppling till hållbar förvaltning av de marina ekosystemen, verksamhet inom havsnäringen, innovation och entreprenörskap.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) nätverksbyggande och utbyte av erfarenheter och bra metoder mellan olika aktörer, inbegripet mellan organisationer som främjar jämställdhet mellan män och kvinnor,	(b) nätverksbyggande och utbyte av erfarenheter och bra metoder mellan olika aktörer, inbegripet mellan organisationer som främjar jämställdhet mellan män och kvinnor,
(c) främjande av en social dialog på nationell, regional och lokal nivå, i vilken yrkesfiskarna och andra berörda aktörer ingår.	(c) främjande av en social dialog på nationell, regional och lokal nivå, i vilken yrkesfiskarna och andra berörda aktörer ingår.
2. Det stöd som avses i punkt får också beviljas egenföretagande yrkesfiskares make/maka eller livspartner som erkänns i nationell lagstiftning, som inte är anställda eller delägare och som i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning regelmässigt deltar i den egenföretagande yrkesfiskarens verksamhet eller är medhjälpare.	2. Det stöd som avses i punkt får också beviljas egenföretagande yrkesfiskares make/maka eller livspartner som erkänns i nationell lagstiftning, som inte är anställda eller delägare, <u>eller andra personer som har ett intyg om yrkesmässig kompetens</u> och som i enlighet med villkoren i nationell lagstiftning regelmässigt deltar i den egenföretagande yrkesfiskarens verksamhet eller är medhjälpare.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 32

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att främja diversifiering och nya arbetstillfällen utanför fiskets ram får EHFF bevilja stöd för	1. För att främja diversifiering och nya arbetstillfällen utanför fiskets ram får EHFF bevilja stöd för
(a) nyetablering av företag utanför fiskets ram,	(a) <u>unga fiskares tillträde till yrket genom beviljande av individuella bidrag.</u>
(b) anpassning i efterhand av fiskefartyg för småskaligt kustfiske så att de kan användas för verksamhet utanför fiskets ram.	(b) <u>utveckling av åtgärder för undersökning av havsmiljön som komplement till bevarandet av fiskeverksamhet.</u>
	(a c) nyetablering av företag utanför fiskets ram,
	(d b) anpassning i efterhand av fiskefartyg för småskaligt kustfiske så att de kan användas för verksamhet utanför fiskets ram,
	(e) <u>finansiering av definitivt upphörande av fiskeverksamhet.</u>
2. Stöd enligt punkt 1 a ska beviljas yrkesfiskare som	2. Stöd enligt punkt 1 c <u>a</u> ska beviljas yrkesfiskare som
(a) lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sin nya verksamhet,	(a) lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sin nya verksamhet,
(b) har de nödvändiga yrkeskunskaperna, vilka kan förvärvas genom de åtgärder som finansieras enligt artikel 31.1 a.	(b) har de nödvändiga yrkeskunskaperna, vilka kan förvärvas genom de åtgärder som finansieras enligt artikel 31.1 a.
3. Stöd enligt punkt 1 b ska beviljas yrkesfiskare som bedriver småskaligt kustfiske med ett unionsfiskefartyg som de äger, som är registrerat som aktivt och med vilket de bedrivit fiske till havs under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in. Fiskelicensen för fartyget ifråga ska dras in permanent.	3. Stöd enligt punkt 1 d <u>b</u> ska beviljas yrkesfiskare som bedriver småskaligt kustfiske med ett unionsfiskefartyg som de äger, som är registrerat som aktivt och med vilket de bedrivit fiske till havs under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in. Fiskelicensen för fartyget ifråga ska dras in permanent.
4. Mottagarna av det stöd som avses i punkt 1 får inte bedriva yrkesmässigt fiske under fem år från den dag då de tar emot den sista stödutbetalningen.	4. <u>Vid upphörande av fiskeverksamhet får mottagarna</u> av det stöd som avses i punkt 1 får inte bedriva yrkesmässigt fiske under fem år från den dag då de tar emot den sista stödutbetalningen.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. De stödberättigande kostnaderna enligt punkt 1 b ska begränsas till kostnader för anpassning av fartyg i omställningsavsikt.	5. De stödberättigande kostnaderna enligt punkt 1 d b ska begränsas till kostnader för anpassning av fartyg i omställningsavsikt.
6. Det ekonomiska stödet enligt punkt 1 a får inte överskrida 50 % av den budget som anges i affärsplanen för insatsen ifråga och får inte uppgå till mer än 50 000 euro per insats.	6. <u>Definitivt upphörande enligt punkt 1 e kan uppnås endast genom</u> — <u>skrotning av fiskefartyget,</u> — <u>dess omställning, under en medlemsstats flagg med registrering i unionen, till annan verksamhet än fiske.</u> 7. <u>De stödberättigande kostnaderna enligt punkt 1 e ska begränsas till</u> — <u>fiskefartygets pris på den nationella marknaden eller fartygets försäkringsvärde,</u> — <u>fiskefartygets omsättning,</u> — <u>fiskefartygets ålder och dräktighet uttryckt i GT eller maskinstyrka uttryckt i kW.</u> 8. <u>Vid definitivt upphörande enligt punkt 1 e ska fiskelicensen och andra fiskerättigheter som är knutna till fartyget dras in definitivt.</u> 96. Det ekonomiska stödet enligt punkt 1 c a får inte överskrida 50 % av den budget som anges i affärsplanen för insatsen ifråga och får inte uppgå till mer än 50 000 euro per insats.

Motivering

Finansieringen av omställningar bör kompletteras med stöd för urbruktagning av fiskefartyg genom skrotning, så som var fallet i fråga om den tidigare fonden (EFF). Om de tillhörande fiskerättigheterna verkligen stryks kan man genom denna åtgärd minska den globala fiskekapaciteten.

Det förefaller också nödvändigt att tillhandahålla särskilt stöd för unga fiskares etablering för att man ska kunna säkerställa generationsskiften och locka till sig sjömän med bättre utbildning och större kännedom om de utmaningar som en aktivare resursförvaltning medför.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 33

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att förbättra yrkesfiskarnas arbetsförhållandena ombord får EHFF bevilja stöd för investeringar ombord eller i individuell utrustning, på villkor att investeringarna går utöver standardkraven i nationell lagstiftning eller unionens lagstiftning.	1. För att förbättra yrkesfiskarnas arbetsförhållandena ombord får EHFF bevilja stöd för investeringar ombord eller i individuell utrustning, på villkor att investeringarna går utöver standardkraven i nationell lagstiftning eller unionens lagstiftning.
2. Stödet ska beviljas yrkesfiskare eller fiskefartygsägare.	2. Stödet ska beviljas yrkesfiskare eller fiskefartygsägare.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Vid investeringar ombord får stöd inte beviljas mer än en gång per fiskefartyg och programperiod. Vid investeringar i individuell utrustning får stöd inte beviljas mer än en gång per stödmottagare och programperiod.	3. Vid investeringar ombord får stöd inte beviljas mer än en gång per fiskefartyg och programperiod. Vid investeringar i individuell utrustning får stöd inte beviljas mer än en gång per stödmottagare och programperiod.
4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 150 vad gäller definitionen av stödberättigande insatser enligt punkt 1.	4. 3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 150 vad gäller definitionen av stödberättigande insatser enligt punkt 1.

Motivering

Även fiskare från länder som redan har höga hälso- och säkerhetskrav måste ha möjlighet att få stöd. För att säkerställa likabehandling av fiskarna bör det vara den europeiska standarden som utgör referens.

Om man vill att sjömannens säkerhet ska förbättras är det inte rimligt att begränsa stödmöjligheten i samband med ett sjuårigt EHFF-program till en enda gång.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 33a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Offentligt stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet</u> <u>1. EHFF får bidra till finansiering av stödåtgärder för tillfälligt upphörande av fiskares och fiskefartygsägares fiskeverksamhet under en maximiperiod (som fastställs i relation till problemens art) under perioden 2014–2020. Denna åtgärd bör riktas mot de aktörer som är mest beroende av de berörda fiskarterna och som inte har några andra fiskealternativ (andra arter).</u> <u>2. Hänsyn ska inte tas till återkommande säsongsanknutet upphörande av fiskeverksamheten vid beviljandet av ersättningar eller betalningar enligt denna förordning.</u>

Motivering

Finansieringen av tillfälligt upphörande med fiskeverksamhet gör det möjligt att finansiera påtvingat upphörande vid förorening eller under en biologisk återhämtningsperiod som man har beslutat ska gälla för vissa arter (såsom var fallet i fråga om ansjovis). Om finansiering saknas kommer de berörda fartygen sannolikt att rikta sin verksamhet mot andra fiskarter. Inom ramen för den tidigare fonden (EFF) tillämpades denna åtgärd flera gånger med effektivt resultat.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 35

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att säkra ett effektivt genomförande av de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] får EHFF bevilja stöd för följande:	1. För att säkra ett effektivt <u>utarbetande och genomförande</u> av de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] får EHFF bevilja stöd för följande:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(a) Utformning och utveckling av de tekniska och administrativa hjälpmedel som krävs för genomförandet av de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].	(a) Utformning och utveckling av de tekniska och administrativa hjälpmedel som krävs för <u>utarbetandet och</u> genomförandet av de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].
(b) Berörda aktörers deltagande i arbetet med att utforma och utveckla de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].	(b) Berörda aktörers deltagande i arbetet med att utforma och utveckla de bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].
2. Det stöd som avses i punkt 1 får endast beviljas offentliga myndigheter.	2. Det stöd som avses i punkt 1 får endast beviljas offentliga myndigheter <u>och, vid behov, rådgivande nämnder.</u>

Motivering

De fleråriga planer och andra bevarandeåtgärder som avses i artiklarna 17 och 21 i grundförordningen bör få stöd även i utarbetandefasen, och de bör stödjas aktivt av rådgivande nämnder som ett viktigt inslag i regionaliseringen.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 36

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att minska fiskets inverkan på havsmiljön, minska utkastet och förenkla övergången till ett hållbart utnyttjande av levande marina biologiska resurser som kan återställa och bevara populationer av skördade arter över de nivåer som ger ett maximalt hållbart uttag får EHFF bevilja stöd för investeringar i utrustning som	1. För att minska fiskets inverkan på havsmiljön, minska utkastet och förenkla övergången till ett hållbart utnyttjande av levande marina biologiska resurser som kan återställa och bevara populationer av skördade arter över de nivåer som ger ett maximalt hållbart uttag får EHFF bevilja stöd för investeringar i utrustning som
(a) förbättrar fiskeredskapens storleks- eller artselektivitet,	(a) förbättrar fiskeredskapens storleks- eller artselektivitet,
(b) minskar andelen oönskade fångster ur kommersiella bestånd och andra bifångster,	(b) minskar andelen oönskade fångster ur kommersiella bestånd och andra bifångster,
(c) minskar fiskets fysiska och biologiska inverkan på ekosystemet och havsbotten.	(c) minskar fiskets fysiska och biologiska inverkan på ekosystemet och havsbotten.
2. Stöd får inte beviljas mer än en gång per unionsfiskefartyg, utrustningstyp och programperiod.	2. Stöd får inte beviljas mer än en gång per unionsfiskefartyg, utrustningstyp och programperiod.
3. Stöd får endast beviljas för redskap och annan utrustning enligt punkt 1 som bevisligen har bättre storleksselektivitet eller mindre inverkan på icke-målarter än de standardredskap och annan utrustning som tillåts enligt unionslagstiftningen eller enligt medlemsstaternas relevanta nationella lagstiftning avseende regionalisering enligt [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].	23. 3. Stöd får endast beviljas för redskap och annan utrustning enligt punkt 1 som bevisligen har bättre storleksselektivitet eller mindre inverkan på icke-målarter än de standardredskap och annan utrustning som tillåts enligt unionslagstiftningen eller enligt medlemsstaternas relevanta nationella lagstiftning avseende regionalisering enligt [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken].
4. Stöd ska beviljas	34. 4. Stöd ska beviljas
(a) ägarna av unionsfiskefartyg, vilka är registrerade som aktiva och med vilka de bedrivit fiske till havs under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in,	(a) ägarna av unionsfiskefartyg, vilka är registrerade som aktiva och med vilka de bedrivit fiske till havs under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) de yrkesfiskare som äger de redskap som ska ersättas och som har arbetat ombord på ett unionsfiskefartyg under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in,	(b) de yrkesfiskare som äger de redskap som ska ersättas och som har arbetat ombord på ett unionsfiskefartyg under minst 60 dagar under de två år som föregår dagen då ansökan lämnas in,
(c) fiskarorganisationer, som erkänts av medlemsstaten.	(c) fiskarorganisationer, som erkänts av medlemsstaten.

Motivering

För att främja utvecklingen av fisketekniker i syfte att så snart som möjligt uppnå maximal hållbar avkastning, bör man uppmuntra moderniseringen av motorer och fartyg samt genomförandet av de tekniska åtgärder som anges i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken. Om man verkligen vill att fisketeknikerna ska bli mer hållbara är det inte rimligt att i samband med ett sjuårigt EHFF-program begränsa stödmöjligheten till en enda gång.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. De insatser som avses i denna artikel ska genomföras av offentligrättsliga organ, med medverkan av yrkesfiskare, yrkesfiskarorganisationer som är erkända av medlemsstaten, och icke-statliga organisationer i partnerskap med yrkesfiskarorganisationer eller lokala aktionsgrupper för fiske enligt artikel 62.	2. De insatser som avses i denna artikel ska genomföras av offentligrättsliga organ, med medverkan av yrkesfiskare, yrkesfiskarorganisationer som är erkända av medlemsstaten, och icke-statliga organisationer <u>och rådgivande nämnder</u> i partnerskap med yrkesfiskarorganisationer eller lokala aktionsgrupper för fiske enligt artikel 62.

Motivering

Enligt artikel 52 och därpå följande artiklar i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken ska de regionala rådgivande nämnderna i högre grad involveras i förvaltningsåtgärderna och även ges större möjlighet att lägga fram förslag. Dessa råd måste därför kunna få stöd från EHFF för sina åtgärder.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 39

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Stödet får inte användas för att ersätta eller modernisera huvud- eller hjälpmotorer. Stöd får endast beviljas ägare av fiskefartyg och bara en gång under en och samma programperiod för ett fiskefartyg.	2. Stödet får inte användas för att ersätta eller modernisera huvud- eller hjälpmotorer. Stöd får endast beviljas ägare av fiskefartyg och bara en gång under en och samma programperiod för ett fiskefartyg.

Motivering

Finansiering av byte av motorer måste tillåtas eftersom det är mycket förvånande – t.o.m. paradoxalt – att inte låta EHFF-stöd omfatta förnyelse av motorer. Motorerna utgör i själva verket den utrustning som erbjuder de bästa möjligheterna att minska de förorenande utsläppen och bränsleförbrukningen.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 40

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Stöd enligt denna artikel får inte beviljas mer än en gång per fiskefartyg eller stödmottagare och programperiod.	3. Stöd enligt denna artikel får inte beviljas mer än en gång per fiskefartyg eller stödmottagare och programperiod.

Motivering

För att uppmuntra innovation och en verklig förbättring av produkternas kvalitet måste man uppmuntra förändringar av fartygen som syftar till bättre respekt för resurserna och havsmiljön. Om man vill att fisketeknikerna ska bli mer hållbara är det därför inte rimligt att i samband med ett sjuårigt EHFF-program begränsa stödmöjligheten till en enda gång.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 41

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Stödet får inte användas för byggnation av nya hamnar, nya landningsplatser eller nya auktionshallar.	4. Stödet får inte användas för byggnation av nya hamnar, nya landningsplatser eller nya auktionshallar.

Motivering

Det bör vara möjligt att finansiera anläggningar på de platser som ännu inte har den utrustning som behövs för den uppenbara och oundvikliga utveckling som sker på de platser där fartygen opererar.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 42

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 42</i> Inlandsfiske 1. För att minska den inverkan som inlandsfisket har på miljön, för att öka energieffektiviteten, för att förbättra kvaliteten på den fisk som landas och för att förbättra säkerheten och arbetsförhållandena får EHFF bevilja stöd för följande investeringar: (a) Investeringar ombord eller i individuell utrustning enligt artikel 33 på de villkor som anges i den artikeln. (b) Investeringar i utrustning enligt artikel 36 på de villkor som anges i den artikeln. (c) Investeringar ombord och investeringar i energieffektivitetsbesiktningar och energieffektivitetsordningar enligt artikel 39 på de villkor som anges i den artikeln. (d) Investeringar i befintliga hamnar och landningsplatser enligt artikel 41 på de villkor som anges i den artikeln. 2 För tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla: (a) Hänvisningarna till fiskefartyg i artiklarna 33, 36 och 39 ska läsas som hänvisningar uteslutande till fartyg som fiskar i inlandsvatten.	<i>Artikel 42</i> Inlandsfiske 1. För att minska den inverkan som inlandsfisket har på miljön, för att öka energieffektiviteten, för att förbättra kvaliteten på den fisk som landas och för att förbättra säkerheten och arbetsförhållandena får EHFF bevilja stöd för följande investeringar: (a) Investeringar ombord eller i individuell utrustning enligt artikel 33 på de villkor som anges i den artikeln. (b) Investeringar i utrustning enligt artikel 36 på de villkor som anges i den artikeln. (c) Investeringar ombord och investeringar i energieffektivitetsbesiktningar och energieffektivitetsordningar enligt artikel 39 på de villkor som anges i den artikeln. (d) Investeringar i befintliga hamnar och landningsplatser enligt artikel 41 på de villkor som anges i den artikeln. 2. För tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla: (a) Hänvisningarna till fiskefartyg i artiklarna 33, 36 och 39 ska läsas som hänvisningar uteslutande till fartyg som fiskar i inlandsvatten.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) Hänvisningarna i artikel 36 till havsmiljön ska läsas som hänvisningar till den havsmiljö i vilken inlandsfiskefartygen fiskar.	(b) Hänvisningarna i artikel 36 till havsmiljön ska läsas som hänvisningar till den havsmiljö i vilken inlandsfiskefartygen fiskar.
3. För att främja diversifiering bland yrkesfiskarna som bedriver inlandsfiske får EHFF bevilja stöd för omställning av fiskefartyg som bedriver inlandsfiske till annan verksamhet utanför fisket på de villkor som anges i artikel 32 i denna förordning.	3. För att främja diversifiering bland yrkesfiskarna som bedriver inlandsfiske får EHFF bevilja stöd för omställning av fiskefartyg som bedriver inlandsfiske till annan verksamhet utanför fisket på de villkor som anges i artikel 32 i denna förordning.
4. För tillämpningen av punkt 3 ska hänvisningarna till fiskefartyg i artikel 32 läsas som hänvisningar till fartyg som endast fiskar i inlandsvatten.	4. För tillämpningen av punkt 3 ska hänvisningarna till fiskefartyg i artikel 32 läsas som hänvisningar till fartyg som endast fiskar i inlandsvatten.
5. För att skydda och utveckla den akvatiska faunan och florán får EHFF bevilja stöd för inlandsyrkesfiskarnas deltagande i förvaltning, återställande och övervakning av de Natura 2000-områden som direkt berörs av fiskeverksamheten samt i rehabilitering av inlandsvatten, inbegripet lek-områden och vandringsvägar för vandrande arter, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 38.1 d.	5. För att skydda och utveckla den akvatiska faunan och florán får EHFF bevilja stöd för inlandsyrkesfiskarnas deltagande i förvaltning, återställande och övervakning av de Natura 2000-områden som direkt berörs av fiskeverksamheten samt i rehabilitering av inlandsvatten, inbegripet lek-områden och vandringsvägar för vandrande arter, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 38.1 d.
6. Medlemsstaterna ska se till att de fartyg som beviljas stöd enligt denna artikel fortsätter att endast fiska i inlandsvatten.	<u>6. För att främja den offentliga förvaltningens hydrobiologiska skydd av fiskarterna och för att tillåta fritt utövande av yrkesmässigt fiske kan EHFF stödja åtgärder som syftar till att återkalla exklusiva privata fiskerättigheter i allmänna vattenområden i sjöar och floder, där de utgör ett hinder.</u>
	<u>7. För att främja en hållbar utveckling av den biologiska mångfalden hos fiskbestånden samt vattenekosystemens motståndskraft kan EHFF stödja sådant arbete som syftar till att öppna viktiga förbindelsekorridorer mellan floder, sjöar och hav, samt åtgärder i vattendrag som gör det möjligt att öppna upp migrationsvägar för fisk.</u>
	<u>8.6.</u> Medlemsstaterna ska se till att de fartyg som beviljas stöd enligt denna artikel fortsätter att endast fiska i inlandsvatten.

Motivering

Man bör återkalla de exklusiva privata fiskerättigheterna, tidigare "sakrätter" som försvårar den offentliga sektorns vattenförvaltning och minskar yrkesfiskarnas inkomster. Det är viktigt att stärka de ekologiska flod- och sjökorridorernas roll bl.a. genom att avlägsna eventuella hinder i floderna och därmed se till att vandrande fiskarter kan genomföra hela sin livscykel.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 45

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. För att stimulera till innovation inom vattenbruket får EHFF bevilja stöd för insatser genom vilka	1. För att stimulera till innovation inom vattenbruket får EHFF bevilja stöd för insatser genom vilka
(a) det införs ny teknisk eller organisatorisk kunskap vid vattenbruket som minskar deras inverkan på miljön och fostrar till ett mer hållbart utnyttjande av vattenbruksresurserna,	(a) det införs ny teknisk eller organisatorisk kunskap vid vattenbruket, <u>eller inrättas nya anläggningar där denna kunskap kan tillämpas, för att minska som minskar</u> deras inverkan på miljön och <u>fostrar till främja</u> ett mer hållbart utnyttjande av vattenbruksresurserna,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(b) det utvecklas eller införs nya eller avsevärt förbättrade produkter på marknaden jämfört med toppmoderna produkter, nya eller förbättrade processer samt nya eller förbättrade förvaltnings- och organisationssystem.	(b) det utvecklas eller införs nya eller avsevärt förbättrade produkter på marknaden jämfört med toppmoderna produkter, nya eller förbättrade processer samt nya eller förbättrade förvaltnings- och organisationssystem.
2. Insatserna enligt denna artikel ska genomföras i samarbete med ett vetenskapligt eller tekniskt organ som ska ha godkänts enligt medlemsstatens nationella lagstiftning och som ska kontrollera insatsernas resultat.	2. Insatserna enligt denna artikel ska genomföras i samarbete med ett vetenskapligt eller tekniskt organ som ska ha godkänts enligt medlemsstatens nationella lagstiftning och som ska kontrollera insatsernas resultat.
3. Resultaten av de insatser som får stöd enligt denna artikel ska offentliggöras av medlemsstaten på lämpligt sätt i enlighet med artikel 143.	3. Resultaten av de insatser som får stöd enligt denna artikel ska offentliggöras av medlemsstaten på lämpligt sätt i enlighet med artikel 143.
	4. <u>Mottagarna av det stöd som avses i punkt 1 kan vara företag eller offentliga organ.</u>

Motivering

Det finns anläggningar där det inte kommer att vara möjligt att tillämpa nya kunskaper eller tekniska landvinningar på grund av deras fysiska beskaffenhet eller rättsliga hinder. Därför är det nödvändigt att lämna utrymme för möjligheten att inrätta nya anläggningar där det är möjligt att använda dessa mer avancerade och innovativa resurser.

De officiella vattenbrukscentrumen är en viktig referens för vattenbrukssektorn, och bör därför också kunna få tillgång till detta stöd.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 46

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 46</i>	<i>Artikel 46</i>
Investeringar i offshore-vattenbruk och vattenbruk som inriktas på annan produktion än livsmedelsproduktion	Investeringar i offshore-vattenbruk och eller vattenbruk som inriktas på annan produktion än livsmedelsproduktion
1. För att främja de typer av vattenbruk som har stor tillväxtpotential får EHFF bevilja stöd för investeringar i utvecklingen av offshore-vattenbruk och vattenbruk som inriktas på annan produktion än livsmedelsproduktion.	1. För att främja de typer av vattenbruk som har stor tillväxtpotential får EHFF bevilja stöd för investeringar i utvecklingen av offshore-vattenbruk och eller vattenbruk som inriktas på annan produktion än livsmedelsproduktion.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 150 vad gäller definitionen av stödberättigande insatser och kostnader.	2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 150 vad gäller definitionen av stödberättigande insatser och kostnader.

Motivering

Genom att skriva "eller" i stället för "och" skapar man en rad möjligheter för olika typer av vattenbruk med stor tillväxtpotential som inte bedrivs på öppet hav ("offshore").

Ändringsrekommendation 25

Artikel 48

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Vattenbruken ska endast beviljas stöd för rådgivningstjänster en gång per tjänstekategori enligt punkt 2 a-e under en och samma programperiod.	4. Vattenbruken ska endast beviljas stöd för rådgivningstjänster en gång per tjänstekategori enligt punkt 2 a-e under en och samma programperiod.

Motivering

Om man vill att vattenbruket ska bli mer hållbart är det inte rimligt att i samband med ett sjuårigt EHFF-program begränsa möjligheten till rådgivning till en enda gång.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 62

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Lokala aktionsgrupper för fiske 1. Vid tillämpning av EHFF ska de lokala aktionsgrupper som avses i artikel 28.1 b i [förordning (EU) nr [...] om gemensamma bestämmelser] betecknas lokala aktionsgrupper för fiske (nedan kallade <i>lokala aktionsgrupper</i>). 2. De lokala aktionsgrupperna ska föreslå en integrerad lokal utvecklingsstrategi som minst grundar sig på de inslag som anges i artikel 61 och ansvara för att den blir genomförd. 3. De lokala aktionsgrupperna ska (a) i bred omfattning spegla huvudinriktningen för sin strategi och det berörda områdets socioekonomiska sammansättning genom en balanserad representation av huvudaktörerna, dvs. den privata sektorn, den offentliga sektorn och civilsamhället, (b) garantera betydande representation för fiskeri- och vattenbrukssektorerna. 4. Om den lokala utvecklingsstrategin stöds av andra fonder än EHFF ska ett särskilt urvalsorgan för EHFF-stödda projekt inrättas i enlighet med kriterierna i punkt 3. 5. De uppgifter som de lokala aktionsgrupperna minst ska utföra fastställs i artikel 30.3 i [förordning (EU) nr [...] om gemensamma bestämmelser]. 6. De lokala aktionsgrupperna får även utföra andra uppgifter som delegeras till dem av förvaltningsmyndigheten och/eller det utbetalande organet. 7. De respektive roller som den lokala aktionsgruppen, förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet ska inneha vad avser de uppgifter som rör genomförandet av strategin, ska vara tydligt beskrivna i det operativa programmet.	Lokala aktionsgrupper för fiske 1. Vid tillämpning av EHFF ska de lokala aktionsgrupper som avses i artikel 28.1 b i [förordning (EU) nr [...] om gemensamma bestämmelser] betecknas lokala aktionsgrupper för fiske (nedan kallade <i>lokala aktionsgrupper</i>). 2. De lokala aktionsgrupperna ska föreslå en integrerad lokal utvecklingsstrategi som minst grundar sig på de inslag som anges i artikel 61 och ansvara för att den blir genomförd. 3. De lokala aktionsgrupperna ska (c) i bred omfattning spegla huvudinriktningen för sin strategi och det berörda områdets socioekonomiska sammansättning genom en balanserad representation av huvudaktörerna, dvs. den privata sektorn, den offentliga sektorn och civilsamhället, (d) garantera betydande representation för fiskeri- och vattenbrukssektorerna. 4. Om den lokala utvecklingsstrategin stöds av andra fonder än EHFF ska ett särskilt urvalsorgan för EHFF-stödda projekt inrättas i enlighet med kriterierna i punkt 3. 5. De uppgifter som de lokala aktionsgrupperna minst ska utföra fastställs i artikel 30.3 i [förordning (EU) nr [...] om gemensamma bestämmelser]. 6. De lokala aktionsgrupperna får även utföra andra uppgifter som delegeras till dem av förvaltningsmyndigheten och/eller det utbetalande organet. 7. De respektive roller som den lokala aktionsgruppen, förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet ska inneha vad avser de uppgifter som rör genomförandet av strategin, ska vara tydligt beskrivna i det operativa programmet. <u>8. De lokala aktionsgrupperna kan bildas med utgångspunkt i andra landsbygdsutvecklingsgrupper, utan att det påverkar vad som anges i punkt 4 i denna artikel.</u>

Motivering

De lokala aktionsgrupperna skulle i vissa fall kunna utgöra en förlängning av andra landsbygdsutvecklingsgrupper som har möjlighet att utvidga sitt geografiska verksamhetsområde. Detta skulle göra det möjligt att utveckla mer integrerade projekt med lägre kostnader för förvaltning, kontroll och uppföljning.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 69

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. EHFF kan bevilja stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner enligt artikel 32 i [förordning (EU) nr om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter]	1. EHFF kan bevilja <u>beviljar</u> stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner enligt artikel 32 i [förordning (EU) nr om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter]

Motivering

Varje producentorganisation upprättar ett operativt program för fiskeåret och översänder det till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten. Syftet med ändringsrekommendationen är att tydligare framhålla stödet till dessa redskap som möjliggör en bättre förvaltning av resurserna och därmed gör det möjligt att anpassa fiskeansträngningen efter konsumenternas behov.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 70

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. EHFF kan, på nedanstående villkor, bevilja ersättning till godkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som lagrar fiskeriprodukter som ingår i förteckningen i bilaga II till förordning EU nr... [om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter], förutsatt att produkterna lagras i enlighet med artiklarna 35 och 36 i förordning EU nr... [om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter]:	1. EHFF kan, på nedanstående villkor, bevilja ersättning till godkända producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som lagrar fiskeriprodukter som ingår i förteckningen i bilaga II till förordning EU nr... [om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter], förutsatt att produkterna lagras i enlighet med artiklarna 35 och 36 i förordning EU nr... [om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter]:
(a) Stödbeloppet överstiger inte de tekniska och finansiella kostnaderna för de åtgärder som krävs för stabilisering och lagring av de aktuella produkterna.	(a) Stödbeloppet överstiger inte de tekniska och finansiella kostnaderna för de åtgärder som krävs för stabilisering och lagring av de aktuella produkterna.
(b) De kvantiteter som berättigar till lagringsstöd överstiger inte 15 % av de årliga kvantiteter av de aktuella produkterna som saluförs av producentorganisationen.	(b) De kvantiteter som berättigar till lagringsstöd överstiger inte 15 % av de årliga kvantiteter av de aktuella produkterna som saluförs av producentorganisationen.
(c) Det årliga finansiella stödet överstiger inte 3 % av det genomsnittliga årsvärdet av den saluförda produktionen vid första försäljning för producentorganisationens medlemmar under perioden 2009–2011. Om medlemmar i en producentorganisation inte hade någon saluförd produktion under 2009–2011 ska det genomsnittliga värdet av den saluförda produktionen under de tre första åren av dessa medlemmars produktion beaktas i enlighet med följande:	(c) Det årliga finansiella stödet överstiger inte 3 % av det genomsnittliga årsvärdet av den saluförda produktionen vid första försäljning för producentorganisationens medlemmar under perioden 2009–2011. Om medlemmar i en producentorganisation inte hade någon saluförd produktion under 2009–2011 ska det genomsnittliga värdet av den saluförda produktionen under de tre första åren av dessa medlemmars produktion beaktas, i <u>enlighet med följande</u> :
— 1 % under 2014.	— 1 % under 2014.
— 0,8 % under 2015.	— 0,8 % under 2015.
— 0,6 % under 2016.	— 0,6 % under 2016.
— 0,4 % under 2017.	— 0,4 % under 2017.
— 0,2 % under 2018.	— 0,2 % under 2018.
2. Det stöd som avses i punkt 1 ska ha utfasats senast 2019.	2. Det stöd som avses i punkt 1 ska ha utfasats senast 2019.

Motivering

Det förefaller inte ändamålsenligt att gradvis minska stödet till lagring eftersom fartygen, i enlighet med kraven i artikel 15 i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken, successivt blir tvungna att landa hela sin fångst, inklusive kasserad fångst. Lagringsstöd kan behövas för att organisationerna ska kunna hantera sina landningsvolymerna innan de utnyttjas.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 71

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 71 Saluföringsåtgärder	Artikel 71 Saluföringsåtgärder
1. EHFF kan stödja saluföringsåtgärder för fiskeri- och vattenbruksprodukter i syfte att	1. EHFF kan stödja saluföringsåtgärder för fiskeri- och vattenbruksprodukter i syfte att
(a) förbättra villkoren kring saluföringen av	(a) förbättra villkoren kring saluföringen av
i) överskottsarter eller underutnyttjade arter,	i) överskottsarter eller underutnyttjade arter,
ii) oönskade fångster som landats i enlighet med artikel 15 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] och artikel 8 b andra strecksatsen i [förordning (EU) nr om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter],	ii) oönskade fångster som landats i enlighet med artikel 15 i [förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken] och artikel 8 b andra strecksatsen i [förordning (EU) nr om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter],
iii) produkter som erhållits med metoder med liten miljöpåverkan eller ekologiska vattenbruksprodukter enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion,	iii ii) produkter som erhållits med metoder med liten miljöpåverkan eller ekologiska vattenbruksprodukter enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion,
(b) främja kvaliteten genom att underlätta	(b) främja kvaliteten genom att underlätta
i) ansökning om registrering av en viss produkt enligt villkoren i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel[1],	i) ansökning om registrering av en viss produkt enligt villkoren i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel[1],
ii) certifiering och marknadsföring, inbegripet av produkter som erhållits genom hållbart fiske och vattenbruk och genom miljövänliga beredningsmetoder,	ii) certifiering och marknadsföring, inbegripet av produkter som erhållits genom hållbart fiske och vattenbruk och genom miljövänliga beredningsmetoder,
iii) saluföring av fiskeriprodukter direkt av de småskaliga yrkesfiskarna själva,	iii) saluföring av fiskeriprodukter direkt av de småskaliga yrkesfiskarna själva,
(c) bidra till öppenhet och insyn i fråga om produktion och marknader och till genomförandet av marknadsundersökningar,	(c) bidra till öppenhet och insyn i fråga om produktion och marknader och till genomförandet av marknadsundersökningar,
(d) utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen,	(d) utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen,
(e) skapa producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer som är godkända enligt avsnitt III kapitel II i förordning (EU) nr [om en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter],	(e) skapa producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer eller branschorganisationer som är godkända enligt avsnitt III kapitel II i förordning (EU) nr [om en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter],
(f) genomföra regionala, nationella eller transnationella marknadsföringskampanjer för fiskeri- och vattenbruksprodukter.	(f) genomföra regionala, nationella eller transnationella marknadsföringskampanjer för fiskeri- och vattenbruksprodukter.
2. Insatser enligt punkt 1 b får omfatta integrering av produktions-, berednings- och marknadsföringsverksamhet längs hela distributionskedjan.	2. Insatser enligt punkt 1 b får omfatta integrering av produktions-, berednings- och marknadsföringsverksamhet längs hela distributionskedjan.

Motivering

Att landa samtliga fångster är inte en reell lösning på problemet och bör därför inte nämnas i sammanhanget. Det enda alternativet till landning av alla fångster är att främja utvecklingen och införandet av mer selektiva fiskeredskap. Målet är att skapa överensstämmelse med kommitténs yttrande om förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken som innehöll en ändring av artikel 15 om landning av samtliga fångster.

Ändringsrekommendation 30

Rubriken, kapitel V

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter	Kompensation för extra kostnader i de yttersta randområdena med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter <u>och för behovet av att säkerställa en hållbar utveckling av fisket</u>

Ändringsrekommendation 31

Artikel 73

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. EHFF får stödja det kompensationssystem som införs genom rådets förordning (EG) nr 791/2007 för extra kostnader som uppstår för aktörer inom fiske, odling och saluföring av vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter från Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, Franska Guyana och Réunion.	1. <u>Genom</u> EHFF <u>införs ett</u> får stödja det kompensationssystem som införs genom rådets förordning (EG) nr 791/2007 för extra kostnader som uppstår för aktörer inom fiske, odling och saluföring av vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter från de yttersta randområdena Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, Franska Guyana och Réunion.

Motivering

Förordning (EG) nr 791/2007 kommer att avskaffas i slutet av 2013 när den aktuella EHFF-förordningen träder i kraft. Man bör beakta alla yttersta randområdets särdrag utan åtskillnad, såsom är fallet i grundförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom förhållandena i dessa områden är likartade.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 75a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	<u>Stöd till förnyelse av flottan och till installation av anordningar som samlar fisken</u> <u>EHFF kan stödja följande:</u> <u>1. Förnyelse av produktionsutrustning för att den ska motsvara nuvarande och framtida fiskemöjligheter i de yttersta randområdena. Stöden bör främja utvecklingen av flottan i de franska utomeuropeiska departementen i deras regionala miljö.</u> <u>2. Konstruktion och installation av anordningar som samlar fisken. De insatser som finansieras enligt denna artikel ska genomföras i samarbete med ett vetenskapligt eller tekniskt organ som har godkänts enligt medlemsstatens nationella lagstiftning och som ska kontrollera insatsernas resultat.</u>

Motivering

De yttersta randområdena är mycket beroende av fiske, som ofta sker med mycket små fartyg. Det är viktigt att ge stöd för utrustning och konstruktion, så att fartygen i högre grad uppfyller kraven på resursförvaltning men också kraven på produkternas hygieniska kvalitet.

För att minska fiskeansträngningen nära kusterna bör det vara möjligt att finansiera sådan utrustning som installeras för användning på öppet hav, om utrustningen konstrueras och installeras i samarbete med ett vetenskapligt organ.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 85

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 85</i> Vetenskapliga utlåtanden och kunskaper 1. EHFF får stödja tillhandahållande av vetenskapliga produkter, särskilt projekt för tillämpad forskning direkt knutna till processen för vetenskaplig rådgivning och för vetenskapliga yttranden och utlåtanden, med syftet att grunda den gemensamma fiskeripolitiken på sunda och effektiva fiskeriförvaltningsbeslut. 2. I synnerhet ska följande typer av insatser vara stödbemyndigande: (a) Studier och pilotprojekt som behövs för den gemensamma fiskeripolitikens genomförande och utveckling, däribland om alternativ teknik för hållbar fiskeriförvaltning. (b) De vetenskapliga organens (hit räknas även de internationella rådgivande organ som ansvarar för beståndsbedömningen), oberoende experters och forskningsinstituts utarbetande och tillhandahållande av vetenskapliga yttranden och utlåtanden. (c) Experters deltagande i möten om vetenskapliga och tekniska frågor på fiskeriområdet och i expertgrupper samt i möten i de internationella rådgivande organen och i möten där det krävs bidrag från fiskeriexperter. (d) Kommissionens utgifter för tjänster som rör insamling, förvaltning och användning av data, organisation och förvaltning av expertmöten om fiskerifrågor och förvaltning av årliga arbetsprogram knutna till vetenskaplig och teknisk expertis i fiskerifrågor, till behandling av datasamtal och dataset samt till det förberedande arbetet i samband med vetenskapliga yttranden och utlåtanden. (e) Samarbetsverksamhet mellan medlemsstaterna på området datainsamling, inbegripet upprättande och drift av regionaliserade databaser för lagring, förvaltning och användning av data som befrämjar regionalt samarbete och förbättrar datainsamlings- och dataförvaltningsverksamhet såväl som vetenskapliga expertutlåtanden till stöd för fiskeriförvaltningen.	<i>Artikel 85</i> Vetenskapliga utlåtanden och kunskaper 1. EHFF får stödja tillhandahållande av vetenskapliga produkter, särskilt projekt för tillämpad forskning direkt knutna till processen för vetenskaplig rådgivning och för vetenskapliga yttranden och utlåtanden, med syftet att grunda den gemensamma fiskeripolitiken på sunda och effektiva fiskeriförvaltningsbeslut. 2. I synnerhet ska följande typer av insatser vara stödbemyndigande: (a) Studier och pilotprojekt som behövs för den gemensamma fiskeripolitikens genomförande och utveckling, däribland om alternativ teknik för hållbar fiskeri- <u>och vattenbruks</u>förvaltning. (b) De vetenskapliga organens (hit räknas även de internationella rådgivande organ som ansvarar för beståndsbedömningen), oberoende experters och forskningsinstituts utarbetande och tillhandahållande av vetenskapliga yttranden och utlåtanden. (c) Experters deltagande i möten om vetenskapliga och tekniska frågor på fiskeriområdet och i expertgrupper samt i möten i de internationella rådgivande organen och i möten där det krävs bidrag från fiskeri- <u>och vattenbruk</u>sexperter. (d) Kommissionens utgifter för tjänster som rör insamling, förvaltning och användning av data, organisation och förvaltning av expertmöten om fiskerifrågor och förvaltning av årliga arbetsprogram knutna till vetenskaplig och teknisk expertis i fiskerifrågor, till behandling av datasamtal och dataset samt till det förberedande arbetet i samband med vetenskapliga yttranden och utlåtanden. (e) Samarbetsverksamhet mellan medlemsstaterna på området datainsamling, inbegripet upprättande och drift av regionaliserade databaser för lagring, förvaltning och användning av data som befrämjar regionalt samarbete och förbättrar datainsamlings- och dataförvaltningsverksamhet såväl som vetenskapliga expertutlåtanden till stöd för fiskeriförvaltningen.

Motivering

Inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken tar man stor hänsyn till de problem som kustfisket står inför: utfiskade fiskevatten, bränslepriser och administrativa svårigheter. Följaktligen bör de studier och pilotprojekt som är nödvändiga för tillämpningen och utvecklingen av den gemensamma fiskeripolitiken inte bara betrakta fisket utan även vattenbruket som en källa till livsmedelsproduktion med stor utvecklingspotential inom EU.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 88

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. EHFF får stödja driftskostnaderna för de rådgivande nämnderna inrättade i enlighet med artikel 52 i [förordning om den gemensamma fiskeripolitiken].	1. EHFF får stödja driftskostnaderna stöder de kostnader som är nödvändiga för att de rådgivande nämnderna inrättade i enlighet med artikel 52 i [förordning om den gemensamma fiskeripolitiken] ska kunna fungera och utföra sina uppgifter fullt ut och effektivt.

Motivering

De allmänna reglerna och riktlinjerna för den gemensamma fiskeripolitiken har fastställts enligt Europaparlamentets och rådets medbeslutandeförfarande (miljömål, stödmekanismer inom sektorn, den gemensamma organisationen av marknaden osv.). Specifika förordningar bör emellertid fastställas för de enskilda fiskeområdena (specifika tekniska åtgärder och fleråriga förvaltningsplaner). Det är av denna orsak som man i grundförordningen i högre grad vill involvera de rådgivande nämnderna i beslutsfattandet.

En sådan institutionell organisation innebär många fördelar jämfört med den aktuella situationen. Den är strukturerad enligt ekosystemen, underlättar en adaptiv förvaltning, fastställer prioriteringar, möjliggör en mer öppen fördelning av makten och främjar de berörda aktörernas deltagande.

En förstärkt regional rådgivande nämnd skulle alltjämt ha en enkel struktur och bestå av 4–5 fasta tjänster.

Ändringsrekommendation 35

Artikel 100

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Återtaganden	Återtaganden
Den del av ett budgetåtagande för ett operativt program som inte har använts för utbetalning av förhandsfinansiering eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller villkoren i artikel 98.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det andra året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska återtas av kommissionen.	1. Den del av ett budgetåtagande för ett operativt program som inte har använts för utbetalning av förhandsfinansiering eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller villkoren i artikel 98.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det andra tredje året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska återtas av kommissionen. 2. Från och med det tredje året ska kommissionen återta den del av ett budgetåtagande för ett operativt program som inte har använts för utbetalning av förhandsfinansiering eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller villkoren i artikel 98.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det andra året efter det år då budgetåtagandet gjordes.

Motivering

Uppstarten av EHFF förväntas gå långsamt, i första hand med tanke på det långsamma genomförandet av den nuvarande Europeiska fiskerifonden och möjligheten att göra åtaganden och utbetalningar inom ramen för denna fond ända fram till slutet av 2015. I andra hand, och efter den ovannämnda överlappningen, kommer de offentliga förvaltningarnas ekonomiska och finansiella situation och bankernas begränsningar av krediter till privata initiativtagare inte att ge den ekonomiska utvecklingen en takt som passar ihop med "n+2"-regeln. Följaktligen bör regeln göras mer flexibel och ersättas av en "n+3"-regel, åtminstone under de tre första åren (2014-2016) till dess att programmet har fått upp tillräcklig styrfart.

Bryssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Europa i världen: En ny strategi för att finansiera EU:s yttre åtgärder"

(2012/C 391/11)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Kommittén välkomnar det gemensamt presenterade paketet "Europa i världen" som kan bidra till att ett holistiskt perspektiv och en koherent utvecklingspolitik säkerställs i högre grad än tidigare. Kommittén instämmer i att ökade anslag bör ges till området "externa relationer" där EU som en samlad aktör har ett tydligt mervärde.
- Ett uppdaterat ramverk för EU:s stöd och en förenkling av instrumentens regelverk för planering och implementering välkomnas av de lokala och regionala myndigheterna och speciellt av dem som trots små administrativa resurser önskar bidra till utvecklingssamarbetet.
- Med detta yttrande vill kommittén uppmärksamma de lokala och regionala myndigheternas roll som aktörer i EU:s utvecklingssamarbete, men också den roll som dessa aktörer spelar inom ramen för enskilda medlemsstaters insatser för decentralisering och fördjupad demokrati samt den roll de har i direkt internationellt gränsöverskridande samarbete mellan aktörer på subnationell nivå.
- Regionkommittén anser att kommissionens förslag till finansiering av "Europa i världen" bör innehålla adekvata förutsättningar för att förstärka deltagande och samarbete av lokala och regionala myndigheter, som t.ex. en begränsning av kravet på medfinansiering eller t.o.m. ett borttagande av detta krav. Decentralisering är en önskvärd utveckling där lokala och regionala myndigheternas roll stärks – över hela världen.
- Att skapa lokalt ägarskap och främja demokrati på gräsrotsnivå förutsätter ett förtroende för det politiska systemet och dess representanter. En decentraliserad struktur ger mer legitima och effektiva institutioner och är det mest relevanta sättet att föra de styrande och medborgarna närmare varandra. Om beslutsprocesser genomsyras av öppenhet och följer subsidiaritetsprincipen etableras demokratiska principer hos medborgaren, vilket bäddar för ett pluralistiskt och tolerant samhälle.

Föredragande

Lotta HÅKANSSON HARJU (SE-PSE)

Referensdokument

Gemensamt meddelande till Europaparlamentet och rådet Europa i världen: En ny strategi för finansiering av EU:s yttre åtgärder

COM(2011) 865 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för yttre åtgärder

COM(2011) 842 final

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Förberedelse av den fleråriga finansieringsramen för finansieringen av EU:s samarbete med staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet samt de utomeuropeiska länderna och territorierna under perioden 2014–2020 (elfte europeiska utvecklingsfonden)

COM(2011) 837 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen

COM(2011) 838 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument

COM(2011) 839 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete

COM(2011) 840 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer

COM(2011) 843 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen

COM(2011) 844 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT****Allmänna ståndpunkter**

1. Regionkommittén välkomnar en ny generation finansieringsinstrument för utvecklingspolitiken som ämnar underlätta politisk dialog och implementering av insatser, i linje med den övergripande strategin "En agenda för förändring" ⁽¹⁾ och inom ramen för den föreslagna långtidsbudgeten. Kommittén välkomnar Europeiska kommissionens förslag till ökning av anslaget, vilket därmed är 70 miljarder euro och motsvarar knappt 7 % av EU:s totala budget.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring, COM(2011) 637 final.

2. Kommittén välkomnar det gemensamt presenterade paketet "Europa i världen" ⁽²⁾ som kan bidra till att ett holistiskt perspektiv och en koherent utvecklingspolitik säkerställs i högre grad än tidigare. Kommittén instämmer i att ökade anslag bör ges till området "externa relationer" där EU som en samlad aktör har ett tydligt mervärde, och kommittén beklagar därför att Europeiska Utvecklingsfonden (EUF) ligger utanför EU:s långtidsbudget. Drygt 34 miljarder euro kanaliseras via Europeiska Utvecklingsfonden (EUF) men dessa medel är inte inkluderade i budgeten. EUF bör omfattas av samma krav på öppenhet, effektivitet och resultatredovisning som övriga finansieringsinstrument inom paketet "Europa i världen".

⁽²⁾ "Europa i världen" omfattar COM(2011) 865, COM(2011) 842, COM(2011) 837, COM(2011) 838, COM(2011) 839, COM(2011) 840, COM(2011) 843, COM(2011) 844.

3. Ett uppdaterat ramverk för EU:s stöd och en förenkling av instrumentens regelverk för planering och implementering välkomnas av de lokala och regionala myndigheterna och speciellt av dem som trots små administrativa resurser önskar bidra till utvecklingssamarbetet. En förenkling och ett förtydligande av instrumenten har under nuvarande programperiod efterfrågats starkt, och ReK uppskattar att resultaten av kommissionens samråd har hörsammats.

4. Kommittén konstaterar att förenklade regelverk, sänkta kostnader för deltagande samt snabbare förfaranden för tilldelning av kontrakt och bidrag är efterlängttade förbättringar. Ökad flexibilitet och snabbare anpassning och revidering när omgivande kontext så erfordrar torde också skapa förutsättningar för effektivare insatser.

5. Med detta yttrande vill kommittén uppmärksamma de lokala och regionala myndigheternas roll som aktörer i EU:s utvecklingssamarbete, men också den roll som dessa aktörer spelar inom ramen för enskilda medlemsstaters insatser för decentralisering och fördjupad demokrati samt den roll de har i direkt internationellt gränsöverskridande samarbete mellan aktörer på subnationell nivå. Mot bakgrund av detta vill ReK påpeka att man bör ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda förutsättningar. Dessa områden spelar tack vare sitt geostrategiska läge en aktiv roll som gränsområden och utgör en bas för EU i ett internationellt perspektiv, och de kan även bidra till en mer effektiv europeisk utvecklingspolitik, vilket påpekas i yttrandena CdR 408/2010 och CDR 364/2011.

6. Urbanisering har lett till att lokala och regionala myndigheter ställs inför den stora utmaningen att förbättra sin kapacitet och effektivitet och införa stabila och överskådliga förvaltningssystem som uppfyller befolkningens förväntningar. Här krävs kunskap och erfarenheter från andra kommuner. Olika former av kommunala eller regionala partnerskap involverar många gånger ett brett spektrum av aktörer. Det har visat sig att samarbete – framför allt i form av starkare offentlig-offentliga partnerskap men även offentlig-privata partnerskap – kan genomföras till låga kostnader men ändå ge konkreta och hållbara resultat. Det beror delvis på att samarbetet är inriktat på att stärka redan befintliga strukturer, med lagstadgade uppgifter och ansvarsområden och genom stärkt kapacitet hos en stab som redan är verksam inom den lokala och regionala myndigheten. Därför bör kommissionens förslag till finansiering av "Europa i världen" innehålla adekvata förutsättningar för att förstärka deltagande och samarbete av lokala och regionala myndigheter, som t.ex. en begränsning av kravet på medfinansiering eller t.o.m. ett borttagande av detta krav. Decentralisering är en önskvärd utveckling där lokala och regionala myndigheternas roll stärks – över hela världen.

7. Genom stödet för utvecklingssamarbete till "Civilsamhälle och lokala myndigheter" ges dessa aktörer ett berättigat och explicit erkännande. Regionkommittén kräver dock att lokala

och regionala förvaltningsnivåer och deras offentliga tjänster ges utrymme för stöd även inom ramen för andra tematiska och geografiska instrument. Stöd till och involverande av lokala och regionala myndigheter i samhällsutveckling är en *horisontell* fråga och bör inte begränsas till endast en mindre del i ett av instrumenten.

8. Även inom det tematiska programmet "Migration och asyl" bör lokala och regionala myndigheter starkare uppmuntras att medverka och därmed åtnjuta finansiering. Gränsöverskridande internationellt samarbete mellan kommuner som är mottagare av migranter eller asylsökande och kommuner som dessa härstammar ifrån skulle kunna förbättras och utvecklas avsevärt. Den lokala nivån är viktig för att utforma och tillhandahålla mottagande- och återvändarprogram.

9. ReK gläds över att det decentraliserade internationella utvecklingssamarbetet har fått ett uttryckligt erkännande och synliggjorts allt oftare – inte bara i kommissionens meddelanden utan även i andra globala sammanhang under senare år ⁽³⁾. De lokala och regionala myndigheternas roll för en sund samhällsutveckling och myndigheternas betydelse för att upprätta en koppling mellan medborgare och olika förvaltningsnivåer kan inte nog understrykas.

10. Inom ramen för budget- eller sektorstöd bör villkor ställas på partnerländer så att utvecklingsmedel verkligen kanaliseras i tillräcklig omfattning till ansvariga förvaltningsnivåer för att tillhandahålla välbehövad och starkt efterfrågad service till kommuninvånarna. Resurser liksom kompetent personal bör inte koncentreras till central nivå utan delegeras till relevanta subnationella myndigheter.

11. Kommittén betonar att kommuner och regioner representerar en samlad röst och ledarskap för sina respektive medborgare. Lokala och regionala myndigheter möjliggör därmed ett nära och i vardagen konkret förankrat medborgarinflytande. Kommuner och regioner tillhandahåller dessutom en stor del av den offentliga servicen. Det är många gånger kommunen eller regionen som koordinerar samarbete och uppmuntrar samverkan mellan centrala samhällsaktörer som ideella organisationer, det privata näringslivet, trossamfund och den akademiska världen.

12. FN:s globala utvecklingsmål, de så kallade millenniemålen, är relevanta inte bara för medlemsstater och FN utan naturligtvis också för kommuner och regioner. Lokala och regionala myndigheter arbetar för en hållbar samhällsutveckling, och insatser på lokal och regional nivå är en förutsättning för att

⁽³⁾ Agenda 21 som antogs i Rio de Janeiro 1992, FN:s millennietoppmöte 2000, Parisförklaringen från 2005, Busan 2011. Resolution 251 (2008) "City Diplomacy" från Europarådet samt FN:s forum för utvecklingssamarbete som hålls den 6 juli 2012.

millenniemålen ska uppnås. Kunskap om subnationella aktörers roll för lokal – liksom global – utveckling bör spridas. I Holland och Sverige pågår till exempel projekt som uppmärksammar kommuners bidrag till och ansvar för en sund hållbar samhällsutveckling och kopplingen till FN:s millenniemål.

13. Regionkommittén stöder rekommendationen i Europaparlamentets betänkande om EU:s framtida utvecklingspolitik att utse år 2015 till "Europeiska året för utveckling" som förberedelse för en adekvat uppföljning av millennieutvecklingsmålen.

14. Kommissionens förslag till en gemensam, sjuårig programmering välkomnas, och kommittén tror att det kan skapa bättre förutsättningar för omfattande samhällsreformer. En tydligare tyngdpunkt på resultat och ökade villkor, som föreslås i instrumenten, uppmuntras av ReK. Kommissionen och medlemsstaternas representanter bör uppmärksamma att lokala och regionala myndigheter kan bidra till en proaktiv dialog för att inspirera programmeringen av respektive instrument.

15. Kommittén vill understryka att decentraliseringsreformer och demokratibyggnad är komplexa, omfattande och omvälvande processer som kräver uthållighet, förutsägbarhet och ett långsiktigt perspektiv från finansärens och samarbetspartners sida.

16. Att skapa lokalt ägarskap och främja demokrati på gräsrotsnivå förutsätter ett förtroende för det politiska systemet och dess representanter. En decentraliserad struktur ger mer legitima och effektiva institutioner och är det mest relevanta sättet att föra de styrande och medborgarna närmare varandra. Om beslutsprocesser genomsyras av öppenhet och följer subsidiaritetsprincipen etableras demokratiska principer hos medborgaren, vilket bäddar för ett pluralistiskt och tolerant samhälle.

17. Kommittén konstaterar att de lokala och regionala myndigheterna i Europeiska unionen och partnerländerna kan – och bör – ha en avgörande roll beträffande utformande av policy och strategier på sin egen nivå, på samma sätt som de kan och bör ges utrymme att bidra på den nationella och internationella nivån. Också som serviceproducenter är lokala och regionala myndigheter ansvariga för att styra, koordinera och implementera beslutade prioriteringar, inom exempelvis vård, utbildning och kultur.

18. Kommittén konstaterar att nationella förbund som företräder kommuner och regioner tack vare den kompetens som de besitter kan spela en avgörande och stödjande roll i omfat-

tande samhällsreformer, speciellt vid decentralisering och demokratibyggnad. Kommun- och regionförbund, eller motsvarande organ, kan stödja medlemmarna i dessa organisationer genom att utveckla metoder och verktyg, genom att föra medlemmarnas talan och representera det gemensamma intresset samt genom att samordna olika finansieringsinsatser inom deras respektive domän. Den erfarenhet som dessa förbund har på nationell nivå bör utnyttjas för att stärka den lokala och regionala demokratin inom ramen för utvecklingssamarbetet. Därför uppmanar ReK EU, dess medlemsstater och de lokala och regionala myndigheterna att stödja den roll som nationella kommun- och regionförbund kan spela i partnerländerna.

19. De lokala och regionala myndigheterna besitter expertis inom de flesta sektorer som är vitala för en ekonomisk, social och miljömässig hållbar utveckling. Värt att notera är deras erfarenhet av både praktiskt arbete och politisk styrning inom t.ex. folkhälsa, utbildning, avfall och vatten, lokalt entreprenörskap och förutsättningar för små och medelstora företags etablering, transport och infrastruktur, miljö- och naturresurser samt jordbruk, men också med avseende på ett mer övergripande ansvar och värnande om en faktisk demokrati och respekt för mänskliga rättigheter. Man kan lätt få tillgång till och utnyttja denna expertis antingen direkt via de lokala och regionala myndigheterna eller via deras nationella, europeiska eller internationella sammanslutningar samt via ReK.

20. ReK konstaterar att Europeiska kommissionen 2008 rekommenderade att en helhetsstrategi skulle utvecklas för lokala myndigheter som aktörer inom utveckling på global, europeisk och nationell nivå och föreslog tre verktyg under ledning av ReK på grund av kommitténs roll som språkrör för lokala myndigheter på EU-nivå. Kommittén erinrar om att atlasen över decentraliserat samarbete för kartläggning av verksamhet och bästa praxis, webbplattformen för utbyte av information för att koppla samman färdigheter och kompetens med behov, och konferenserna om decentraliserat utvecklingssamarbete för politisk dialog nu har slutförts i samarbete med Europeiska kommissionen och centrala sammanslutningar av lokala och regionala myndigheter i EU och i partnerländerna, exempelvis arbetsgruppen Platforma inom det europeiska kommun- och regionförbundet, CEMR. Regionkommittén uppmanar de lokala och regionala myndigheterna samt deras representantorganisationer i EU och i partnerländerna att utnyttja dessa instrument för att bidra till ökad samstämmighet och ett effektivare stödutnyttjande.

21. Som ett resultat av den strukturerade dialog som från mars 2010 till maj 2011 fördes mellan EU:s institutioner, företrädare för civilsamhället och företrädare för lokala och regionala myndigheter kring utvecklingssamarbete, föreslår kommissionen att ett permanent högnivåforum för utvecklingsfrågor inrättas. Detta initiativ välkomnas av det varmaste av kommittén, som förväntar sig att kunna fortsätta spela sin institutionella roll och som anser att ett formellt forum skulle innebära en institutionalisering av dialogen och förbättrad kvalitet på dess

innehåll samt möjliggöra en systematisk debatt kring utvecklingsfrågor inklusive regelbundna uppdateringar, sakkunnigbedömningar och erfarenhetsutbyten. Dessutom välkomnar kommittén det planerade meddelandet om icke-statliga organisationer och lokala myndigheter i samband med utvecklingssamarbete som innebär ett formellt underlag för fortsatt och utökat samarbete med kommissionen. Betydelsen av samarbetet har förts fram vid de konferenser om decentraliserat samarbete som anordnas två gånger om året samt i den strukturerade dialogen.

Kommentarer avseende det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (European Instrument for Democracy and Human Rights – EIDHR)

22. För det tematiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter föreslås en ökning på nästan 35 % jämfört med nuvarande programperiod, men det utgör även fortsättningsvis endast en marginell del (ca 2 %) av EU:s utvecklingsbistånd. Kommittén beklagar att detta horisontella instrument inte erhåller mer resurser, eftersom det är applicerbart på alla geografiska områden vid olika stadier i utvecklingen och fokuserar på elementära frågor som respekt för grundläggande mänskliga rättigheter och stöd till och konsolidering av demokratireformer.

23. Demokrati och mänskliga rättigheter är universella värden för EU såväl som för världssamfundet. Dessa värden utgör en tillgång och kraft som i många samhällen ska skyddas av lokala och regionala myndigheter, en fungerande rättsapparat, civilsamhället, media och andra aktörer.

24. Mänskliga rättigheter behöver främjas och medvetandegöras på alla samhällsnivåer, och kommittén finner det därför befogat att instrumentet i högre grad betonar lokala och regionala förvaltningsnivåer i det offentliga institutionsbyggandet.

25. Förvaltningsnivån närmast medborgaren är också den som lokalt kan implementera nationella beslut så att de anpassas och tar hänsyn till lokala avvikelser eller förutsättningar för att undvika eventuella negativa effekter för lokalinvånarnas rättigheter, exempelvis krav på språk eller etniska uttryck. Lokala och regionala myndigheter är också de mest lämpade att organisera och koordinera insatser för att medvetandegöra lokala grupper, t.ex. ungdomar eller kvinnor, om deras mänskliga rättigheter och hur man kan utkräva dessa.

Kommentarer avseende finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, med stöd till det civila samhällets organisationer och de lokala och regionala myndigheterna (inom ramen för Development Cooperation Instrument – DCI)

26. ReK och de lokala och regionala myndigheter som kommittén representerar vill naturligtvis aktivt bidra till att förverkliga kommissionens förslag att ytterligare stärka sin dialog och samordning med det civila samhället och de lokala och

regionala myndigheterna genom de redskap som de utvecklat i samarbete med Europeiska kommissionen, viktiga nätverk av lokala och regionala myndigheter inom EU och i partnerländerna samt genom det nya permanenta högnivåforumet för utvecklingsfrågor.

27. Kommittén välkomnar att lokala och regionala myndigheter även fortsättningsvis kan erhålla finansiering för utvecklingssamarbete, men vill betona att en tydlig distinktion mellan civilsamhället och lokala och regionala myndigheter skulle vara behjälpligt vad gäller policy, instrument och faktisk finansiering.

28. Kommittén vill uppmana till att man inom ramen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete för civilsamhället och lokala myndigheter (NSA-LA) utökar medlen för lokala och regionala myndigheter. Den nuvarande programperioden har resulterat i en skev fördelning av medel mellan det civila samhällets organisationer och de lokala och regionala myndigheterna. Genom att öronmärka minst 25 % – till skillnad mot nuvarande 15 % – av medlen för de lokala och regionala myndigheterna kan deras berättigade roll och expertis bättre utnyttjas.

29. Lokala och regionala myndigheter kan säkra en långsiktig demokratisk utveckling och bör ges tillräckliga resurser för att balansera initiativ av resursstarka nationella eller internationella ideella organisationer. Lokala och regionala myndigheter i partnerländerna behövs för att koordinera olika aktörers initiativ och insatser och se till att dessa är i linje med en lokalt och regionalt utarbetad och politiskt förankrad utvecklingspolicy, åtminstone om det är fråga om initiativ och åtgärder som rör offentliga tjänster.

30. De lokala och regionala myndigheterna besitter en ovärderlig expertis och erfarenhet av utvecklingsarbete med avseende på lokal och regional förvaltning och administration, konstruktion av system och plattformar för politisk dialog, ett fördjupat och breddat partipolitiskt arbete, hur förutsättningar skapas för medborgarinflytande och medborgardialog – med andra ord hur en fördjupad och hållbar demokrati byggs upp.

31. Kommittén konstaterar att flera av de lokala och regionala myndigheterna inom Europeiska unionen har en mångårig demokratisk tradition, men flera medlemsländer är också nya och bräckliga demokratier. De lokala och regionala myndigheterna inom Europeiska unionen har olika erfarenheter och perspektiv som därför bör integreras i EU:s gemensamma utvecklingssamarbete med partnerländer och vara till gagn för partnerländernas reformering och/eller nyinrättande av offentliga institutioner. Man bör ägna särskild uppmärksamhet åt det lokala

självstyret, som är den myndighetsnivå som står närmast varje medborgare, och åt att stödja och stärka det civila samhället, som utgör grunden för varje demokrati.

32. Vikten av att stärka lokalt och regionalt direktvalda politiker och anställda tjänstemän i partnerländer är en central faktor för att lyckas genomföra decentraliseringsreformer och uppnå en god samhällsstyrning – en ändamålsenlig samhällsstyrning bör vara både ett *medel* och ett *mål* i EU:s utvecklingssträvanden.

33. En fördjupad demokrati och en förbättrad lokal service förutsätter en insikt om och vilja till systemförändringar på alla nivåer, *simultant*. Politiskt engagemang, frigjorda resurser, maktfördelning och decentralisering kräver en samsyn på nationell, regional och lokal nivå. Ett rättsligt och finansiellt nationellt system som möjliggör ett ansvarsutkrävande på lokal och regional nivå skapar förutsättningar till förbättringar och nödvändigt lokalt ägarskap för utveckling av närmiljön.

Kommentarer avseende det europeiska grannskapsinstrumentet (European Neighbourhood Instrument – ENI)

34. Kommittén önskar uttrycka sin uppskattning över det föreslagna europeiska grannskapsinstrumentet och anser att det i stora drag motsvarar den revidering som behövs av det nuvarande instrumentet. Kommittén vill dock föreslå några justeringar för att ytterligare effektivisera och öka genomslaget av grannskapsstödet.

35. För att EU:s avsikt att etablera djup och hållbar demokrati ska förverkligas, föreslår kommittén tillägg av specifika ordalydelser som betonar decentralisering och lokal demokrati samt kapacitetsutveckling för tillhandahållande av kommunala och regionala offentliga tjänster.

36. Inom detta instrument vill kommittén uppmana kommissionen att örönmärka medel för program som stöder lokal och regional demokratiuppbyggnad och decentralisering. Det bör klargöras att potentiella bidragstagare och samarbetspartner definitivt bör vara lokala och regionala myndigheter.

37. Kommittén uppmanar kommissionen att tydliggöra att gränsöverskridande samarbete, inklusive samarbete mellan flera länder, inte begränsas endast till dem som fysiskt gränsar till varandra utan inkluderar alla EU:s medlemsländer, regioner och städer – oavsett deras geografiska närhet. Det är viktigt att erfarenhet, kunskap och exempel på goda metoder förmedlas över gränserna oavsett fysiska avstånd, och vad gäller de yttersta randområdena bör man stryka det urvalskriterium som innebär ett krav på ett inbördes avstånd på högst 150 kilometer.

38. Krav på medfinansiering vid implementering av grannskapspolitiska insatser är i vissa fall ett hinder för lokala och regionala myndigheters deltagande. Medfinansiering är i vissa länder i konflikt med nationell lagstiftning som inte tillåter subnationella myndigheters deltagande i utvecklingssamarbete.

39. Kommittén uppmanar kommissionen att i förordningen fokusera i ännu högre grad på institutionell partnersamverkan och TAIEX ⁽⁴⁾, och att grundligt analysera hur dessa kan stimuleras framledes. Faktum är att få ministerier med ansvar för lokal och regional förvaltning har intresse för eller kapacitet att föreslå denna typ av partnersamverkan eller TAIEX.

40. Den uppmärksammade och alltmer erkända roll som de lokala och regionala myndigheterna, det civila samhället och samarbetet mellan dem tillskrivs när stater genomgår en omvandling från enpartisystem och diktaturer till demokratier är viktig och innebär ett mervärde som förtjänar allt större betydelse i EU:s grannskapspolitik och styrning av finansiella medel.

41. Kommittén konstaterar att det inom ramen för dess arbete sker ett intensivt konkret utbyte och förs ett samarbete med t.ex. det östliga partnerskapet (Corleap) och Arlem, där man bland annat uppmärksammar målet och syftet med EU:s "Europa i världen" och "En agenda för förändring" även utanför unionens gränser.

Kommentarer avseende föranslutningsinstrumentet (Pre-Accession Instrument – IPA)

42. Kommittén har genom yttranden, workshops, arbetsgrupper och programmet för kommunal förvaltning (LAF, Local Administration Facility) etc. verkat för att utveckla implementeringen av föranslutningsmedel, och kommittén instämmer till fullo i ansatsen att göra IPA till ett mer resultatorienterat, flexibelt och skräddarsytt stöd.

43. Genom en flernivå- och partnerskapsansats vill EU säkerställa ett effektivare tillhandahållande och genomslag av utvecklingsbistånd. Konkret uppmanar kommittén dessa strävanden genom exempelvis parlamentskonferensen ("Assises") och genom upprättande av en atlas över decentraliserat utvecklingssamarbete. Tillsammans med kommissionen svarar kommittén

⁽⁴⁾ TAIEX: "Technical Assistance and Information Exchange Instrument", ett instrument som stödjer partnerländer för anpassning till EU:s lagstiftning.

för programmet för kommunal förvaltning, med studiebesök för politiker och tjänstemän från kandidatländer och potentiella kandidatländer.

44. Kommittén önskar att kommissionen i högre grad möjliggör och uppmuntrar erfarenhetsutbyte mellan lokala och regionala myndigheter och inte låter framför allt den centrala nivån i medlemsländer och utvidgningsländer dominera detta.

45. Det mångåriga samarbetet med de lokala och regionala myndigheterna i utvidgnings- och grannskapsländerna har professionaliserats allt mer, och kommittén vill understryka vikten av att finansieringsinstrumenten fortsättningsvis uppmuntrar denna utveckling och möjliggör en intensifiering.

46. Speciellt i utvidgnings- och grannskapsländer önskar kommittén se en tydligare koppling mellan tilldelningen av bistånd och de faktiska resultaten i implementeringsprocessen genom användning av adekvata instrument och indikatorer med avseende på decentralisering, flernivåstyre och därmed de lokala och regionala myndigheternas medverkan på relevanta beslutsnivåer.

47. Kommittén uppmanar kommissionen att säkerställa att medel specifikt avsätts för kapacitetsstärkning och kapacitetsutveckling av lokala och regionala myndigheter i utvidgningsländer, samt för att underlätta att kunskap och färdigheter stärks. I stället för att betraktas och uppfattas som passiva mottagare bör de lokala och regionala myndigheterna ges rollen som proaktiva aktörer med god kännedom om behov, förutsättningar och realistiska mål.

48. Genom att aktivare försöka möta de behov av kapacitetsutveckling som en ökad medverkan i IPA-implementering bland annat innebär, ges de lokala och regionala myndigheterna möjlighet att lära sig genom praktiskt arbete före ett faktiskt EU-medlemskap. Exempelvis kan medel användas för att stimulera och bistå dessa aktörer vid utvecklingen av projektidéer. Att applicera en decentraliserad hantering av IPA-medel har visat sig ge goda erfarenheter i flera länder.

49. En utmaning vid implementering av IPA-medel är bland annat korruption, och på detta område bör alla nivåer – lokal, regional och nationell – förses med stöd. Ett kontinuerligt och rigoröst övervakningssystem samt stöd till "vakthundar", som det civila samhällets organisationer, media men också de lokala och regionala myndigheterna, är centralt för nödvändig insyn och möjlighet till ansvarsutkrävande.

50. Genom en bättre integrering av IPA-medel i löpande lokalt och regionalt utvecklingsarbete stärks grunden för ett hållbart flernivåstyre och en mer livskraftig decentralisering. Genom att involvera de lokala och regionala myndigheterna i utformningen av program och projekt, beslutsförfarande, implementering, övervakning och styrning läggs grunden för fortsatt utvecklingsarbete även utan extern finansiering.

51. Många länder på västra Balkan genomgår genomgripande samhällsreformer där en större medverkan från lokal och regional politisk nivå skulle kunna konsolidera och påskynda dessa reformer i ännu högre grad. På lokal och regional nivå saknas i många fall tillräckliga administrativa, finansiella och personella resurser för hantering av IPA. Resurser och kapacitet stannar på central nivå, vilket ytterligare förstärker redan centralistiska system och fördröjer en ökad involvering av minoriteter och lokala och regionala politiska aktörer.

52. Decentraliseringsreformer avstannar alltför ofta på grund av låg kapacitet på lokal och regional nivå, då endast en decentralisering av ansvar tvingas fram men inte åtföljs av en finansiell decentraliseringsprocess. EU kan, genom styrning av IPA, påskynda nödvändiga parallella processer så att ansvar och resurser blir kalibrerade.

Kommentarer avseende partnerskapsinstrumentet (Partnership Instrument – PI)

53. Partnerskapsinstrumentet omfattar länder som Kina, Brasilien, Sydafrika, Ryssland m.fl. och syftar framför allt till att utveckla och uppmuntra handel och kontakter mellan dessa länder och EU. Områden som klimat, miljö och handelsutbyte står i fokus.

54. Kommittén vill rikta uppmärksamhet på att det göms underutvecklade "fickor" i nationell statistik när man fokuserar på BNI per capita utifrån ett nationellt genomsnitt. Missgynnade regioner inom expansiva stater kan inte ansöka om stöd från annat än partnerskapsinstrumentet. Kommittén föreslår därför att regionala skillnader uppmärksammas, som t.ex. graden av inkomstfördelning och graden av fattigdom ur ett geografiskt perspektiv. Kommissionen bör föra en dialog med berörda stater om vikten av en allomfattande och generell utveckling och sålunda kräva prestationer för bättre regional sammanhållning för att landet ska kunna återopa finansieringsstöd från EU.

55. Kommittén vill påminna om att instrumentet också bör nyttjas för att bygga sociala skyddsnät, reformera välfärdssektorn generellt och avsätta resurser för att stärka offentliga institutioner på den lokala och regionala nivån och sörja för att instrumentet främjar partnerskap och en demokratisk utveckling i länderna.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

COM(2011) 838 final

Artikel 2

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
1. Bistånd enligt denna förordning ska eftersträva följande särskilda mål enligt varje mottagarlands behov och egen utvidgningsagenda.	1. Bistånd enligt denna förordning ska eftersträva följande särskilda mål enligt varje mottagarlands behov på lokal, regional och nationell nivå och egen utvidgningsagenda.
(a) Stöd för politiska reformer, bland annat	(a) Stöd för politiska reformer, bland annat
(i) stärkande av de demokratiska institutionerna och rättsstaten, inklusive genomförande,	(i) stärkande av de demokratiska institutionerna och rättsstaten, inklusive genomförande,
(ii) främjande av och skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ökad respekt för minoriteters rättigheter, främjande av jämställdhet, icke-diskriminering, pressfrihet och främjande av goda grannskapsrelationer,	(ii) främjande av och skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ökad respekt för minoriteters rättigheter, främjande av jämställdhet, icke-diskriminering, pressfrihet och främjande av goda grannskapsrelationer,
(iii) bekämpningen av korruption och organiserad brottslighet,	(iii) bekämpningen av korruption och organiserad brottslighet,
(iv) offentlig förvaltning och god samhällsstyrning,	(iv) offentlig förvaltning och god samhällsstyrning, inbegripet kapacitetsutveckling på alla nivåer,
(v) utvecklingen av det civila samhället och social dialog,	(v) utvecklingen av det civila samhället och social dialog,
(vi) försoning, förtroendeskapande åtgärder och återuppbyggnad	(vi) försoning, förtroendeskapande åtgärder och återuppbyggnad

Motivering

Att utveckla demokratisk kapacitet är särskilt viktigt på lokal och regional nivå. Därför bör man fästa särskild vikt vid just denna aspekt. Ändringsförslaget avser punkt 45 i yttrandet.

Ändringsförslag 2

COM(2011) 839 final

Artikel 4

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
Unionens stöd enligt denna förordning ska i princip samfinansieras av partnerländerna genom offentliga medel, bidrag från stödmottagarna eller andra källor. Samma princip ska tillämpas på samarbetet med Ryska federationen, särskilt när det gäller de program som avses i artikel 6.1 c. Kraven på samfinansiering får upphävas i vederbörligen motiverade fall och när detta är nödvändigt för att stödja utvecklingen av det civila samhället och av icke-statliga aktörer, utan att det påverkar uppfyllandet av andra villkor som fastställs i budgetförordningen.	Unionens stöd enligt denna förordning ska i princip samfinansieras av partnerländerna genom offentliga medel, bidrag från stödmottagarna eller andra källor. Samma princip ska tillämpas på samarbetet med Ryska federationen, särskilt när det gäller de program som avses i artikel 6.1 c. Kraven på samfinansiering får upphävas i vederbörligen motiverade fall och när detta är nödvändigt för att stödja utvecklingen av det civila samhället och av icke-statliga aktörer eller för att underlätta partnerländernas lokala och regionala myndigheters deltagande i projekt som syftar till att främja demokratiutveckling på lokal och regional nivå , utan att det påverkar uppfyllandet av andra villkor som fastställs i budgetförordningen.

Motivering

I vissa fall kan kravet på samfinansiering hindra lokala och regionala myndigheter i partnerländerna (som bör vara de främsta stödmottagarna inom ramen för programmen) från att föreslå genomförbara och bra projekt. Eftersom lokal demokratiutveckling tillhör programmets prioriteringar bör det också vara ett av skälen till att undantag ska beviljas från kravet på samfinansiering under vissa omständigheter.

Ändringsförslag 3

COM(2011) 840 final

Artikel 8

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
1. Syftet med programmet för det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter inom utveckling ska vara att finansiera initiativ inom utvecklingsområdet som genomförs av eller till förmån för det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter av partnerländer, unionen, kandidatländer och potentiella kandidatländer.	1. Syftet med programmet för det civila samhällets organisationer och lokala eller regionala myndigheter inom utveckling ska vara att finansiera initiativ inom utvecklingsområdet som genomförs av eller till förmån för det civila samhällets organisationer och lokala eller regionala myndigheter av partnerländer, unionen, kandidatländer och potentiella kandidatländer. Inom ramen för sådan verksamhet beaktas de skilda strukturer och specifika roller som kännetecknar civilsamhällesorganisationerna å ena sidan, och de lokala och regionala myndigheterna å andra.
2. En närmare beskrivning av verksamheter som ska bedrivas med bistånd från unionen enligt denna artikel, samt en vägledande förteckning över kategorier av det civila samhällets organisationer, finns i bilaga V	2. En närmare beskrivning av verksamheter som ska bedrivas med bistånd från unionen enligt denna artikel, samt en vägledande förteckning över kategorier av det civila samhällets organisationer och lokala och regionala myndigheter , finns i bilaga V

Motivering

Det är viktigt att lyfta fram att programmet också bör ge utrymme till samarbete med lokala och regionala myndigheter i partner- och kandidatländer och potentiella kandidatländer. Samtidigt måste man poängtera att civilsamhällesorganisationer och lokala och regionala myndigheter ofta kan fylla olika funktioner när det gäller ett specifikt område i ett givet land eller projekt. Ändringsförslaget avser punkt 25 i de allmänna standpunkterna i ReK:s yttrande.

Ändringsförslag 4

COM(2011) 838 final

Artikel 14

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
(1) Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning ska vara 14 110 100 000 euro (löpande priser) för perioden 2014–2020. Upp till 3 procent av det finansiella referensbeloppet ska avsättas för gränsöverskridande samarbetsprogram mellan mottagarländer och EU-medlemsstater.	1) Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning ska vara 14 110 100 000 euro (löpande priser) för perioden 2014–2020. Upp till 3 procent av det finansiella referensbeloppet ska avsättas för gränsöverskridande samarbetsprogram mellan mottagarländer och EU-medlemsstater, inbegripet stöd till kapacitetsutveckling på lokal och regional nivå.
(2) De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom unionens fleråriga budgetram.	(2) De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom unionens fleråriga budgetram.
(3) Såsom anges i artikel 13.2 i förordningen om Erasmus för alla, ska ett preliminärt totalt belopp på 1 812 100 000 euro från de olika instrumenten för yttre	(3) Såsom anges i artikel 13.2 i förordningen om Erasmus för alla, ska ett preliminärt totalt belopp på 1 812 100 000 euro från de olika instrumenten för yttre

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
förbindelser (instrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, partnerskapsinstrumentet samt Europeiska utvecklingsfonden) för att främja den internationella dimensionen inom den högre utbildningen, anslå till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från tredjeländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i förordningen om Erasmus för alla ska gälla för användningen av dessa medel.	förbindelser (instrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, partnerskapsinstrumentet samt Europeiska utvecklingsfonden) för att främja den internationella dimensionen inom den högre utbildningen, anslås till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från tredjeländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i förordningen om Erasmus för alla ska gälla för användningen av dessa medel.
Medlen kommer att bli tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag för de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Denna finansiering kommer att återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för dessa instrument, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen kan ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka EU:s utrikespolitiska prioriteringar	Medlen kommer att bli tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag för de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Denna finansiering kommer att återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för dessa instrument, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen kan ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka EU:s utrikespolitiska prioriteringar

Motivering

Ändringsförslaget är en följd av det föregående. Lokal och regional kapacitetsutveckling bör vara en prioritering som återspeglas i tilldelningen av finansiella anslag (med utgångspunkt i punkt 45 i de allmänna ståndpunkterna).

Ändringsförslag 5

COM(2011) 839 final

Artikel 18

Kommissionens förslag	Ändringsförslag
Den finansieringsram som finns tillgänglig för genomförandet av denna förordning ska vara 18 182 300 000 euro (i löpande priser) för perioden 2014–2020. Upp till 5 procent av finansieringsramen ska tilldelas de program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c.	Den finansieringsram som finns tillgänglig för genomförandet av denna förordning ska vara 18 182 300 000 euro (i löpande priser) för perioden 2014–2020. Upp till 5 procent av finansieringsramen ska tilldelas de program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c, inbegripet program som stöder lokal och regional demokratiutveckling.

Motivering

Utvecklingen av demokrati på lokal och regional nivå är en viktig förutsättning för andra aspekter av instrumentets mål. Ett visst ekonomiskt stöd bör därför öronmärkas för projekt på det här området. Ändringsförslaget avser punkt 34 i yttrandet.

Bryssel den 9 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Översynen av direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn och öppna uppgifter"

(2012/C 391/12)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ att se över direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (PSI-direktivet) och det därmed sammanhängande meddelandet om öppna uppgifter, eftersom dessa har potential att bli mycket värdefulla för medborgarna, näringslivet och de offentliga myndigheterna och kan bidra till att skapa arbetstillfällen och förbättra kvaliteten på de offentliga tjänsterna.
- Kommittén har betonat betydelsen av gemensamma bestämmelser och praxis som styr återanvändningen och vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, för att se till att samma grundläggande villkor gäller för alla aktörer inom den europeiska informationsmarknaden, att villkoren för återanvändning av sådan information är mer överskådliga och att snedvridningar av inre marknaden undanröjs.
- De regionala och lokala myndigheterna hör till de främsta målgrupperna för åtgärderna inom den digitala agendan, inklusive översynen av PSI-direktivet och meddelandet om öppna uppgifter. De har en ytterst viktig roll som drivkrafter för deras tillämpning.
- Vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn måste till alla delar uppfylla nationella och europeiska bestämmelser om skydd av privatlivet. Användningen av öppna uppgifter måste dessutom ta hänsyn till tredje parts upphovsrättigheter, och samtidigt måste man vid kommersiellt vidareutnyttjande av öppna uppgifter garantera samma nivå av uppgiftsskydd och skydd av privatlivet som när den offentliga sektorn behandlar uppgifter.

Föredragande

Anne KARJALAINEN (FI-PSE), ledamot av kommunfullmäktige i Kervo

Referensdokument

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/98/EG om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn

COM(2011) 877 final

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Öppna uppgifter – En drivkraft för innovation, tillväxt och öppen styrning

COM(2011) 882 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Inledning**

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ att se över direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (PSI-direktivet) och det därmed sammanhängande meddelandet om öppna uppgifter, eftersom dessa har potential att bli mycket värdefulla för medborgarna, näringslivet och de offentliga myndigheterna och kan bidra till att skapa arbetstillfällen och förbättra kvaliteten på de offentliga tjänsterna ⁽¹⁾.

2. Det nuvarande direktivet antogs 2003 och syftade till att förenkla det kommersiella vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn i hela unionen genom att harmonisera de grundläggande villkoren för det förenklade vidareutnyttjandet. PSI-direktivet innehåller dessutom bestämmelser om icke-diskriminering, avgifter, ensamrättsavtal, öppenhet, licenser och praktiska verktyg för att göra det enklare att hitta och vidareutnyttja offentliga handlingar. I detta sammanhang är kommunerna och regionerna samtidigt både aktörer och tjänsteleverantörer.

3. Kommittén noterar att kommissionen i sitt meddelande om öppna uppgifter från 2011 konstaterade att framsteg har gjorts, men att det fortfarande kvarstod ett antal hinder för utnyttjande av uppgifter som innehåller av den offentliga sektorn, t.ex. en oförmåga att se de potentiella ekonomiska vinsterna med vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn, okunnighet om vilka uppgifter från den offentliga sektorn som finns tillgängliga samt tekniska och praktiska problem som hindrar vidareutnyttjandet av information.

4. Översynen av direktivet utgör en del av EU:s digitala strategi, som i sin tur ingår i målen för Europa 2020-strategin, vars syfte är att göra Europa till "en smart och hållbar ekonomi för alla, med hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning" ⁽²⁾.

5. Den största utmaningen för EU inom den närmaste framtiden är att uppnå ekonomisk tillväxt och samtidigt främja hållbar utveckling. Det finns en motsättning mellan dessa mål, vilket man uppmärksammat i Europa 2020-strategin genom

att lyfta fram "hållbar tillväxt" som ett nyckelområde. Hållbar utveckling är en utveckling som tillgodoser behoven i dagens samhälle utan att detta sker på bekostnad av kommande generationer. Den största möjligheten att skapa hållbar tillväxt finns inom den digitala ekonomin ⁽³⁾.

6. Kommittén har framhållit vikten av att vidareutnyttja information från den offentliga sektorn i såväl kommersiellt som icke-kommersiellt syfte samt av att investera i forskning som stöder specifika verksamheter och utvecklingen av framtida tillämpningar i syfte att öka värdet av IKT ⁽⁴⁾.

7. Kommittén har betonat betydelsen av gemensamma bestämmelser och praxis som styr återanvändningen och vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, för att se till att samma grundläggande villkor gäller för alla aktörer inom den europeiska informationsmarknaden, att villkoren för återanvändning av sådan information är mer överskådliga och att snedvridningar av inre marknaden undanröjs ⁽⁵⁾.

8. De regionala och lokala myndigheterna hör till de främsta målgrupperna för åtgärderna inom den digitala agendan, inklusive översynen av PSI-direktivet och meddelandet om öppna uppgifter. De har en ytterst viktig roll som drivkrafter för deras tillämpning ⁽⁶⁾.

9. Organen i den offentliga sektorn producerar, samlar in och bevarar enorma mängder information och material. Information från den offentliga sektorn utgör ett betydelsefullt utgångsmaterial för produkter och tjänster med digitalt innehåll, och har en stor potential som hittills inte utnyttjats fullt ut i EU.

10. För att kunna utveckla en marknad för vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn är det nödvändigt att se över de avtal om ensamrätt som ingåtts av organ i den offentliga sektorn och privata företag samt att genomföra strategier med licens- och avgiftsmodeller för att främja vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn på bästa

⁽¹⁾ CdR 247/2009.

⁽²⁾ CdR 104/2010.

⁽³⁾ CdR 104/2010.

⁽⁴⁾ CdR 247/2009.

⁽⁵⁾ CdR 247/2009.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010.

möjliga sätt, samtidigt som man ser till att medel avsätts för att bevara och uppdatera dokumenten. Det är också viktigt att överväga och klarlägga hur mekanismer som redan nu i stor utsträckning används för att förvalta offentliga uppgifter kan organiseras på ett så samordnat sätt som möjligt för att därigenom skapa större samverkans effekter ⁽⁷⁾.

11. Det är ytterst viktigt att fastställa hur man på ett objektivt sätt ska mäta det ekonomiska värdet av informationen, med hänsyn till dess offentliga karaktär och dess koppling till offentliga institutioner ⁽⁸⁾.

12. Kommittén betonar att informationen från den offentliga sektorn skulle kunna vidareutnyttjas till fullo om de lokala och regionala myndigheterna deltog mer aktivt. Dessa skulle i hög grad kunna främja återanvändningen av sådan information, vilket i sin tur kan förbättra förutsättningarna för företagens verksamhet och skapa arbetstillfällen ⁽⁹⁾.

13. Politiska beslutsfattare på lokal och regional nivå bör överväga hur lokala och regionala myndigheter kan främja tillhandahållandet och vidareutnyttjandet av offentliga uppgifter.

14. Vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn måste till alla delar uppfylla nationella och europeiska bestämmelser om skydd av privatlivet. Användningen av öppna uppgifter måste dessutom ta hänsyn till tredje parts upphovsrättigheter, och samtidigt måste man vid kommersiellt vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn garantera samma nivå av uppgiftsskydd och skydd av privatlivet som när den offentliga sektorn behandlar uppgifter.

15. Kommittén har understrukit vikten av att involvera de lokala och regionala myndigheterna i ett brett samarbete för att förbättra interoperabiliteten i de offentliga förvaltningssystemen och göra tillhandahållandet av offentliga tjänster effektivare ⁽¹⁰⁾.

Principerna i direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn

16. Kommissionens reviderade strategi för offentliga öppna uppgifter bygger på tre delstrategier som kompletterar varandra:

— En anpassning av den rättsliga ramen om vidareutnyttjande av uppgifter.

— Användning av finansieringsverktyg som stöd för öppna uppgifter, samt hjälp att komma i gång genom att inrätta alleuropeiska dataportaler.

— Gynnande av samordning och erfarenhetsutbyte mellan medlemsstaterna.

17. Genom ändringarna i direktivet införs principen att alla offentliga uppgifter som inte uttryckligen omfattas av något undantag kan vidareutnyttjas i kommersiella och icke-kommersiella syften.

18. Förslaget, som utvidgar direktivets tillämpningsområde till bibliotek (inklusive universitetsbibliotek), arkiv och museer, bör ta hänsyn till dessa institutioners särskilda uppdrag eftersom deras samlingar är offentliga. Kommittén påpekar att en utvidgning av direktivets tillämpningsområde bör minimera kostnaderna och inte leda till att dessa institutioner drabbas av oskäliga administrativa bördor och extrakostnader. Trots att kulturinstitut inte får tvingas att digitalisera, understryker kommittén att den föreslagna metoden för att fastställa avgifter som överstiger marginalkostnaderna inte får motverka digitaliseringen och de tidigare nämnda organens långsiktiga arkiveringsinsatser på grund av högre digitaliserings- och datalagringskostnader och minskade inkomstmöjligheter.

19. I förslaget begränsas dessutom det belopp som kan faktureras för uppgifter från den offentliga sektorn till ett belopp som motsvarar högst tilläggskostnaderna till följd av kopiering och distribution, förutom i undantagsfall då ett organ i den offentliga sektorn måste täcka en betydande del av kostnaderna för sina offentliga uppdrag med hjälp av sin immaterialrätt. ReK föreslår att kostnaderna för att uppfylla kraven i PSI-direktivet även generellt ska kunna tas med i beräkningen när beloppet fastställs.

20. Medlemsstaterna förutsätts i förslaget organisera en opartisk myndighetstillsyn i frågor som rör vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn. Kommittén anser emellertid inte att detta är nödvändigt om det redan finns en tillräcklig tillsynsstruktur för den offentliga sektorn i medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska årligen rapportera till kommissionen om läget när det gäller vidareutnyttjande av uppgifter från den offentliga sektorn samt om förfarandena och åtgärderna för att säkerställa detta.

21. Kommissionen strävar tillsammans med medlemsstaterna samt organen inom den offentliga sektorn och de regionala uppgiftssamlarna efter att skapa en alleuropeisk dataportal som kan erbjuda direkt tillgång till många olika datasamlingar i hela EU, inklusive uppgifter via kommissionens portal.

22. Kommittén önskar att kommissionen i sina finansieringsprogram vill stödja åtgärder som gör öppna uppgifter från den offentliga sektorn tillgängliga, med beaktande även av den lokala och regionala myndighetsnivån.

⁽⁷⁾ CdR 247/2009.

⁽⁸⁾ CdR 247/2009.

⁽⁹⁾ CdR 247/2009.

⁽¹⁰⁾ CdR 10/2009.

23. Kommittén uppmanar organen inom den offentliga sektorn att offentliggöra uppgifterna i maskinläsbar form då detta är möjligt, men påpekar att direktivet inte förutsätter att alla uppgifter ska behöva omvandlas till en sådan form. Detta bör också tydligt framgå i skälen i direktivet.

Möjligheter

24. Hela samhället gynnas av att uppgifter från den offentliga sektorn vidareutnyttjas. Utvecklingen av nya lösningar där man utnyttjar sammankopplade öppna data (*linked open data*) är ett steg i riktning mot användarcentrerade tjänsteprocesser. Andra positiva resultat kan uppnås genom innovativa tjänster, nya affärsmodeller och förbättrad effektivitet inom den offentliga sektorn ⁽¹⁾.

25. Enligt kommissionens utredningar stärker en fri tillgång till offentliga handlingar den ekonomiska tillväxten och skapar nya möjligheter till affärsverksamhet även bland små företag, oavsett var de är belägna. I detta sammanhang bör man särskilt verka för att små och medelstora företag vidareutnyttjar information och se till att den finansiering som krävs för att producera, lagra och uppdatera dokument från den offentliga sektorn avsätts.

26. Den betydelse som vidareutnyttjandet av data från den offentliga sektorn samt öppna uppgifter kan få för företagen kan få en positiv inverkan på utvecklingen i en hel region.

27. De utredningar som kommissionen gjort samt annan internationell forskning stöder ståndpunkten att offentliga dataresurser som frigörs för vidareutnyttjande kan gynna samhället och ekonomin i stort till en grad som vida kompenserar de försäljningsintäkter som framöver förloras. Det kommer dock eventuellt att krävas riktade (stöd-)åtgärder från EU för att man – mot bakgrund av de budgetrestriktioner som finns i dag och som kommer att finnas kvar under överskådlig framtid – ska kunna uppfylla de nya kraven i PSI-direktivet samtidigt som intäkterna minskar.

28. Uppgifternas ekonomiska värde varierar beroende på deras innehåll. Ekonomisk nytta och nya innovationer kan uppstå i synnerhet genom att olika uppgifter sammanförs, exempelvis geografiska uppgifter och uppgifter om tjänster.

29. Möjligheten att vidareutnyttja information från den offentliga sektorn kan också ha en positiv effekt på den offentliga förvaltningssektorns öppenhet, effektivitet och ansvarighet och bidra till medborgarnas inflytande samt främja demokratin. Uppgifterna kan i så fall granskas och medger insyn.

30. Tillhandahållandet av offentliga uppgifter kan även påverka faktaunderlaget och kvaliteten inom beslutsfattandet, exempelvis i fråga om avgöranden som ska fällas utgående från bakgrundsfakta på områdena trafik, fysisk planering och klimatförändringar.

31. Öppnandet och tillhandahållandet av myndigheternas uppgiftssamlingar utgör en viktig möjlighet för lokala medier att informera om beslutsfattandet på lokal nivå i en begriplig och intressant form.

32. Öppna offentliga uppgifter ger även möjlighet till en mer kostnadseffektiv produktion av elektroniska offentliga tjänster, och behovet av att tillhandahålla överlappande uppgifter minskar.

33. Tillhandahållandet av offentliga uppgifter för vidareutnyttjande på bred bas skapar inte bara ny affärsverksamhet, utan erbjuder även aktörerna i den offentliga sektorn själva en möjlighet att förbättra den offentliga sektorns egna system och förfaranden samt att bilda gränssnitt mellan dessa system.

34. Många produkter och tjänster som bygger på uppgifter från den offentliga sektorn är gränsoverskridande till sin natur. Det måste bli lättare för företag att erbjuda tjänster överallt i EU.

35. Öppna offentliga uppgifter kan bidra till förbättrade förutsättningar för en effektiv digital inre marknad, där konsumenterna kan erbjudas lätthanterlig, trygg och flexibel tillgång till lagliga digitala material och tjänster ⁽¹²⁾.

36. EU-medborgarna gagnas av den framväxande digitala inre marknaden samt av dess tjänster och informationsprodukter, som görs tillgängliga via öppna offentliga uppgifter, oavsett om de är konsumenter, företagare eller anställda inom den kreativa sektorn eller i informationsbranschen ⁽¹³⁾.

37. Aktörerna inom den lokala offentliga sektorn har inte alltid tillräckliga resurser, kunskaper eller finansiella medel för att själva utveckla användarvänliga tjänsteinnovationer. Därför bör lokala och regionala aktörer få stöd och uppmuntran att optimera de uppgifter som redan erbjuds av den offentliga sektorn för vidareutnyttjande av utvecklare och företag, även små och medelstora företag, och därmed även erbjuda nya möjligheter till affärsverksamhet och nya arbetstillfällen. Samtidigt är det möjligt att det uppstår helt nya digitala tjänster som sannolikt också kan vara till nytta för den lokala och regionala offentliga sektorn.

38. Tillräckliga naturresurser och minskade koldioxidavtryck är viktiga faktorer för hållbar utveckling, men de begränsar tillväxt som bygger på produktion. Den ekonomiska tillväxten i EU bör alltså grunda sig på något annat än ökad produktion av konsumtionsvaror. Produkter och tjänster som kan produceras och erbjudas digitalt kan skapa tillväxt som tar mindre på naturresurserna. Regionkommittén påpekar dock att en ökad digitalisering – inte minst på grund av användningen av produkter och tjänster som tidigare inte efterfrågats – medför en ökad förbrukning av energi och resurser som behövs för att producera digital utrustning.

⁽¹⁾ CdR 104/2010.

⁽¹²⁾ CdR 104/2010.

⁽¹³⁾ CdR 104/2010.

39. Öppna offentliga uppgifter erbjuder nya möjligheter att utveckla innovativa digitala affärsverksamheter. När uppgifter från de offentliga myndigheterna i allt högre grad kan vidareutnyttjas genom att de tillhandahålls i maskinläsbar form, kan företagen utifrån dessa utforma och erbjuda nya typer av tjänster. Gränssnitt för datatjänster och automatiserade uppgiftsgranskningar minskar det manuella arbetet för registrering och korrigering av information.

40. Öppna offentliga uppgifter kan ge upphov till nydanande affärsverksamhet, men även till innovativ verksamhet bland offentliga förvaltningar, forskningsinstitut, tredje sektorn och enskilda medborgare.

41. Genom att i högre grad än i dag utnyttja informationen kan man uppnå ekonomiska och samhälleliga multiplikator- och samverkans effekter bl.a. genom ett större utbud av källmaterial som är åtkomligt för forskning och utbildning.

42. Tillhandahållandet av offentliga uppgifter för vidareutnyttjande gynnar turismen eftersom tjänster och målinriktad information lätt kan erbjudas på turisternas eget språk.

43. Återanvändningen av befintliga uppgifter kan i sig förbättra IKT:s möjligheter att höja energieffektiviteten och därigenom förbättra Europeiska unionens konkurrenskraft och förbättra förutsättningarna för affärsverksamhet på lokal och regional nivå ⁽¹⁴⁾.

44. De innovationsmöjligheter som öppna uppgifter medför bör beaktas även vid genomförandet av EU:s ramprogram Horisont 2020.

45. Det är positivt att finansieringen av den europeiska e-tjänstinfrastrukturen för offentliga uppgifter under perioden 2014–2020 ska komma från Fonden för ett sammanlänkat Europa. I budgetupplägget bör man även beakta de regionala och lokala myndigheternas behov och de utmaningar som tillhandahållandet av öppna uppgifter för vidareutnyttjande medför för dessa.

Utmaningar

46. Då en betydande del av driftskostnaderna i anslutning till att ett organ i den offentliga sektorn fullföljer sina tjänsteåligganden täcks av intäkter från dess immaterialrätt, är det viktigt att organet kan fakturera mer för marginalkostnader i anslutning till återanvändningen av dokument.

47. Lokala och regionala myndigheter kan fortfarande ha svårigheter med att meddela, insamla, hantera eller återanvända uppgifter från statliga myndigheter. Samarbetet mellan den lokala, regionala och statliga nivån bör förstärkas så att den samlade öppna informationen inom den offentliga förvaltningen kan utnyttjas effektivt.

48. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid de hinder och problem som lokala och regionala myndigheter eller utvecklare har uppdat i anslutning till användningen av uppgifter från

den offentliga sektorn, och lösningar på dessa problem bör tas fram. Det är även viktigt att endast kräva att dokumenten ska göras tillgängliga i maskinläsbart format tillsammans med tillhörande metadata så långt som detta är möjligt och lämpligt.

49. Den teknik som behövs för att ta del av offentliga öppna uppgifter ligger redan nu på en hög nivå, men den behärskas inte nödvändigtvis i tillräcklig mån på lokal och regional nivå, och det finns kanske inte heller mekanismer för att finna uppgifter som kan återanvändas. Öppna offentliga uppgifter utnyttjas inte heller tillräckligt effektivt i anslutning till de tjänster som riktas till medborgarna.

50. Aktörerna inom de regionala och lokala myndigheterna, i synnerhet i mindre kommuner, har inte nödvändigtvis resurser och förutsättningar för storskaliga insatser för tillhandahållande av uppgifter, utan de behöver stöd i detta arbete (anvisningar och rekommendationer, kopierbara tekniska underlag, gemensamma datakataloger, finansiering osv.).

51. Om de offentliga öppna uppgifterna är splittrade och det saknas en samlad kontroll, kan det vara svårare för utvecklare och företag att utnyttja dem för nya tillämpningar.

52. Eftersom aktörerna på lokal och regional nivå är olika i olika delar av Europa, kan det vara svårt för utvecklarna att ta fram tekniska underlag eller tillämpningar som kan kopieras. Det vore lämpligt att inleda alleuropeiska projekt där tillämpningar utvecklas och prövas på ett samordnat sätt. Ett exempel på detta är projektet CitySDK, där städer i Europa arbetar fram lösningar i samarbete och utbyter erfarenheter.

53. När grunderna för öppna offentliga uppgifter en gång för alla är lagda och erfarenheter vunnits kommer det inte att krävas lika mycket resurser för upprätthållandet som för utredningsskedet. Anställda på lokal och regional nivå bör få utbildning i anslutning till öppna uppgifter, så att förståelsen för de öppna uppgifternas betydelse för den egna organisationen ökar.

54. Det räcker inte att uppgifterna görs öppna för beslutsfattare och medborgare, utan utnyttjandet av informationen kräver ett visst kunnande. Utbildningen på olika nivåer och yrkesfortbildningen bör omfatta informationshantering och informationsanalys.

55. Kommittén vill särskilt fästa uppmärksamhet vid att direktivförslaget inte får försvåra kärnverksamheten vid bibliotek, arkiv och museer i en digital verksamhetsmiljö. Förslaget får inte leda till en situation där organens förmåga att sköta sina grundläggande uppdrag försvagas till följd av att direktivet i hög grad minskar deras möjligheter att utveckla ekonomiskt hållbara verksamhetsformer där samlingarna utnyttjas i samarbete med aktörer i den offentliga och privata sektorn. Särskilt i fråga om

⁽¹⁴⁾ CdR 65/2011.

avtal, t.ex. vid storskaliga digitaliseringsprojekt, bör man överväga ensamrätt under en övergångsperiod om detta krävs för att tillhandahålla en tjänst som ligger i allmänhetens intresse.

56. Särskild vikt bör fästas vid den logistik som krävs för behandlingen av den stora mängd data som den offentliga förvaltningen behöver i anslutning till de tillämpningar de utvecklat och använder.

57. Graden av offentlighet kan variera och uppgifter som gynnar samhällelig insyn (t.ex. beskattningsuppgifter om privatpersoner) kan, om de kan begäras ut vid behov, utgöra ett problem för skyddet av privatlivet om de publiceras inom ramen för ett vidareutnyttjande av uppgifter.

58. Det är ytterst viktigt att se till att säkerhetskraven på alla nivåer uppfylls för att se till att man uppnår bästa möjliga skydd av personlig integritet och personuppgifter samt förhindrar alla former av olaglig spårning av personuppgifter och profilanalys, inklusive shoppingpreferenser, hälsotillstånd, patientjournaler etc. Med tanke på skyddet av privatlivet måste man även undersöka om uppgifter från olika register kan kombineras automatiskt i syfte att skapa synnerligen detaljerade personprofiler.

59. När man exempelvis i forsknings- och utvecklingssyfte öppnar data som innehåller personuppgifter (bl.a. medicinsk forskning) måste uppgifter som tillåter identifiering av personen tas bort ur materialet, och hinder mot samkörning uppgifter som möjliggör sådan identifiering måste införas. Myndigheter som upprätthåller grundläggande dataregister bör uppmanas att göra sitt material anonymt. Anonyma uppgifter kan även användas i utvecklingen av tjänsterna inom såväl den offentliga som den privata sektorn så länge det är uteslutet att dessa anonyma uppgifter kan samköras med andra uppgifter så att skyddade personuppgifter kan återskapas. Kostnaderna för anonymiseringen bör beaktas i avgifterna.

60. Metadata är en viktig aspekt på vidareutnyttjandet av uppgifter, och publicering av sådana i standardiserat format skulle i synnerhet främja utbyte av information över gränserna. Därför bör kommissionen utarbeta en rekommendation om en standardiserad mall för metadata, som skulle kunna bygga på t.ex. kraven för metadata i Inspire-direktivet).

61. Kommittén vill framhålla att direktivförslaget inte får inkräkta på de lokala, regionala och nationella myndigheternas möjligheter att fullgöra sina huvuduppgifter.

62. ReK anser att man på alla nivåer bör se till att tillvarata skyddsvärda offentliga intressen. All dataanvändning som äventyrar offentliga intressen måste förhindras.

Slutsatser

63. Kommittén konstaterar att de åtgärder som förslås i direktivförslaget inte i sig tycks ge upphov till några problem med

vare sig subsidiaritets- eller proportionalitetsprincipen. För att motverka risken för brott mot dessa principer bör regionala och lokala myndigheter systematiskt höras under planeringen, genomförandet och förvaltningen av åtgärder som syftar till att öka vidareutnyttjandet av uppgifter från den offentliga sektorn med målet att främja den ekonomiska tillväxten och öka samsättningen.

64. Det är särskilt viktigt att subsidiaritetsprincipen efterlevs vid samordnade åtgärder mellan EU, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna. Därmed delas ansvaret mellan beslutsfattarna på de olika berörda myndighetsnivåerna och stötts av de olika medverkande aktörernas demokratiska legitimitet och representativitet, i enlighet med vad som framhölls i Regionkommitténs vitbok om flernivåstyre⁽¹⁵⁾.

65. Avsikten med de ändringar som föreslås är inte att ändra på vilka dokument som görs offentliga i medlemsstaterna. Lagsiftningen om offentlig tillgång till uppgifter bör även i fortsättningen falla inom medlemsstaternas exklusiva befogenhetsområde. De föreslagna bestämmelserna skulle gälla för vidareutnyttjandet av dokument som är allmänt tillgängliga enligt nationella bestämmelser om tillgång. I detta sammanhang bör dock begreppet "allmänt tillgängliga offentliga dokument" definieras, och det bör ställas krav på att endast de dokument omfattas som enligt den nationella lagstiftningen berörs av rätten till tillgång.

66. Det är viktigt att medborgare och företag erbjuds tydliga förfaranden för klagomål och överklaganden vid oegentligheter i samband med vidareutnyttjandet av uppgifter.

67. Den förbättrade tillgången till – och öppningen av – offentliga uppgifter som kan vidareutnyttjas bör ske systematiskt och på ett sätt som beaktar forskningsrön, samlade erfarenheter och god praxis.

68. Den offentliga förvaltningens elektroniska tjänster har hittills i alltför hög grad bestått i att pappersbyråkratin som sådan har flyttats över till nätet. EU och medlemsstaterna bör vara föregångare och i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter ta initiativ till en större reform på EU-nivå och nationell nivå av den offentliga sektorns arbetsmetoder och strukturer, så att man med hjälp av IKT och utnyttjande av öppna uppgifter kan förbättra arbetets ändamålsenlighet, kvalitet och produktivitet samt effektiviteten inom den offentliga förvaltningen och därmed minska byråkratin för allmänheten och företagen.

69. Kommissionen bör underlätta tillhandahållandet av offentliga uppgifter genom tekniska anvisningar och rekommendationer, genom att publicera en gemensam datakatalog och genom att införa en gemensam licens för öppna uppgifter.

⁽¹⁵⁾ CdR 89/2009.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 1.6.1.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
"I exceptionella fall, i synnerhet när offentliga myndigheter tar en väsentlig del av täckningen för sina driftskostnader i samband med utövandet av sitt offentliga uppdrag från utnyttjandet av sina immateriella rättigheter, kan offentliga myndigheter få tillstånd att avgiftsbelägga vidareutnyttjandet av handlingar utöver handlingarnas marginalkostnader i enlighet med objektiva, öppet redovisade och kontrollerbara kriterier, förutsatt att detta sker i allmänhetens intresse och godkänns av den oberoende kontrollmyndighet som avses i artikel 4.4 samt att det inte påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 i denna artikel."	I exceptionella fall, i synnerhet när offentliga myndigheter tar en väsentlig del av täckningen för sina driftskostnader i samband med utövandet av sitt offentliga uppdrag från utnyttjandet av sina immateriella rättigheter måste få intäkter för att täcka driftskostnaderna för en stor del av utövandet av de offentliga uppdragen, får kan offentliga myndigheter de få tillstånd att avgiftsbelägga vidareutnyttjandet av handlingar utöver handlingarnas marginalkostnader i enlighet med objektiva, öppet redovisade och kontrollerbara kriterier, förutsatt att detta sker i allmänhetens intresse och godkänns av den oberoende kontrollmyndighet som avses i artikel 4.4 samt att det inte påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Motivering

Ordvalet i stycket är oklart och leder lätt till felaktiga tolkningar i en fråga som är central för direktivets genomförande. Avsikten med ändringsrekommendationen är att noggrannare återge undantagsfallens karaktär och undvika missförstånd till följd av feltolkningar.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 1.4.2

Utkast till yttrande	Ändringsförslag
De mekanismer för överprövning som finns ska inbegripa möjligheten till en utvärdering utförd av en oberoende myndighet som har givits särskilda rättsliga befogenheter vad gäller vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, och vars beslut är bindande för den berörda offentliga myndigheten.	De mekanismer för överprövning som finns ska inbegripa möjligheten till en utvärdering utförd av en oberoende myndighet som har givits särskilda rättsliga befogenheter vad gäller vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, och vars beslut är bindande för den berörda offentliga myndigheten.

Motivering

Det är oklart vad som avses med "myndighet som har givits särskilda rättsliga befogenheter vad gäller vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn". Nyttan med en särskild myndighet för detta område är tveksam och står inte i rimlig proportion till de kostnader som uppstår på medlemsstatsnivå. Av detta skäl är vi tveksamma till förslaget och avvisar det.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Dataskyddspaketet"

(2012/C 391/13)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar förslagen om en reform av den europeiska lagstiftningen om skydd av personuppgifter som ett bidrag från EU:s sida till den globala debatten om ett lämpligt skydd av den personliga integriteten i en digital värld.
- Regionkommittén anser det ofrånkomligt att viktiga frågor om skydd av personuppgifter avgörs inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, som är den enda garantin för öppenhet och demokratisk legitimitet genom att rådet och Europaparlamentet verkligen deltar i utformningen och genom att också företrädare för de regionala och lokala myndigheterna i Europa involveras.
- Regionkommittén framhåller att det vid sidan av vissa obesvarade frågor om förenligheten mellan förordningens grundkoncept och subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen också finns detaljbestämmelser som leder till olämpliga gränsdragningar för nationella myndigheters lagstiftning i fråga om databehandling.
- Kommittén anser också att det är lämpligt att den föreslagna lagstiftningen ger medlemsstaterna och i förekommande fall regionerna större utrymme att fatta beslut, så att lagstiftningen, i överensstämmelse med de nationella bestämmelserna, fastställer de generella villkor som ska gälla för tillsynsmyndighetens medlemmar för att garantera att de utövar sitt ämbete på ett oberoende sätt.

Föredragande

Ursula MÄNNLE (DE–PPE), ledamot av Bayerns delstatsparlament

Referensdokument

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska sociala kommittén samt Regionkommittén om skydd av den personliga integriteten i en uppkopplad värld: En europeisk ram för personuppgiftsskydd för tjugohundratalet,

COM(2012) 9 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter,

COM(2012) 10 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning),

COM(2012) 11 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

Databehandling förekommer överallt i det moderna informationssamhället, och regleringen av uppgiftsskyddet är därför av central betydelse för den ekonomiska utvecklingen, för staternas funktionsförmåga och effektiviteten i deras agerande och för EU-medborgarnas personliga friheter och rättigheter. Att anpassa uppgiftsskyddet till de nya krav som ställs i en digital värld som på allt fler områden kopplas samman genom internet är i nuläget därför inte bara för EU utan också för andra stater eller förbund av stater, t.ex. Europarådet och USA, ett av de främsta reformprojekten. Skyddet av personuppgifter ger upphov till frågor på alla politikområden. Uppgiftsskyddet är en övergripande fråga och påverkar säkerhetspolitiken och den rättsliga politiken samt ekonomin, kommunikations-, utbildnings- och hälsovårdssektorn, administrationen och konsumentskyddet. Vidareutvecklingen av den europeiska lagstiftningen om skydd för personuppgifter är därför också av central betydelse för Europas regioner och städer, för att bevara och vidareutveckla deras bärkraft i tider av grundläggande tekniska förändringar och global konkurrens.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar förslagen om en reform av den europeiska lagstiftningen om skydd av personuppgifter som ett bidrag från EU:s sida till den globala debatten om ett lämpligt skydd av den personliga integriteten i en digital värld.

2. Regionkommittén påminner om den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna har vid genomförandet av rekommendationerna i den digitala agendan för Europa. De är drivfjädern i den ekonomiska tillväxten på lokal och regional nivå och genererar, använder och förvaltar många it-produkter och it-tjänster, som grundar sig på databaser med uppgifter från den offentliga sektorn. Därför ska de på ett heltäckande och effektivt sätt bidra till utformningen av de lagar som kommer

att påverka deras behörighet avseende uppgiftsskyddet. Förordningen kommer att medföra nya administrativa bördor och merkostnader för kommuner och regioner, som enligt Regionkommitténs uppfattning inte står i proportion till vinsterna för medborgarna.

3. Regionkommittén stöder reformpaketets generella målsättningar om att i enlighet med artikel 8 i stadgan om grundläggande rättigheter och artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt säkerställa harmonisering på EU-nivå av skyddet av enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter.

4. Regionkommittén framhåller att en harmonisering av dataskyddsbestämmelsernas krav som genomförs med hjälp av bindande allmänna riktlinjer leder till att företags, förvaltningsorgans och privata aktörers databehandlingsförfaranden underkastats samma krav, trots grundläggande skillnader i riskbilden och varierande driftsvillkor. Kommittén anser att förordningen medför alltför negativa konsekvenser för offentliga myndigheter och är otydlig vad gäller deras behörighet samt vad avser det arbetsrättsliga området. Förordningen innebär dessutom för offentliga myndigheter på regional och lokal nivå en rad förpliktelser (t.ex. ökade krav på dokumentation, skyldighet att säkerställa uppgiftsportabilitet etc.) som inte motsvaras av märkbara förbättringar av de berörda personernas rättigheter. ReK påpekar att den föreslagna rättsakten i form av en förordning på grund av den höga abstraktionsnivån kan leda till ett missbruk av artikel 290 i EUF-fördraget, som ger kommissionen befogenhet att fastställa ytterligare regler, även i betydelsefulla frågor, och att den följaktligen inte tar hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Kommittén anser därför att offentliga myndigheters behandling av personuppgifter och det arbetsrättsliga området undantas från förordningens tillämpningsområde för att i stället även i fortsättningen regleras av ett direktiv.

5. Regionkommittén understryker att de oberoende kontrollinstanserna har ett avgörande ansvar för skyddet av personuppgifter. En hög uppgiftsskyddsnivå i en uppkopplad värld där databehandling förekommer nästan överallt kan emellertid inte säkerställas endast genom att man försöker stärka de förvaltningsrättsliga uppgifterna; det krävs dessutom ytterligare styrmedel för att registerförarna ska belöna satsningar på dataskydd, t.ex. genom att göra bevisbördan lättare för de registerförare som lyder under krävande självregleringsstandarder eller uppförandekoder, eller genomför frivilliga konsekvensbedömningar avseende uppgiftsskydd.

6. Regionkommittén anser det ofrånkomligt att viktiga frågor om skydd av personuppgifter avgörs inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, som är den enda garantin för öppenhet och demokratisk legitimitet genom att rådet och Europaparlamentet verkligen deltar i utformningen och genom att också företrädare för de regionala och lokala myndigheterna i Europa involveras.

7. För det polisiära och rättsliga samarbetet är det av grundläggande betydelse att man skapar bindande bestämmelser för att skydda personuppgifter vid transnationellt utbyte av sådana.

8. Kommittén varnar för att man i strävan efter ett stärka personuppgiftsskyddet i alltför hög grad begränsar medborgarnas möjligheter att utöva sin rätt att bestämma över information om dem själva genom att man fråntar dem möjligheten att lämna samtycke till framför allt offentliga myndigheter. Detta gäller tillämpningsområdet för både den allmänna uppgiftsskyddsförordningen och uppgiftsskyddsdirektivet.

9. Regionkommittén anser att man mot bakgrund av dessa överväganden måste ta hänsyn till följande frågor i det fortsatta lagstiftningsförfarandet:

Subsidiaritet och proportionalitet

10. Regionkommittén anser att det finns goda skäl för strävan att fullständigt harmonisera delar av den europeiska lagstiftningen om skydd av personuppgifter som gäller näringslivet genom en förordning.

11. Regionkommittén framhåller dock att paketet som helhet, som omfattar en allmän uppgiftsskyddsförordning och ett direktiv för det polisiära och rättsliga området samtidigt som många europeiska och nationella bestämmelser om uppgiftsskydd bibehålls inom framför allt telekommunikation, i anslutning till samrådsprocessen hela tiden stöter på grundläggande invändningar som gäller paketets förenlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. De invändningar som framförs har att göra med

— räckvidden på EU:s lagstiftningsbefogenheter enligt artikel 16.2 i EUF-fördraget, som sätter gränser för offentliga organs strävan efter en fullständig harmonisering just på området databehandling och som – när det gäller förslaget till direktiv för det polisiära och rättsliga området – väcker frågan om dessa kan utsträckas till rent nationella angelägenheter,

— förordningens abstraktionsnivå, som är jämförbar med ett EU-direktivs men som genom avsaknaden av nationella införlivandeakter skapar alltför begränsad rättssäkerhet, och kommissionens möjlighet att anta delegerade akter (se artikel 86) i frågor som inte gäller detaljer, som är problematisk,

— bristen på tydlighet vad gäller räckvidden för tillämpning av nationell lagstiftning (Kapitel IX) i de fall där mer än en medlemsstat är involverad,

— att det inte har gjorts någon avstämning mellan förordningens framtida bestämmelser och stora delar av bestämmelserna i de direktiv på telekommunikationsområdet som är av central betydelse för användningen av internet (t.ex. direktiv 2002/58/EG),

— luckorna i det faktiska rättsskyddet vid eventuella överträdelser av de grundläggande rättigheterna, eftersom det inte finns något förfarande för talan inför EU-domstolen som ger ett omedelbart individuellt rättsskydd,

— de otillräckliga lösningarna på konflikter mellan rätten till uppgiftsskydd och andra grundläggande rättigheter, t.ex. yttrandefriheten och offentlighetsprincipen,

— samt de otydliga gränsdragningarna mellan tillämpningsområdena för förordnings- och direktivförlagen.

12. Regionkommittén betonar att dessa betänkligheter återspeglar de invändningar som har framförts av många europeiska regionala eller lokala myndigheter mot förslag till bestämmelser som t.ex. gör det omöjligt att ta hänsyn till nationella särdrag i uppgiftsskyddet på området sociala tjänster eller betungar offentliga förvaltningars verksamhet med dataskyddskrav, t.ex. med rätten till uppgiftsportabilitet, som bara kan anses vara relevanta för databehandlingsprocesser inom näringslivet och vars administrativa sanktioner är förhållandevis stora i jämförelse med de lokala myndigheternas ekonomiska resurser.

13. Regionkommittén anser att det i förslaget till dataskyddsförordning bör förtydligas att de begränsningar som anges i artikel 83 i fråga om behandling av personuppgifter för historiska, statistiska och vetenskapliga ändamål inte ska inskränka offentliga organs möjligheter att bevara handlingar med stöd av nationell arkivlagstiftning och lagstiftning om insyn i förvaltningens dokument.

14. Regionkommittén anser därför att man i det fortsatta lagstiftningsförfarandet i ännu högre grad än hittills måste pröva beslutet om den rättsliga formen och gränsdragningen mellan tillämpningsområdena för förordnings- och direktivförlagen och se om det finns några alternativ som ligger bättre i linje med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen än det nuvarande paketet. Detta omfattar bland annat möjligheten att även fortsättningsvis låta offentliga myndigheters behandling av personuppgifter och det arbetsrättsliga området regleras i ett direktiv, vilket innebär att offentliga myndigheters behandling av personuppgifter och behandling av uppgifter inom det

arbetsrättsliga området undantas från den allmänna förordningens tillämpningsområde.

Internationell samstämmighet i stället för principen om marknadsföringsort

15. Regionkommittén stöder målsättningen att också låta informationstjänster från globala tjänsteleverantörer omfattas av europeiska dataskyddsnormer.

16. Regionkommittén anser att det initiativ som USA:s regering samtidigt lagt fram med en rättslig ram för skydd av den personliga integriteten inom den globala it-ekonomin gör det möjligt att inom centrala delar av det internationella utbytet av personuppgifter föra samman reformansatser till gemensamma skyddsnormer och därigenom inte bara driva igenom verk samma bestämmelser om uppgiftsskydd utan också på ett mer effektivt sätt än genom en i sin praktiska genomförbarhet begränsad princip om marknadsföringsort undvika olika konkurrensvillkor.

Reformkonceptets hållbarhet

17. Regionkommittén framhåller att förslaget till allmän uppgiftsskyddsförordning huvudsakligen grundar sig på principerna i uppgiftsskyddsdirektiv 95/46 EG, som endast vidareutvecklas i vissa avseenden, t.ex. principen "inbyggt uppgiftsskydd" (*privacy by design*), men i övrigt på sin höjd ändras. Till skillnad från den situation som rådde vid utformningen av detta uppgiftsskyddsdirektiv präglas riskerna vid både privata och offentliga instansers behandling av personuppgifter i informationssamhället inte längre av direkta kontakter. Digitalisering och sammankoppling skapar snarare system där flera myndigheter deltar i behandlingen av uppgifter, t.ex. samkörning av register och utbyte av uppgifter mellan myndigheter.

18. Regionkommittén betonar att detta gör det nära nog omöjligt att klargöra de frågor som uppkommer om skyddet av personuppgifter med traditionella bipolära koncept som begreppet "registeransvarig", "rätten att bli bortglömd" eller den förbudsprincip som har utvecklats för förhållandet mellan stat och medborgare (artikel 6 och 9 i förordningsförslaget). Vissa ändringar som har gjorts i förhållande till bestämmelserna i direktivet, t.ex. de nya definitionerna av "personuppgifter" eller "samtycke", bidrar mer till att öka den rättsliga osäkerhet som redan finns än till att minska den.

19. Om kommissionen står fast vid att använda en förordning anser kommittén därför att det i förslaget ska preciseras att en arbetsgivare har rätt att behandla uppgifter på grundval av den anställdes samtycke. Samma sak gäller för offentliga myndigheter i fråga om tillämpningsområdet för både den allmänna uppgiftsskyddsförordningen och uppgiftsskyddsdirektivet. Om de håller sig till förordningen kan medlemsstaterna med rättsakter anta särskilda bestämmelser som reglerar behandlingen av arbetstagares personuppgifter, utifrån mål som hänger samman med arbetsförhållandena.

20. Regionkommittén anser därför att man, i den mån som det fortsatta lagstiftningsförfarandet inte kan användas för att vidareutveckla grundläggande begrepp, bör tänka över genomförandemekanismerna, som hittills har varit alltför strikt inriktade på förvaltningsrättsliga och även bipolära instrument som föreskrifter eller sanktioner. Just ur de lokala och regionala myndigheternas perspektiv, som står närmast de berörda personerna, kan det därför vara särskilt betydelsefullt med

- åtgärder för att göra alla generationer och befolkningslager medvetna om dataskyddsfrågor,
- mekanismer för utbyte kring beprövade och tekniskt avancerade dataskyddskoncept som t.ex. inom ramen för kvalitetsmärken,
- standardiserad och lättbegriplig information enligt "trafikljusprincipen",
- obligatoriska certifieringsförfaranden,
- eller förfaranden för självreglering av aktörerna.

21. Regionkommittén betonar i detta sammanhang att dessa uppgifter, som i huvudsak ska skötas av tillsynsmyndigheterna, hittills endast har tillmätts underordnad betydelse i förslaget till allmän uppgiftsskyddsförordning, t.ex. inom ramen för den allmänna informationsskyldigheten enligt artikel 52.2 i förslaget till allmän förordning eller bestämmelserna om uppförandekodexar (artikel 38 i förslaget till allmän förordning).

Bevara spelrummet för nationell lagstiftning

22. Regionkommittén framhåller att det vid sidan av vissa obesvarade frågor om förenligheten mellan förordningens grundkoncept och subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen också finns detaljbestämmelser som leder till olämpliga gränsdragningar för nationella myndigheters lagstiftning i fråga om databehandling.

23. ReK anser därför att offentliga myndigheters behandling av personuppgifter och det arbetsrättsliga området även i fortsättningen bör regleras i ett direktiv.

24. Om kommissionen står fast vid att införa en förordning som även omfattar offentliga myndigheter och det arbetsrättsliga området anser Regionkommittén därför att

- de villkor för nationella bestämmelser som fastställs i artikel 6.3 i den allmänna förordningen för att motivera databehandlingskrav inte får försvåras ytterligare genom att man tillämpar begränsningarna i artikel 52 i stadgan om de grundläggande rättigheterna utöver deras egentliga tillämpningsområde,
- samma sak gäller för kommissionens befogenheter att inom ramen för delegerade rättsakter sätta gränser för medlemsstaternas lagstiftningsbefogenheter, t.ex. i fråga om behandling av uppgifter om hälsa eller anställda eller för historiska och statistiska ändamål eller för vetenskaplig forskning,

- man uttryckligen måste nämna möjligheten att lämna samtycke på båda områdena; för offentliga myndigheter gäller detta även i fråga om uppgiftsskyddsdirektivets tillämpningsområde,
- kommissionen i samband med alla delegerade akter (artikel 86) bör vara skyldig att göra en heltäckande konsekvensbedömning och rådfråga rådet, medlemsstaternas parlament, berörda delar av allmänheten, de kommittéer som enligt EUF-fördraget ska involveras när det gäller rättsakter samt Europeiska dataskyddsstyrelsen, bl.a. för att säkerställa att proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna efterlevs; på samma sätt bör man när genomförandeakter utfärdas välja förfaranden som garanterar att alla berörda parter involveras fullt ut och i god tid,
- förordningen utöver avvikelsebefogenheterna i artikel 21 i den allmänna förordningen åtminstone borde skapa möjlighet för nationell lagstiftning att underkasta databehandling som syftar till myndighetsutövning i enlighet med målen enligt artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna mer differentierade skyddsbestämmelser än vad som fastställs i förordningen i nuläget,
- man redan när man fastställer tillämpningsområdet dessutom bör klargöra att förordningens bestämmelser endast omfattar sådan verksamhet "inom ramen för EU-rättens tillämpningsområde", där EU har befogenhet att anta bindande bestämmelser men inte sådana områden som antingen även i fortsättningen enbart faller inom den nationella lagstiftningskompetensen eller där fördragen uttryckligen utesluter befogenheter att harmonisera rättsliga och administrativa bestämmelser, t.ex. i utbildningssystemet (art. 165.4 i EUF-fördraget),
- det i artikel 82 i förordningen ska preciseras att det finns möjlighet att i kollektivavtal anta särskilda regler för behandling av personuppgifter inom ramen för en anställning,
- det i förordningen säkerställs att förvaltningsrätten inte begränsas, t.ex. vad gäller anställning eller avskedande av en registeransvarig,
- man ska säkerställa att det i fråga om befogenheterna att bestraffa personuppgiftsbrott görs en tydlig åtskillnad mellan privata organ med vinstsyfte och andra organ, särskilt inom den offentliga förvaltningen, där målet att beslagta vinst inte är ändamålsenligt, utan politiska kontrollmekanismer är effektivare.

Stärka det demokratiska ansvaret

25. Regionkommittén är mycket orolig för att arbetet med att konkret utforma och vidareutveckla dataskyddsrättsliga krav när förordningen träder i kraft kommer att flyttas över till förfaranden som varken skapar öppenhet eller demokratisk legitimitet, till skillnad från det lagstiftande arbetet i medlemsstaterna eller EU eller genomförandet av den nationella rätten eller EU-rätten genom nationella förvaltningar som befinner sig under parlamentarisk kontroll.

26. ReK motiverar sin oro med att förslaget till förordning genom mycket abstrakta bestämmelser kan skapa bindande och samtidigt harmoniserade och sanktionerbara krav på ett område som är av central betydelse för förverkligandet av olika grundläggande rättigheter och som redan i dag präglas av ett nästan oöverskådligt spektrum av olika tillämpningar, från privata adressförteckningar och offentliga befolkningsregister till databaser i sociala nätverk eller hos aktörer som tillhandahåller sökmotorer. De nästan oundvikliga bristerna i frågor som förutsägbara normer, rättssäkerhet och genomförbarhet bör å ena sidan kompenseras med en mängd befogenheter att anta delegerade rättsakter, som ofta avser viktiga delar av bestämmelserna såsom t.ex. befogenheten enligt artikel 6.5 i den allmänna förordningen visar. Å andra sidan får de oberoende kontrollinstanserna befogenheter som sträcker sig långt utöver de klassiska genomförandebefogenheterna, nämligen att inom ramen för allmänna riktlinjer om tolkningen av uppgiftsskyddsförordningen i praktiken även anta abstrakta och generella bestämmelser. I samband med detta underkastas de dessutom inom ramen för den s.k. mekanismen för enhetlighet en orimlig rätt till påverkan från kommissionens sida, som komprometterar det oberoende som de ska ha enligt artikel 16.2 andra stycket i EUF-fördraget.

27. Regionkommittén anser därför att det finns anledning att principiellt ändra mekanismerna för kommissionens deltagande i förfarandet för enhetlighet i syfte att trygga oberoendet hos tillsynsmyndigheterna för uppgiftsskydd, framför allt deras befogenheter enligt artiklarna 60 och 62.1 a i den allmänna förordningen samt definitionen av "allvarliga tvivel" i samma artiklar, vilket utgör grunden för kommissionens ingripande.

28. Kommittén anser också att det är lämpligt att den föreslagna lagstiftningen ger medlemsstaterna och i förekommande fall regionerna större utrymme att fatta beslut, så att lagstiftningen, i överensstämmelse med de nationella bestämmelserna, fastställer de generella villkor som ska gälla för tillsynsmyndighetens medlemmar för att garantera att de utövar sitt ämbete på ett oberoende sätt.

29. Regionkommittén anser dessutom att de instrument för styrning av de oberoende tillsynsmyndigheterna som har erkänts även av EU-domstolen, t.ex. inom ramen för rapporter och andra återkommande samrådsförfaranden med de lagstiftande organen, borde vidareutvecklas, så att också Europaparlamentet och rådet samt Regionkommittén inom ramen för sin deltaganderätt får en regelbunden överblick över genomförandet av EU:s dataskyddslagstiftning och en möjlighet att inleda initiativ för att vidareutveckla denna. Dessutom borde tillsynsmyndigheterna och Europeiska dataskyddsstyrelsen på grundval av principen om att ingen skall dömas ohörd genom kompletterande förfaranden ha en skyldighet att t.ex. genom samrådsförfaranden involvera föreningar och intresseorganisationer som påverkas av principbeslut, t.ex. enligt artikel 58.2 i den allmänna förordningen, i en öppen process där dataskyddslagstiftningen konkretiseras och vidareutvecklas.

Gränsen för harmoniseringen av dataskyddet på det polisiära och rättsliga området

30. Regionkommittén ställer sig tveksam till om en reglering av rent nationell databehandling inom ramen för förslaget till direktiv på det polisiära och rättsliga området är förenlig med EU:s lagstiftningsbefogenheter och om det finns skäl för en sådan enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Om man bortser från uppgifterna vid bekämpning av terrorism, organiserad brottslighet eller it-brottslighet har polisen och de brottsbekämpande myndigheterna fortfarande stora databaser som endast hanteras på nationell nivå och därmed inte kräver några europeiska dataskyddsbestämmelser. Man måste dessutom ta hänsyn till att dataskyddsbestämmelser får omedelbara återverkningar på polis- och straffprocesslagstiftningen och på så sätt indirekt också på detta område framtvingar en harmonisering, även om EU inte har tillräckliga befogenheter för detta.

31. Kommittén är förvånad över att EU-institutionerna och EU-organen, framför allt Eurojust och Europol, inte ingår i direktivets tillämpningsområde.

32. Regionkommittén anser bortsett från dessa principiella invändningar att man i det fortsatta lagstiftningsförslaget bör undersöka

- i vilken mån omfattande krav i fråga om protokoll och anmälan kan leda till förseningar i polisens utrednings- och brottmålsförfaranden,
- om bestämmelserna i artikel 7.b, 7.c och 7.d i direktivet är förenliga med artikel 1.1, där direktivets ämne och mål definieras,
- att även om det beprövade utbytet av data med tredjeländer inte bör inskränkas eller försvåras på ett orimligt sätt, så bör lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas för undantag som rör internationell överföring i enskilda fall (artikel 36),
- vilka befogenheter för kommissionen att anta delegerade rättsakter och genomförandebestämmelser i syfte att ge bestämmelser en mer konkret utformning som kan begränsas av medlemsstaterna redan i rättsakten eller genom en undantagsbestämmelse.

33. Regionkommittén förbehåller sig rätten att lägga fram ännu ett yttrande med framför allt konkreta ändringsförslag, så snart som rådet och Europaparlamentet i det fortsatta lagstiftningsförslaget har lagt fram sina ståndpunkter i de frågor som har framkastats.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 36

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Genom undantag från artiklarna 34 och 35 ska medlemsstaterna föreskriva att överföring av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast får ske om något av följande villkor är uppfyllda:	Genom undantag från artiklarna 34 och 35 ska medlemsstaterna föreskriva att överföring av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast får ske om något av följande villkor är uppfyllda:
a) Överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person.	a) Överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person.
b) Överföringen är nödvändig för att skydda den registrerades berättigade intressen om lagstiftningen i den medlemsstat som överför uppgifterna föreskriver detta.	b) Överföringen är nödvändig för att skydda den registrerades berättigade intressen om lagstiftningen i den medlemsstat som överför uppgifterna föreskriver detta.
c) Överföringen av uppgifter är avgörande för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland.	c) Överföringen av uppgifter är avgörande för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland.
d) Överföring är i ett enskilt fall nödvändig för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.	d) Överföring är i ett enskilt fall nödvändig för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
e) Överföring är i ett enskilt fall nödvändig för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänförs till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställandet av en specifik straffrättslig påföljd.	e) Överföring är i ett enskilt fall nödvändig för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänförs till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställandet av en specifik straffrättslig påföljd.
<u>Tillämpning av dessa undantag ska dokumenteras i vederbörlig ordning.</u>	

Motivering

Formuleringen "är nödvändig" är alltför vag och lämnar utrymme för en icke-restriktiv tillämpning av undantagen, vilket strider mot andan i denna artikel.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 86.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>Kommissionen ska i fråga om alla delegerade akter och genomförandakter rådfråga rådet, medlemsstaternas parlament och kommittéerna, som i enlighet med EUF-fördraget måste höras när lagstiftningsakter läggs fram, samt Europeiska dataskyddsstyrelsen.</u>

Motivering

Ett krav på att kommissionen ska rådfråga Europeiska Dataskyddsstyrelsen (EDPB) om alla delegerade akter och genomförandakter är en viktig säkerhetsåtgärd.

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén om "Paketet om skydd av den legala ekonomin"

(2012/C 391/14)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén ser positivt på kommissionens förslag, som på ett logiskt sätt samlar de lagstiftningsåtgärder och strategier som behöver genomföras för att på ett fruktbart och snabbt sätt säkra skyddet av den lagliga ekonomin.
- Vi stöder kommissionens initiativ för att förebygga osund praxis som intressekonflikter, favorisering och bestickning genom att man straffbelägger vissa beteenden som fortfarande inte bestraffas i vissa medlemsstater och som hämmar den fria tillgången till de offentliga marknaderna.
- Vi stöder införandet av en ny rapporteringsrutin, som innebär att en utvärdering i form av en EU-rapport om insatserna mot korruption kommer att ske vartannat år från och med 2013.
- Regionkommittén ser positivt på förslaget till direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen eftersom detta är nödvändiga instrument för att skydda den globala ekonomin, för att visa att "brott lönar sig inte" och "orätt vinning gagnar föga".
- Vi ställer oss bakom logiken i Stockholmsprogrammet, som innebär att det är bättre att miniminormerna enligt artikel 83 i EUF-fördraget görs tvingande (inbegripet utvidgat förverkande och förverkande av värde, förverkande hos tredje man och förverkande utan föregående fällande dom) än att försöka förbättra det nuvarande EU-systemet utan effektiva tvingande bestämmelser.
- Kommittén anser att medlemsstaterna bör låta en del av beslagen och förverkandena gå till regionala och lokala myndigheter (efter att ha tillgodosett rättsliga anspråk på återlämnande), eftersom dessa är de första offren för kriminella organisationer som destabiliserar samhällsordningen inom deras territorier. Dessa myndigheter är också lämpligast när det gäller att genomföra lokala åtgärder för att komma till rätta med de mer djupliggande orsakerna bakom kriminaliteten. Det handlar om att på ett positivt sätt synliggöra de offentliga myndigheternas insatser och att skapa ett välfungerande system som förenar de folkvalda, det civila samhället och familjerna.
- Kommittén uppmanar de lokalt folkvalda att vid inledningen av sin mandatperiod skriva under en etisk kod med namnet "Obliviti privatorum, publica curate" ("Glöm de privata affärerna, ta hand om de offentliga") som skulle bidra till att bygga upp och bevara förtroendet mellan medborgarna och de styrande.
- ReK uppmanar de folkvalda att lämna in en deklaration om tillgångar till en oberoende offentlig myndighet där de redovisar sin egendom och sina kommersiella eller affärsmässiga relationer.

Huvudföredragande	Christophe ROUILLON (FR–PSE), borgmästare i Coulaines
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen COM(2012) 85 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser och administrativa utredningar – En integrerad politik för att se till att skattebetalarnas pengar används på rätt sätt COM(2011) 293 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – Insatser mot korruption på EU:s territorium COM(2011) 308 final Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen COM(2012) 363 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén konstaterar att korruption, organiserade brottslighet och bedrägerier är ett gissel för Europeiska unionen. Denna brottslighet innebär en förlust på 120 miljarder euro per år, ett belopp som motsvarar en procent av EU:s sammanlagda BNI, enligt den icke-statliga organisationen Transparency International. Den olagliga ekonomin förvärrar staternas underskott, hämmar de offentliga myndigheternas krisbekämpning, minskar investeringsnivån, främjar kapitalflykt och undergräver medborgarnas förtroende för sina företrädare och institutioner.

2. Kommittén påminner om att Lissabonfördraget har gett EU bättre redskap i kampen mot den gränsöverskridande kriminaliteten genom att definiera Eurojusts uppdrag, genom möjligheten att inrätta en europeisk åklagarmyndighet (artiklarna 85 och 86 i EUF-fördraget) samt genom bestämmelserna rörande kampen mot bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen (artiklarna 310.6 och 325 i EUF-fördraget).

3. Enligt Eurobarometern anser 75 % av EU-medborgarna att korruption är ett allvarligt problem för medlemsländerna.

4. Frysning och förverkande av vinning av brott har erkänts som effektiva instrument i kampen mot allvarliga former av organiserad brottslighet, och har fått stor strategisk prioritet i EU.

5. Om unionens intressen ska kunna skyddas krävs en förbättrad kontroll av användningen av framför allt Europeiska

socialfondens, Sammanhållningsfondens och den gemensamma jordbrukspolitikens bidrag. Bedrägerier skulle kunna leda till att man ifrågasätter legitimiteten i denna integrerade EU-politik, som syftar till att främja regionerna.

6. Kommittén vill understryka att den organiserade kriminaliteten på lokal nivå är inriktad på lokala och regionala beslutsfattare som hanterar tilldelningen av offentliga kontrakt, uppdrag att utföra allmännyttiga tjänster, bygglov och näringstillstånd.

7. ReK konstaterar att organiserad brottslighet i form av narkotikahandel och människohandel varaktigt äventyrar den allmänna ordningen, folkhälsan och den sociala sammanhållningen.

8. Vi vill erinra om den organiserade brottsligheten genom att utnyttja den europeiska skatterätten på ett till synes lagligt sätt (ibland innovativt, som t.ex. vad gäller koldioxidskatten) plundrar och utarmar unionens medlemsstater samt de lokala och regionala myndigheterna.

9. Kommittén vill understryka att korruption inom idrotten (manipulerad vadslagning, mutor i samband med valet av arena för stora tävlingar, dold provision i samband med spelarövergångar osv.) är en källa till särskild oro eftersom den skadar de humanistiska värden som miljoner amatörutövare och frivilliga inom föreningslivet står för.

10. Regionkommittén anser i enlighet med subsidiaritetsprincipen att de lokala myndigheterna genom att främja politiken för frihet, säkerhet och rättvisa är grundläggande aktörer när det gäller att skydda den lagliga ekonomin.

11. Regionkommittén konstaterar att det finns brister i den nuvarande EU-lagstiftningen rörande kampen mot bedrägerier, korruption och förverkandet av tillgångar som härrör från brott.

Kampen mot bedrägerier

12. Kommittén noterar att kommissionen i sin andra rapport om genomförandet av konventionen om skydd av Europeiska unionens finansiella intressen från 1995 (COM(2008) 77) kommer fram till att endast fem medlemsstater har vidtagit "alla" nödvändiga åtgärder för ett "tillfredsställande" genomförande.

Kampen mot korruption

13. Kommittén beklagar att rådets rambeslut 2003/568/RIF, som syftar till att straffbelägga såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn och som fastställer bestämmelser om juridiska personers ansvar, ännu inte har införlivats.

14. Vi beklagar att vissa medlemsstater ännu inte har ratificerat de internationella straffrättsliga konventioner som utfärdats av Europarådet, FN eller OECD.

Frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott

15. Kommittén konstaterar att det finns brister i genomförandet av de fem rambeslut som finns på området.

— Rambeslut 2005/212/RIF, som möjliggör förverkande av värde och utvidgat förverkande, har endast antagits delvis av merparten av medlemsstaterna.

— I rådets rambeslut 2003/577/RIF föreskrivs principen om ömsesidigt erkännande när det gäller beslut om frysning, men kommissionen har beklagligtvis endast fått sparsamma uppgifter om tillämpningen.

— I rådets rambeslut 2006/783/RIF föreskrivs principen om ömsesidigt erkännande i fråga om beslut om förverkande, men detta har inte kunnat anpassas till systemet med frivilliga bestämmelser för utvidgat förverkande, som fastställdes genom rambeslut 2005/212/RIF. Dessutom gäller rambeslut 2006/783/RIF enbart förverkandebeslut som utfärdats inom ramen för straffrättsliga förfaranden, inte civilrättsliga förverkandebeslut, som används i allt större utsträckning.

— Rådets beslut 2007/845/RIF om en samarbetsordning för medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar har inte genomförts i samtliga medlemsstater. Det innehåller krav på medlemsstaterna att inrätta sådana kontor för att möjliggöra samarbete mellan dem och göra det lättare att spåra egendom som härrör från brott.

16. Regionkommittén ser positivt på kommissionens förslag, som på ett logiskt sätt samlar de lagstiftningsåtgärder och strategier som behöver genomföras för att på ett fruktbart och snabbt sätt säkra skyddet av den lagliga ekonomin.

17. Vi erinrar om att den rättsliga grunden för lagstiftningsåtgärder på detta område återfinns i artiklarna 82, 83, 310.6 och 325 i EUF-fördraget.

18. Kommittén tillmäter skyddet av EU:s offentliga medel mot bedrägerier och förskingring mycket stor betydelse men framhåller samtidigt att det av subsidiaritets- och effektivitets-skäl inte är meningsfullt med straffrättsliga rättsakter från EU:s sida om de inte kan avhjälpa konkreta brister som har konstaterats i medlemsstaternas brottsbekämpningsmetoder.

19. Vi ser positivt på att man på EU-nivå får en definition av grundläggande överträdelse som bedrägeri och förskingring av allmänna medel.

20. Vi stöder kommissionens initiativ för att förebygga osund praxis som intressekonflikter, favorisering och bestickning genom att man straffbelägger vissa beteenden som fortfarande inte bestraffas i vissa medlemsstater och som hämmar den fria tillgången till de offentliga marknaderna ⁽¹⁾.

21. ReK stöder riktlinjerna för reformen av Olaf för att skydda skattebetalarnas pengar:

— En "de minimis-regel" som kommer att se till att Olaf prioriterar undersökningar som gäller allvarliga bedrägerier.

— Kravet på uppföljning av administrativa undersökningar, vilket innebär att medlemsstaterna, som hittills inte har varit tvungna att följa upp Olafs undersökningar, åtminstone måste informera Olaf om hur de har följt upp ärendena.

22. Regionkommittén ser med stor tillfredsställelse på den politiska impuls som ges kampen mot korruption inom unionen och det övergripande arbetssätt som kommissionen har tillämpat i denna fråga.

23. Vi stöder införandet av en ny rapporteringsrutin, som innebär att en utvärdering i form av en EU-rapport om insatserna mot korruption kommer att ske vartannat år från och med 2013.

24. ReK stöder kommissionens förslag om anpassning till de redan befintliga mekanismerna, t.ex. de som inrättats av OECD eller Europarådet.

25. Vi vill ändå rikta kommissionens uppmärksamhet på behovet av att snabbt dra lärdom av denna övergripande mekanism som baseras på ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, och erinrar om behovet av att lagstifta för att driva igenom goda metoder i linje med artikel 83 i EUF-fördraget.

26. Vi är helt tillfreds med kommissionens övergripande angreppssätt, som innebär att kommissionen också ser närmare på redovisningsnormer och lagstadgad revision för EU-företag.

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final och COM(2011) 309 final. Enligt rapporten hade alla delar i brottsbeskrivningen för korruption enligt rambeslutet från 2003 genomförts korrekt bara i nio medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Frankrike, Irland, Cypern, Portugal, Finland och Storbritannien).

27. Regionkommittén ser positivt på förslaget till direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen eftersom detta är nödvändiga instrument för att skydda den globala ekonomin, för att visa att "brott lönar sig inte" och "orätt vinning gagnar föga".

28. Vi ställer oss bakom logiken i Stockholmsprogrammet, som innebär att det är bättre att miniminormerna enligt artikel 83 i EUF-fördraget görs tvingande (inbegripet utvidgat förverkande och förverkande av värde, förverkande hos tredje man och förverkande utan föregående fällande dom) än att försöka förbättra det nuvarande EU-systemet utan effektiva tvingande bestämmelser.

29. Regionkommittén stöder direktivförslaget vad gäller de bestämmelser och rättsliga begrepp som redan fastställts i tidigare rambeslut om förverkande av vinning av och hjälpmedel vid brott samt förverkande av egendom till ett värde som motsvarar vinningen av brott.

30. Vi ser positivt på att det dessutom införs bestämmelser som gör det möjligt att i hög grad utsträcka begreppet vinning av brott (så att det även omfattar omsättningen av vinningen i rättigheter eller egendom) och att beslagta egendom i avvaktan på dom.

31. När det gäller **utvidgat förverkande** stöder ReK att man har tagit bort de valmöjligheter som medlemsstaterna hade enligt rambeslutet från 2005 och anser att man därmed har förbättrat de befintliga bestämmelserna om utvidgat förverkande, men vi skulle gärna se en förbättring av artikel 4.1, som är alltför vag. I händelse av utvidgat förverkande medger lagen ett förverkande som går utöver den direkta vinningen av brottet om man kan förmoda att det finns ett samband mellan brottet och den egendom eller de rättigheter som förverkandet avser. ReK föreslår att man som exempel på de "konkreta uppgifter" som ska utgöra grunden för domstolens beslut kan ange bristande proportioner vad avser värdet på egendomen i förhållande till de lagliga inkomsterna. Detta är det vanligaste exemplet på "konkreta uppgifter", och har också den fördelen att det visar att det är den berörda personen som för att undvika förverkande ska lämna in bevis på att egendomen eller rättigheterna inte är direkt vinning av brott utan härrör från andra lagliga inkomstkällor.

32. Kommittén gläder sig åt möjligheten till **förverkande hos tredje man** eftersom brottslingar aldrig har egendomen eller rättigheterna i eget namn. Vi vill dock påminna om denne tredje man, vars roll är att förvara eller omsätta egendomen, mycket ofta är en juridisk person och att den organiserade brottsligheten sedan länge använder mycket sofistikerade rättsliga tekniker för att skydda egendomen mot förverkande. ReK förordar därför en utvidgning av principen om straffrättsligt ansvar för juridiska personer och införandet av begreppet "verklig ägare".

33. Kommittén föreslår också att man i detta förslag inför möjligheten att betrakta tredje man som verklig ägare eller enda

ekonomisk förmånstagare. Detta kan visas genom vissa konstateranden: formell eller faktisk förvaltning av en juridisk person för personliga syften, finansiering av egendomen, tillgängliggörande av egendomen utan ekonomisk ersättning osv. Detta är något som tillämpas i t.ex. Luxemburg, och alltså gör det möjligt att gripa den verkliga innehavaren av ett företag, och det kompletterar på så vis principen om juridiska personers ansvar.

34. ReK ställer sig tveksam till förverkande utan föregående fällande dom eftersom förverkande i de flesta medlemsstater är en påföljd som är knuten till en fällande dom. Förverkande utan föregående fällande dom är ett förverkande grundat på *civilrättsliga förfaranden* och faller inte under den angivna rättsliga grunden: Det här förslaget grundar sig uttryckligen på artikel 82.2 i EUF-fördraget, som enbart gäller *påföljder inom det straffrättsliga området*. Ett sådant förverkande strider också mot de rättsliga traditionerna i vissa medlemsstater, t.ex. Frankrike, där äganderätten är grundlagsskyddad.

35. ReK noterar att förverkande utan fällande dom inte omfattas av artikel 83.1 i EUF-fördraget, där det står att parlamentet och rådet kan "*fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områden med särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag*".

36. Vi föreslår straffrättsliga lösningar som uppnår motsvarande effektivitet i lagstiftningen om beslag och förverkande och som grundar sig på straffrättsliga bestämmelser som har visat sig fungera.

37. Mot den bakgrunden erinrar kommittén om att civilrättsligt förverkande grundar sig på en av FATF:s (arbetsgruppen för finansiella åtgärder) rekommendationer (nr. 3), som uppmanar länderna att överväga att anta åtgärder som medger förverkande av vinning av brott "utan fällande dom i brottmål". Enligt samma rekommendation kan länderna också anta åtgärder i syfte att ställa krav på att gärningsmannen ska visa att de tillgångar som skulle kunna förverkas verkligen införskaffats lagligt. Syftet tycks alltså vara att åstadkomma omvänd bevisbörda, vilket är huvudsyftet med förverkande utan fällande dom. Att införa en ny typ av straffbelagd gärning, innehav av "orättfångna tillgångar", eller att inte kunna motivera varifrån medlen kommer innebär dock att man kan uppnå samma resultat. (Jfr t.ex. den nya artikel 321-6 i den franska brottsbalken som generellt straffbelägger personer som inte kan styrka tillgångar som motsvarar deras levnadsstandard eller styrka egendomens ursprung, om dessa personer ofta har kontakt med brottslingar som straffats med minst fem års fängelse). I dessa fall gäller omvänd bevisbörda.

38. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör alltså detta förslag överlåta åt medlemsstaterna att välja om de vill införa förverkande utan fällande dom. De måste då kunna visa att deras lagstiftning är lika effektiv, och de får inte frånga principen om ömsesidigt erkännande.

39. Regionkommittén vill framföra smärre reservationer när det gäller de alltför detaljerade garantierna i olika skeden av förfarandet för frysning och förverkande av tillgångar som härrör från brott. De innebär en risk för att man sätter den nya rättsliga grunden för beslagtagande och förverkande inom EU ur funktion.

40. Kommittén anser dock att det behövs en europeisk åklagarmyndighet, och understryker att man nu bör stärka de polisiära och rättsliga strukturer som arbetar med att bekämpa den organiserade brottsligheten i medlemsstaterna.

41. Vi anser att inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet skulle kunna leda till att reformen av Olaf blir mer effektiv.

42. Vi anser att ekobrottsutredningar om korruption och om inflytelserika politiska och ekonomiska aktörers medverkan eller undersökningar av gränsöverskridande brottsnätverk skulle vara mer effektiva och säkrare om de genomfördes av en europeisk åklagarmyndighet.

43. Kommittén anser att utvecklingen av Eurojust som grundval för en europeisk åklagarmyndighet med befogenhet att inleda brottsundersökningar, åtminstone när unionens intressen är allvarligt hotade, och möjlighet att inleda rättsliga undersökningar är ett effektivt sätt att undvika den typ av situationer som nämnts i kommissionens meddelande om unionens ekonomiska intressen, COM(2011) 293 final, som behandlas i detta yttrande. ReK vill påminna om att artiklarna 85 och 86 i EUF-fördraget föreskriver denna utveckling, som är nödvändig för att kunna bemöta den dubbla utmaning som utgörs av finanskrisen och den organiserade brottsligheten.

44. Vi anser att en sådan inriktning inte alls utesluter ett gemensamt europeiskt program för utbildning av ekobrottsutredare som bör utarbetas och genomföras med högsta prioritet av kommissionen.

45. ReK anser att ett effektivt skydd av uppgiftslämnare mot repressalier är en viktig del av antikorrupcionspolitiken och i kampen mot den organiserade brottsligheten. Men den rättsliga ramen för detta arbete är ojämn. Regionkommittén är därför mycket positivt inställd till kommissionens initiativ för skydd av uppgiftslämnare.

Stärka de lokala och regionala myndigheternas roll i kampen mot korruption och organiserad brottslighet

46. Kommittén anser att medlemsstaterna bör låta en del av beslagen och förverkandena gå till regionala och lokala myndigheter (efter att ha tillgodosett rättsliga anspråk på återlämnande), eftersom dessa är de första offren för kriminella organisationer som destabiliserar samhällsordningen inom deras territorier. Dessa myndigheter är också lämpligast när det gäller att genomföra lokala åtgärder för att komma till rätta med de mer djupliggande orsakerna bakom kriminaliteten. Denna praxis

finns redan i Italien, där 1/3 av de 12 000 fastigheter som beslagtagits har övertagits av eller sålts till förmån för lokala myndigheter för sociala åtgärder. Det handlar om att på ett positivt sätt synliggöra de offentliga myndigheternas insatser och att skapa ett välfungerande system som förenar de folkvalda, det civila samhället och familjerna.

47. Kommittén uppmanar de lokalt folkvalda att vid inledningen av sin mandatperiod skriva under en etisk kod med namnet "Obliviti privatorum, publica curate" ("Glöm de privata affärerna, ta hand om de offentliga") som skulle bidra till att bygga upp och bevara förtroendet mellan medborgarna och de styrande. Denna uppförandekod skulle fastställa bestämmelser om opartiskhet (undvikande av intressekonflikter, förbud mot att acceptera privata inbjudningar från fysiska eller juridiska personer vars verksamhet är kopplad till den lokala eller regionala myndigheten, överlämnande av gåvor till ett värde av mer än 150 euro till en offentlig instans, inte gynna familjemedlemmar osv.) och integritet (förbud mot att använda myndighetens pengar för egna syften eller valkampanjer, respekt för reglerna för offentlig upphandling osv.).

48. ReK uppmanar de folkvalda att lämna in en deklaration om tillgångar till en oberoende offentlig myndighet där de redovisar sin egendom och sina kommersiella eller affärsmässiga relationer.

49. Vi uppmanar medlemsstaterna att skapa en offentlig finansiering av valkampanjer och ett förbud mot gåvor från juridiska personer, samt att skapa en stadga för folkvalda som säkerställer deras oberoende och ekonomiska självständighet.

50. ReK uppmanar till effektiv kamp mot penningtvätt i skatteparadis av pengar som härstammar från korruption och organiserad brottslighet.

51. Kommittén anser att medlemsstater bör skaffa sig bra verktyg för att kunna förebygga och upptäcka angrepp på integriteten, t.ex. tjänster för utvärdering av antikorrupcionsmekanismer och för kontroll av offentlig upphandling och utläggning på entreprenad av offentlig tjänster.

52. Kommittén efterlyser en europeisk plattform för utbyte av lokala goda metoder i fråga om kampen mot korruption och organiserad brottslighet och för återställande av beslag av tillgångar som härrör från brott, samt en europeisk konferens för kampen mot korruption och organiserad brottslighet.

53. Vi uppmanar de lokala myndigheterna att se till att bidrag till elitidrottare och professionella klubbar omfattas av etiska krav och krav på strikt ekonomisk öppenhet.

54. Vi föreslår att ReK utnämner en observatör till Europaparlamentets särskilda utskott för frågor om korruption samt Europarådets Grupp av stater mot korruption (Greco).

55. Regionkommittén ska utveckla diskussionen om goda styrformer och administrativ förvaltning i fråga om skyddet av den lagliga ekonomin i partnerländerna inom ramen för grannskapspolitiken med Arlem (församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet) och Corleap (konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet).

Bryssel den 10 oktober 2012

Regionkommitténs ordförande
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV